

ΘΗΣΑΝΤΡΟΣ



*Nara
Μούχουρη*





ΕΚΕΙΝΟΣ

ΕΚΛΕΙΣΑ τα μάτια μου και ή φωνή του άνηχησε πάλι μέσα μου, θγαίνοντας κατ' εδ-
βαιαν από την καρδιά μου, που
ήταν ακόμα δική του!

«Γλυκειά μου! Κοριτσάκι μου! Θά είσαι πάντα η αγαπημένη μου, η γυναίκα, που γεννήθηκε για μέ-
να και δε θα υπάρξει καμιά άλ-
λη στη ζωή μου...»

Λόγια, λόγια και τίποτα περισ-
σότερο. Άνοιξα τα μάτια μου και
τόν ξαναείδα. Εκεί, στο γωνιακό
τραπέζι, με σκυθιές προς το μέ-
ρος της ξανθιάς ντάμας του. Ή
ταν δυνατόν να της κάνει τους
ίδιους όρκους, που είχε κάνει κά-
ποτε σε μένα; Γιατί όχι; Είχαν
περάσει τέσσερα χρόνια από το
γαμήλιό μας. Τι σημασία είχε αν
έγω δε μπορούσα να τον ξεχάσω,
αν έγω δε χρόσασα παρά με τη θύ-
μησι των φιλιών του;

— Δεν συμφωνείς, Κάτια;
Γύρισα το κεφάλι μου και εί-
δα πως η εξασθέληση μου περι-
μενε μιά απάντηση.

— Δεν άκουσε λέει! γέλασε ο
άντρας της. Γιατί είσαι τόσο α-
σπονδήμενη άποψε, Κάτια;

Μουρμούρισα μιά δικαιολογία,
χωρίς να ενδιαφερόμαι και πο-
λύ αν θα την πίστευαν. Με είχαν
αναγκάσει σχεδόν δια της βίας
να πάω μαζί τους σ' αυτό το κέν-
τρο και είχα θυμώσει πολύ ανα-
καλύπτοντας πως ο μοναδικός
τους σκοπός ήταν να μου γνωρί-
σουν κάποιο φίλο τους, τον "Αλ-
κη". Ήταν συμπαιδικός νέος
και οι ευγενικοί του τρόποι μου
είχαν κάνει εντύπωση, μέχρι τη
στιγμή, που το βλέμμα μου έπε-
σε τυχαία στην άλλη άκρη της
σάλας. Είδα πρώτα εκείνη την
άλλη, με το χρυσό κατασκήνιό της
μαλλιών της και τα κατακόκκι-
να χείλη της. "Υστερα, χωρίς να
έχω τι με περιμενε, κύτταξα το
συνόδο της. Από τη θέση που έρι-
κόμουν δεν έβλεπα παρά το προ-
φίλ του, αλλά πως θα μπορούσα
φίλ του. "Αλλά πως θα μπορούσα
να μην αναγνωρίσω αμέσως τα
μαύρα του μαλλιά, που τόσες φο-
ρές τα είχα χαϊδέψει, το λατρε-
μένο του στομάχι το πεισματάρι-

κο σαγόνι του; "Από κείνη τη
στιγμή όλα τα άλλα έσβησαν για
μένα. Κι άρχισα να ξαναζώ το
ρωμάντο μου, τις ευτυχισμένες
του στιγμές και το άτυχο τέλος
του.

— Ποι τρέχει το μυαλό σου;
ρώτησε με περιέργεια η Λίνα.
— Μην είσαι αδικαιολογητή, τη μά-
λωσε ο "Αλκης.

Τού χαμογέλασα με ευγνωμο-
σύνη και τα μάτια μου ξαναγύ-
ρισαν σ' εκείνον. Κρατούσε τρυ-
φερά το χέρι της ντάμας του. Ή
καρδιά μου ράγισε. «Δεν πρέπει
να είμαι ανόητη! σκέφτηκα. Το
ξέρω πως δε μ' αγαπάει. Γιατί,
λοιπόν, να ζηλεύω;»

Μά ο έρωτας δεν έχει λογική.
Μέσα σ' αυτά τα τέσσερα χρόνια,
δεν είχα πάψει να ελπίζω πως ο
αγαπημένος μου θα ξαναγύριζε
κοιτά με.

Είμαι αλήθεια, ότι πολλές φο-
ρές είχα αναρωτηθώ, αν τον αγα-
πούσα ακόμα ή μήπως έπρεπε να
τον θυμάμαι μόνο και μόνο από
συνήθεια κι' από κάποια διάθεση
να βασανίζω τον εαυτό μου. Μά
βιαζόμουν να διώξω αυτή τη
σκέψη, σαν ιερόσυλη. Πως ήταν
δυνατόν να ξεχάσω την πρώτη
μου αγάπη, τον άνθρωπο που ή-
ταν κάποτε για μένα το παν;

Μιά ανθρωπίδα μπήκε στο κέν-
τρο. Την είδα να προχωρή προς
το τραπέζι του κι' εκείνος αγό-
ρασε ένα ματσάκι γιασεμιά και
τα πρόσφερε στην άλλη. Θυμήθη-
κα τα πρώτα γιασεμιά, που μου
είχε χαρίσει και που τα φύλαγα
ακόμα σαν κειμήλιο.
— Μά ποι τρέχει το μυαλό σου,
Κάτια;

— Ήταν πάλι η εξασθέληση μου.
«Σ' εκείνον, κόντευα να της
φωτισώ. Σ' εκείνον που προσπα-
θείτε να με κόνεψτε να ξεχάσω,
γνωρίζοντας μου κάποιο συμπα-
θητικό κύριο. Πόσο κουτοί είσαι
στε!»

Μά με πρόλαβε ο "Αλκης.
— Άφησε ήσυχη την κοπέλλα.
Λίνα. Οι αναμνήσεις είναι πάντα
δωρατότερες από το παρόν...
Πόση κατανόηση έδειχνε αυτός
ο άνθρωπος! Θά μπορούσαμε να

γίνουμε καλοί φίλοι κι' ίσως, αν
τόν είχα γνωρίσει πριν από εκεί-
νον... Μά ήταν άργα πιά. Τι κι'
αν ήμουν μόλις είκοσιπέντε χρό-
νων; Ή καρδιά μου είχε κλείσει
για πάντα.

— Μά κάποιον κυττάξεις, έπρε-
με η εξασθέληση μου. Τι βλέπεις;
Γύρισε και κάρφωσε τα μάτια
της στο γωνιακό τραπέζι. Νά,
ώρα θα ξηγήσου σε όλους, με
τη συνθησίουμένη της επιτολαιότη-
τα, πως απέναντί μας καθόταν κά-
ποιος, που μου είχε κομματιάσει
την καρδιά.

Μά η Λίνα άνασκήκωσε τους ώ-
μους της και δήλωσε:

— Νόμισα πως κύτταζες κανένα
γνωστό, αλλά αυτό το ζευγάρι,
που παρακολουθεί τόση ώρα, που
είναι τελείως ξένο.

Ξένο; Πως ήταν δυνατόν; Δεν
τόν είχα αναγνωρίσει λοιπόν; Τι
τυχερή που ήμουν! Μά κι' εκεί-
νος δεν είχε γυρίσει ούτε μιά φο-
ρά προς το μέρος μου. Έξακο-
λουθούσα να βλέπω μόνο το προ-
φίλ του και περίμενα, χωρίς να
μπορώ να συγκρατήσω τους τρελ-
λους χτύπους της καρδιάς μου,
ποτέ θα ανακάλυπτε την παρου-
σία μου. Τι θα έκανε τότε, άρα-
γε;

— Από το φως του θα κατα-
λάβαινα αν ύπληξε ακόμα στην
καρδιά του έστω και μιά γωνί-
α της δικής μου, ή την είχε αψι-
φρώσει ολόκληρη στην άλλη.

Για την ώρα, όμως, ήταν τόσο
άσπασχολημένος με την ξανθιά,
που δε φαινόταν πως σκόπευε να
κυττάξω γύρω του. Το ίδιο έκα-
νε την εποχή της αγάπης μας. "Ο-
που κι' αν ηπιναίναμε, δεν φαί-
νόταν να βλέπει παρά έμένα. Τα
γαλάζια μάτια του έμεναν κορ-
φωμένα συνέχεια πάνω μου, κά-
νοντας με να πετώ στα σύννεφα
από ευτυχία.

Τόν είδα να πιάνη πάλι το χέρι
της άλλης και να σκύβει προς το
μέρος της.
Τα κεφάλια τους βρέθηκαν πο-
λύ κοντά, ίσως φιλιούντουσαν...
"Ενοιώσα κάτι σαν ζάλη και
πίαστηκα απ' το τραπέζι.

— Είσαστε αδικαιολογητή, με ρώτη-
σε αμέσως ο "Αλκης. Μήπως θέ-
λετε να φύγουμε;
— "Όχι! "Όχι! είπα βιαστικά.
Δεν έχω τίποτα. Ίσως φταίει το
κρασί...

— Τότε, θέλετε να χορεύουμε;
"Ήμουν έτοιμη να πω όχι ό-
ταν είδα πως ο αγαπημένος μου
και η ντάμα του σηκώνοντουσαν.
Ήταν μοναδική ευκαιρία να βρε-
θώ κοντά του, να τον δω καλύ-
τερα.

— Άφησε τον "Αλκη να με οδη-
γήσει στην πίστα, που ήταν κιά-
λας γεμάτη. Χόρευα μηχανικά, έ-
νω τα μάτια μου έψαχναν ανά-
μεσα σ' αγκαλιασμένα ζευγά-
ρια και ξαφνικά τους ανακάλυ-
ψα. Ήταν δίπλα μας. Εκείνος
ακούμπωσε το μάγουλό του στο
μάγουλό της ξανθής και... Μά
πως ήταν δυνατόν; Δεν ήταν έ-
κείνος, δεν ήταν ο αγαπημένος
μου! Δυο ολόκληρες ώρες βασαν-
ιζόμουν, σίγουρη πως τον έβλε-
πα, μά η μνήμη μου με είχε ξε-
γελάσει. Ήταν κάποιος άλλος,
που δεν τού έμοιαζε καν αρκετά,
ώστε να δικαιολογηται το λάθος
μου. Δεν τόν θυμόμουν, λοιπόν,
τόσο καλά, όσο πίστευα; Το πέ-
ρασμα του χρόνου είχε θολώσει
τόσο την εικόνα του; Άλλά τό-
τε, ποιος με βεβαίωνε πως δεν
είχε θολώσει και την αγάπη μου
και πως, πραγματικά, δεν βασά-
νιζα άσκοπα τον εαυτό μου; Στο
κάτω-κάτω, γιατί να είμαι έρω-
τευμένη ακόμη μ' έναν άνθρωπο
που είχε προσδώσει τόσο εύκολα
τους όρκους του;

Δεσποινίς Κάτια, είπε μάλα
κά ο "Αλκης, μη νομίζετε πως
προσπαθώ να σας αποσπάσω έκ-
μυστηρεσίες, αλλά είναι φανερό
πως κάτι σας κάνει να υποφέρετε.
αέ θα μπορούσα να σας βοηθήσω;

Τόν κύτταξα κατάματα, για
πρώτη φορά. Είχε όμοιο μέτω-
πο, γοητευτικό βλέμμα, γλυκό
χαμόγελο και μου είχε φερθή τό-
σο καλά!

— Ναι, νομίζω πως θα μπορού-
σατε να με βοηθήσετε, μουρμού-
ρισα.

Κι' ήταν σαν να έβγαينا από
έναν εφιάλτη, σαν να ξαναρχίσα
τη ζωή μου απ' την αρχή.

ΒΕΡΑ ΓΑΛΑΖΗ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ



ΑΣΤΕΡΙΑ ΤΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ

Ή νεαρή και έκλεκτη τραγουδίστρια Γιο-
θάνα, που τραγουδούσε, στο τελευταίο φε-
στιβάλ ελληνικού τραγουδιού, τη σύνθεσι
του Σπηλίου Μεντή «Το καλοκαίρι» (δύ-
τερο βραβείο). Έκτός όμως από την έπι-
τυχία αυτή, η Γιόθανα ήχογραφήσε και
τρία άλλα τραγούδια, που οι δίσκοι τους
κυκλοφόρησαν εσχάτως.



Η ΙΔΑΝΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ 1960

Στο Λινάριο της Ίταλίας, μιά έπιτροπή
άποτελούμενη από δημοσιογράφους, διαση-
μους ράπτες και κομμωτές, ζωγράφους,
μουσικούς και άλλους εκπροσώπους του
καλλιτεχνικού κόσμου, διάλεξε ανάμεσα σε
24 υποψήφιες, που απέμεναν έστερα από
μιά αυστηρή επιλογή, την ιδανική γυναίκα
του 1960. Νικήτρια ανέδειξε η νεαρή
φοιτήτρια Μαρία Τερέζα Όκφερ, από το
Γρέντο, ηλικίας 18 χρόνων. Ή νέα, που
αγαπά την κλασική, αλλά και την καλή
ελαφρά μουσική, όνειρεύεται να γίνει ήθο-
ποιός. «Προς το παρόν, όμως, δήλωσε,
μοναδικός μου σκοπός είναι να τελειώσω
τις σπουδές μου. Ύστερα, βλέπουμε...»
Στη φωτογραφία μας η δεσποινίς Όκφερ
ανάμεσα σε μερικά από τα δώρα, που της
έξασφάλισε ο τίτλος της.

Παιχνίδια ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

"Όταν τα παιδιά παίζουν με τα σπέρτα

Η φωτιά τραβεί και σκανδαλίζει το παιδί. Τα
κλαρο σπέρτα, Κι' εκεί στην άκρη, στην κουζίνα,
μανιά να παίζουν με τα σπέρτα. "Όπου τα βρούν,
τα παίρνουν κι' άρχίζουν να τ' ανάβουν, για να
διασκεδάσουν. Μά τις περισσότερες φορές γίνον-
ται άφορη για άπειράρατα και ανατριχιαστι-
κά δράματα. Αυτές οι... τραγωδίες των σπέρ-
των, τα φοβερά παιχνίδια με το θάνατο δεν εί-
ναι σπάνια στην Ελλάδα. Και μάλιστα στο λαό
είναι πάρα πολύ συχνά. "Όσο πιο λυκό είναι το
σπίτι, όσο πιο πολλά εύφλεκτα αντικείμενα έχει
τόσο πιο συχνά έρχεται η τραγωδία.

Το παιδί έχει μιά ανεξάντλητη περιέργεια και
τη μανία της μιμήσεως. Έχει ακόμη μιά άκατα-
νίκητη έλξη προς κάθε τι το έντοπιασικό. Έξ
αλλου, τού άρέσει να κάνει κάτι που τού τ' έ-
χουν απαγορεύσει ή που βλέπει να κάνουν οι με-
γάλοι. Τέλος, έχει μιά ιδιαίτερη προτίμηση στα
παιχνίδια του θανάτου. Κι' ένα από αυτά είναι
το άναμμα των σπέρτων. Το άναμμα του σπέρτα εί-
ναι τ' άσχετο με το θάνατο. Το άναμμα του σπέρτα εί-
ναι γι' αυτό ένας ένδιαφορον τρόπος συγκινή-
σεως. Τρίβει το ξυλάκι στο κουτί, το φάσφορο
ανάβει κι' αμέσως πετάει την λάμψη του. Ή φω-
τιά τραβά και μαγνητίζει το βλέμμα ενός παι-
διού. Κι' αν δεν τυχί κανείς να το μαλώσει, να
το τιμωρήσει, να το φοβίσει για τόν κίνδυνό που
διατρέχει, έρχεται συχνά η δυσάρεστη περιπέ-
τεια...

Άς αναφέρουμε μερικά από τις πιο χαρακτη-
ριστικές αυτές περιπτώσεις. Άς αναφέρουμε από
την πιο πρόσφατη, που συνέβη στην περιοχή της
Λευκής, στο Βαρθολομίου. Θά ήταν η ώρα 5 το
απόγευμα.

Δέκα μέτρα μακριότερα από το καλύδι του
εξουρατόσαν ένας άγροτης, ο Παναγάρης. Τα
παιδιά του ήταν μέσα στο σανό της καλύδας κι'
επαιζόν. Το πιο μικρό, ή Παρασκευή, έννάς μη-
νών, βρισκόταν πάνω στην κούνια. Ο Κώστας,
πέντε ετών, έπαιζε με κάτι στην γωνία του με-
γειριού. Ή Γιαννούλα, έξι ετών, ήταν στην
πόρτα της καλύδας κι' ο Πέτρος, έξι ετών, έμε-
ναν κι' αυτός κοντά της. Ή μανά τους έλειπε
από το πρωί σε μιά δουλειά.

Ο Κώστας ξαφνικά είδε πάνω σε μιά καρέ-
κλα το κουτί με τα σπέρτα. Κάποιος τα είχε ξε-
χάσει εκεί. Ο μικρός το πήρε με κουφή χαρά
κι' άρχισε να ανάβει τα σπέρτα, διασκεδάζοντας.
Ή καλύδα, στην άκρη, είχε πολύ χόρτο. Πριν
από λίγο καιρό ο μικρός είχε δη τις φωτιές του
Αη Γιάννη. Θά μπορούσε να τις ξαναχάσει τό-
ρα βάζοντας ένα αναμένο σπέρτο στο χόρτο σανό.

Και το δοκίμασε! Άναψε ένα σπέρτο και το
έριξε στο σανό. "Έτσι, άρχισε η απολαμβά-
νη το θέαμα, τη φλόγα του μικρού σπέρτου, που
δυναμώνει! Εκείνη τη στιγμή άρχισε να φυσάει.
Το κακό δεν άργησε να μεγαλώσει. Ή φωτιά τύ-
λιξε το μικρό Κώστα και την Παρασκευή, που
ήταν στην κούνια της. Ο Παναγιώτης πρόλαβε
να πετοχθή, με καμμένα ρούχα, έξω από την
πόρτα της καλύδας.

Η αδελφή τους ή Γιαννούλα έβαλε φτερά στα
πόδια της για να πάη κοντά στον πατέρα της που
κοιμόταν.

— Εόηνα, τού φώναξε. Άρπαξε φωτιά το κα-
λύδι και καίγονται τα παιδιά...

Τινάχθηκε εκείνος πάνω, μά η καλύδα είχε
πιά ζωστή από τις φλόγες κι' είχε γίνει σωστό
πυροτέχνημα. Ο άγροτης δεν πρόλαβε να κάνει
τίποτα. "Όταν σε λίγο έσβησε η φωτιά μέσα στα
καμμένα ξύλα, βρέθηκαν καρδουνασμένα τα δυο
μικρά παιδιά του. Ο Παναγιώτης, που σώθηκε
με φοβερά εγκαύματα, έδωσε την εξήγησι αυτού
του δυστυχήματος.

— Έπαιξε ο Κώστας με τα σπέρτα, είπε. Τόν
είδα που άναβε κάτι χόρτα, όταν άρχισε να φυ-
σάει...

Μά όπως αναφέραμε, αυτό το δράμα δεν είναι
το μοναδικό. "Είνας μαργαγκός μιά μέρα δέχθηκε,
όπως συνήθως, την επίσκεψη της γυναίκας του.
— Νά σ' αφήνω, τού είπε, το παιδί για να πάω
να ψωνίσω. Θά γυρίσω από έδω για να το πάω
στο σπίτι.

Ο μαργαγκός έπαιξε λίγο με το γιού του κι'
ύστερα τού έδωσε μερικά κομμάτια ξύλα και τόν
έβαλε σε μιά γωνία όπου ήταν μαζεμένα μπόλικά
ροκανίδια για να παίζη. "Έπειτα άφαισώθηκε στη
δουλειά του. Καμιά φορά, πάνω στο μεράκι της
δουλειάς του, καμνίσε και κανένα τσιγάρο, άνα-
βώντας το με τα σπέρτα, που είχε στον πάγκο
του. Σε μιά στιγμή, όμως, με τη σανίδα που έ-
κοβε έσπρωξε τα σπέρτα και τα έριξε επάνω
στα ροκανίδια, χωρίς να το αντιληφθή.

Πέρασε έτσι αρκετή ώρα. "Ενας πελάτης μπή-
κε στο μαγαζί για μιά παραγγελία κι' ο μαργα-
γκός ξεχάστηκε. Βγήκε μάλιστα με τόν πελάτη
και πήγαν στο αντίκρυνο καφενείο για να πιούν
ένα καφέ.

Ο μικρός ήταν άφοσιωμένος στο παιχνίδι του.
Ότε νοιώσθηκε καθόλου για την άπουσία τόν
πατέρα του. Κι' ήταν, αλήθεια, πολύ ενδιαφέρον



Η αδελφή τους ή Γιαννούλα έτρεξε να ξυπνήσει τον πατέρα τους.

με τους αλούς μέσα σ' αυτή την κόλασι της φω-
τιάς κατάφεραν να βγάλουν έξω... Ψημένους κυ-
ριολεκτικά το μαργαγκό και το παιδί του.
— Ένα αναμένο σπέρτο έχε γραβεί κι' έδω αυ-
τή τη φοβερή ανθρώπινη τραγωδία...

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

* Οι άντρες νομίζουν πως αυτοί δια-
λέγουν τη γυναίκα, «της εκλογής τους»,
όπως λένε. Στην πραγματικότητα όμως,
εκείνες που διαλέγουν είναι οι γυναίκες.

* Το τραγικό δεν είναι ότι γεννιόμα-
θα, ότι δυστυχώς δε γερνάμε!

* Δεν υπάρχει τίποτα που να θέλουν οι
άνθρωποι περισσότερο να το διατηρήσουν
κι' όμως φροντίζουν λιγότερο γι' αυτό,
από την ίδια τους τη ζωή.

* Η όποκρισία είναι ένα έμφυτο ταλέν-
το των γυναικών.

* Δεν υπάρχει μουσικά που δεν άπο-
καλύφθηκαν με το χρόνο.

* Δεν είδα ποτέ μιά μάσκα σ' ένα
πρόσωπο, χωρίς να νοιώσω τόν πειρασμό
να τού τη βγάλω.

* Όλα τα πράγματα στον κόσμο έχουν
δυο μορφές. Έτσι, τα βότκα και τα κα-
λά ή άσχημα, άνόλογα με την άποψι που
τα εξετάζει.

Ρ. ντέ Σατομπριάν

Τρίτη παράδειξη περίπτωση ήταν η ακόλουθη,
που συνέβη στον κάμπο της Κωπιδούς, μέσα
στην καρδιά του καλοκαιριού. Στην σκιά ενός
δέντρου ξεκουράζονταν ολόκληρη η άγροτική οί-
κογένεια. Ο πατέρας άναψε ένα τσιγάρο και πέ-
ταξε το σπέρτο δίπλα στο χαντάκι, δίχως να δώ-
ση καμιά προσοχή. Το σπέρτο, ώστόσο, πεφτον-
τας κατά γής, δεν έξευσε. Έπεσε στα ξερά χορ-
τάκια, πίσω από την πλάτη του χωρικού. Λίγο
άργότερα, ή φλόγα του δυναμώνει. Και ξαφνικά
φύσηξε άεράκι. Τότε φούντωσαν όλα τα ξερά
χορτά στο χαντάκι. Χύμηξε ολόκληρη ή οικογέ-
νεια για να στήματα με χτυπήματα τη φωτιά. Μά
οι φλόγες είχαν φτάσει στο πελώριο σωρό τού
κοιμημένου ξερού χόρτου. Άρπαξε κι' αυτές φωτιά
και οι φλόγες ανέβηκαν στον ούρανο. Έτρεξαν
από γύρω οι χωρικοί να έντοπισουν την πυρκαγιά.
Παλέψαν σκληρά μαζί της πολλές ώρες. "Όταν
τέλος τη δάισαν, βόηκαν μέσα στα κομμένα
χορτά τα αναθραυκόμενα πτώματα ενός κοίταν-
του ανθρώπου!... Πως είχαν βρεθή εκεί πέρα;
"Απλούστατα. Είχαν εσπασμένο λίγο για ν' αναπαυ-
θούν.Τους πήρε λοιπόν, ο ύπνος και δεν πρόλαβαν
ούτε να ξυπνήσουν, όταν απλώθηκε γύρω τους ο
πύρινος θάνατος. Έτσι, οι δυο σύζυγοι έγιναν καρ-
έουνο, από ένα σπέρτο που είχε πεταχτεί στο χαν-
τάκι δέκα μέτρα μακριά από αυτούς ένας άπρό-
σεκτος άγροτης...

Μά οι πιο φοβεροί κι' άσυνανώνιστοι έμφορ-
σαι από την εκπληκτική άγνοια των είναι τα
μικρά παιδιά με τη μανία, που έχουν, να παι-
ζουν με τα σπέρτα.

Μέσα στις τυπικές, έξ άλλου, περιπτώσεις «έμ-
πονημών εξ' αμελείας», που ανακαλύπτει ή Πυρο-
σβεστική Ύπηρεσία κι' οι πυροσβεστές ριχτηκαν
από... σπέρτα. Έτσι κόρη μιά φορά ένα δώ.

Μά όπως αναφέραμε, αυτό το δράμα δεν είναι
το μοναδικό. "Είνας μαργαγκός μιά μέρα δέχθηκε,
όπως συνήθως, την επίσκεψη της γυναίκας του.

— Νά σ' αφήνω, τού είπε, το παιδί για να πάω
να ψωνίσω. Θά γυρίσω από έδω για να το πάω
στο σπίτι.

Ο μαργαγκός έπαιξε λίγο με το γιού του κι'
ύστερα τού έδωσε μερικά κομμάτια ξύλα και τόν
έβαλε σε μιά γωνία όπου ήταν μαζεμένα μπόλικά
ροκανίδια για να παίζη. "Έπειτα άφαισώθηκε στη
δουλειά του. Καμιά φορά, πάνω στο μεράκι της
δουλειάς του, καμνίσε και κανένα τσιγάρο, άνα-
βώντας το με τα σπέρτα, που είχε στον πάγκο
του. Σε μιά στιγμή, όμως, με τη σανίδα που έ-
κοβε έσπρωξε τα σπέρτα και τα έριξε επάνω
στα ροκανίδια, χωρίς να το αντιληφθή.

Πέρασε έτσι αρκετή ώρα. "Ενας πελάτης μπή-
κε στο μαγαζί για μιά παραγγελία κι' ο μαργα-
γκός ξεχάστηκε. Βγήκε μάλιστα με τόν πελάτη
και πήγαν στο αντίκρυνο καφενείο για να πιούν
ένα καφέ.

Ο μικρός ήταν άφοσιωμένος στο παιχνίδι του.
Ότε νοιώσθηκε καθόλου για την άπουσία τόν
πατέρα του. Κι' ήταν, αλήθεια, πολύ ενδιαφέρον

Μά όπως αναφέραμε, αυτό το δράμα δεν είναι
το μοναδικό. "Είνας μαργαγκός μιά μέρα δέχθηκε,
όπως συνήθως, την επίσκεψη της γυναίκας του.

— Νά σ' αφήνω, τού είπε, το παιδί για να πάω
να ψωνίσω. Θά γυρίσω από έδω για να το πάω
στο σπίτι.

Ο μαργαγκός έπαιξε λίγο με το γιού του κι'
ύστερα τού έδωσε μερικά κομμάτια ξύλα και τόν
έβαλε σε μιά γωνία όπου ήταν μαζεμένα μπόλικά
ροκανίδια για να παίζη. "Έπειτα άφαισώθηκε στη
δουλειά του. Καμιά φορά, πάνω στο μεράκι της
δουλειάς του, καμνίσε και κανένα τσιγάρο, άνα-
βώντας το με τα σπέρτα, που είχε στον πάγκο
του. Σε μιά στιγμή, όμως, με τη σανίδα που έ-
κοβε έσπρωξε τα σπέρτα και τα έριξε επάνω
στα ροκανίδια, χωρίς να το αντιληφθή.

Πέρασε έτσι αρκετή ώρα. "Ενας πελάτης μπή-
κε στο μαγαζί για μιά παραγγελία κι' ο μαργα-
γκός ξεχάστηκε. Βγήκε μάλιστα με τόν πελάτη
και πήγαν στο αντίκρυνο καφενείο για να πιούν
ένα καφέ.

Ο μικρός ήταν άφοσιωμένος στο παιχνίδι του.
Ότε νοιώσθηκε καθόλου για την άπουσία τόν
πατέρα του. Κι' ήταν, αλήθεια, πολύ ενδιαφέρον

Μά όπως αναφέραμε, αυτό το δράμα δεν είναι
το μοναδικό. "Είνας μαργαγκός μιά μέρα δέχθηκε,
όπως συνήθως, την επίσκεψη της γυναίκας του.

— Νά σ' αφήνω, τού είπε, το παιδί για να πάω
να ψωνίσω. Θά γυρίσω από έδω για να το πάω
στο σπίτι.

Ο μαργαγκός έπαιξε λίγο με το γιού του κι'
ύστερα τού έδωσε μερικά κομμάτια ξύλα και τόν
έβαλε σε μιά γωνία όπου ήταν μαζεμένα μπόλικά
ροκανίδια για να παίζη. "Έπειτα άφαισώθηκε στη
δουλειά του. Καμιά φορά, πάνω στο μεράκι της
δουλειάς του, καμνίσε και κανένα τσιγάρο, άνα-
βώντας το με τα σπέρτα, που είχε στον πάγκο
του. Σε μιά στιγμή, όμως, με τη σανίδα που έ-
κοβε έσπρωξε τα σπέρτα και τα έριξε επάνω
στα ροκανίδια, χωρίς να το αντιληφθή.

Πέρασε έτσι αρκετή ώρα. "Ενας πελάτης μπή-
κε στο μαγαζί για μιά παραγγελία κι' ο μαργα-
γκός ξεχάστηκε. Βγήκε μάλιστα με τόν πελάτη
και πήγαν στο αντίκρυνο καφενείο για να πιούν
ένα καφέ.

Ο μικρός ήταν άφοσιωμένος στο παιχνίδι του.
Ότε νοιώσθηκε καθόλου για την άπουσία τόν
πατέρα του. Κι' ήταν, αλήθεια, πολύ ενδιαφέρον

Μά όπως αναφέραμε, αυτό το δράμα δεν είναι
το μοναδικό. "Είνας μαργαγκός μιά μέρα δέχθηκε,
όπως συνήθως, την επίσκεψη της γυναίκας του.

— Νά σ' αφήνω, τού είπε, το παιδί για να πάω
να ψωνίσω. Θά γυρίσω από έδω για να το πάω
στο σπίτι.

Ο μαργαγκός έπαιξε λίγο με το γιού του κι'
ύστερα τού έδωσε μερικά κομμάτια ξύλα και τόν
έβαλε σε μιά γωνία όπου ήταν μαζεμένα μπόλικά
ροκανίδια για να παίζη. "Έπειτα άφαισώθηκε στη
δουλειά του. Καμιά φορά, πάνω στο μεράκι της
δουλειάς του, καμνίσε και κανένα τσιγάρο, άνα-
βώντας το με τα σπέρτα, που είχε στον πάγκο
του. Σε μιά στιγμή, όμως, με τη σανίδα που έ-
κοβε έσπρωξε τα σπέρτα και τα έριξε επάνω
στα ροκανίδια, χωρίς να το αντιληφθή.

Πέρασε έτσι αρκετή ώρα. "Ενας πελάτης μπή-
κε στο μαγαζί για μιά παραγγελία κι' ο μαργα-
γκός ξεχάστηκε. Βγήκε μάλιστα με τόν πελάτη
και πήγαν στο αντίκρυνο καφενείο για να πιούν
ένα καφέ.

Ο μικρός ήταν άφοσιωμένος στο παιχνίδι του.
Ότε νοιώσθηκε καθόλου για την άπουσία τόν
πατέρα του. Κι' ήταν, αλήθεια, πολύ ενδιαφέρον

Θ. ΔΡΑΚΟΣ

Απόστολος Σίλας Ο ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Από τους Άγιους της εβδομάδας

ΣΤΙΣ 30 'Ιουλίου, η 'Εκκλησία πανηγυρίζει ένα έπαινον συνοδο και βοηθού του Απόστολου Παύλου, τον Σίλα ή Σιλουανό. Κατά την παράδοση, ο Σίλας ανήκε στην εβραϊκή φυλή των 'Ισραήλ, που ήταν ένας πλατύς κύκλος μυαλών, γύρω από τους δώδεκα. Από νωρίς συνδέθηκε με τον Παύλο και τον ακολούθησε στις περιπέτειες του στην Κάρια, την Κίλικία, τη Λυκαονία, τη Φρυγία, τη Γαλατία και την πόλη Τρώαδα.

Όταν έφθισαν εκεί, παρουσιάστηκε η νύχτα σε όραμα ενώπιον του μεγάλου αποστόλου ένας άνθρωπος, που από τα ρούχα του και την προφορά του σπινόνταν Μακεδόνας και τον παρακάλεσε να περάσει από την πατρίδα του, για να κηρύξει και σ' αυτή τη Εγγυαλί. Ο Παύλος κι' οι σύντροφοί του — ανάμεσα στους οποίους ήταν κι' ο Ισάβος κι' ευαγγελιστής Λουκάς — δεν αδιαφόρησαν σ' αυτή την προαγωγή των ούρανών, Μήλικαν, λοιπόν, σ' ένα κατί και πήγαν στη Σαμοθράκη. Την επόμενη ημέρα έφθισαν στη Νεάπολη, που ήταν γεισιμένη στο νότιο χώρο της σημερινής Καβάλλας κι' από εκεί, περπατώντας, κατέληξαν στους Φιλιππους, την τότε πρωτεύουσα της Μακεδονίας.

Στους Φιλιππους, ο Παύλος κι' οι συνοδοί του έβρισκαν κάποιους μέρες. Ένα Σάββατο, λοιπόν, βγήκαν έξω από την πόλη και κήρυξαν σε μερικές 'Ιουδαίες γυναίκες, που συνηθίζαν να συνάγονται σε μια έδωχική τοποθεσία, πλάι σ' ένα ποτάμι, για να προσεύχονται. Ανάμεσα σ' αυτές ήταν και κάποια Λυδία, που είχε κατάστημα βαφών στην κοντινή πόλη Φυλίστρα, αλλά έμενε στους Φιλιππους. Η ψυχή της φωτίστηκε από τα θεία λόγια του Παύλου, βαπτίστηκε μαζί με 'αυτήν την οικογένειά της και οικοδόμησε στο σπίτι της τους απόστολους.

Αλλά, ενώ όλα πήγαιναν καλά, συνέβηκε ύστερα από λίγο κάτι, που ανέκοψε δυνάμει το έργο τους. Ο Παύλος θεράπευσε μια δούλη, που ήταν δαιμονισμένη και τα άσυνεχικά της τη χρησιμοποίησαν, όπως θα λέγαμε σήμερα για μέντιουμ, κερδίζοντας όχι λίγα χρήματα σ' αυτόν τον τρόπο. Όταν είδαν, λοιπόν, ότι με τη θεραπεία της δούλης τους έκλεισε το μικρό αυτό χρυσωρυχείο, που είχαν στα χέρια τους, άφησαν τον Παύλο και τον Σίλα και τους ώδηγησαν στις ρωμαϊκές άγορές, κατηγορώντας τους ότι ταραχοποιοί.

Οι Ρωμαίοι έκλεισαν τους δύο απόστολους στη φυλακή, δίνοντας πίστι στη διαβολή, πρόστασαν δε το δεσμοφύλακα να τους προέχει, μη τυχόν διαταραχθούν. Αυτός τότε τους έβαλε στο πιο άσπεκτικό κελλί του κτιρίου και για να είναι πιο ήσυχος, τους πέταξε τα πόδια ανάμεσα σε δύο έδωλα—μέθοδος που ήταν τότε σε γούση για τους έπικινδυνους καταδίκους.

Κατά τα μεσάνυχτα, ο Παύλος κι' ο Σίλας προσεύχονταν φανερά στο Θεό, δοξάζοντάς τον για τη δοκιμασία αυτή, τους άκουσαν έξι με περίεργα όλοι οι άλλοι φυλακισμένοι. Οπότε, εαφνικά, έγινε ένας δυνατός σεισμός, που έκανε τους τοίχους του δεσμοφυλίου να ηγανισθούν, όλοι οι πόρτες άνοιξαν διάπλατα και τα δεσμά των κρατούμενων λύθηκαν κατά υστριομένη τρόπο.

Ο δεσμοφύλακας πετώντας τρομαγμένος από το κρεβάτι του και βλέποντας άνοιγες τις πόρτες, νόμισε πως οι κρατούμενοι είχαν φύγει. Με σάλευμα λοιπόν, τα λογικά του, τράβηξε το σπαθί του κι' έτοιμάστηκε να αυτοκτονήσει.

Αλλά ο Παύλος τον πρόλαβε, φωνάζοντας του ότι κανένας δεν είχε φύγει. Ο φωνάζων άνθρωπος έτρεξε τότε κι' έπεσε στα πόδια των δύο αποστόλων. Είπε πια καταλάβει ότι ήταν άνθρωποι του Θεού. Τους πήρε, λοιπόν, στο σπίτι του, που θριαυόταν δίπλα στη φυλακή, τους περιποιήθηκε κι' αφού έθεσαν την κατηγορία τους θωπήστηκε μαζί με όλη την οικογένειά του.

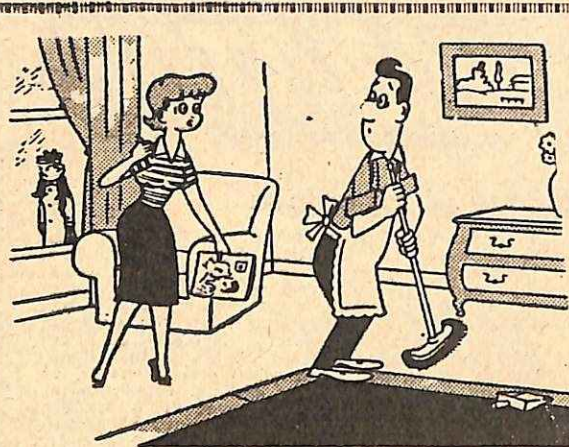
Την άλλη μέρα, ήρθαν στη φυλακή ραββόχοι κι' ένα είδος αστυνομικών της εποχής — κι' έφεραν τη διαταγή ν' αφεθούν έλεύθεροι ο Παύλος κι' ο Σίλας, γιατί στο μεταξύ οι ρωμαϊκές άγορές είχαν πληροφορηθεί ότι η κατηγορία ήταν άδυστη.

Έτσι οι απόστολοι, σαν έληξε αυτή η περιπέτεια τους, παράτησαν τους Φιλιππους και διέσχισαν για τη Θεσσαλονίκη.

Ο Σίλας έμεινε μαζί με τον Παύλο ως την ημέρα, που εκείνος εγκατέλειψε το έδαφος της Μακεδονίας και κατέβηκε στην 'Αθήνα. Φαινόταν, όμως, ότι εαυαίσμην άδύνατα στην Κόρινθο, όπου ο Σίλας έδούλεψε πολύ. Κατά μια άσφα παραδοχή, μάλιστα, στο τέλος έγινε κι' έπισκοπος στην πόλη αυτή.

Κατά την άσφα άρσιμην έσθλάν, ο Σίλας ήταν πολύ υμνωμένος άνθρωπος και σ' αυτόν μάλλον όφειλονται το Εαγγέλιο κι' οι πράξεις των 'Αποστόλων, που αποδίδονται σ' αυτή γραφίδα του Ιατρού Λουκά.

ΒΑΣ. ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ



— Δός μου γρήγορα τη σκούπα, Κλέαργε...
Έρχεται η μητέρα σου!...

Επίκαιροι στίχοι

ΕΛΑΦΡΟΤΗΤΕΣ

Θά γίνει, όπως λέγεται, εξόμνησις γενναία,
που βάρη σκέπει απόλυτη με τα σταθμά τα νέα
κι' εκείνοι που μας κλέδουνε, στο ζύγισμα θρα-
κυρώσεις θα ύφιστανται και πρόστιμα... βαρύτατα!

Μά το κακό προχώρησε πολύ, παρακαλώ,
αφού όκω πληρώνουμε και παίρνουμε...κιλό
και βρίσκουν φεύ! οι έμμετροι κορόδοι πλείστα όσα,
παρ' ότι λέν οι 'Ελληνες πως τάχουν... (κόσα)!

ΑΦ' ΥΨΗΛΟΥ

Παρ' ότι διανύουμε τον όπρωτον μήνα,
δεν είδα έπρόβαλε η πρώτη σουλτανίνα,
που τώρα μόλις άρχισε να χρυσοκιτρινίζει
κι' ενώ γλυκίζει η γεύσι της το κόστος της...ζυ-
(νίζει!)

Πολύ ψηλά τη μύτη της κι' έκρινε την κρατά
κι' ό κάθε μισοδύοιτος με λυπή την κυττά,
διότι υπήρχε άλλοτε μεγάλη φτωχολογία
κι' έφέτος έκταναντες άπρόσιτοι... σουλτάνα!

ΦΕΡΕ ΜΟΥ ΤΕΤΟΙΟΥΣ

Αυτές τις μέρες πιάστηκε και άλλος Γερμανός,
που τους τουρίστες έβγαζε στο πονηρό του μάτι
κι' αφού τους εξενάγισε προπόντας κι' ευγενώς
στην τράκα τους έταράξε και στη μεγάλη άπάτη!

Μ' αυτή λοιπόν, τη δρσί του κι' αυτή του την ά-
ναιδεία, τελείως αναντρήσαντι του Τουρισμού τα σκεδία,
διότι... μάρκα λέγαμε ναβούν εν άθρονα
και μόνον... (μάργες) έρχονται από την Γερμανία!

ΧΑΡΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

Άρχίζει, πιά, το μέλλον μας να μας χαμογελά
κι' ός σπευσουμε, από σήμερα, το γλέντι μας να
(σπύσουμε),
γιατί μαζί με τ' άλλα μας τα έργα τα πολλά
και... οδός γεοστόσιο, συντόμως, θ' άποκτή-
(σοουμε)!

Άς εφωρνηθούμε, το λοιπόν, προκαταβολικά
γι' αυτήν μας την άπόκτησι και την δημιουργία
γιατί στο μέλλον θάχουμε πολλά... χωνευτικά
και δε θα σκάμε όλοι μας απ' την... πολυφαγία!

ΚΑΤΙ ΤΡΕΧΕΙ

Οι φουρνάρει άρχισαν κι' αυτοί με τη σειρά
να βλέπουν χρόνια δύσκολα και λιαν πονηρά
και μάς δηλώνουν όλο και, χωρίς πολυλογίες,
πως θα το ρίξουν σύντομα κι' αυτοί τις άπεργίες...

Τους φούρνους τους θα κλείνουνε συχνά, με λό-
γους άλλους, κι' ό άρτος μας, άργότερα, πρόκειται να σπανίσι,
παρ' όλα ταύτα, κύριοι, οι πλείστοι απ' τους με-
(γάλους)
σου λένε: «Δεν βαρύνεσαι και... φούρνος μην κα-
(νίσι)»!

ΕΙΔΙΚΟΤΗΣ

Προεκηρύχθη από τινες και διαγωνισμός,
με βασικό του πρόγραμμα και με προϋποθέσεις
να τονωθεί κι' ο μουσικός έρασιτεχνισμός
και να στραφούν οι 'Ελληνες στις μουσικοσυνθέ-
(σεις)!

Μά, δυστυχώς, στού βίου μας τις τόσες άγωνίες
και τις θλίψεις, ός να γράψω (Συμφωνίες),
ό ότι τον τιμάρημο κυττάμε κεκινώτες
και περιορίζουμε στού... ταμπουρά τις νότες!

Γ. ΘΙΣΒΙΟΣ

Άλληλογραφία ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Μ. ΚΑΤΡΑΝΤΖΙΩΤΟΥ, Μεγάλη Παναγιά: Διαβάσαμε μ' ευχαρίστησι το 8 σέλιδο γράμμα σας και λάβαμε υπό σπουδή τα όσα μας γράφετε για το γυρίσ σας. Περιμένουμε τις φωτογραφίες σας, οι οποίες θέλουμε να πιστεύουμε πως δε θ' άσχησουν. Σας ευχαριστούμε για τις πραγματικά συγκινητικές προσφορές σας.

ΔΙΟΝ. ΘΩΜΑΝ, 'Ελιά Κεφαλληνίας: Έλάβαμε τις φωτογραφίες σας, αλλά δυστυχώς είναι ακατάλληλες. Καμιά απ' αυτές δεν ανταποκρίνεται σ' αυτές που σας ζητήσαμε. Ξαναδιαβάστε προσεκτικά τους όρους του διαγωνισμού και εφοντίστε να συμμορφωθείτε μ' αυτές.

ΝΤΟΡΑ Χ. Μοντεράλ, Καναδά: Η απόστασι, που μας χωρίζει, αποτελεί έδωια σημαντική δυσχέρεια, για τη συμμετοχή σας στον κινηματογραφικό διαγωνισμό. Τη βδομά για όποιάδήποτε συζήτηση αποτελεί άπαραίτητος ή άποστολή των καταλληλών φωτογραφιών, χωρίς να σας έχουμε μεγέλες έλπίδες για το μέλλον, σας ζητούμε να μας στείλετε δυο φωτογραφίες, άφονοντας τη συνέχεια στα χέρια της Τύχης.

ΖΑΝ ΚΡΙΣΤ, 'Αθήναι: Σας ευχόμεστε να σκευήτε γρήγορα από το κρεβάτι του πόνου και τότε, έσπεύμε, Η φωτογραφία που μας στέλνετε είναι ακατάλληλη.

ΓΙΩΑΝΝΑ, 'Εβδα: Έλάβαμε και τα τρία γράμματά σας. Οι φωτογραφίες, που περιεργό το πρώτο απ' αυτά είναι καλές και δε χρειάζεται συνεπώς να μας στείλετε άλλες. Όπως τονίσαμε ήδη ό διαγωνισμός σας δεν έχει καμιά σέσι με τα καλλιστεία. Δεν πρόκειται συνεπώς κανείς και καμιά από τους διαγωνιζόμενους να παρουσιάσι υποστά στην έπιτροπή με μαγιά. Άν τώρα μιά νέα έχη καλλιγραφία όδω και θέλει να προσέσι στις φωτογραφίες της μιά, που να την παρουσιάσι με μαγιά, τότε αυτή θα είναι ευπρόσδεκτη, γιατί η όμορφιά δεν παύει να είναι ένα μεγάλο πρότεσμα και ένα πινυρο όπλο, για τους νέους έδωας, που έλουν να παίξουν στον κινηματογράφο.

ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΖΑΡΠΑΝ, 'Αθήναι: Οι φωτογραφίες, που μας έστέλετε δεν είναι τόσο κατάλληλες. Πάντα λάβαμε υπό σπουδή τη συμμετοχή σας στο διαγωνισμό μας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΛΑΓΙΟΝ, ΒΣΤ. 904: Σας ευχαριστούμε για τα καλά σας λόγια και περιμένουμε τις φωτογραφίες που μας ύ-πόσχεσθε. Δυστυχώς, προς το παρόν τούλ-γιαν, δεν είναι δυνατόν να παρακολουθήσει το γύρισμα, που σας ενδιαφέρει. Το γεγονός ότι πήρατε ήδη μέρος στο γύρισμα μιάς αι-νίας και μάλιστα υπό τη διεύθυνσι του Κ. Τζαβέλα θα σας βοηθήσι πολύ.

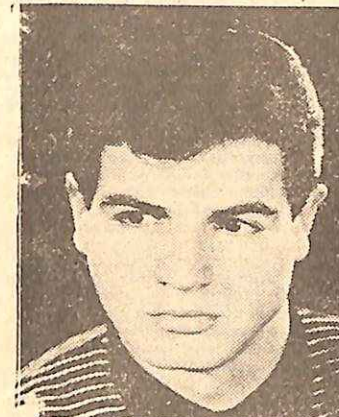
ΕΙΡΗΝΗ Κ., 'Αθήναι: Η παρουσίασι των ύποψηλων στα μέλη της έπιτροπής του Διαγωνισμού θα πραγματοποιηθή εντός του Σεπτεμβρίου. Συνεπώς έχετε άκωχη όλο τον άπαιτούμενο καιρό για να δώσετε τη συμμετοχή σας και να μας στείλετε τις φωτογραφίες, που ζητούμε. Μπορείτε μάλιστα να προσέστε και μιά απ' αυτές, που θα θνα-λετε στην έσθλη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΤΣΑΚΑΛΕΑΝ, Βόλον: Στους όρους του Διαγωνισμού ζητούμε από κάθε ύποψηλο δυο φωτογραφίες: μιά έδωια και μιά κεφαλή ή ύποδο, σε σχήμα κόρη-ποτάλι και οι δυο. Νομίζουμε πως δια-τυπώνουμε σαφώς αυτό που θέλουμε, χωρίς ν' άφονουμε καμιά άμφιβολία. Και έδωια θα χρειαστή να έρθετε στην 'Αθήνα, αν σας το ζητήσι αυτό ή έπιτροπή.

Θ. ΒΕΝΤΗΡΗ, 'Αθήναι: Το μόνο, που ά-πιδιώκουμε με το διαγωνισμό μας, είναι να σας βοηθήσουμε να παίξετε στον κινηματογράφο, άνοίνοντάς σας τις πόρτες των κινηματογραφικών στούντιο. Άπ' εκεί και πέρα το λόγο θα έχουν το ταλέντο σας, ή προσωπικότης σας, ή πραγματική σας άξία. Βά-σιν όμως για όποιάδήποτε μελλοντική συζή-τησι αποτελεί ή άποστολή φωτογραφιών, τις οποίες και περιμένουμε. Διαβάστε προσεκτικά τους όρους του Διαγωνισμού, που δημοσιεύονται σε κάθε τεύχος μας.

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Καπαρέλι-Θεών: Έλάβαμε τη γράμμα με τις φωτογραφίες σας καθώς και το δεύτερο και τα συστατικά, για να προστεθούν στο πρώτο τη νέα στοιγία που μας στέλνετε. Μιά πρώ-τη έπιλογή των διαγωνιζόμενων θα γίνει έσ-τις των φωτογραφιών. Πάντα τα άλμπουμ, τα όποια σινιπτιζόνται με τις φωτογραφίες, που λαβαίνουμε, άφονονται και θα παραμεί-νουν και μετά το διαγωνισμό στη διαθεσι- των σκηνωθέντων, οι όποιοι μπορεί σε κά-θε σινιγιά να έρουν στο πρόστιμο κέρτισι ύ-ποψηφιού τον τύπο που τους χρειάζεται, για να ύποβηθ ένα βασικό ή δευτερεύον πρόσωπο στο έργο τους.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ ΚΑΡΑΦΩΙΑΝ, Τρίπολι: Λάβαμε τις φωτογραφίες σας καθώς και το δεύτερο γράμμα σας και ν' αυτό στέλνετε να σας καθιστάμε. Η άπάντησι, που δίνουμε πιο πάνω στον Κ. Παπακωνσταντίνου, ίσχυει και για σας.



Ο ΠΕΤΡΟΣ ΔΕΛΗΣ (20 χρόνων)
από την Τρίπολι, είναι λαμπρός ά-
θλητης και ξέρει καλά τα άγγλικά.



Ο ΤΑΚΗΣ ΠΑΡΕΝΗΣ (16 χρό-
νων), από τη Νίκαια Πειραιώς, έ-
χει πάρει μέρος ως κομπάρσος σε
άρετα έλμ.



Ο ΜΙΤΑΚΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ
(ψευδώνυμο) ξέρει κλασικό χορό
και είναι άσος στο κολύμπι και στο
σφαίρισμα.



Ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΑΛΛΙΟΣ (39 χρό-
νων), από τη Θεσσαλονίκη, πιστεύει
πως θα τον βοηθήσουμε να άναδει-
χθεί σε μεγάλο κωμικό.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Τα μέλη της έπιτροπής, ή όποια θα κοινή εκείνους και έ-
κείνες, που θα πάρουν μέρος στο Διαγωνισμό του 'Θεσσαυρού'
και της 'Φίνος—Φίλμ' είναι κατ' άλφαβητική σειρά τα ακόλουθα:

ΒΑΛΑΚΟΥ ΑΝΤΙΓΟΝΗ
ΒΑΡΙΑΝΟ ΤΣΙΟΥΒΑΝΝΙ
(Ιταλός όπερατέος)
ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗ ΑΙΚΗ
ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ ΝΤΙΝΟΣ
(Κηνοθέτης)
ΙΩΑΝΝΟΥΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜ.
(Κηνοθέτης)
ΚΕΛΣΙΔΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
(Μακινιόος)

ΛΑΣΚΟΣ ΟΡΕΣΤΗΣ
(Κηνοθέτης)
ΛΑΣΣΑΛ ΓΟΥΛΑΤΕΡ
(Άγγλος όπερατέος)
ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
(Ήθοποιός)
ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ ΛΕΚΟΣ
(Συνγγραφέας - Κηνοθέτης)
ΧΑΤΣΙΔΑΚΗΣ ΜΑΝΟΣ
(Μουσικοσυνθέτης)

Για να διευκολύνη τους άναγνώστες του στην έκδοσι κατα-
λήλων φωτογραφιών για το διαγωνισμό του, ό 'Θεσσαυρός' συ-
νεβλήθη από ευνοϊκούς όρους με τρία από τα καλύτερα φωτο-
γραφικά στούντιο της 'Αθήνας, στα όποια με ένα παρατεμπτι-
κό σημεύμα, (που θα λαμβάνουν οι ενδιαφερόμενοι από τα γρα-
φεία μας), θα μπορούν με μιά μικρή έπιδάρυνσι από μέρους τους
να παίρνουν δυο φωτογραφίες από την κάθε πόλα τους.

Μιά τρίτη παραδίδεται στο 'Θεσσαυρό', ό όποιος και θα έ-
πιδαρύνεται με το κόστος της.

Οι καλλιτέχνες φωτογράφοι, με τους όποιους συνεβλήθη ό
'Θεσσαυρός' είναι οι ακόλουθοι, κατ' άλφαβητική σειρά:

ΕΛΙΤ: Θήρας 2 και Φωκίωνος Νέγρη. Τηλ. 871—792.

ΚΑΡΑΠΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ: Πατησίων 207 (Στάσις Λυσισατρεί-
ου). Τηλ. 871—050.

ΣΚΑΝΑΤΟΒΙΤΣ: Ύμνητο 84 (τ. Παγκρατίου) Τηλ. 71—067.

(Τα φωτογραφεία παραμένουν κλειστά την Τετάρτη).

Φυσικά, αυτό δεν έμποδίζει, όσους θέλουν, να προτιμήσουν ό-
ποιονδήποτε άλλον φωτογράφο, άναλαμβάνοντας στην περίπτωση
αυτή όλόκληρη τη δαπάνη.

Σκοπός του διαγωνισμού είναι ν' άνακαλύψη το ταλέντο που
βρίσκεται κρυμμένο μέσα σε όποιόδήποτε άτομο και να το φέρη
υπέρστα στο φως των προβολών των κινηματογραφικών στούντιο.
Η όμορφιά μπορεί να θεωρηθή προσόν, δεν είναι όμως άπα-
ραίτητη προϋπόθεσι για τη συμμετοχή στον

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ

Δεν ύπαρχει, έξ άλλου, κανένας περιορισμός και καμιά δει-
σμευσι. Μπορούν να πάρουν μέρος όσωνδήποτε όποιασδήποτε ήλι-
κίας, άσκει έδωια να έχουν κάποιο ταλέντο ή να πιστεύουν ότι
έχουν.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν και από σήμερα να δηλώσουν συμ-
μετοχή στο Διαγωνισμό, άσκει να συμμορφωθούν με τους κάτω-
θι τρεις όρους:

1) Θα βγάλουν δυο καθαρές φωτογραφίες σε σχήμα καρ-
ποστάλ, έδωια ένα κεφαλή ή ύποδο και μιά έδωια.

2) Στην έπιτολή, που ποίπει να είναι εαυαγρωστή και
γναμμένη πάντα από τον ίδιο τον άποστολή, να άναφωρνωται
οι γνώσεις του (σολιμές σπουδές και τυχόν έξνες γλώσσες,
μουσική, χορός κλασικός ή μοντέρνος, κολύμπι, ποδήλατο, σκι,
σφαίρισμα, κλπ.) άπαραίτητως δε και ή ήλικία.

3) Θα έσωκλείσουν τις φωτογραφίες στο γραμμά και θα
το στείλουν στα γραμμά του 'Θεσσαυρού', Δοξατοσίου 4,
(4ος όροφος) 'Αθήναι (Τηχία Κινηματογραφικού Διαγωνι-
σμού), χωρίς άλλη έπιδάρυνσι.

Ο διαγωνισμός, Β. βαια, δεν άσφα μόνε τους 'Αθηναίους,
άλλά και τους διαμένοντες στην έπαρχία (γ) αυτό άλλωστε γα-
ρακτρίστηκε και Πανελλήνιος). Για τους τελευταίους οι δυο
είκοες έπιτατοσύνης

ΘΗΣΑΥΡΟΣ - ΦΙΝΟΣ ΦΙΛΜ

έχουν καταστρώσει ένα σχέδιο έπαφής μαζί τους, που θ' άνα-
κοινωθή εν καιρό.

Οι φωτογραφίες, που λαβαίνουμε συγκεντώνονται—κατά κα-
τηγορίες—σε άλμπουμ, τα όποια ό 'Θεσσαυρός' θα έχη στη δια-
θεσι των 'Ελλήνων σκηνωθέντων.

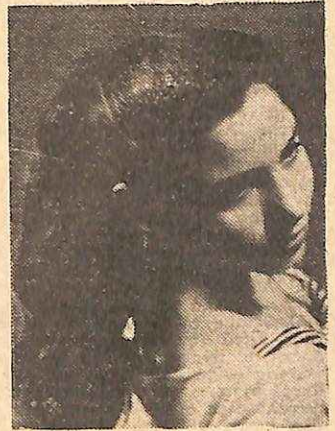
Όπως νόσκαμε ήδη, ή 'ΦΙΝΟΣ—ΦΙΛΜ' θα βραδύσει τους
τέσσερις πρώτους, που θα διακριθούν στο διαγωνισμό μας (δυο
από το κάθε φύλο) και θα τους δώσι άμέσως την ευκαιρία να
πρωταγωνιστήσουν σε φίλμ και να άμειψθούν με την τρέχουσα
τιμή των άλλων πρωταγωνιστών.

Έπίσης για όσους διαπιστώθη ότι έχουν μεν ταλέντο, όνι
όμως και την άπαιτούμενη τεχνική κατάρτισι, ή 'ΦΙΝΟΣ—ΦΙΛΜ'
και ό 'ΘΗΣΑΥΡΟΣ' έχουν έσασφαλίσει 20 ύποτροφίες (δ.κα
έκπρωστών από το κάθε φύλο) σε κινηματογραφικές σχολές

(Στη σελίδα 6 ή άλληλοσασία του Διαγωνισμού μας)



Η ΖΕΤΑ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ (19 χρό-
νων), από την Τρίπολι, είναι λάτρις
του χορού και των σπόρ.



Η ΛΑΜΠΡΙΝΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥ-
ΛΟΥ (16 χρόνων), από τη Γούδα
'Αθηνών σπριζεί τις έλπίδες της
στην άπαγγελία και στους κλασσι-
κούς χορούς.



Η ΑΣΤΡΟΥΛΑ ΚΟΜΗ, από τη 'Η-
ράκλειον Κρήτης, θέλει να σκηδύη
μ' όλες τις δυνάμεις της στην έ-
δωια του έλληνικού κινηματο-
γράφου.



Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΙΤΙΑΝΟΥΔΗ (21
χρόνων), από τα Ταμπουρά του Πα-
ραώς χορεύει και τραγουδάει.

τό το είπα ελληνικά, αλλά το έπεξε-
γνισα άνωστα: Πάσπα. Μάινε πα-
πορ.

Εξαιτεί το διαβατήριό μου κι έ-
γω γαίραινα. Φανερό πως θέλει να πι-
στοποιήση την Ιθαγένειά μου. —μην
τύχη και είμαι κανένα κατεργάρη
που της ελπε ψεύματα— και τότε θ' ά-
νοίζουν οι ουρανοί για μένα άλλα και
γι' αυτήν επίσης. Άλλα όχι. 'Η φρου-
λάτν φυλλομετρά το διαβατήριό μου
και κάνει νοήματα άπορίας. Κουναί
το κεφάλι της και λέει και κάμποσα
νεοανικά. που δεν συλλαβάνω το
νόημά τους. Καλεί σε θούβεια και δυο-
τρία άλλα άτομα, μαζί με τη σερβιτό-
ρα και συζητάει ένας κύκλος άν-
θρώπων που με ρωτάνε διάφορα στη
γλώσσα τους, που εγώ δεν τα κατέχω.
'Η λέει, «Κρήνη» όμως πάλι κι' έρ-
γεται, ώπου από ένα τραπέζι το
βάθους σηκώνεται κάποιος κύριος με-
λαγχρινός και προσέρχεται σε βοή-
θειά:

— Συμπαισιώτης: με ρωτάει.
— Μάλιστα.

Κάτι του λέει η ξανθεία φρουλάτν.
Κι' αυτός μου ερμηνεύει:

— 'Η δεσποινίς λέει πως δεν έχει
καμιά άρμοδιότητα στα διαβατήρια.

— 'Α! Τί λέει! Απάντησα.

— Μήπως την είδατε σε καμιά ό-
πρεια στο ύπαιθρο; Έξοτερικόν;

— Νάιν.

— Στο προξενείο μας πρέπει να πά-
τε. 'Αν δεν έχετε που είναι, να σας
συνδεθούν.

Ευχαριστώ πολύ. Ξέρω...

Παίνομ το διαβατήριό μου και φεύ-
γω αστασιμένος. Τα είχα κάνει μου-
σκεία.

Συνένια, όμως τις προσπαθείς
μου. Κάπου δάπινε η Ιθαγένειά μου.

Επίτασα μένοι να παίρνω γυναικας στο
δρόμο το κατόπιν και να λέω:

— Γκρήνη!

Καμιά άποδοχή έκ μέρους των.

Άλλες γελοῦσαν, άλλες κάτι έλεγαν
μεταξύ τους κι' άλλες έψιταναι τις
περιμεναι.

Ετσι έδωκα είκοσι δολά-
ριας μέρες. Σ' αυτό το διάστημα, με
κάθε μέρα που περνούσε άδυνα να
θέπω τη φρουλάτν Ρόζα —την κοκ-
καλάς, καμαριέρα— με κάποια επι-
είκεια. 'Όχι, δεν ήταν κάτι τόσο άσυν-
νη.

Εκείνο το γαυρόγελο της μάστιγας,
που άφνε τη μέση της να ξεχωρίζη
σάν ύψη τριώνων, είχε κάποιο ένδια-
φέρον. Στο κάτω της γραφής κι' άν
ήταν πολύ άδύνατη, άνα την ταίλες με
δυο-τρία αντίστοιχα... Βιάθηκα να το κα-
λοσυλογηθεί.

Άλλά και οι δυο συνταξιδιώτες δεν
τά πήγανω καλύτερα. Κάθε φορά
που τους συναντούσα, μου έλεγαν:

— Τίποτα ακόμα!

— Αποφάσισα πιά να φύγω κι' έβγαλα
και το εισιτήριό μου. Το άπόγεμα της
προηγούμενης άρας, η τύχη μου γα-
μονέλασε, με τα γέλια μιάς γλυκείας
μελαγχρινής κοπέλλας, που καθόταν
στό άπέναντί μου τραπέζι, σε κάποιο
ζαναροπλασείο. Είχα πάντα τα όπλα
μου άπάνω στο άμαξάρι: Το πακέτο
με τα ελληνικά τοιγάρα, μιά έπιμε-
ρίδα, το διαβατήριό. Έστρεψα τα μά-
τια μου προς το προσώπιό της και να
την μού γαυγέλα. Ένα κύμα τρυφε-
ρής ταραχής πλημμυρίζει όλο μου
το είναι. 'Επί τέλους! Κάποια άνοιξη
τά μάτια της και με πρόσεξε και είπα
έτσι να κατακτηθώ. Κι' αύριο άά-
φευγα! 'Όχι, δε θαφευγα. Θ' άκώρω-
να το εισιτήριό μου και θα έμενα να
γαρώ την εύτυχία μου. Είμαι έτοιμος
να σηκωθώ, αλλά προστάινει εκείνη.

Εγώ πάλι προς το μέρος μου. Έγώ
στα κείλην και να της δείξω το διπλό
κάθισμα, αλλά κι' έδω με προλαβαίνει
εκείνη.

— Είσαι «Ελληνί» μου λέει σε ά-
παιστη ελληνική.

— Γιά, πως το καταλάβατε;

— Μά έλεπα την έπιμερίδα, τά τοι-
γάρα και το διαβατήριό.

— 'Α! Μάλιστα. Κι' έσείς πως μι-
λάτε τόσο φραζία ελληνικά;

— Μά κι' εγώ 'Ελληνίδα είμαι.
Σπουδαίω έδω μουσική.

— Καθίστε, παρακαλώ.

(«Εστώ» λέω μέσα μου. Μιά 'Ελ-
ληνίδα στο έξωτερό μου είναι σάν έλλη-
νη. Όπως και νάναι, έξωτερική έπιτυχία
θεωρείται).

Συστήθηκε με ρώτησε νέα από
την 'Αθήνα και για τη συνοικία 'Αι-
πελοκήπων. Έπειτα με ρώτησε:

— Πότε θα έπιστρέψετε στην 'Ελ-
λάδα;

— Έγώ θάγαι εισιτήριο για αθ-
σιο, αλλά (και τη γλυκοκυττάω) νο-
μίζω πως θα το άναβάλω.

— Κρίμα! λέει με κάποια άποψη-
τευσι.

Θεατρικά

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Πιχάντικο ρεπορτάς

ΣΤΗΝ όδω Πατησίων και σε ά-
κτίνα περίπου 150 μέτρων, θα
λειτουργήσουν κατά τη χειμερινή
αιαζόν, τρία θέατρα πρόας.

Τό θέατρο «Μπουρνέλλη», όπου
μεταφέρεται έφέτος ό θίασος Φωτο-
πούλου. Τό θέατρο «Φωτοπούλου»,
όπου θα παίζη το χειμώνα ό θία-
σος Μυράτ, και τό νέο θέατρο του
Διαμαντοπούλου, που σημάεισε πε-
ρυσί τη μεγαλύτερη θεατρική επι-
τυχία, με τό έργο «Τα δέντρα πε-
θαίνουν όρθια».

Ένα άλλο χειμερινό έπίσης
θέατρο, τό θέατρο «Κυβέλη», της
Πλατείας Συντάγματος, που θεωρή-
θηκε από την άρμόδια έπιτροπή α-
κατάλληλο για κινηματογράφος, θα
λειτουργήση ως θέατρο πούρας.

Μεταξύ άλλων, διεκδικούν τό
θέατρο «Κυβέλη» ό Νίκος Σταυ-
ρίδης, που κατέληξε στην άπόφαση
να μείνη στην πρόα, παρά τις δε-
λεαστικές προτάσεις, που γχι νά
εξαγορεύση στην έπιθεώρησι, με την
εύκαιρία της μεγάλης εξομής, που
έτοιμάζει τό θέατρο «Άκρο-
πόλ».

Στό «Κεντρικό», ό Δημήτρης
Χόρν, θα συνεχίση τη συνεργασία
του με τη Μάρω Κοντού. Ένώ η
Βέρα Ζαητοάνου με τον Άλέξη
Βράκη θα εμφανισθούν στο θέατρο
'Αθηνών.

Είμαι έπίσης πιθανόν, ότι με τό
θίασο του Χόρν θα συνεργασθώ έ-
φέτος και μιά νέα ήθοποιός, που
σπουδάζει στην 'Αμερική, η Άσπα
Νακοπούλου.

Χαρακτηριστικό είναι ότι η
καλλιτέχνις αυτή, μαζί με την Ξέ-
νια Καλογεροπούλου και την Κλέο
Σκουλούδη, αποτελούν τρεις έλαπες
για τό θέατρο πρόας, ενώ στο
μουσικό θέατρο, που άπνιεν με
έλαχιστά στελέχη, δεν παρουσιάζε-
ται τίποτα τό καινούργιο.

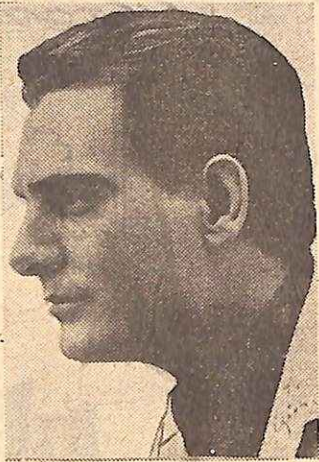
Έξχωριστή προβλήεται η καλ-
λιτεχνική κίνησι στη Θεσσαλονίκη,
με την εύκαιρία της Διεθνούς Έκ-
θέσεως.

Ετσι, έκτός από την εμφάνισι
της Μελίνας Μερκούρη, με τό θία-
σο του Κούν, θα εμφανισθώ στο
κινηματοθέατρο «Παλάς», μουσικό
συγκρότημα, με έπι κεφαλής την
Καλή Καλό.

Θα παρελάσουν έπίσης την ίδια
εποχή από τη Θεσσαλονίκη πολλά
δέξιλολογα άστέρια του τραγουδιού,
όπως η Νάνα Μούσχουρη, η Μαγία
Μελανγιά, η Μπέμπα Κυριακίδου,
κ. ά.



Η Κάθριν Γουέλς



Ο Τζίμης Μακούλης

Στό σταθμό τηλεόρασης, έξ άλ-
λου, που θα λειτουργήση μέσα στο
χάρο της Έκθεσεως, με καλλιτε-
χνικό διευθυντή το Νίκι Γιακόβεφ
και στήκε το Γιώργο Οικονομίδη,
θα κάνει τακτικές εμφανίσεις η Μαί-
ρη Λάδ.

Η Νινή Ζαχα, που έγινε τό-
ρα ξανθεία, σημάεινει μεγάλη επι-
τυχία, έδω και δυό μήνες, στη Γερ-
μανία. Οι πρώτοι δίσκοι της σε
γερμανική γλώσσα, της έταιρείας
«Αριόλα», έγιναν κυριολεκτικά ά-
νάρπαστοι και η 'Ελληνίδα τραγου-
δίστρια έγινε περιζήτητη από τα
μεγαλύτερα κέντρα.

Ο καθηγητής του χορού κ.
Μοριάνωθ, άναχωρεί την προσχή
έβδομάδα στην Ευρώπη για καλλι-
τεχνική ενήμερωσι στον τομέα του
μπαλέτου. Θα έπισκεφθώ τη Γερ-
μανία και τη Γαλλία, τελικά δε θα
μεταβή στην 'Ιταλία, όπου θα φι-
λοξενηθώ από την παλιά μαθήτριά
του Τζέινια, σύζυγο σήμερα του Ά-
μεντέο Νατσόρι.

Έξη άστέρια του ελληνικού
τραγουδιού θα εμφανισθούν μαζί
την προσχή έβδομάδα στην 'Αλε-
ξανδρεία, σε μιά ένδοξη έορτα
για το ελληνικό τραγούδι, που
διοργανώνουν, για τη σύσφιγξ των
ελληνοαγιοιτιστικών σχέσεων, η έλ-
ληνική κοινότης της 'Αλεξανδρείας
και ό 'Οργανισμός Τουρισμού.

Η χορευτική όμάδα του Λυ-
κείου των 'Ελληνίδων, έπειτα από
την Κύπρον, όπου γνώρισε έξαιρε-
τική έπιτυχία, έφυγε, αυτή την
έβδομάδα στη Γερμανία, όπου προ-
κειται να λάθη μέρος σε μιά ό-
μαδ: η έπίδειξι αντιπροσωπευτικών
όμάδων πολλών κρατών, που θα γί-
νη στο 'Αμβούργο.

Ο Τζίμης Μακούλης, κατά
τη διάρκεια της παραμονής του
στην 'Ελλάδα, πρόκειται να παίξη
σε μιά ελληνική ταινία μαζί με την
'Αλίκη Βουγιουκλάκη.

Πρόκειται για μιά μουσική κα-
μωδία με πρωτότυπη ύπόθεσι, που
γράφει ό Άλέκος Σακελλάριος, με
μουσική του σιχέτου Τάκη Μωρά-
κη. Ένα από τα τραγούδια της
ταινίας θα άπαδίσουν μαζί, ως
ντεούτο, ό Μακούλης με τη Βου-
γιουκλάκη.

Ο Μακούλης θα ήγοραφήση έ-
πίσης σε δίσκους τραγούδια των
Πλέσσα, Μωράκη και Λέβ.

Η 'Ελληνοαμερικανική τραγου-
δίστρια Κάθριν Γουέλς, που γόρ-
σε στην 'Αθήνα, ύστερ' από άπουσία
ένος έτους, με νέο ρεπερτόριο, λαν-
σάει τα έξνα τραγούδια σε έντε-
λως μοντέρνο νοτιοαμερικανικό
στυλ. Έτσι ώστε να δίνη εντύπωσι
ζέλης βεντέτας.

Κατά την προσχή χειμερινή
αιαζόν, η Μούσχουρη και ό Γ. Οί-
κονομίδης θα παρουσιάσουν, για
πρώτη φορά, δική τους μουσική.

Παρουσία πολλού καλλιτεχνι-
κού κόσμου έγιναν την περασμένη
Πέμπτη οι γάμοι του συμπαιθούς
μαέστρου και συνθέτη Γιώργου Μυ-
ρογιάννη με την ύψιφονο Βαρβάρα
Τζαμτζή.

Ο ΘΕΑΤΡΟΦΙΛΟΣ

— Πού θα τό άναβάλω;

Μάλιστα. Γιατί εγώ να σας πα-
ρακάλεσω θέματα για κάποιο πράγμα.
Μά λίγα λόγια: 'Η δεσποινίς είχε
συνδεθώ μ' έναν 'Ελληνα φοιτητή που
είχε φύγει πριν από ένα μήνα και δεν
της έγραψε. Και τον άναπούσε πολύ.
Κάθε μέρα τό έστελνε γράμματα και
κανένα προς άπάντησί της. Μήπως
πήγαιναν άραγε τα γράμματα; Μήπως
του τά κατακρατούσαν οι δικοί του;
Λοιπόν, θα είχα την καλωσύνη, να της
προσφέρω μιά μεγάλη υπηρεσία: Θα
μουδινε ένα γράμμα κι' εγώ, σπάνον-
τας στην 'Αθήνα, θα έπρεπε να τον
συναντήσω να του τό δώσω και να του
πώ και προφορικά πόσο τον άναπούσε
κι' άν δεν της έγραψε ή θα τρελλανό-
ταν ή θ' αυτοκτονούσε.

— Άλλά έσείς λέτε πως θα τ' άνα-
θάλετε τό ταξίδι σας.

— Όχι, μαζέλι. Θα φύγω άποσθή-
ποτε αύριο. 'Αν μπουρδύσει κι' άπόψε...

— Θα σας τό φέρω αύριο στο ξενο-
δοχείο σας.

— *

Πηγαινόντας στο δωμάτιό μου, γχύ-
πασα τό κουδούνι να παρουσιάσθω ή
φρουλάτν Ρόζα. 'Ητανε μιά κήποις
λόσιαν κι' αυτή. Γιά την τιμή των δι-
πλών, που λένε. Τόκ-τόκ ή πόρτα,
«Μητέ!» Καί μπαίνει μιά που με τό-
μαζε. Είχε τα διπλά γρόνια από τη
Ρόζα και ήταν και πιο άδύνατη.

— Μητέ, λέει κι' έκείνη.

— Φρουλάτν Ρόζα; ρωτά.

— Ραζίνε! και μου κάνει νόημα πως
πάει ταξίδι.

Πάει κι' ή τελευταία έλπίδα.

Και να 'μια στό άγανή της έπι-
στροφή. Πήγα για να κατακτήσω τις
Ευρωπαϊκές, που μόλις άκούσαν «Ελ-
ληνα» ξετρελλανόσαν και γυρίω μ'
ένα έρωτικό γράμμα για κάποιον άλ-
λο. Αυτό ήταν τό συμπλήρωμα. Λίγο
πριν φύγη τό τραίνο, να και οι δυό
νεαροί με τό μουστακί και τις δα-
λίες.

— Τί έγινε, θρε παιδιά;

— Τίποτα! Έσύ;

— Κι' κι' εγώ τίποτα...

— Λοιπόν, δεν είν' έτσι όπως τά
λέγε, είπαμε μελαγχολικά ό ένας από
τους δυό φιλαράκους.

— Όχι, δεν είναι, συμφωνώ.

— Και τώρα τί θα λέμε κάτω; ρώ-
τησε ό δεύτερος.

— Ο τι λένε και οι άλλοι που γυ-
ρίζουν από τό έξωτερό! άπάντησε ό
πρώτος...

Και τό τραίνο σφύριξε...

ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ

Χιονισμένο

Έτσι εξηγείται...

Μεταξύ φιλενάδων:

— Τί γίνεται ό άντρας σου;

— Άσπα, καμμέν! Προστές, με
έπλησε ξαφνικά και μου είπε: «Σέ λα-
τρεύω, άγαπη μου!» Ύστερα άρχισε
να γελάει παράξενα...

— Γιατί;

— Είχε τρελλαθώ!...

— *

Τό ξυρπί μου δεν κόβει, γυναίκα!

— Μά τί λές! Έχει γούστο νάναι
πιο σκληρό τά γένεια σου άπ' τό ντε-
νέκ' της κονοέρβας που άνοίξει τό πρωί
μ' αυτό!

— *

Μά ή φωτογραφία της πεθεράς
μου που έχει εξαφανισθώ από προχτές.

— Θέλετε να τη βρούμε;

— Μά θέβαι!

Κι' ό άστυνόμενος, κυττάζοντας τη
φωτογραφία, άπορεί:

— Για ποιά λόγους...

— *

Ο πελάτης: Γκαρνόν! Μιά μύ-
να μέσα στό θούτο.

Τό γκαρντ: Πρόδων, δεν εί-
ναι μύνα, αλλά κουνοπι. Δεύτερον
δεν είναι θούτορο αλλά μαρναρίνη.
Κατά τά άλλα, έχετε δικήνο...

— *

Στό δικαστήριο: Δηλαδή είσαι
άερος;

— Ο καθ' ύπομνηστος: Νομίζετε
πως τό λόγος σας θα είχατε δουλειά,
άν δεν ύπναιαν μερικά σάν ευένα;...

— *

Ο υπαίτης στο μικρό του γυό:

— Γιά να δοῦμε τί λέει τό πρόβλη-
μά σου, Τάκη. «Ένας γιόστις παίνει
ήμεροῦσιον 10 δραγμάς...». Μά αό-
τό, παιδί μου, δεν είναι άριθμητική!
Είχα... άρχαία λογαριασά!...



Πρώτα φως

νατόν να της μιλήση έτσι, ό άγα-
πημένος της.

Τόν κυττάζε με άπορία.

— Τί θέλεις να πής, Ντέμη;

— Τό ξέρεις πολύ καλά τί θέ-
λω να πώ, και σε παρακαλώ μη
μου κάνης την άνίδει, έπειδή θα
γίνουν χειρότερα τά πράγματα.

— Μά δεν ξέρω τί θέλεις να
πής.

— Σου μιλώ για τόν Πετρίτη,
ή μάλλον για τις σχέσεις σου με
τόν Πετρίτη.

Γιά μιά στιγμή, είχε την εντύ-
πωσι ή κοπέλλα, πως ή καρδιά
της βούλιαζε μέσα στο στήθος
της, σάν να ξεκόλλησε. Τόν κύτα-
ξε με μάτια πελώρια.

— Τί θέλεις να πής; Ποιές σχέ-
σεις μου με τόν Πετρίτη;

Πήρε ένα ύφος άσπρηό ό νέος:

— Στέλλα... είχες την ιδέα τό-
σον καιρό, ότι ήμουν κοροϊδω. Δεν
είν' έτσι; Έγώ όμως, Στέλλα... έ-
χω μάτια και στην πλάτη... Λοι-
πόν. Μ' έμαδες ότι δεν πρέπει να
κάνη κανείς τό καλό. Έγώ, με ά-
νοιχτή καρδιά, με όλη μου την
καλωσύνη, σε σύστησα στον Πε-
τρίτη, έπειδή σε λυπήθηκα κι' έ-
σένα και τη Θάλεια και τόν ά-
δελφό σου που είναι άρρωστος.

Τό εύχαριστώ σου ποιά ήταν; Ν'

άρχισες άμέσως έρωτοδουλειές με
τόν Πετρίτη...

— Έρωτοδουλειές; ψιθύρισε κε-
ραυνοκυττημένη ή κοπέλλα.

— Δέ σ' άρέσει ή λέξι; Κι' ό-
μως είναι ή μόνη που ταίριαζει.

Τί άλλο κάνεις τόσον καιρό; πα-
ρά να έρωτοτροπής μαζί του. Έκ-
δρομές με την κορσά σου...

— Εκδρομές; Πού; Πότε;

— Στην 'Ελευσίνα...

— Τό ξέρεις ότι πήγα για τη
Θάλεια.

— Τό Ντέμης γέλασε.

— Τό πιστεύεις ποιά τό λές;
Τί θέλεις να μου παραστήσης; Την
άνιδει κοπελλίστα;

— Ντέμη, ξεφώνισε ή Στέλλα
τρέμοντας σύγκοπη. Τό ξέρεις
πολύ καλά, ότι πήγα μόνον και
μόνον για τη δουλειά της Θά-
λειας...

— Έτσι φανταζόσουν, έτσι έλ-
πιζα. Τά πράγματα όμως άπέδει-
ξαν τό αντίθετο.

— Ποιά πράγματα;

— Νομίζεις πως με κοροϊδεύεις
Στέλλα; Νομίζεις πως πιστεύω ό-
τι βιάσκε τά έργα σου άριστου-
γήματα και τά πληρώνει έτσι;

— Γιατί τά πληρώνει λοιπόν;
Σήκωσε τους ώμους του με μιά
πεισιμαμένη κίνησι, και ψιθύρισε
ανάμεσα στό δόντια του:

— Αυτό πρέπει να τό ξέρης έ-
σύ καλύτερα από μένα.

— Ντέμη... Σε τί θέλεις να σου
δοκιώτ;

— Άν ύπνοχε κάτι τό πο-
νηρό ανάμεσά μας, ασφαλώς δε
θα σου έλεγα για την πρότασι που
μούκανε να πάμε να χορέψουμε
μαζί. Ασφαλώς δε θα στόλεγα.

Γέλασε ό νέος. Ένα γέλιο πο-
νηρό, κακό:

— Αυτό που μου λές, έπικυρώ-
νει τις ύποψίες μου. Βλέπεις, τί
πονηρή που είσαι; Μου τό είπες
άκριδώς για να φανής άβάα...

— Γιατί μου μιλάς έτσι; τόν
ρώτησε, και τα μάτια της βού-
κωσαν. Τί σούκανα, Ντέμη; Άν
δε σ' άγαπούσε, δε θα είχα λόγο
να θέλω να σε βλέπω τώρα πιά,
αφού οι γονείς μου δε σε θέλουν.

Τά μάτια του σπίθισαν.

— Ακριδώς! Τό κατάλαβα τό
παιχνίδι σου. Οι γονείς σου δε με
θέλουν, δε με καταδέχονται έμέ-
να, έπειδή είμαι ένας υπάλληλος.

Τό άνακάληψαν, ότι είμαι μόνον
ένας υπάλληλος. Βλέπεις, ό πα-
τέρας σου έχει τά πλούτη... και
σου δίνει τις λίδες για πρόκα!...

Άς είναι, λοιπόν... Στέλλα, θα
στά πώ μιά φορά, για να καταλά-
βης ότι ό Ντέμης Βεαδής δε γε-
λιέται. Τό παιχνίδι σου είναι τό-
σο φανερό, που θα μπορούσε να
τό καταλάβει άκόμη κι' ένα μικρό
παιδί. 'Ο πατέρας σου σ' έπεισε,
ότι δεν πρόκειται να με παντρευ-
της. Έσύ, στην άρχή στενωχωρή-
θηκες έπειτα όμως πείστηκες. Δεν
ήξερες πως να με ξεφορτώθης, πως
να σταματήσεις κάθε έπαφή μαζί
μου. Κι' ό Ντέμης πρόσφερε, σιγανά
άλλα κοστά:

— Δεν ύπόκει πιά τίποτε ά-
νωμέσά μας, Στέλλα. Ήταν δύ-
σκολο για μένα, αλλά την πήρα
την άπόφασή!

Μιά σταγόνα βροχής έπεσε στό
μέτωπό της, άλλη στό μάγουλό
της. Είχε άρχεισει να ψιχαλίζει κι'
οι πρώτες αυτές σταγόνες της
βροχής ενώθηκαν με τά δάκρυά
της. 'Ο Ντέμης της έριξε μιά
γρήγορη ματιά.

— Μη κλάις, της είπα κοστά.

Στέλλα... σε προειδοποιώ... όσο
και να κλάψης, δεν αλλάζει τίπο-
τε. Ήταν δύσκολο, σου λέω, άλ-
λά την πήρα την άπόφασή, άμετά-
κλητη πιά. Είναι καλύτερα και
για σένα και για μένα.

Θά ήθελε να τό μιλήσει, κατα-
λάβαινε όμως πως άν άνοιγε τό
στόμα της θα ξεσπούσε σε κλάμ-

— *

— *

— *

— *

— *

— *

— *

— *

— *

— *

— *

— *

— *

— *

— *

μα, και δεν ήθελε να κλάψω έτσι μέσα στο δρόμο...

— Ίσως τώρα να μη το καταλαβαίνεις... συνεχίζει ο Ντέμης. Όταν σκεφθείς όμως ήρεμα, θα το καταλάβεις. Η σχέση μας ήταν μοιραία να διακοπεί. Οι γονείς σου δε με θέλουν, δεν είναι έτσι; Έτσι, δεν έχεις το θάρρος να δεχθείς την αγάπη μου, χωρίς παπά και χωρίς στεφάνι...

— Τι σχέσι έχει, Ντέμης; Πώς δεν έχει σχέση; Δεν έχεις το θάρρος να αφήσεις την καρδιά σου ελεύθερη. Είσαι δεμένη στις προλήψεις Λοιπόν! Τι μέλλον έχει η αγάπη μας; Ωσουν να γίνω εγώ πλούσιος, όπως με θέλουν οι δικοί σου...

— Δε σε θέλουν πλούσιο, διαμαρτυρήθηκε η κοπέλλα. Δεν είναι αυτός ο λόγος, που άνοιχες ο μπαμπάς...

— Ναί, ναι, τάχατες, του είπαν κακό για την ήθική μου. Άς ήμουν πλούσιος σαν τον Πετρίτη, και τα λέγαμε. Είμαι βέβαιος ότι δε θα τους πείραζαν τότε οι κακές πληροφορίες...

— Γιατί με προσβάλλεις, Ντέμης; ποτέ φωνή. Γιατί θέλεις να εξευτελίσεις τους γονείς μου; Αμύνομαι. Δε μπορώ να υφίσταμαι το ψυχικό μαρτύριο να σ' αγαπάω, να σε βλέπω, κι όμως να ξέρω ότι δεν είσαι δική μου. Και τώρα μάλιστα, να νοιώθω πως η δική μου η αγάπη σ' εμπόδιζε από μια άλλη, καλύτερη τύχη...

— Για ποιά τύχη μιλάς; — Πάλι κάνεις πως δεν καταλαβαίνεις... Ο Πετρίτης είναι ένας περιζήτητος γαμπρός. Τού χτυπάνε την πόρτα του τα καλύτερα κορίτσια της Αθήνας. Αν λοιπόν αυτός ορίει τα μάτια του σ' εσένα, δεν είναι ήθικα, δεν είναι τίμιο κιόλας εκ μέρους μου, να μη εμπόδιο στην ευτυχία σου.

— Ευτυχία μου ήταν ως τώρα η αγάπη σου, είπε η Στέλλα με πόνο. — Ως τώρα! Τόνισε ο Ντέμης. Τώρα όμως άλλαξαν τα πράγματα. Τώρα, σε φλετάρει ένας πλούσιος, ένας μοναδικός ίσως γαμπρός. Γιατί λοιπόν θα κυττάξεις έμμεσα; — Μά, επειδή σ' αγαπώ, σ' αγαπάω...

— Η φωνή της πνίγηκε στα δάκρυα. Ο Ντέμης όμως κτύπησε μακριά, με ύφος ζωορό, έγχρικο: — Στέλλα, πρόφερε κοφτά. Άρκετά υποφέραμε κι εσύ κι εγώ για την αγάπη μας. Είναι παράλογο τώρα πιά να επιμένουμε. Έξ' άλλου, εγώ είμαι τέτοιος τύπος. Όταν κλονιστή η πίστι μου σ' έναν άνθρωπο, τίποτε πια δε μπορεί να με κάνει ν' αλλάξω γνώμη.

— Δε μ' αγαπάς πιά, βόγγησε η Στέλλα. — Δεν της αποκρίθηκε δεν διαμαρτυρήθηκε. Κι η κοπέλλα κατάλαβε πως ήταν το τέλος. Η αγάπη της πάλεψε μέσα της με την υπερφάνειά της. Θά ήθελε να τον παρακαλέσει κι άλλο, να κλάψει. Η υπερφάνειά της όμως επαναστάτησε.

— Η ψυχάλα είχε γίνει τώρα μια ελαφριά, φθινοπωρινή βροχούλα. Η θάλασσα είχε ακινητήσει, γκριζοπράσινη, γεμάτη μυστήριο. — Θά πιάσει μπόρα, είπε ο Ντέμης με τη στενωχώρη φωνή του. Πρέπει να τρέξουμε, να προλάβουμε να μπήγουμε στο λεωφορείο ή στο τρένο. Στέλλα... Έλα, δεν ωφείλει να τα πολυσκεπτόμαστε τα πράγματα... Όσο τα σκέπτεται κανείς αυτά τόσο είναι χειρότερα. Καλύτερα τ'ο μαχαίρι. Κάθε επέμβασις πονεί, αλλά σώζει. Και με μιά έφθασε η στιγμή να βάλουμε το μαχαίρι βαθεία, να τρoβήσουμε μια γραμμή... Έλα, την έπιασε απ' το μπράτσο,

με κάποια τρυφερότητα. και την ανάγκασε να περπατήσει γρήγορα, κάτω από τη βροχή.

— Η Στέλλα κατάνησε τα δάκρυά της μαζί με τις σταγόνες της βροχής.

— Όταν έφθασαν στην άφετηρία του λεωφορείου, της έδωσε το χέρι.

— Στέλλα, γεια σου, Κύττα τη κόρη σου, στενωχώριες και θεατρικά. Κτύπαξε μέσα σου.

— Απόψε όταν θα πέσης στο κρεβάτι σου, κύτταξε μέσα στην καρδιά σου. Κι είμαι σίγουρος, ότι δε θ' ανακαλύψεις ούτε ίχνος στενωχώριες. Ίσα-Ίσα, θα νοιώσεις αναπόσπαστο κι καί καλά. Σου κάνω ένα μεγάλο δώρο: την ελευθερία σου. Αυτή τη στιγμή, το πείσμα δεν σου επιτρέπει να το εκτιμήσεις. Όταν θα ήρεμησες όμως, θα το νοιώσεις, και θα μου πής ευχαριστώ.

— Την έσπρωξε μαλακά προς το λεωφορείο. Είχε μια δόριστη εντύπωση η Στέλλα, πως διαζόταν αυτός να τελειώσει η υπόθεσι, πως άσυμφοροσε να αποχωριστούν, να βάλει τελεία και παύλα στη σχέση τους.

— Ανεόκητο στο λεωφορείο, που ξεκίνησε την άλλη στιγμή. Ούτε πρόφτασε να γυρίσει να του ρίξει άλλη ματιά.

— Κι έφθασε το μαντηλάκι της στο στόμα της, για να μη ξεσπάσει σε αναφυλλιά.

ΛΟΓΙΑ ΦΡΟΝΙΜΑ ΚΑΙ ΛΟΓΙΑ ΦΛΟΓΕΡΑ

— Γύρισε στίτη της, μόλις συγκρατώντας τα δάκρυά της. Η υπέρτα της αντελήφθη πως ήταν αναστατωμένη. Η Στέλλα όμως δε μπορούσε να της πη την αλήθεια.

— Κι όμως θα ήθελε να πείσει στην αγκαλιά της υπέρτα της και να κλάψει. Ήταν όμως αδύνατον έφθασε η υπέρτα ήταν βεβαία ότι είχε σταματήσει προ καιρού κάθε έπαφή με το Ντέμης. Έτσι άνοιξε την καρδιά της μονάχα στη Θάλεια, ρισκάρει, επειδή η μικρή είχε ελαχίστη ώρα το μεσημέρι, έπρεπε να γυρίσει στο γραφείο της. Η Θάλεια της μίλησε λογικά:

— Ο Ντέμης έχει δικό. Δεν είχε βέβαια δικό να θέλει να σου ρίξει εσένα το λάθος κι αυτό δεν είναι πρὸς τιμήν του. Πάντως, Στέλλα, δεν είχε νόημα αυτή η έπαφή μαζί του. Τι καλό περιμένεις; Τα πράγματα δεν αλλάζουν. Κι ο μπαμπάς δε θαδινε ποτέ τη συγκράτησή του.

— Δε μπορώ να τ' άνεχθώ, το άδικο που μου κάνει. Βόγγησε η κοπέλλα. Έγώ Ίσα-Ίσα, κράτησα τον Πετρίτη σε απόστασι, με κίνδυνο να τον θυμώσω, κι να χάσουμε το ψωμί μας κι εσύ κι εγώ.

— Μα, επειδή σ' αγαπώ, σ' αγαπάω...

— Δεν της αποκρίθηκε δεν διαμαρτυρήθηκε. Κι η κοπέλλα κατάλαβε πως ήταν το τέλος. Η αγάπη της πάλεψε μέσα της με την υπερφάνειά της. Θά ήθελε να τον παρακαλέσει κι άλλο, να κλάψει. Η υπερφάνειά της όμως επαναστάτησε.

— Η ψυχάλα είχε γίνει τώρα μια ελαφριά, φθινοπωρινή βροχούλα. Η θάλασσα είχε ακινητήσει, γκριζοπράσινη, γεμάτη μυστήριο.

— Θά πιάσει μπόρα, είπε ο Ντέμης με τη στενωχώρη φωνή του. Πρέπει να τρέξουμε, να προλάβουμε να μπήγουμε στο λεωφορείο ή στο τρένο. Στέλλα... Έλα, δεν ωφείλει να τα πολυσκεπτόμαστε τα πράγματα... Όσο τα σκέπτεται κανείς αυτά τόσο είναι χειρότερα. Καλύτερα τ'ο μαχαίρι. Κάθε επέμβασις πονεί, αλλά σώζει. Και με μιά έφθασε η στιγμή να βάλουμε το μαχαίρι βαθεία, να τρoβήσουμε μια γραμμή... Έλα, την έπιασε απ' το μπράτσο,

— Μα ζωή είναι αυτή, Κλειώ μου να κάνω τον Ταρζάν, για να μη λερώσω το παρκέ;

(Τοῦ Ἀρχέλαου)

— Την έπιασε απ' το μπράτσο,

— Ἀδερφούλα μου, εἶπε ἡ Θάλεια θερμά, προσέχε. Κι ὁ Πετρίτης δὲ μὲ ἐμπνέει ἐμπιστοσύνη.

— Δὲν ἔχεις δικό, διαμαρτυρήθηκε ἡ Στέλλα. Ἔως τώρα μὲν φερόθαι ἀπογοή.

— Δὲν εἶναι λόγος αὐτὸς γιὰ νὰ τοῦχης ἐμπιστοσύνη. Δὲν ξέρεις τί σκέπτεται.

— Εἶμαι δυστυχισμένη! στέναξε ἡ Στέλλα. Ὅλα μὲν ἦσαν ἀνάποδα. Ἀγάπησα μ' ὅλη τὴ δύναμι τῆς ψυχῆς μου... ἤμουν ἀποφασισμένη νὰ κάνω κάθε θυσιᾶ. Κι ὁ Ντέμης, με πτεῖται ἀπὸ πάνω του ἔτσι...

— Τὴν ἀγκάλιασε ἡ Θάλεια καὶ τὴ φίλησε.

— Στέλλα μου, πρέπει νὰ τὸ ὑπερνηκίσῃς. Εἶμαι βέβαιη ὅτι δὲ θὰ ἦσουν εὐτυχισμένη μὲ τὸ Ντέμης, πολὺ βέβαιη! Ἀποσε τὰ πράγματα ὅπως ἦσαν. Ἀσφαλὲς εἶναι γιὰ τὸ καλύτερο. Πρόσεξε καλά καὶ μὲ τὸν Πετρίτη... Εἶσαι τόσο θυμωμένη. Στέλλα μου, τόσο ἐξυπνη, πὺθ θὰ παρουσιάστῃ ὁ ἀντὴρας ὁ καλὸς, νὰ σ' ἀγαπήσῃ.

— Ἦταν παράξενο! Ἡ Θάλεια, ἀν καὶ μικρότερη, μίλουσε πάντα σὰν νὰ ἦταν ἡ πῖο μεγάλη. Δὲν εἶχε καὶ ὅμως νὰ συνεχίσῃ τὴ συζήτησι, γιὰτὶ ἔφυνε τρέχοντας γιὰ τὸ γραφεῖο της.

— Ἡ Στέλλα ἐνοίωσε τὸ μυαλὸ της νὰ σταματᾷ. Κι ἐπειδὴ ἡ ἀναγκαστικὴ σιγὴ στὸ σπῆτι της, ἀπάνω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα, τὴν ἐκαίγε, ἀποφάσισε νὰ πᾶ νὰ βοᾷ τὴ Ρίκα.

— Τὴν ἤρε, ὅπως πάντα, μωτραμένη καὶ δυστυχισμένη. Στὸ σπῆτι της ἡ Ρίκα δὲ βρισκόταν ποτὲ σὲ καλὴ διάθεσι. Ὡστόσο τὴν ὑποδέχθηκε φιλικά:

— Καλὴς τὴν. Τί νέα; Ψιθυριστὰ τῆς τὰ διηγήθηκε ὅλα ἡ Στέλλα. Ἡ Ρίκα φάνηκε ἐνθουσιασμένη:

— Βρὲ κουτὴ, κόθεσαι καὶ στενωχωρεύεις! Τί σου λέω πάντα; Εἶσαι τυχερή. Εἶσαι πάντα πολὺ τυχερή. Ὁ Ντέμης, ὅπως ἀποδείχθηκε δὲν εἶναι πλούσιος καὶ δὲν ἀξίζει μιά δεκάρα. Αὐτὸ ἔπρεπε νὰ τὸ κάνης εὐ, νὰ τοῦ γυρίσης τὴν πλάτη, ἀφοῦ μάλιστα οἱ γονεῖς σου δὲν τὸν θέλουν.

— Μὰ τὸν ἀγαπᾷ... φώναξε ἡ Στέλλα. — Κουταμάρες! Ἀσε τὶς ἀγάπες μὲ τὰ νιάνιαρα! Ὁ Φάνης εἶναι ἕνας ἀντὴρας ὑπέροχος... σχεδὸν σὰν τὸν Λέανδρον... Λέω σχεδὸν ἐπειδὴ ὁ Λέανδρος εἶναι καλλιτέχνης μ' ἐξαιρετικὴ ἀξία. Λοιπόν, ὁ Φάνης σ' ἀγαπάει. Στὸ εἶπε, καὶ τὸ καταλαβαίνεις. Εἶναι ἐλευθερός, δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμὸ σὲ κανένα. Θὰ εἶσαι τὸ πῖο ἡλιθιο κορίτσι τοῦ κόσμου, ἂν

— Κουταμάρες! Ἀσε τὶς ἀγάπες μὲ τὰ νιάνιαρα! Ὁ Φάνης εἶναι ἕνας ἀντὴρας ὑπέροχος... σχεδὸν σὰν τὸν Λέανδρον... Λέω σχεδὸν ἐπειδὴ ὁ Λέανδρος εἶναι καλλιτέχνης μ' ἐξαιρετικὴ ἀξία. Λοιπόν, ὁ Φάνης σ' ἀγαπάει. Στὸ εἶπε, καὶ τὸ καταλαβαίνεις. Εἶναι ἐλευθερός, δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμὸ σὲ κανένα. Θὰ εἶσαι τὸ πῖο ἡλιθιο κορίτσι τοῦ κόσμου, ἂν

— Μὰ τὸν ἀγαπᾷ... φώναξε ἡ Στέλλα. — Κουταμάρες! Ἀσε τὶς ἀγάπες μὲ τὰ νιάνιαρα! Ὁ Φάνης εἶναι ἕνας ἀντὴρας ὑπέροχος... σχεδὸν σὰν τὸν Λέανδρον... Λέω σχεδὸν ἐπειδὴ ὁ Λέανδρος εἶναι καλλιτέχνης μ' ἐξαιρετικὴ ἀξία. Λοιπόν, ὁ Φάνης σ' ἀγαπάει. Στὸ εἶπε, καὶ τὸ καταλαβαίνεις. Εἶναι ἐλευθερός, δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμὸ σὲ κανένα. Θὰ εἶσαι τὸ πῖο ἡλιθιο κορίτσι τοῦ κόσμου, ἂν

— Μὰ τὸν ἀγαπᾷ... φώναξε ἡ Στέλλα. — Κουταμάρες! Ἀσε τὶς ἀγάπες μὲ τὰ νιάνιαρα! Ὁ Φάνης εἶναι ἕνας ἀντὴρας ὑπέροχος... σχεδὸν σὰν τὸν Λέανδρον... Λέω σχεδὸν ἐπειδὴ ὁ Λέανδρος εἶναι καλλιτέχνης μ' ἐξαιρετικὴ ἀξία. Λοιπόν, ὁ Φάνης σ' ἀγαπάει. Στὸ εἶπε, καὶ τὸ καταλαβαίνεις. Εἶναι ἐλευθερός, δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμὸ σὲ κανένα. Θὰ εἶσαι τὸ πῖο ἡλιθιο κορίτσι τοῦ κόσμου, ἂν

— Μὰ τὸν ἀγαπᾷ... φώναξε ἡ Στέλλα. — Κουταμάρες! Ἀσε τὶς ἀγάπες μὲ τὰ νιάνιαρα! Ὁ Φάνης εἶναι ἕνας ἀντὴρας ὑπέροχος... σχεδὸν σὰν τὸν Λέανδρον... Λέω σχεδὸν ἐπειδὴ ὁ Λέανδρος εἶναι καλλιτέχνης μ' ἐξαιρετικὴ ἀξία. Λοιπόν, ὁ Φάνης σ' ἀγαπάει. Στὸ εἶπε, καὶ τὸ καταλαβαίνεις. Εἶναι ἐλευθερός, δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμὸ σὲ κανένα. Θὰ εἶσαι τὸ πῖο ἡλιθιο κορίτσι τοῦ κόσμου, ἂν

— Μὰ τὸν ἀγαπᾷ... φώναξε ἡ Στέλλα. — Κουταμάρες! Ἀσε τὶς ἀγάπες μὲ τὰ νιάνιαρα! Ὁ Φάνης εἶναι ἕνας ἀντὴρας ὑπέροχος... σχεδὸν σὰν τὸν Λέανδρον... Λέω σχεδὸν ἐπειδὴ ὁ Λέανδρος εἶναι καλλιτέχνης μ' ἐξαιρετικὴ ἀξία. Λοιπόν, ὁ Φάνης σ' ἀγαπάει. Στὸ εἶπε, καὶ τὸ καταλαβαίνεις. Εἶναι ἐλευθερός, δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμὸ σὲ κανένα. Θὰ εἶσαι τὸ πῖο ἡλιθιο κορίτσι τοῦ κόσμου, ἂν

— Μὰ τὸν ἀγαπᾷ... φώναξε ἡ Στέλλα. — Κουταμάρες! Ἀσε τὶς ἀγάπες μὲ τὰ νιάνιαρα! Ὁ Φάνης εἶναι ἕνας ἀντὴρας ὑπέροχος... σχεδὸν σὰν τὸν Λέανδρον... Λέω σχεδὸν ἐπειδὴ ὁ Λέανδρος εἶναι καλλιτέχνης μ' ἐξαιρετικὴ ἀξία. Λοιπόν, ὁ Φάνης σ' ἀγαπάει. Στὸ εἶπε, καὶ τὸ καταλαβαίνεις. Εἶναι ἐλευθερός, δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμὸ σὲ κανένα. Θὰ εἶσαι τὸ πῖο ἡλιθιο κορίτσι τοῦ κόσμου, ἂν

— Μὰ τὸν ἀγαπᾷ... φώναξε ἡ Στέλλα. — Κουταμάρες! Ἀσε τὶς ἀγάπες μὲ τὰ νιάνιαρα! Ὁ Φάνης εἶναι ἕνας ἀντὴρας ὑπέροχος... σχεδὸν σὰν τὸν Λέανδρον... Λέω σχεδὸν ἐπειδὴ ὁ Λέανδρος εἶναι καλλιτέχνης μ' ἐξαιρετικὴ ἀξία. Λοιπόν, ὁ Φάνης σ' ἀγαπάει. Στὸ εἶπε, καὶ τὸ καταλαβαίνεις. Εἶναι ἐλευθερός, δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμὸ σὲ κανένα. Θὰ εἶσαι τὸ πῖο ἡλιθιο κορίτσι τοῦ κόσμου, ἂν

— Μὰ τὸν ἀγαπᾷ... φώναξε ἡ Στέλλα. — Κουταμάρες! Ἀσε τὶς ἀγάπες μὲ τὰ νιάνιαρα! Ὁ Φάνης εἶναι ἕνας ἀντὴρας ὑπέροχος... σχεδὸν σὰν τὸν Λέανδρον... Λέω σχεδὸν ἐπειδὴ ὁ Λέανδρος εἶναι καλλιτέχνης μ' ἐξαιρετικὴ ἀξία. Λοιπόν, ὁ Φάνης σ' ἀγαπάει. Στὸ εἶπε, καὶ τὸ καταλαβαίνεις. Εἶναι ἐλευθερός, δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμὸ σὲ κανένα. Θὰ εἶσαι τὸ πῖο ἡλιθιο κορίτσι τοῦ κόσμου, ἂν

— Μὰ τὸν ἀγαπᾷ... φώναξε ἡ Στέλλα. — Κουταμάρες! Ἀσε τὶς ἀγάπες μὲ τὰ νιάνιαρα! Ὁ Φάνης εἶναι ἕνας ἀντὴρας ὑπέροχος... σχεδὸν σὰν τὸν Λέανδρον... Λέω σχεδὸν ἐπειδὴ ὁ Λέανδρος εἶναι καλλιτέχνης μ' ἐξαιρετικὴ ἀξία. Λοιπόν, ὁ Φάνης σ' ἀγαπάει. Στὸ εἶπε, καὶ τὸ καταλαβαίνεις. Εἶναι ἐλευθερός, δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμὸ σὲ κανένα. Θὰ εἶσαι τὸ πῖο ἡλιθιο κορίτσι τοῦ κόσμου, ἂν

— Μὰ τὸν ἀγαπᾷ... φώναξε ἡ Στέλλα. — Κουταμάρες! Ἀσε τὶς ἀγάπες μὲ τὰ νιάνιαρα! Ὁ Φάνης εἶναι ἕνας ἀντὴρας ὑπέροχος... σχεδὸν σὰν τὸν Λέανδρον... Λέω σχεδὸν ἐπειδὴ ὁ Λέανδρος εἶναι καλλιτέχνης μ' ἐξαιρετικὴ ἀξία. Λοιπόν, ὁ Φάνης σ' ἀγαπάει. Στὸ εἶπε, καὶ τὸ καταλαβαίνεις. Εἶναι ἐλευθερός, δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμὸ σὲ κανένα. Θὰ εἶσαι τὸ πῖο ἡλιθιο κορίτσι τοῦ κόσμου, ἂν

— Μὰ τὸν ἀγαπᾷ... φώναξε ἡ Στέλλα. — Κουταμάρες! Ἀσε τὶς ἀγάπες μὲ τὰ νιάνιαρα! Ὁ Φάνης εἶναι ἕνας ἀντὴρας ὑπέροχος... σχεδὸν σὰν τὸν Λέανδρον... Λέω σχεδὸν ἐπειδὴ ὁ Λέανδρος εἶναι καλλιτέχνης μ' ἐξαιρετικὴ ἀξία. Λοιπόν, ὁ Φάνης σ' ἀγαπάει. Στὸ εἶπε, καὶ τὸ καταλαβαίνεις. Εἶναι ἐλευθερός, δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμὸ σὲ κανένα. Θὰ εἶσαι τὸ πῖο ἡλιθιο κορίτσι τοῦ κόσμου, ἂν

— Μὰ τὸν ἀγαπᾷ... φώναξε ἡ Στέλλα. — Κουταμάρες! Ἀσε τὶς ἀγάπες μὲ τὰ νιάνιαρα! Ὁ Φάνης εἶναι ἕνας ἀντὴρας ὑπέροχος... σχεδὸν σὰν τὸν Λέανδρον... Λέω σχεδὸν ἐπειδὴ ὁ Λέανδρος εἶναι καλλιτέχνης μ' ἐξαιρετικὴ ἀξία. Λοιπόν, ὁ Φάνης σ' ἀγαπάει. Στὸ εἶπε, καὶ τὸ καταλαβαίνεις. Εἶναι ἐλευθερός, δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμὸ σὲ κανένα. Θὰ εἶσαι τὸ πῖο ἡλιθιο κορίτσι τοῦ κόσμου, ἂν

— Μὰ τὸν ἀγαπᾷ... φώναξε ἡ Στέλλα. — Κουταμάρες! Ἀσε τὶς ἀγάπες μὲ τὰ νιάνιαρα! Ὁ Φάνης εἶναι ἕνας ἀντὴρας ὑπέροχος... σχεδὸν σὰν τὸν Λέανδρον... Λέω σχεδὸν ἐπειδὴ ὁ Λέανδρος εἶναι καλλιτέχνης μ' ἐξαιρετικὴ ἀξία. Λοιπόν, ὁ Φάνης σ' ἀγαπάει. Στὸ εἶπε, καὶ τὸ καταλαβαίνεις. Εἶναι ἐλευθερός, δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμὸ σὲ κανένα. Θὰ εἶσαι τὸ πῖο ἡλιθιο κορίτσι τοῦ κόσμου, ἂν

— Μὰ τὸν ἀγαπᾷ... φώναξε ἡ Στέλλα. — Κουταμάρες! Ἀσε τὶς ἀγάπες μὲ τὰ νιάνιαρα! Ὁ Φάνης εἶναι ἕνας ἀντὴρας ὑπέροχος... σχεδὸν σὰν τὸν Λέανδρον... Λέω σχεδὸν ἐπειδὴ ὁ Λέανδρος εἶναι καλλιτέχνης μ' ἐξαιρετικὴ ἀξία. Λοιπόν, ὁ Φάνης σ' ἀγαπάει. Στὸ εἶπε, καὶ τὸ καταλαβαίνεις. Εἶναι ἐλευθερός, δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμὸ σὲ κανένα. Θὰ εἶσαι τὸ πῖο ἡλιθιο κορίτσι τοῦ κόσμου, ἂν

— Μὰ τὸν ἀγαπᾷ... φώναξε ἡ Στέλλα. — Κουταμάρες! Ἀσε τὶς ἀγάπες μὲ τὰ νιάνιαρα! Ὁ Φάνης εἶναι ἕνας ἀντὴρας ὑπέροχος... σχεδὸν σὰν τὸν Λέανδρον... Λέω σχεδὸν ἐπειδὴ ὁ Λέανδρος εἶναι καλλιτέχνης μ' ἐξαιρετικὴ ἀξία. Λοιπόν, ὁ Φάνης σ' ἀγαπάει. Στὸ εἶπε, καὶ τὸ καταλαβαίνεις. Εἶναι ἐλευθερός, δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμὸ σὲ κανένα. Θὰ εἶσαι τὸ πῖο ἡλιθιο κορίτσι τοῦ κόσμου, ἂν

— Μὰ τὸν ἀγαπᾷ... φώναξε ἡ Στέλλα. — Κουταμάρες! Ἀσε τὶς ἀγάπες μὲ τὰ νιάνιαρα! Ὁ Φάνης εἶναι ἕνας ἀντὴρας ὑπέροχος... σχεδὸν σὰν τὸν Λέανδρον... Λέω σχεδὸν ἐπειδὴ ὁ Λέανδρος εἶναι καλλιτέχνης μ' ἐξαιρετικὴ ἀξία. Λοιπόν, ὁ Φάνης σ' ἀγαπάει. Στὸ εἶπε, καὶ τὸ καταλαβαίνεις. Εἶναι ἐλευθερός, δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμὸ σὲ κανένα. Θὰ εἶσαι τὸ πῖο ἡλιθιο κορίτσι τοῦ κόσμου, ἂν

— Μὰ τὸν ἀγαπᾷ... φώναξε ἡ Στέλλα. — Κουταμάρες! Ἀσε τὶς ἀγάπες μὲ τὰ νιάνιαρα! Ὁ Φάνης εἶναι ἕνας ἀντὴρας ὑπέροχος... σχεδὸν σὰν τὸν Λέανδρον... Λέω σχεδὸν ἐπειδὴ ὁ Λέανδρος εἶναι καλλιτέχνης μ' ἐξαιρετικὴ ἀξία. Λοιπόν, ὁ Φάνης σ' ἀγαπάει. Στὸ εἶπε, καὶ τὸ καταλαβαίνεις. Εἶναι ἐλευθερός, δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμὸ σὲ κανένα. Θὰ εἶσαι τὸ πῖο ἡλιθιο κορίτσι τοῦ κόσμου, ἂν

— Μὰ τὸν ἀγαπᾷ... φώναξε ἡ Στέλλα. — Κουταμάρες! Ἀσε τὶς ἀγάπες μὲ τὰ νιάνιαρα! Ὁ Φάνης εἶναι ἕνας ἀντὴρας ὑπέροχος... σχεδὸν σὰν τὸν Λέανδρον... Λέω σχεδὸν ἐπειδὴ ὁ Λέανδρος εἶναι καλλιτέχνης μ' ἐξαιρετικὴ ἀξία. Λοιπόν, ὁ Φάνης σ' ἀγαπάει. Στὸ εἶπε, καὶ τὸ καταλαβαίνεις. Εἶναι ἐλευθερός, δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμὸ σὲ κανένα. Θὰ εἶσαι τὸ πῖο ἡλιθιο κορίτσι τοῦ κόσμου, ἂν

— Μὰ τὸν ἀγαπᾷ... φώναξε ἡ Στέλλα. — Κουταμάρες! Ἀσε τὶς ἀγάπες μὲ τὰ νιάνιαρα! Ὁ Φάνης εἶναι ἕνας ἀντὴρας ὑπέροχος... σχεδὸν σὰν τὸν Λέανδρον... Λέω σχεδὸν ἐπειδὴ ὁ Λέανδρος εἶναι καλλιτέχνης μ' ἐξαιρετικὴ ἀξία. Λοιπόν, ὁ Φάνης σ' ἀγαπάει. Στὸ εἶπε, καὶ τὸ καταλαβαίνεις. Εἶναι ἐλευθερός, δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμὸ σὲ κανένα. Θὰ εἶσαι τὸ πῖο ἡλιθιο κορίτσι τοῦ κόσμου, ἂν

— Μὰ τὸν ἀγαπᾷ... φώναξε ἡ Στέλλα. — Κουταμάρες! Ἀσε τὶς ἀγάπες μὲ τὰ νιάνιαρα! Ὁ Φάνης εἶναι ἕνας ἀντὴρας ὑπέροχος... σχεδὸν σὰν τὸν Λέανδρον... Λέω σχεδὸν ἐπειδὴ ὁ Λέανδρος εἶναι καλλιτέχνης μ' ἐξαιρετικὴ ἀξία. Λοιπόν, ὁ Φάνης σ' ἀγαπάει. Στὸ εἶπε, καὶ τὸ καταλαβαίνεις. Εἶναι ἐλευθερός, δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμὸ σὲ κανένα. Θὰ εἶσαι τὸ πῖο ἡλιθιο κορίτσι τοῦ κόσμου, ἂν

— Μὰ τὸν ἀγαπᾷ... φώναξε ἡ Στέλλα. — Κουταμάρες! Ἀσε τὶς ἀγάπες μὲ τὰ νιάνιαρα! Ὁ Φάνης εἶναι ἕνας ἀντὴρας ὑπέροχος... σχεδὸν σὰν τὸν Λέανδρον... Λέω σχεδὸν ἐπειδὴ ὁ Λέανδρος εἶναι καλλιτέχνης μ' ἐξαιρετικὴ ἀξία. Λοιπόν, ὁ Φάνης σ' ἀγαπάει. Στὸ εἶπε, καὶ τὸ καταλαβαίνεις. Εἶναι ἐλευθερός, δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμὸ σὲ κανένα. Θὰ εἶσαι τὸ πῖο ἡλιθιο κορίτσι τοῦ κόσμου, ἂν

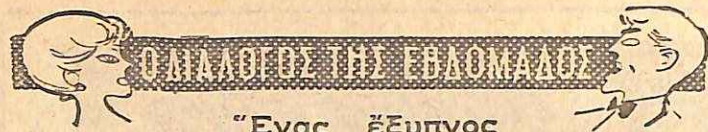
— Μὰ τὸν ἀγαπᾷ... φώναξε ἡ Στέλλα. — Κουταμάρες! Ἀσε τὶς ἀγάπες μὲ τὰ νιάνιαρα! Ὁ Φάνης εἶναι ἕνας ἀντὴρας ὑπέροχος... σχεδὸν σὰν τὸν Λέανδρον... Λέω σχεδὸν ἐπειδὴ ὁ Λέανδρος εἶναι καλλιτέχνης μ' ἐξαιρετικὴ ἀξία. Λοιπόν, ὁ Φάνης σ' ἀγαπάει. Στὸ εἶπε, καὶ τὸ καταλαβαίνεις. Εἶναι ἐλευθερός, δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμὸ σὲ κανένα. Θὰ εἶσαι τὸ πῖο ἡλιθιο κορίτσι τοῦ κόσμου, ἂν

— Μὰ τὸν ἀγαπᾷ... φώναξε ἡ Στέλλα. — Κουταμάρες! Ἀσε τὶς ἀγάπες μὲ τὰ νιάνιαρα! Ὁ Φάνης εἶναι ἕνας ἀντὴρας ὑπέροχος... σχεδὸν σὰν τὸν Λέανδρον... Λέω σχεδὸν ἐπειδὴ ὁ Λέανδρος εἶναι καλλιτέχνης μ' ἐξαιρετικὴ ἀξία. Λοιπόν, ὁ Φάνης σ' ἀγαπάει. Στὸ εἶπε, καὶ τὸ καταλαβαίνεις. Εἶναι ἐλευθερός, δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμὸ σὲ κανένα. Θὰ εἶσαι τὸ πῖο ἡλιθιο κορίτσι τοῦ κόσμου, ἂν

— Μὰ τὸν ἀγαπᾷ... φώναξε ἡ Στέλλα. — Κουταμάρες! Ἀσε τὶς ἀγάπες μὲ τὰ νιάνιαρα! Ὁ Φάνης εἶναι ἕνας ἀντὴρας ὑπέροχος... σχεδὸν σὰν τὸν Λέανδρον... Λέω σχεδὸν ἐπειδὴ ὁ Λέανδρος εἶναι καλλιτέχνης μ' ἐξαιρετικὴ ἀξία. Λοιπόν, ὁ Φάνης σ' ἀγαπάει. Στὸ εἶπε, καὶ τὸ καταλαβαίνεις. Εἶναι ἐλευθερός, δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμὸ σὲ κανένα. Θὰ εἶσαι τὸ πῖο ἡλιθιο κορίτσι τοῦ κόσμου, ἂν

— Μὰ τὸν ἀγαπᾷ... φώναξε ἡ Στέλλα. — Κουταμάρες! Ἀσε τὶς ἀγάπες μὲ τὰ νιάνιαρα! Ὁ Φάνης εἶναι ἕνας ἀντὴρας ὑπέροχος... σχεδὸν σὰν τὸν Λέανδρον... Λέω σχεδὸν ἐπειδὴ ὁ Λέανδρος εἶναι καλλιτέχνης μ' ἐξαιρετικὴ ἀξία. Λοιπόν, ὁ Φάνης σ' ἀγαπάει. Στὸ εἶπε, καὶ τὸ καταλαβαίνεις. Εἶναι ἐλευθερός, δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμὸ σὲ κανένα. Θὰ εἶσαι τὸ πῖο ἡλιθιο κορίτσι τοῦ κόσμου, ἂν

— Μὰ τὸν ἀγαπᾷ... φώναξε ἡ Στέλλα. — Κουταμάρες! Ἀσε τὶς ἀγάπες μὲ τὰ νιάνιαρα! Ὁ Φάνης εἶναι ἕνας ἀντὴρας ὑπέροχος... σχεδὸν σὰν τὸν Λέανδρον... Λέω σχεδὸν ἐπειδὴ ὁ Λέανδρος εἶναι καλλιτέχνης μ' ἐξαιρετικὴ ἀξία. Λοιπόν,



“Ενας έξυπνος ούζυγος

ΠΡΟΣΩΠΑ:

ΖΑΚ, ΜΟΝΙΚΑ, ούζυγος του. ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ. (Η Μόνικα ξαπλωμένη στο ντιβάνι διαβάζει. Ο Ζάκ εργάζεται στο διπλανό δωμάτιο).

ΜΟΝΙΚΑ: Τι κάνεις αυτό;

ΖΑΚ: Γράφω μία μελέτη για τους ηλεκτροσυσσωρευτές.

ΜΟΝΙΚΑ: Και τι είναι αυτοί;

ΖΑΚ: Τι λες, αγάπη μου! Είναι μηχανές!

ΜΟΝΙΚΑ: Ούφ! τι άηδία! Τι πλητεί! Άκουσε, είναι άργα πιά...

Είναι ώρα να κοιμηθούμε.

ΖΑΚ: Κοιμήσου, αν θέλεις. Έ-χω να γράψω ακόμη ένα κεφάλαιο.

ΜΟΝΙΚΑ: Έλα να κοιμηθής κι' εσύ. Φόρεσα το πενιούάρ μου κι' είμαι έτοιμη. Σε παρακαλώ. Πόσο στενοχωριέμαι μοναχή μου!

ΖΑΚ: Σε λίγο, αγάπη μου, θα είμαι μαζί σου.

ΜΟΝΙΚΑ (χτυπώντας το τραπέζι, ζακι φορηκισμένη): Ξέρεις, χτες ένας άσροφόρος, ενώ πηγαίνα περπατώ με το αυτοκίνητο, μούβτε-λε φίλα με τον άερα!... Άκούσε: Και ήταν πολύ όμορφος και του χμογέλασα και τούκανα ιόημο με το χέρι μου...

ΖΑΚ (άφηρημένα κάπως): “Ε. κι' ύστερα;

ΜΟΝΙΚΑ: “Ενας άλλος, αν τ' άκουγε αυτά, θα φώναζε, θα μού δημιουργούσε σκηνή θα με χτυπούσε!

ΖΑΚ: “Ασε να τελειώσω το κεφάλαιο κι' έπειτα δε βγώ και θα σε χτυπήσω...

ΜΟΝΙΚΑ: Τότε θάβαι άργα πιά. (Βρίσκει στον τραπέζι ένα κουδουνάκι κι' άρχίζει να το χτυπά).

ΖΑΚ: Τι τρεχει παλι;

ΜΟΝΙΚΑ: Το κουδούνι της εξώ-πορτας. Έλα αγάπη μου, πηγαί-νε ν' ανοίξεις.

ΖΑΚ: Ποιος ήλιθιος μπορεί να κουδουνίζει στις 11 τη νύχτα; Κά-ποιο λαός στον αριθμό της πόρ-τας...

ΜΟΝΙΚΑ: Ηλιθιος; Και γιατί ήλιθιος; Κι' αν είναι κανένας απ' τους γνωστούς μας; Πηγαίνα μώ-νη μου ν' ανοίξω. (Κάνει πως πη-γαίνει ν' ανοίξει και ξαναγυρίζει).

Τι εύχαριστη έκπλ-ξει! Ο Λουκι-ανός. Άρχει! Είχατε τόσο καιρό να φάτε. Πόσο χαίρομαι που σας βλέπω! Με συγχωρείτε, πού με βολέψατε με το πενιούάρ... Μή με κутτάτε. (Κάνοντας άντρκική τη φωνή της). Ο σύζυγός σας είν' εδω; (Με τη φωνή της): Ο σύ-ζυγός μου: Έργάζεται στη δι-πλανή κάμαρα. Ας μη τον άνη-

συχήσουμε. Καθίστε παρακαλώ.

Λοιπόν, τι νέα; Πώς περάσατε τό-σον καιρό; (Αλλάζοντας σε άν-τρκική τη φωνή της): Ωραία, σας εύχαριστώ! Έσείς; (Με τη δική της φωνή): Έγώ κάθομαι πάντα μόνη. Πληττω... (Με άντρκική τη φωνή): Πληττύτε; Μία τόσο χαριτω-μένη γυναίκα και πληττύτε; (Με τη φωνή της): Σσσς... Σιγά, γιατί ο σύζυγός μου εργάζεται.

Άλλήθεια, με θυμώσατε, όσο και-ρό λείπατε; (Με άντρκική φωνή): Πάντα σας θυμώμουν. Θυμώστε μά-λιστα τις ώρες που πενούσατε στο πάγκο. Έκείνο το παγκάκι!

“Α! Είστε πολύ όμορφη! Τι ώ-ρα να μπράτσο! (Με τη φωνή της): Σε άσ παρακαλώ, μην κутτάτε τή μπάτσα μου. (Με άντρκική φωνή): Άφήστε με να τή φιλήσω! Θυ-μώσατε εκείνη τη βραδιά, πού μ' άφήνατε ώρες και τή φιλούσα; (Με τη φωνή της): Άααχ! Μή με φιλάτε! Μή με ταιπάτε! Κα-θίστε φρόνιμα. Ο σύζυγός μου έργάζεται στη πλαινή κάμαρη κι' έσείς δε χορταίνετε, φιλώντας τή γυνά μου μπράτσο! (Φιλάει δυ-νατά τή χείρα της). Μά σταμα-τήστε επί τέλους! Τρελλάθήκατε; (Με άντρκική φωνή): Θέλω να κα-πνίσω. Μήπως έχετε σπίατα; (Με τη φωνή της): Εύχαριστώ να σας δώσω... Είστε ένας τρελλός. (Με άντρκική φωνή): Ακόμη ένα φι-λάκι φεύγω. Προέει να ιδωθώ με-αύριο, έξω. Δε μπορώ να ζήσω χωρίς εσένα! (Βάζει τ' ατσί της στην κλειδαρότρουπα της κάμαρας πού βρίσκεται ο Ζάκ. (Με τη φω-νή της): Καλά, καλά, πολυαγα-πημένο μου. Και τώρα φύγε, φύ-γε! Ο σύζυγός μου μπορεί να νό-ρη από στιγμή σε στιγμή... Αδριο-στις εξήμισι... Λουκιανός, έχω-σε τή τσιγάρα σου, πέρτα! (Περ-πατάει βαρειά, κρυφακούει, καθε-ύ. Άνοιξη τή κλάματα πού συ-γα-σιγά δυναμώνουν. Βγαίνει ο σύζυγος).

ΖΑΚ: Αγάπη μου τι έχεις; “Α. ξερώ!... Τον λυπάσαι;

ΜΟΝΙΚΑ: Πουόν;

ΖΑΚ: Το φίλο σου. “Η κατάρ-στασί του είναι πραγματικά τρα-γική.

ΜΟΝΙΚΑ: Γιατί;

ΖΑΚ: Γιατί! Με το παχύ του σώμα αναγκάστηκε να περσίση σαν σκυλάκι από τήν κλειδαρότρουπα για να σε δη...

ΜΟΝΙΚΑ: Τι λές;

ΖΑΚ: Μάλιστα. Άλλοιώς δε θα μπορούσε να σε δη. Τήν εξώπορ-τα τήν έχω κλειδί εγώ και τή κλειδί τώχω στη τσέπη από αυτός. (Τήν δείχνει τή κλειδί).

ΜΟΝΙΚΑ (άρπαζοντας τή κλει-δί): “Ωστε άδικα κούρασθήκα να σου παίξω τήν κωμωδία αυτή;... “Α! γι' αυτό ήσουν τόσο ήσυχος;

ΖΑΚ: “Αμ! τί νόμίζεις! Έγώ, παιδί μου, είμαι έξυπνος άντρας! (Φεύγει).

ΜΟΝΙΚΑ: “Ορίστε! Τή κλειδί τή είχε ο κύριος! (Χτυπάει ή πόρτα): Μπά... Τή κουδούνι! Ποι-ός ναίαι άραγε; Πάω ν' ανοίξω.

(Παίρνει τή κλειδί, ανοίγει και μπαίνει με τή Λουκιανό): Μά τή Θεό, δε σας περιμένα. Λουκιανέ! Μά γιατί ήρθατε τόσο άργά; Κα-θήστε!

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ: Άργά; Τό ρο-λόι μου λέει 10.

ΜΟΝΙΚΑ: Μπά! Τό δικό μας λέει 12.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ: Ξέρετε γιατί ήρθα;

ΜΟΝΙΚΑ: Γιατί; Δεν ξέρω.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ: Γιατί... σας εί-δα στον ύπνο μου χτες τή βράδυ.

ΜΟΝΙΚΑ: Σιγά! Τρελλάθήκα-τε; Ο σύζυγός μου είναι στη δι-πλανή κάμαρα!

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ: Ξέρετε πώς σας είδα στον ύπνο μου;

ΜΟΝΙΚΑ: Άφήστε ατσί τήν κουθένα. Πηγαίνατε στή θέα-τρα; Και πώς σας φάνηκε στον ύπνο σας;

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ (άγκαλιζόντας τήν): Νά, έτσι. (Τή φιλάει). Νά έτσι! Κι' ακόμη νά, έτσι!

ΜΟΝΙΚΑ: Μά αυτό είναι άναι-δία! Ο σύζυγός μου είναι μέσα.

Ο' άκούση...

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ: Δέ με νοιάζει και χίλιο σύζυγοι να είναι μέσα! Σ' άγαπώ!... Σε λατρεύω! “Ε-λα να φύγουμε μαζί. Δώσε μου τή συγκράτασή σου. Αδριο στις 7 σε πεινήμε να φύγουμε.

ΜΟΝΙΚΑ (κυττώντας τή πόρ-τα): Καλά, καλά! Φυγείτε τώ-ρα! Θάρρη ή άντρας μου!

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ (τμή φιλάει): Σας άγαπώ...

ΜΟΝΙΚΑ: Σας παρακαλώ, φύγτε! Ρά με καταστρέψετε.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ: Άντιο γλυκειά μου!

ΜΟΝΙΚΑ (άφηρημένη): Άντιο άναπημένο μου!

(Σέ λίγο μπαίνει ο Ζάκ).

ΖΑΚ: Άκούσε, αγάπη μου, θέ-λω να σου δώσω μία συμβουλή. Ποτέ μην παίζεις δεύτερη φορά τήν ίδια κόλπο... Τήν πρώτη φορά τή παίζεις θαυμάσια. Αίγιο, έλειψε να πιστέψω πώς είναι αλήθεια. Άλλά τή δεύτερη φορά δεν πέ-τυχες καθόλου... Αφού τήν πρώ-τη φορά δεν έπεσα στήν παγίδα σου, πώς νόμισε ότι θάπεφτα τή δεύτερη; Μπορούσε να τή πάρω τούς μετρητοίς, αφού είχα και έ-χω τή κλειδί τής εξώπορτας στη τσέπη μου; (Γελεί και φάχνει στή τσέπη του). Νάτο! Μπά, ό-χι... Πού είναι τή κλειδί; Έσύ δε μού τή πήρες; Τή κλειδί... (Μόνος του). “Ηταν εδω κοντάς, όταν έγώ έλειπα; Αδύνατον! (Εύχαριστη-νος). Μά, τή είπα. Άλλωστε: Εί-μαι έξυπνος, τετασπάρωτος!

(Η Μόνικα δαγκώνοντας τή μαντίλη της γελάει ύστερικά).

Α. ΑΒΕΡΤΣΕΝΚΟ

ΡΟΛΟΪ ΠΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΜΕ ΤΟ ΦΩΣ

Κατασκευάστηκε στήν “Ελβετία ένα ρολόι που λειτουργεί χωρίς κούρδιασμα. Ο μηχανισμός του εί-ναι σαν τούς συνηθισμένους. Πίσω όμως από ένα άνοιγμα, στή θάλα-ού, υπάρχει ένα φύλλο χαλκού, το-πο, υπάρχει ένα σελήνιο και με-λεπτότατο στρώμα άργύρου. “Ο-ταν πέση πάνω στο σελήνιο ήλια-κό ή τεχνητό φως, παράγεται ένα άσθενές ηλεκτρικό ρεύμα, άρκετό για να κινήση ένα μοτεράκι βάρ-ους 16 γραμμαρίων. Τό μοτέρό αυτό κινεί τήν τσιμίζα, χωρίς σ' ένα σύστημα γραναζιών, πού πολλαπλασιάζουν 1.000 φορές τή δύναμη του. Έτσι, με 4 ώρες συ-νηθισμένου φωτισμού, τή ρολόι κινείται για τις 24 ώρες. Ένας αυτόματος διακόπτης σταματάει τή μηχανή, όταν έχη κούρδιαση έν-τελώς τή ρολόι.

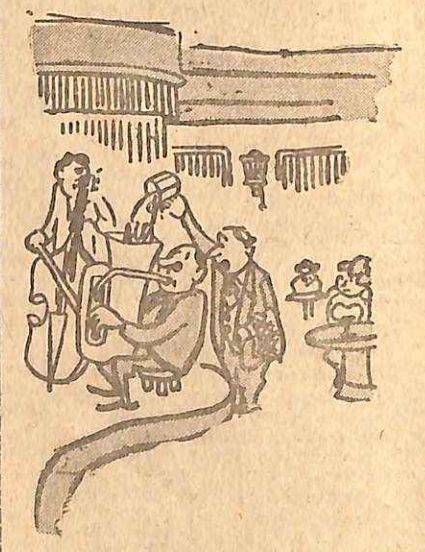


—Αυάν! ‘Ο Νίνιος πάει για... διαβάθμια!

(Τού Άρχέλαου)



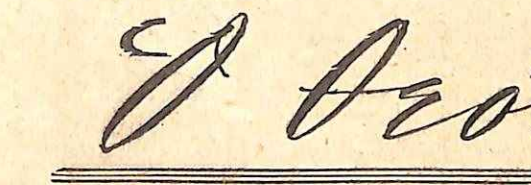
—Τι ψευτιές μās σερβίζουν αυ-τές οι ρεκαλίμες! Τώρα χρόνια τώρα πάω στη Μόνο, κι' αττή τήν κο-πέλλα δεν τήν είδα πουθενά!



—Σέ κενάγε, απ' τή τραπέζι 15, για να πάψης!

Η ΒΟΥΚΟΛΙΚΗ ποίηση γεννήθηκε μαζί με τής δύο άλλες μεγάλες κατηγορίες τής άρχαίας ελληνικής ποίησης: τήν έπική και τή δραματι-κή. “Ισως μάλιστα να προηγήθηκε από αυτές. Οι δύο κυριώτεροι εκπρόσωποι τής έπικής ποίησης, ο Όμηρος και ο ‘Ησόδος, εξύμνησαν ο πρώτος τήν πολέμική κατορθώματα (ήρώων κλέα) με τήν “Ιλιάδα και τήν “Οδύσσεια και ο δεύτερος τή άγαθή τής εφηνικής ζωής με τή “Εργα και “Ημέραι και τή θρησκεία με τή “Θεογονία.

Η δραματική πάλι ποίηση, με τήν τραγωδία και τήν κωμωδία, δίδαξε από τή σκηνή τού θεά-τρου σε στίχους τή ανθρώπινα αισθήματα και τής πράξεις θεών και ανθρώπων και βοήθη τήν αποθέωση τής στον 5ο και τόν 4ο π. Χ. αιώνα, με τήν άττική σχολή.



Προτού όμως ο πολιτισμός μās δώση τή έπος και τή θέατρο, είναι φυσικό στους άγρούς, στίς βοσκές, στή βουνά, στή δάση, οι άνθρωποι — άγρότες και ποιμένες — να δημιουργήσουν τούς πρώτους στίχους, είτε για να παρακαλέσουν τούς θεούς να ευδωάσουν τή έργα τους, είτε για να εξυμνήσουν τή άγαθά και τήν όμορφή τής φύ-σεως. Και, σε κάποια μεριά τής ελληνικής ύ-παιθρου, θα πρωτακουστήκε από τή τσοπανό-πουλο, με τή συνοδεία τής φλογέρας του, τή μακροσυρτο βουκολικό τραγούδι...

Αττή τή άγροτική ποίηση, τή βουκολική, πού τ' όνομά της τή όφειλε στους τσοπάνηδες τής άρχαιότητας — τούς βουκόλους — τή μνημο-νούνουν ο Όμηρος, ο Στράβωνος και άλλοι, προ-τού ν' άνάβη ακόμη ή δραματική ποίηση. Έν τούτοις, είχε μείνει στήν άφάνεια όλο τή διά-στημα, πού τή έπος και τή δράμα άγκάσανε στήν άρχαία Έλλάδα. Και μόνον όταν τή άττική θέατρο μās έδωσε τής τελευταίες παραστάσεις του, ξαναβγήκε στή προσκήνιο τή παλιό βουκο-λικό τραγούδι και βρήκε τήν πλήρη άνθισί του τόν 3ο μ. Χ. αιώνα, με τόν κορυφαίο Θεόκριτο και τούς μιμητές του Βίωνα και Μόσχο.

“Αν όμως ή βουκολική ποίηση κάπως άργα πο-λιτογραφώθηκε, έπίσημα στον ελληνικό Παρνα-σό, θα τή βρούμε ώστόσο στήν άλεξανδρινή scho-λή νά διατηρή τήν απλότητα του πρώτου ξεκι-νηματός της. Τή θέματα της είναι πάντα παρ-σιμωπαική και τή άγροτική ζωή. Πολλές φορές χρη-σιμοποιεί και τή διάλογο, όπως τή άρχαία δοά-μα, με πρωταγωνιστές άγρότες και ποιμένες, πού με άφέλεια και χάρι διηγούνται κάποιο έ-πεισόδιο έρωτικό ή άλλο, μέσα σε μία σκηνωθε-σία παρμένη έπίσης από τή φύσι. Κάτω από ένα σύσκιό μέρος, δίπλα σε μία πηγή, στήν πλαγία κάποιας αεματιάς, ξετυλίγονται οι σκη-νές πού περιγράφουν τή βουκολικά ποιήματα.

Τό έλδος αυτό τής ποίησης ήταν φυσικό ν' άναπτύχθι σε τόπους, όπου ή φύσι έχει χάρσι-πλοκίστε τής όμορφότης της. Στήν ελληνική Σι-κελία τής άρχαιότητας, ο μεγάλος φυσικός κάλλους και τή εύσταπέλο τών κατοίκων, συντελέσανε στήν άνάπτυξη τής βουκολικής μου-σας. Έκεί γίνονταν, στή άρχαία χρόνια, ποιη-τικο διαγωνισμοί με βραδεία — οι άμειβοίαι άοιδάι — μεταξύ τών κατοίκων.

Από τή Σικελία καταγόταν και ο Θεόκριτος, ο κατ' έξοχήν αντιπρόσωπος, τής βουκολικής ποίησης. Έζησε από τή 310—245 π. Χ. Γεν-νήθηκε στίς Συρακούσες, όπου πέρασε και τή παιδική του χρόνια. Έπειτα πήγε στήν Κώ για σπουδές. Έκεί άκυσσε ιαθήματα ποιητικής από τόν έλεγειοποιό Φιλτά και τόν έπιγραμματο-

Κίνδυνοι ΣΤΟ ΜΗΝΑ ΤΟΥ ΜΕΛΙΤΟΣ

Ποιά είναι τή πιδ συνη-θισμένα παράρκονα τών νεοπαγώνων

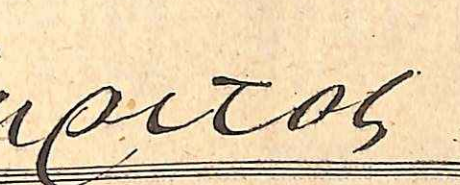
Ο μήνας τού μελιτος, θεωρείται γε-μάτος χόρα και εύτυχία για τή νεοπαγώνων ζευγάρι. Κι' όμως είναι πολλές φορές μία περίοδος στενοχω-ρίας και άσπασίας, γιατί διαφέρει γει διαφόρα παράρκονα.

Ένα απ' αυτά, ίσως τή πιδ συ-χνο, είναι ή ίσχυρη νοσταλγία τής γυναικός για τή μητέρα της, πού προκαλεί τή ζήλια τού άντρας. Η νεοπαγώνων τηλεφωνεί κάθε τόσο στο πατρικό της σπίτι, ζητάει απ' τούς γονείς της να τή επισκεφθούν, έ-πιμένει στον άντρα, πού να διακό-ψουν τή γαμιλιο τας τήν για να ζο-ναγυρίση κοντά στή μητέρα της...

Τέχνη καί ποίηση στήν Άρχαία Έλλάδα

γράφω Άσκληπιάδη. Συνδέθηκε συγχρόνως με φι-λία με τούς ποιητές “Αρατο και Σολέα. Από τήν Κώ ξαναγύρισε στίς Συρακούσες και έπισκε-φθηκε και τήν Αίγυπτον. Τό 270 π. Χ. ή πήμ-τον ως ποιητό θα ήταν μεγάλη, αλλά τήν κα-λέση στήν ατλή του ο Πτολεμαίος φιλάδελφος στήν Άλεξάνδρεια.

Τήν έποχή εκείνη ή Άλεξάνδρεια ήταν τή με-γάλο έμπορικό και πνευματικό κέντρο τού Έλλη-νισμού. Μία πάλι πολύκοσμη και πολυθρόνη. Ο Θεόκριτος, σ' ένα από τή είδύλλια του, μās δίνει μία εικόνα τής Άλεξανδρείας τής έποχής



“Ο ποιητής τών “Ειδυλλίων



“Ο ποιητής Θεόκριτος

του. Διηγείται ή Γοργώ στήν Πραξινόη, πού πήγε να τήν επισκεφθί:

“Τί τράβηξα ως πού νάρθω εδω! πώς γλύ-τωσα δέν ξέρω. Τί κόσμος και τί άμαρτές! Ένας σωρός όπου κι' αν στρέψης για να δής παντού χλαμύδες βλεψεις.

Κι' ο δρόμος είν' ατέλειωτος από τή δική (σου σπιτί) ώρες μακριά απ' τή σπιτί μου...» (Μετάφρασι Ιω. Πολέμη)

“Η κοσμοπολιτική όμως ζωή τών κατοίκων τής Άλεξανδρείας, ή πολυτέλεια τών πλούσιων, ή

αύστη ήθιμοτυπία τής ατλής τών Πτολεμαίων, ή πολυπραγμοσύνη τών τότε πνευματικών άνθρώ-πων, είχαν κουράσει τούς Άλεξανδρινούς, κι' άρχισαν να ζητούν καταφύγιο κι' άναμχη στήν ήσυχία τής ύπαιθρου. Δημιουργείται τότε ή νο-σταλγία για τή άγροτική ζωή, ή έπιστροφή στή φύσι. Γι' αυτό και τή βουκολικά ποιήματα τού Θεόκριτου, με τήν απλότητά τους, με τούς γεωρ-γούς, τούς ποιμένες και τούς παράρκες, με τής σκηνές, πού εκτυλίσσονταν μέσα σε γραφικά το-πία, μίλησαν στήν καρδιά τών κουρασμένων Ά-λεξανδρινών, και τούς έμβουσίασαν. Κι' απ' όλα τή ποιήματα πού ο Θεόκριτος έγραψε — ύμνους, έπιγράμματα, έλεγεια — εκείνα πού τούδωσαν τή μεγάλη δόξα, ήταν τή βουκολικά, πού είναι πηγαία, όπως τή καθαρό τρεχούμενο νερό πού περιγράφει, και έμπνευσμένα όχι από τής βι-βλιοθήκες τής Άλεξανδρείας, αλλά από τής ά-ναμνήσεις τών παιδικών των χρόνων και τής συ-στικές καλλονές τού ώραίου υψιού του.

“Γλυκά θροεί ή κουκουναριά στίς ρευμα-τίες τή πλάι,

δωρε καί σύ, γιδοβοσκέ, γλυκεία φλογέ-ρα παίζεις,

όμως σου πρέπει δεύτερο, ύστερο (Πάνα... είν' άκόμα

κι' απ' τή νερό πού ήχολογά στάζοντας (απ' τή βράχο...»

(Από τή είδύλλιο “Θύρις» σε μετάφρασι τού Πολέμη).

Τό απλό και άνεπιτήδετο τών βουκολικών ποιημάτων τού Θεόκριτου και ή μεγάλη ποιητι-κή τους αξία, τή τοποθέτησαν στήν πρώτη θέσι, όχι μόνο στήν έποχή του, αλλά και σε πολύ με-ταγενέστερους χρόνους. Οι Ρωμαίοι και οι Βυ-ζαντινοί τή θεωρούσαν από τή καλύτερα δείγ-ματα τής ελληνικής ποίησης και ήταν περιήγ-τητα. Έτσι έξηγείται και ο μεγάλος άδιδος τών διασωθέντων χειρογράφων με τή Ειδύλλια τού Θεόκριτου. Ο πρώτος, πού τή εξέδωσε, ήταν ο γραμματικός Άρτεμιδωρος, στήν Άλεξάνδρεια, περί τή 70 π. Χ. και κατόπιν ο γιός του Θεών έκανε δεύτερη έκδοση σχολιασμένη. Από τότε έγιναν πολλές εκδόσεις σε παπύρους και στή νεώτερα χρόνια έχουν δημοσιευθί, μεταφρα-σμένα σε διάφορες γλώσσες. “Οραία μετάφρασι τών Ειδυλλίων τού Θεόκριτου στή νεοελληνική έκανε ο ποιητής Ιωάννης Πολέμης.

Τά βουκολικά ποιήματα τού Θεόκριτου, τή “Ειδύλλια», είναι μικρά ποιήματα, όπως μαρτυ-ρεί και ο τίτλος τους. “Η λέξι “ειδύλλιον είναι υποκοριστικό τού “είδος, δηλαδή τής εικόνας. Μικρές, λοιπόν, ποιητικές εικόνες, παρμένες από τή φύσι, με τρυφερά και άφελή έρωτικά έπεισό-δια, χαρακτηρίζουν και τή Ειδύλλια τού Θεοκρί-του, από τή όποια ως σήμερα έχουν διασωθί περί τή τριάντα, αν και οι είδικοί δέν τή θεω-ρούν όλα γνήσια.

Για τή ζωή τού ποιητή δέν ξέρουμε πολλά πράγ-ματα. Ο ίδιος, σ' ένα έπιγράμμα του, δίνει έπι-πομείνεις για τήν καταγωγή του:

“Αλλος είν' ο Θεόκριτος εκείνος απ' τή (Χίο, είν' όμως, πούχω γράψει αυτά, είν' απ' τής Συρακούσες

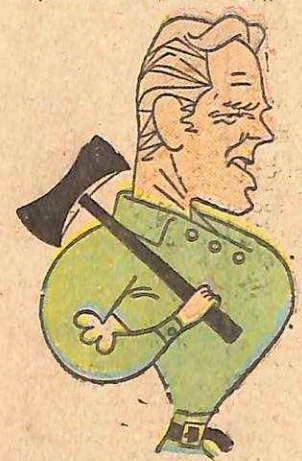
κι' είμαι τού Πραξανό (τς Συρακούσες

κι' απ' άλλη Μούσα ξενική τίποτε δέν έ- (πύρα).

Έκτός από τήν Άλεξάνδρεια, ο Θεόκριτος έ-ζησε και στίς Συρακούσες, όπου φαίνεται, ότι και πέθανε, άναπαύομενος από όλους τούς συμπα-τριώτες του και τιμώμενος εξαιρετικά από τόν πολυπράγμονα τύραννο τών Συρακούσων Ιέρωνα.

ΕΠΑΜΕΛΟΝ Κ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΑΝΙΤΑ "Εκμπεργκ αγόρασε για 9 εκατομμύρια λιρέτες ένα κομμάτι πλοιάριο, που ορομολογήθηκε μετά το Φουμιτσίνο και Φρετζέ. Κατά το παρθενικό ταξίδι, η διάσημη στάρ, με μία άψογη στολή πλοίαρχου, βρισκόταν στο τιμόνι και είχε πλάι της τον άγαπημένο της Φράνκο Σιλβέ. Άγιο στο για ποιά αιτία, ο άπειρος θηλυκός καπετάνιος δεν προσέξε σε μία στιγμή ένα παρόμοιο πλοιάριο, που έρχο-



Ο Στέρλινγκ Χέντνεν

ταν με αντίθετη κατεύθυνση, και το αποτέλεσμα ήταν να γίνει μία τρομερή σύγκρουση, από την οποία όμως οι επιβάτες και των δύο πλοίων γλύτωσαν με μία μεγάλη τρομάρα. Ο Φράνκο Σιλβέ έβγαλε την Άνιτα στην έρηρη λιπούνη και τότε τα δύο πλοία γράβονται στα ναυπηγεία για επισκευή. Φυσικά, όλα τα έξοδα θα καταβληθούν από την Άνιτα και πιστεύεται πως αυτό θα της στοιχίσει, κατά προχειρούς υπολογισμούς, 4.000.000 λιρέτες.

Ο Βιττόριο ντε Σίκα, που είναι σήμερα 58 χρονών, εγκαταστάθηκε πριν από δύο χρόνια στο Λιχτενστάιν, με το σκοπό να γίνει πολιτάρχης του μικρού αυτού κρατιδίου της Εύρωπης. Πρό ημερών, πέτυχε το σκοπό του αυτό και τώρα θα μπορούσε να τακτοποιήσει την κάπως περίπλοκη οικονομική του κατάσταση. Ο Ντέ Σίκα, που παντρεύτηκε πριν από 23 χρόνια την ήθοιο Τζιουζέττα Ρισόνε, καθάρθηκε πρό έπτα χρόνια ν' ακυρώσει το γάμο του από την Πόλη του Μεξικού και παντρεύτηκε έπειτα την ήθοιο Μάριον Μερκάντε, η οποία γεννήθηκε στη Βαρκελώνη στις 6 Μαρτίου 1918. Με το γάμο αυτό αναγκάστηκε ως δική του τα δύο παιδιά της Μαρίας, το Μανουέλ-Βιττόριο και τον Κριστιάνο-Αντόνιο, που είναι σήμερα 11 και 9 χρονών. Το διαζύγιο όμως δεν αναγνωρίζεται στην Ιταλία και η ήθοιος βρέθηκε έτσι σε μία κατάσταση παρόμοια με τη Σοφία Λόρεν κινδυνεύοντας να θεωρηθεί διγαμικός.

Τώρα πιά, που έγινε πολιτάρχης του Λιχτενστάιν, θα μπορούσε να ρυθμίσει όλες τις οικογενειακές εκκρεμότητες. Ο Γκέρνερ ο Γκέρνερ Πέκ εγκαταστάθηκε στη Βίλλα «Οι Βράχοι» του Σαιν Ζαν-Καπ-Φερράτ, για να περάσει εκεί τις διακοπές του. Μαζί με την οικογένειά του κολυμπά αποκλειστικά στη μεγάλη πισίνα της Βίλλας του, που φωτίζεται από μενδόσια προβά. Λίστες όλων των όψεων, η Βίλλα αυτή, που άνηκε μέγαν ποδοδάλων στο νεοικό ποδόσφαιρο, την Η.Π.Α. στις Κάννες φιλοξένησε πριν από ένα μήνα τον πρόκληπα Ραβιέ, ενώ

η προκήπιση Γκρένς βρισκόταν στην Αμερική, στο προκατασκευασμένο σπίτι, τον οποίο τελικά έχασε. Η Μπρίτζιτ Μπαρντ και ο γραμματέας της Άλβιν Κασσέ δέ μιλούσαν. Η Μπρίτζιτ δεν έγκρινε με κανένα τρόπο το βιβλίο, που έχει γραφεί και ετοιμάζεται τώρα να εκδοθεί ο Άλβιν. Φυσικά, το βιβλίο αυτό θα προκαλέσει πολλές πτυχές της ιδιωτικής ζωής της στάρ.

Η Έλίζαμπετ Τάιηλντορ και ο σύζυγός της Έντο Φίσερ βρισκονται σήμερα στη Τζαμάικα. Ανακαλύψαν εκεί ένα μαγευτικό μέρος, όπου σκοπεύουν να χτίσουν μία βίλλα για να περάσουν όλο το χρόνο, που τους αφήνουν ελεύθεροι οι δουλειές τους.

Ένα Ιταλικό περιοδικό δημοσίευσε την είδηση, ότι η αντίπαλος της Κάλιας, Ρενάτα Τεμπάλντι, είναι έρωτα με τον μουσικό ασπρωματιστή. Ο άνθρωπος, που έκανε να χτυπήσει έρωτα η καρδιά της μεγάλης καλλιτέχνιδος, είναι ο συμπατριώτης της διευθυντής ορχήστρας Άρτουρο Μπαϊλέ, με τον οποίο, από χρόνια, συνεργάζεται. Το μόνο εμπόδιο είναι, ότι ο μάστορας είναι ήδη παντρεμένος, αλλά από δεκαετίες, χωριστά από τη γυναίκα του. Μα ο Ιταλός νέος δεν αναγνωρίζει το διαζύγιο κι' έτσι, αν τον παντρευτεί η Ρενάτα, θα βρεθεί αυτόματως στην ίδια μοίρα με τη Σοφία Λόρεν.

Για χάρη των τεσσάρων παιδιών του, ο Στέρλινγκ Χέντνεν έκανε τελευταία ένα μακροχρόνιο ταξίδι στην Ταϊτή, μαζί με την πρώην σύζυγό του Μπέττυ ντε Νούν. Πολλοί πίστευαν σε μία συμφιλίωση των ζευγών. Οι δύο πρώην σύζυγοι όμως ξαναχώρισαν μόλις επέστρεψαν στην Αμερική.

Ο Άντρε Χέμπερν είναι από τις περασμένες βδομάδες μπέρε ένας χαριτωμένος υπέμνη, στον οποίο θα δοθεί το όνομα Τζόν.

Κυκλοφόρησαν σήμερα δύο διαζύγια, που δε φαίνονται καθόλου άσχετες μεταξύ τους: Ο "V6 Μοντάν" έφυγε μόλις για την Αμερική, παρόλο, ότι ο σύζυγός του Σίμον Σινιόρε δήλωσε πως τότε πιά δε θα ξαναχώριζαν. Στην Αμερική πάλι διαζιδείται πιά η Μαίριλιν Μονρόε σκοπεύει να ζητήσει την ελευθερία της και πιά ο σύ-

Σύντομες ειδησούλες

Ζυγός της "Αρθούρ Μίλλερ" δε θ' άρνηση να της τη δώσει. Ο Λινό Βενιούρα σκοπεύει να ξαναγυρίσει στους ρόλους του "Γορίλα", μία και οι άλλοι δεν τον εξασφάλισαν επί μήνες τώρα καμιά θετική επιτυχία.

Για να γιορτάσει την εικοστή επέτειο των γενεθλίων του, ο Λούις "Αρμστρονγκ" έπαιξε επί έξη ώρες συνεχώς την περίφημη τρομπέτα του σε μία εκτακτική συναυλία τζάζ, που παρακολούθησαν είκοσι χιλιάδες φίλοι του και θαυμαστές του, ανάμεσα στους οποίους υπάρχουν έλαστοι λευκοί.

Κι' όμως, πριν από ένα άρκετο χρόνο, στις 4 Ιουλίου 1959, ο Λούις "Αρμστρονγκ" αναρρώσαν αναίσθητος στην πισίνα ενός μουζίκ χάλ της Φλωρεντίας. Είχε προσβληθεί από πνευμονία και την κατάσταση του χειρότερη με σοβαρή καρδιακή πάθηση. Τρεις περίφημοι γιατροί από τη Ρώμη, έτρεχαν στο προσκήνιο, αλλά του και στάμπα τους η σύζυγός του "Βασιλιά της



Ο Λινό Βενιούρα

τζάζ" η τραγουδίστρια "Μπρόουν Σούγκαρ", διάβασε όλη την αλήθεια: Ο Λούις ήταν χαμένος. Μία έφημερίδα του Μιλάνο δημοσίευσε μάλιστα την επομένη, με μεγάλα γραμμάτια, στην πρώτη σελίδα, την είδηση: "Ο Βασιλιάς της τζάζ πέθανε". Κι' όμως, της 4ης Ιουλίου 1919, δεν ήταν

παρά μία ακόμα μαύρη μέρα στη γεμάτη συγκινήσεις ζωή του "Αρμστρονγκ". Έζηε βδομάδες άρρωστος, ύστερ από μία δύσκολη και σπληνική θεραπεία, κατά την οποία διέλυσε στο αίμα του και απέσειυθη έτσι ο κίνδυνος θανάτου. Ο Λούις ήταν και πάλι στο πόδι και από τότε, σε ξανάναίωσε, διασχίζει ακούραστος τον κόσμο, δίνοντας στα εκατομμύρια των ανά τον κόσμο θαυμαστών του την ευκαιρία να τον ακούσουν και να τον χειροκροτήσουν.

Ο Λούις "Αρμστρονγκ" γεννήθηκε μαζί με τον αδελφό μας στη Νέα Ορλεάνη, την πρωτεύουσα της τζάζ. Ο παππούς του ήταν σκληρός και πέθανε από εξάντληση σε μία βαρβαρική κατάσταση. Ο πατέρας του, που είχε δέκα παιδιά, μάζεψε μία μέρα τις οικονομίες της οικογένειας κι' έφυγε για τη Νέα Υόρκη. Από τότε κανείς δεν τον είδε ξανά. Ο Λούις, που μεγάλωσε μέσα στους δρόμους, στα 13 χρόνια του άρρωσε ένα περσιόφρο, αποφασισμένος να γίνει "γκάγκτερ". Ένας πολύσκιαν όμως τον συνέλαβε στη στιγμή, που πυροβόλησε κατά τη μπουκάλια, εξασκομένους στη σκοποβολή και το αποτέλεσμα ήταν να τον κλείσουν για τέσσερα χρόνια σε μία αναμορφωτική σχολή. Κατά τα τέσσερα αυτά χρόνια, έφαγε 2.000 βουρδουλιές, δέκα για κάθε παράπτωμα. Στη σχολή αυτή, όμως, που ήταν στην πραγματικότητα ένα κατεργό, τα παιδιά είχαν το δικαίωμα να παίζουν διάφορα μουσικά όργανα, που τους έσπελναν τα φιλοπρόσωπα ιδρύματα. Ο Λούις έμαθε έτσι να παίζει τρομπέτα κι' όταν βγήκε από τη σχολή, ήταν αποφασισμένος να γίνει μουσικός. Το πόσο δημοφιλής είναι σήμερα ο εξαιρετικός αυτός καλλιτέχνης, το αποδεικνύουν, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα περιστατικά: Πριν από μερικά χρόνια, κατέριψε στη Φινλανδία, με ένα ρεσιτάλ, το ρεκόρ εισιτηρίων, που είχε μέχρι τότε ο Σιμπέλιους. Το δε 1955, όταν έδωσε ένα ρεσιτάλ στο δυτικό Βερολίνο, δέκα χιλιάδες νέοι του ανατολικού Βερολίνου πέρασαν τη διαχωριστική ζώνη και ήταν να τον ακούσουν, αν και ήξεραν πως κινδύνευαν να συλληφθούν.

Ο Τσάρλυ Τσάπλιν και η σύζυγός του "Ονα, που είναι Ιρλανδικής καταγωγής, ήθελε να περάσει μερικές βδομάδες στη χώρα των γονιών της, για να τη γνωρίσει από κοντά. Ο Τσάρλυ, που αποτελείται τ' απομνημονεύματά του, θα φύγει κατόπιν για το Λονδίνο, για να ασχοληθεί με τις δουλειές του. Διαμνημόνους τις φήμες, ότι πρόκειται πιά να αποσυρθεί, ο Τσάρλυ δήλωσε: "Θα εργάζομαι ως την τελευταία μου πνοή".

πάλιν και η σύζυγός του "Ονα, που είναι Ιρλανδικής καταγωγής, ήθελε να περάσει μερικές βδομάδες στη χώρα των γονιών της, για να τη γνωρίσει από κοντά. Ο Τσάρλυ, που αποτελείται τ' απομνημονεύματά του, θα φύγει κατόπιν για το Λονδίνο, για να ασχοληθεί με τις δουλειές του. Διαμνημόνους τις φήμες, ότι πρόκειται πιά να αποσυρθεί, ο Τσάρλυ δήλωσε: "Θα εργάζομαι ως την τελευταία μου πνοή".



Η Ρενάτα Τεμπάλντι

Ο διάσημος Ρώσος μουσουργός Ντιμίτρι Σοστάκοβιτς ανέλαβε να συνθέσει τη μουσική ενός γερμανο-ρωσικού φιλμ, που θα γυριστεί σχεδόν έξ ολοκλήρου στη Δρέσδη. Το έργο αυτό, που θα τιτλοφορηθεί "Πέντε μέρες και πέντε νύχτες", θα έχει για θέμα του τη διάσωση από του ρωσικού στρατού των καλλιτεχνικών ηρώων της Δρέσδης κατά το 1945.

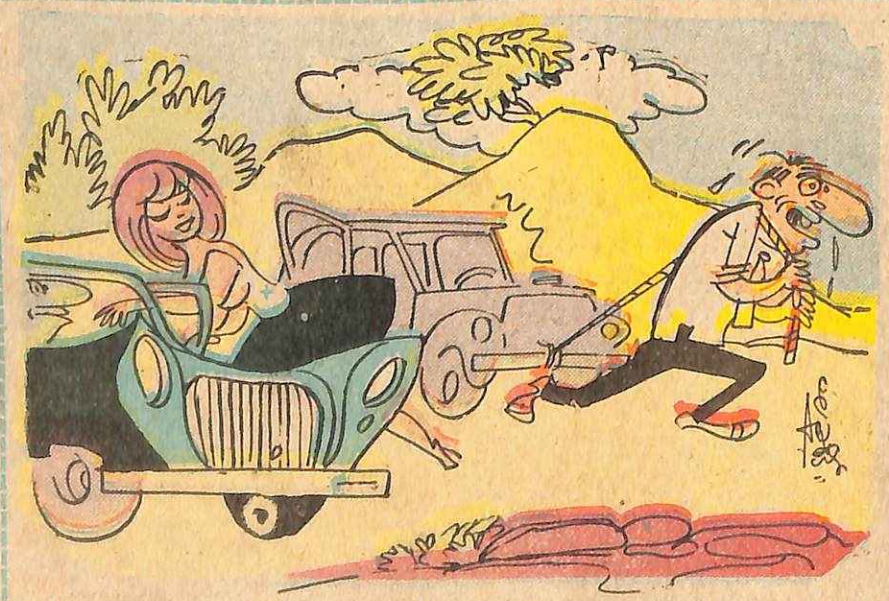
Η Σέλλεβ Γουίντερς άνηγγεψε την απόφασή της να χωρίσει τον Άντρε Χέμπερν. Οι δύο καλλιτέχνες είχαν παντρευτεί το 1957, όταν η Σέλλεβ γέννησε από το Βιττόριο Γκασμάν. Ο γάμος αυτός ήταν ο τρίτος για τη Σέλλεβ και ο δεύτερος για τον Άντρε. Οι θεατρώδες σκηνές κατά τη συμβίωσή του ζεύγους, ήταν συχνές και ο "δυστυχισμένος Άντρε" έβγαζε κατ' επανάληψη να κυκλοφορεί με το πρόσωπο τραυματισμένο, πότε από τα νύχια της συμβίας του και πότε από εφόρους αντικείμενα, που του έκσπινδονίζε πάνω στα νεύρα της.

Ο Γκλέν Φόρντ παρυσιαίνεται τώρα σε διάδωχο του θρυλικού Ροδόλφου Βαλεντίνο. Αυτός εξέλεξε ύστερα από πολλές σκέψεις και δοκιμές, για να πρωταγωνιστήσει στη νέα έκδοση του έργου "Οι τέσσερες Ιππότες" της "Αποκαλύψεως", που έκανε άλλοτε διάσημο το Ροδόλφο Βαλεντίνο.

Η Τζέιν Τίρνεϊ, που βγήκε πρόσφατος από μία ψυχιατρική κλινική, παντρεύτηκε στο "Λασεν" του Κολοράντο το βασιλέα των πετοελαίων Χάουαντ Λή, πρώην σύζυγο της Χέντι Λαυάρ.

Κατόπιν αιτήσεως του κόμπος Φράνκο Μαντίνι Σκότι, η άστυνοία της Ρώμης έκανε ένα βράδυ σίμιν-δισμό στο διαμέρισμα ενός Γάλλου δημοσιογράφου. Ο κόμπος κατηγορούσε τη γυναίκα του, τη γνωστή στάρ "Ελίζα Μαστινέλλι", ότι είχε ζυγική απιστία. Κατά την άστυνοική Ρωμική την "Ελίζα" στο διαμέρισμα του Γάλλου.

ΠΑΤ ΚΕΝΕΝΤΥ



— Μη στεναχωριέσαι, Κική μου. Κάπου θα βρούμε συνεργείο... (του αρχέσκου)

ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΗΣ ΜΑΡΤΙΝΙΚΑΣ

Πρόσωπα:

ΜΠΕΛΑΙΝΤΑ ΛΗ :	ΜΑΡΙΑ	ΦΙΛΙΠ ΕΡΣΕΝΤ :	ΜΠΑΓΙΑΡΝΤΕΑ
ΑΛΑΙΝ ΣΠΥ :	ΖΑΚ	ΝΤΑΡΙΟ ΜΟΡΕΝΟ :	ΝΤΕΜΑΡΑΙ
ΖΑΚ ΚΑΣΤΕΛΟ :	ΣΑΙΝΤ ΑΝΤΡΕ	ΜΑΓΚΑΛΙ ΝΟΕ :	ΤΖΟΥΛΙΑ
ΦΟΛΚΟ ΛΟΥΑΙ :	ΛΕΦΟΡ	ΖΑΝ ΤΙΣΣΙΕ :	Ο ΚΑΛΟΓΕΡΟΣ

7ον - ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Βρισκόμαστε στο 1635. Σ' ένα λιμάνι της Μαρτινίκας φτάνει μία μέρα η κομψή γολέττα "Οραία Γαλλία" πάνω στην οποία βρίσκονται ο μαρκήσιος Σαιντ Άντρέ και η ώραία του σύζυγος Μαρία. Κυβερνήτης του ιστιού είναι ο Ζακ ντυ Παρνιέ, τον οποίον είχε γνωρίσει άλλοτε η Μαρία στο παιδογέιο του πατέρα

της, στη Διέπη. Ένα φλογερό ειδύλλιο είχε αναπτύχθει ανάμεσα στους δύο νέους, αλλά οι γονείς του Ζακ φροντίσαν εγκαίρως να τον απομακρύνουν. Τώρα ο κυβερνήτης βρίσκεται στα χέρια του πειρατή Μπαρκαούντα, ο οποίος ζητάει 100.000 λίβρες από το μαρκήσιο για να κρεμάσει το Ζακ, ενώ συνεχώς ζητάει και από τον ίδιο 100.000 λίβρες για να τον απελευθερώσει.

Ο πειρατής δεν κρύβει τη λύσσα του.



Η σιωπή του Ζακ κάνει τον Μπαρκαούντα έξω φρενών.

— "Όποτε προτιμάς να σε κρεμάσουμε, παρά να δώσης έκαστο χιλιάδες λίβρες:

— "Εγώ δε θα άρκεστώ να σας κρεμάσω... Θα σας περάσω κι' από τα βασανιστήρια!



— "Όποτε έτσι, ε... Τότε λοιπόν θ' άρχισω κι' εγώ να βασανίζω έναν-έναν τους άντρες σου και μπροστά στα μάτια σου μάλιστα... Θα τα ετοιμάσουμε όλα άπόψε και άπό αύριο κιόλας άρχίζουμε...

Τα λόγια του Μπαρκαούντα δε φαίνονται να συγκινούν τον κυβερνήτη.

Ο φυλάκας του γελάει με το ντύσιμο του καλογέρου. Τον άφίνει όμως να μπη στη φυλακή του κυβερνήτη.



— Πριν σε στείλουμε στο Διάβολο, δέξου αυτόν τον καταραμένο μοναχό, που μέθυσε το πρωί τέσσερις άπό τους δίκους μας προσπάθειες να τους πείσει να γίνουν κι' αυτοί καλόγεροι... Έννοια σου όμως και θα τον κρεμάσουμε μαζί σας!



Οδηγούν και πάλι το Ζακ στη σπηλιά, που του χρησιμεύει για φυλακή. Έκεί σκέπτεται την τύχη που περιμένει τους άμοιρους συντρόφους του. Δυστυχώς όμως δε μπορεί να κάνει τίποτα γι' αυτούς. Όσο για τη Μαρία, δε μπορεί να πιστέψει πως είναι δυνατόν να έδωσε ή ίδια τα κοσμήματά της στους πειρατές για να τον θανατώσουν. Σε μία στιγμή ο Ζακ βλέπει τον καλόγερο ναρχεται προς το μέρος του.



Βλέποντας πως ο φύλακας δεν τους προσέχει, ο καλόγερος ανοίγει το ράσο του...

— Πάρε αυτή την 'Αγία Γραφή, τέκνον μου. Θα σε κάνη να νοιώθης λιγώτερο μόνος.



Κανείς δεν άντελήφθη τί έγινε.

— "Αν τὸ θελήσης, θὰ σὲ βοηθήσω ν' ἀπελευθερώσης τὴν ψυχὴ σου καὶ τὸ σῶμα σου...

— Εὐχαριστῶ, πάτερ μου.

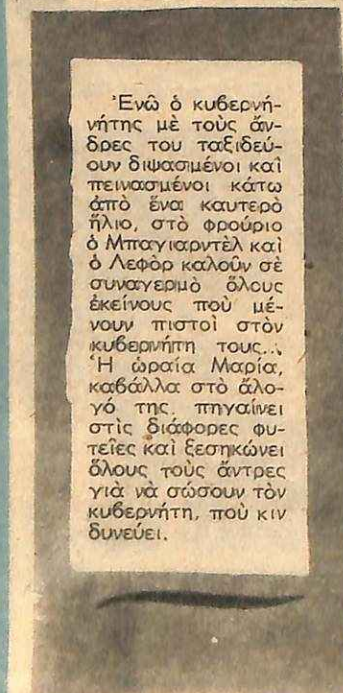


Μὲ τὸ πιστόλι ποὺ τοῦ ἔδωσε ὁ μοναχὸς, ὁ Ζὰς δὲν ἄρνεϊ νὰ ἀπαλλανγῇ ἀπὸ τὸ φύλακά του καὶ νὰ ἐλευθερωθῇ... Τρέχει ἀμέσως ν' ἀπελευθερώσῃ τοὺς συντρόφους τοῦ καὶ ὅλοι μαζί ὁρμοῦν πρὸς τὴ μεγάλη βάρκα, ποὺ ἔχουν κρῦψει σὲ μιὰ σπηλιά.

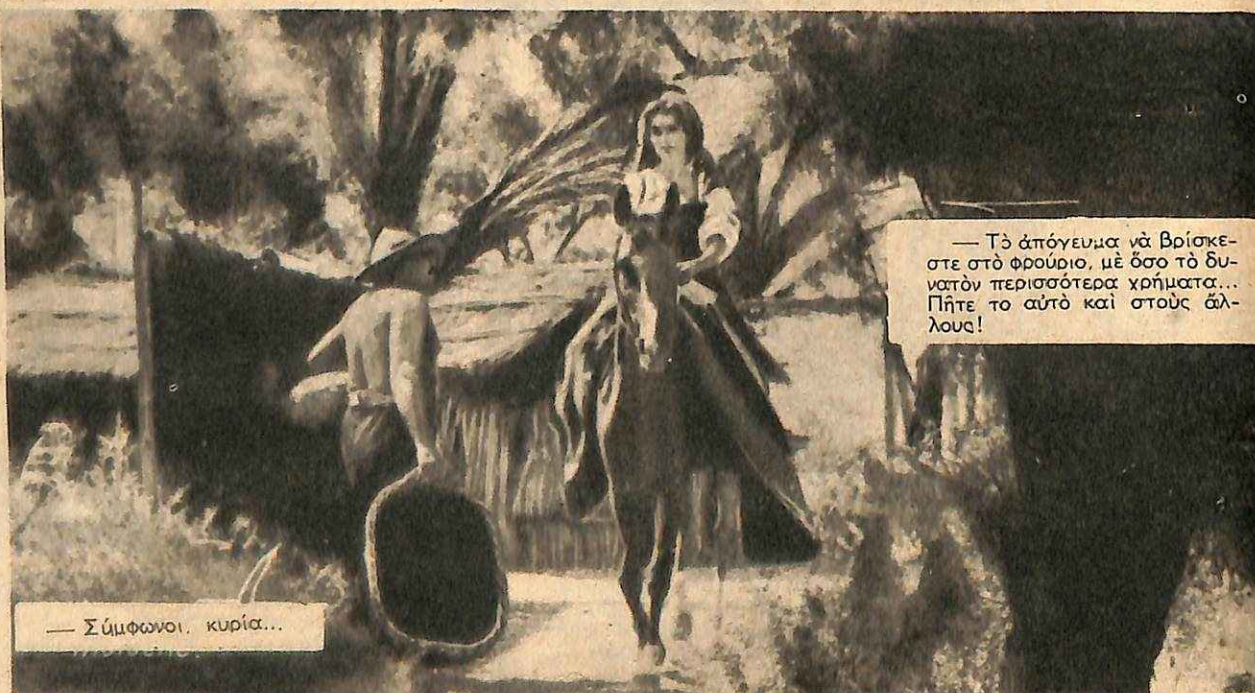
— Κάνετε γρήγορα νὰ προφτάσουμε ν' ἀπομακρυνθῶμε πρὶν καλύψουν τὴ φυγὴ μας...



"Ὅλοι ἐπιβιβάζονται στὴ βάρκα καὶ ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὴν ξηρὰ, χρησιμοποιώντας τὰ χέρια τους γιὰ κουπί. Ὑστερὰ ὁ εὐνοϊκὸς ἀνέμος φουσκώνει τὸ πρῶχειρο πανί τους, ἀλλὰ ἡ πείνα καὶ ἡ δίψα δὲν ἀρροῦν ν' ἀρχίσουν νὰ τοὺς βασανίζουν.



Ἐνῶ ὁ κυβερνήτης μὲ τοὺς ἄνδρες τοῦ ταξιδεύουν διψασμένοι καὶ πεινασμένοι κάτω ἀπὸ ἓνα καυτὸ ἥλιο, στὸ φρούριο ὁ Μπαγιαρντέλ καὶ ὁ Λεφὸρ καλοῦν σὲ συναγεμῶ ὅλους ἐκείνους ποὺ μένουν πιστοὶ στὸν κυβερνήτη τους... Ἡ ὡραία Μαρία, καβάλλα στὸ ἀλογό της πηγαίνει στὶς διάφορες φυτείες καὶ ἐσθκώνει ὅλους τοὺς ἄνδρες γιὰ νὰ σώσουν τὸν κυβερνήτη, ποὺ κινδυνεύει.



— Τὸ ἀπόγευμα νὰ βρίσκεστε στὸ φρούριο, μὲ ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερα χρήματα... Πῆτε το αὐτὸ καὶ στοὺς ἄλλους!

— Σὺμφωνοι, κυρία...



Δυστυχῶς καποῖος ἀπὸ τοὺς καλλιεργητὲς προδίδει τὴ Μαρία στὸ μαρκησιο Σαίντ Ἀντρέ κι' ἐκεῖνος μαζεύει τοὺς ἄνδρες τοῦ καὶ βρίσκει τὸ ἀπόγευμα στὸν τόπο τῆς συγκεντρώσεως. Παρὰ τὴν ἀντίστασι τῶν γενναίων παλληκαριῶν τοῦ κυβερνήτη καὶ τῆς Τζούλιας ποὺ ἀγωνίζεται ἄσο δέκα ἄνδρες...



...καὶ παρὰ τὸν ἥρωισμό τοῦ Μπαγιαρντέλ...

— Κἄθαρμα!... Φτοῦ σου, προδότη!...



...Οἱ ἄνδρες τοῦ μαρκησίου, ποὺ εἶναι πολὺ περισσότεροι, ἐπικρατοῦν τελικὰ καὶ ἀναγκάζουν τοὺς ἄνθρώπους τοῦ κυβερνήτη νὰ παραδοθῶν.

— Πάρτε τους τὰ ὄπλα καὶ κλείστε τους στὴ φυλακή. Αὔριο τὸ πρωὶ θὰ τοὺς κρεμάσουμε!...



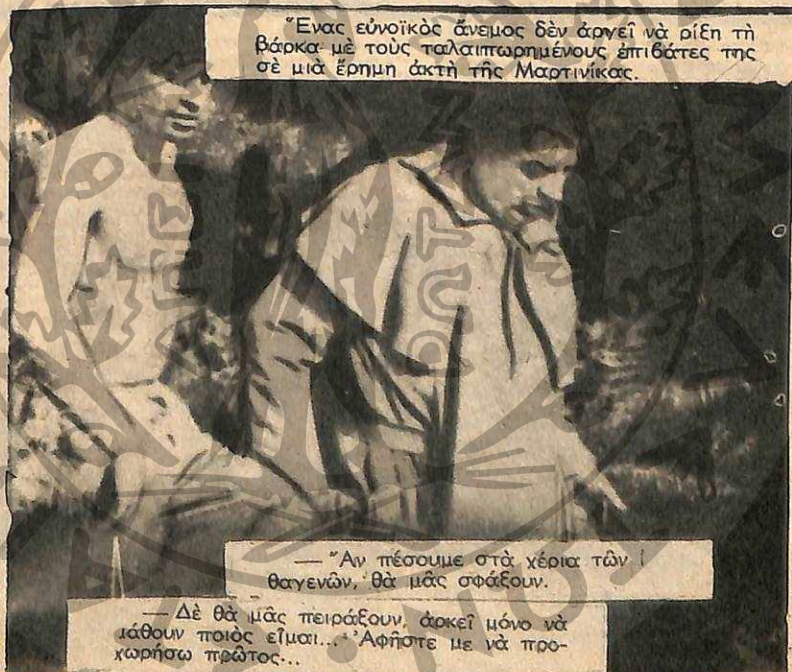
Ἡ λύσσα τοῦ μαρκησίου εἶναι τέτοια, ὥστε τὰ νύχια τοῦ γάνονται βαθειὰ μέσα στὰ μπράτσα τῆς Μαρίας.

— Μιὰ καὶ σ' ἀρέσει ν' ἀνοικτεύεσαι στὴν πολιτικὴ, μάθε πως δὲν ὑπάσχει ἄντρας, ποὺ νὰ μὴν εἶναι ἐτοιμὸς νὰ προδώσῃ τὰ πάντα γιὰ λίγο χρήμα. Μάθε ἐπίσης πως ἂν ἄλλη φορὰ βρεθῶμε ἀντιμέτωποι, θὰ σε μεταχειριστῶ σαν τὸν χειρότερο ἐχθρὸ μου...



Ἐνα χαμόγελο ἱκανοποιήσεως διαγράφεται στὰ χεῖλη τοῦ μαρκησίου.

— Δὲν πιστεύω πιά ν' ἀμφιβόλλης γιὰ τὴν τύχη, ποὺ περιμένει τὸν ἀγαπημένο σου κυβερνήτη!



Ἐνας εὐνοϊκὸς ἀνέμος δὲν ἄρνεϊ νὰ ρίξῃ τὴ βάρκα μὲ τοὺς ταλαιπωρημένους ἐπιβάτες τῆς σὲ μιὰ ἔρημ ἀκτὴ τῆς Μαρτινίκας.

— Ἄν πέσουμε στὰ χεῖρα τῶν θαγενῶν, θὰ μᾶς σφάζουν.

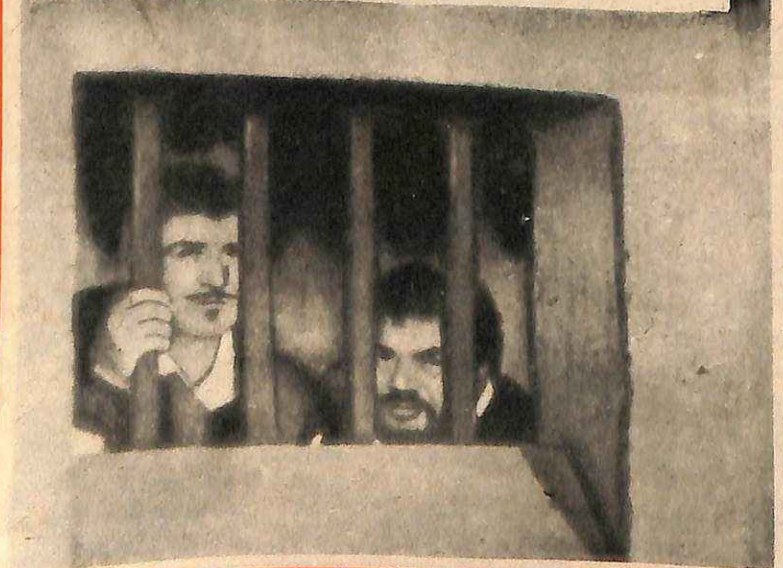
— Δὲ θὰ μᾶς πειράξουν, ἀσκέι μόνο νὰ μάθουν ποῖος εἶμαι... Ἀφήστε με νὰ προχωρήσω πρῶτος...



Οι Ιθαγενείς είναι πράγματι ανάστατοι, γιατί τὰ τὰμ-τὰμ τούς πληροφορήσαν άμέσως πώς άγανωστοι λευκοί πάτησαν στο νησί τους.



Οι Ιθαγενείς, με επί κεφαλής τόν άρχηγό τους, τόν άναγνωρίζουν και σπεύδουν νά τόν ύποδεχτούν με ειλίκριμη χαρά.



Στό διάστημα αυτό οι άντρες τού μαρκησιού στήνουν τις άγχόνες στην αλλη τού φρουρίου... Άπό τό παράθυρο της φυλάκης τους, ο Μπαγιαρτέλ και ο Λεφός παρακολουθούν τις προετοιμασίες γιά τό κρέμασμά τους.



Χιλιάδες δηλητηριασμένα βέλη είναι έτοιμα νά έκτοξευθούν κατά τού κυβερνήτη και τών άνδρών του.



— Φίλοι μου, μη φοβάσαστε... Κατεβάστε τά όπλα σας... Είμαι εγώ, ο κυβερνήτης, ο φίλος σας.



— Ό κυβερνήτης!

ΤΟ Έτος 65 μ. Χ. βρήκε τούς Ρωμαίους σέ κατάστασι άνησυχίας κι έκνευρισμού. Η άτιμότητα φαίνεται ήλεκτρισμένη. Θυελλές ξεσπούν άπό διάφορα κι' οι παλιότεροι δέ θυμούνται νά είχαν ένασά ποτέ άλλοτε τόσο βίαιες και καταστροφικές. Οι κεραυνοί, πού τις συνάδευαν, προκαλούσαν μεγάλες πυρκαγιές, στά γειτονικά δάση και πολλά μνημεία είχαν πάσει άναπνδρόβατες βλάβες άπ' αύτούς. Θάλαγες πώς ή όργη τού ούρανού είχε ξεσπάσει πάνω στην πολιτεία, πού κρατούσε στα γέπια της τις τύχες της οικουμένης... Ένας κομήτης έκανε ταυτόχρονα την εμφάνισή του. Κι' όλοι τόν είδαν σάν προμηνύμα συμφορών.

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

ΡΩΜΑΪΚΑ ΕΙΔΥΛΛΙΑ

καταγγέλλουν ο ένας τόν άλλο, με την έλπίδα, ότι θα γλυτώσαν. Ένας πρόδωσε την ίδια τη μητέρα του. Άλλος τα δυο άδελφια του. Τρίτος τούς εσθγέτες του, πού τού είχαν σώσει τη ζωή. Ένας νερός πατρίκιος έρωξέ το βάρος τόν πατέρα του και τόν καταρόστηκε γιατί τόν είχε πασαύρει σ' αυτή τη συνωμοσία...

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

Η ΕΠΙΧΑΡΙΣ

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

της σάν και μένα, άν ήθελε νά κάμει ένα τέτοιο πράγμα, θα συεργαζόταν με κρημευόμενους και γυναίκουλες;

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

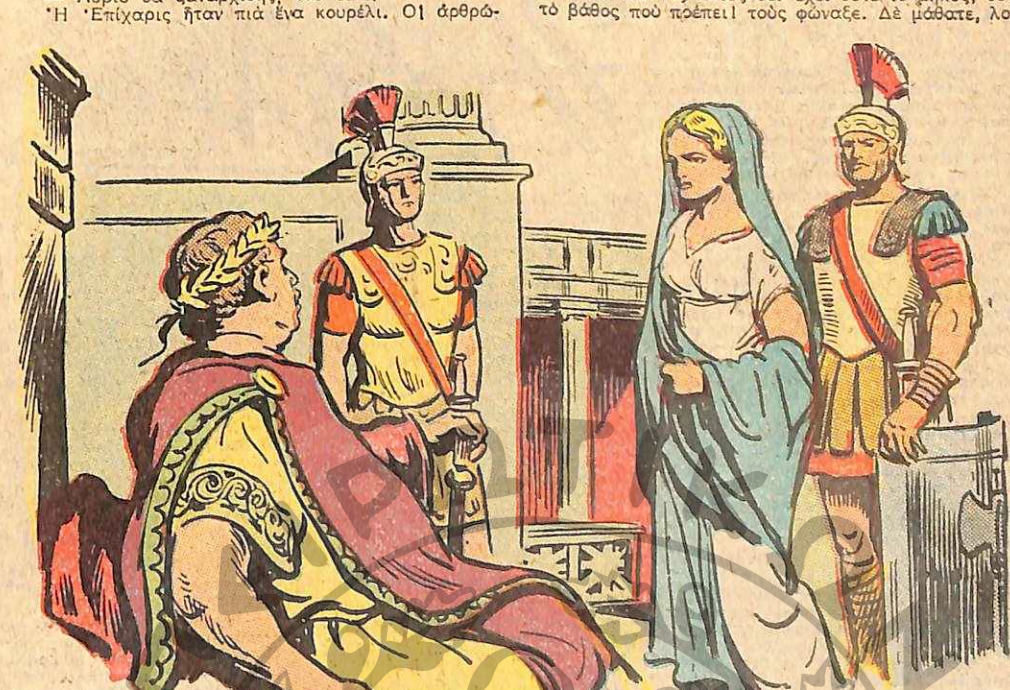
— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

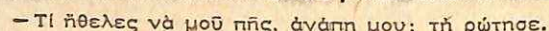


— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!

— Ό κυβερνήτης!



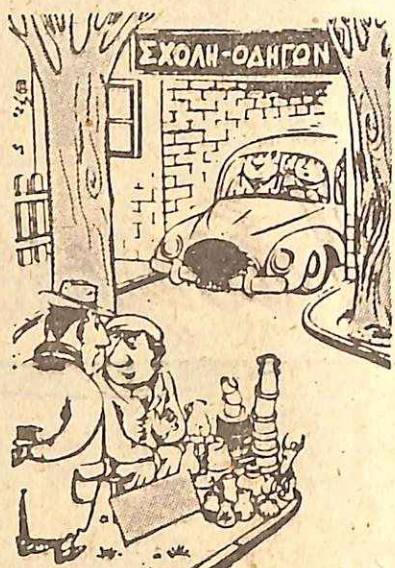
Μά, καθώς περνούσαν οι μέρες, η κοπέλα άναγκαζόμυ πώς η δουλειά τών Τζόννυ τόν άνάγκαζε νά βρισκείται μακριά της τις περισσότερες ώρες της ημέρας και νά χωρείς ν' έπαση ή άλλες γυναίκες. 'Υπόφερε ν' αυτό, και σόν τέλος κατάλαβε πώς θέ άα μπορώσά νά τόν άνευθί. 'Αρχισε μάλιστα νά άμφιθέλλαι νά την άναγκάσει νά άναστασιαστική της.

Γι' αυτό, πριν άπό λίγο, πού έχε καθαρώνσει νά τόν πληρώσει,

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

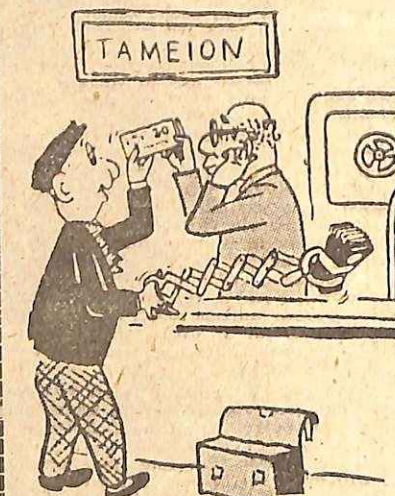
Ἡ Τέσσα περίμενε νὰ τελειώσῃ.

ΤΟ ΧΙΟΥΜΟΡ ΣΕ ΕΙΚΟΝΕΣ



ΚΑΛΗ ΔΟΥΛΕΙΑ

—“Ολοι σχεδόν πέφτουν ἐπάνω
κι’ ὕστερα μοῦ πληρώνουν τὰ σπα-
σμένα!...



— Για ρίξτε μιὰ ματιά, κύριε τα-
μιά! Είναι γνήσιο αὐτὸ τὸ χαρτονόμι-
σμα;



— Είχαμε ανοίξει στο μπάρ μιὰ συζήτηση γιὰ τὸν δορυφόρους!...

πλούσιες κοπέλλες;
Δὲ θὰ τὸν ζήλευε ποτὲ πιά, π
τέλ
ANN ΜΩΜΠΟΥΡΥ

ANN ΜΩΜΠΟΥΡΥ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ. "Ανοιξι τοῦ 1960.

αλλη ζωή του Παπαπροστόλου, ή άγνωστη ζωή του
πέρ' από τό γήπεδο.

Αστέρια ΤΗΣ ΜΠΑΛΛΑΣ

ΜΙΛΤΟΣ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: 'Ο «νέος Πούλης» της Α.Ε.Κ.

— Να, όπως κάθε ποσοφαιρία, στο α' σημείο

25



Ὁ Μίλτος Παπαποστόλου

●

Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΕΣΕ ΣΤΟΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ

25

Τι τ'ίσ

ΜΗΠΡΟΣΤΑ



Τα παιδιά που δεν τρώνε

ΕΝΑ συνήθισμένο παράπονο των περισσότερων μητέρων είναι ότι το παιδί τους δεν τρώει αρκετά, ή ότι έχει ιδιοτροπίες στο φαγητό του. Ας δούμε λοιπόν τι λέει, πάνω σ' αυτό το ζήτημα, μία διακεκριμένη Αμερικανίδα παιδίατρος:

1) Καταλαβαίνουν τα μικρά παιδιά τις διαφορές στο φαγητό; Ναι. Ακόμα κι' ένα βρέφος αντιλαμβάνεται τις διαφορές στη θερμοκρασία και τη σύσταση του φαγητού. Κι' όταν περάσει τους 6 μήνες, δείχνει σαφείς προτιμήσεις και αντιπάθειες.

2) Τι μπορεί να κάνει το παιδί να προτιμά ένα φαγητό απ' το άλλο; "Αν το προσφέρεται με ένθουςια από τη μητέρα του, αν σεβίζεται μέσα σ' ένα ευχάριστο ή καινούριο πιάτο, αν μιλούν γι' αυτό προκαταβολικά τα άλλα μέλη της οικογένειας; αν το βλέπει ταχτικά και εξοικειωθεί μ' αυτό, κλπ.

3) Τι μπορεί να κάνει το παιδί ν' αντιπαθήσει ένα φαγητό; "Αν αναγκασθεί να το φάει χωρίς να πιναί, μπορεί να το δημιοιργήσει μια αντίπαθεια γι' τη γεύση, το χρώμα ή τη σύστασή του. Επίσης αν ακούει άλλα μέλη της οικογένειας να λένε πως δεν τους αρέσει, κάνει το ίδιο από μίμηση. Γι' αυτό δεν πρέπει οι μεγάλοι να μιλάνε για τέτοιες προτιμήσεις τους μπροστά στα παιδιά, ούτε και να τις εκδηλώνουν με την έκφραση του προσώπου τους. Αν το παιδί φτύσει το φαγητό που του δίνουν, η μητέρα πρέπει να το πάρει από μπροστά του, δίχως σχόλια. "Επειτα από λίγες εβδομάδες, αν το ξαναδοθεί, και τότε θα δει αν η αντίπαθεια του ήταν προσωρινή ιδιοτροπία ή πραγματική αντίπαθεια.

4) Πρέπει ν' αλλάξει από μέρα σε μέρα η διαίτα του παιδιού; Ναι, πρέπει νάχει αρκετή ποικιλία, ώστε να μη βαριέται ένα φαγητό. Πρέπει να του προσφέρονται φαγητά απλά, καλομγει-

ρεμένα και σεβερφισμένα, ελκυστικά, σε μικρές ποσότητες. Αφίστε το να ζητήσει κι' άλλο κατόπιν, αν θέλει. Το παιδί πρέπει να κάθεται στο τραπέζι πεινασμένο. Αν δεν πεινά, παραλείψτε ένα γεύμα του. Στό έπομενο, θα- χη πολύ περισσότερη όρεξη.

5) Πρέπει να συμμορφώνεται η μητέρα με τις προτιμήσεις του παιδιού; Ναι. Αλλά αυτό δε σημαίνει πως θα του σερβίρει μονάχα τα φαγητά που του αρέσουν ιδιαιτέρως. Θα προσθέσει κι' εκείνα που δεν του πολυαρέσουν μόνον, αλλά που πρέπει να τ' αφαί. 6) Γιατί λιγοστεύει ή όρεξι του παιδιού; Στον πρώτο χρόνο της ζωής του, η ανάπτυξη του είναι πολύ γρήγορη. "Υστερα επιβραδύνεται ο ρυθμός της, κι' επομένως χρειάζεται λιγότερη τροφή. Αλλά οι γονείς, που είχαν συνηθίσει να το βλέπουν να τρώει ό,τι βάζανε μπροστά του, ανησυχούν δίχως λόγο γιατί τρώει τώρα λιγότερο. Σ' την ίδια περίπου εποχή, εμφανίζονται οι προτιμήσεις και οι αντιπάθειές του για τις διάφορες τροφές. Το παιδί γίνεται πιο πεισματάρικο και δοκιμάζει τη δύναμη της άρνησής του. "Ωστόσο, μπορεί και να είναι άρρωστο, όταν αρνείται ένα ωρισμένο φαγητό.

7) Μπορεί να δείχνει το παιδί παραξενιές στο φαγητό του, για να τραβήξει την προσοχή της μητέρας του; Σπάνια αρχίζουν αυτές οι παραξενιές εκ προθέσεως. Αλλά τα παιδιά καταλαβαίνουν γρήγορα πότε η συμπεριφορά τους προκαλεί μια δραματική σκηνή, κι' από τότε ευχαριστιούνται πια να κάνουν τη μητέρα τους να ενώ- νη απελπισμένα τα χέρια της, να

τα παρακαλή να φάνε, να προσπαθή να τα πείσει με υποσχέσεις ανταμώσεων, φροντίστε να μη συμβεί ποτέ αυτό στο σπίτι σας!

8) Τι άλλο προκαλεί ιδιοτροπίες στο φαγητό; Μία άρρωστη, συναισθηματικές διαταραχές, υπερκόπωση, πυρετός, κλπ. Σε τέτοιες περιπτώσεις, έχει δικη το παιδί ν' αρνηθεί να φάει.

9) Τι πρέπει να κάνει, όταν το παιδί σας αρνείται να φάει; Αφίστε το να αναπαυθεί, ξεπλυνμένο. Δώστε του πολλά υγρά. Μη το εξαναγκάσετε να φάει. Περιμένετε να ξαναγυρίσει η φυσιολογική όρεξή του, πριν του σερβίρετε ένα κανονικό γεύμα. Ξε- στω κι' αν περάσουν αρκετές μέρες ως τότε. Μη δείχνετε τα- ραχή και ανησυχία, γιατί χειροτε- ρεύεται έτσι τα πράγματα. Αφί- στε το να διαλέξει ό,τι του αρέ- σει. "Επιτρέψτε του να σας βο- θήσει στην έτοιμασία του φαγη- τού και να πάει μονάχο του το πιάτο του στο τραπέζι (προτιμή- στε πιάτα που δε σπάζουνε). Αν σας φαίνεται άρρωστο, πρέπει να το εξετάσει ο γιατρός.

10) Πρέπει να το υποχρεώ- νετε να τρώει όσο έχει από πιάτο του; "Οχι. Καλύτερα να του σερβί- ρετε μικρή ποσότητα και να του ξαναδώσετε ύστερα κι' άλλο, αν θέλει. "Όταν βλέπτε το πιάτο του ξεχειλισμένο, μπορεί να το κοπή ή δώρεϊ.

11) Πρέπει η μητέρα να προσπαθή να καμουφλάρει τα φαγητά εκείνα που αρνείται το παιδί; "Οχι. Μπορεί συνηθώς να τ' αντικαταστήσει με άλλα, ανάλο- γα. "Αν η άρνησή του είναι μια απλή ιδιοτροπία της στιγμής, θα την ξεχάσει γρήγορα, αρκεί να δείξετε πως δεν την προσέχετε. "Αν ωστόσο αρνείται επί αρκετές βδομάδες να πih το γάλα του, θα πρέπει ίσως να του δώση ο για- τρός σάβαστο με άλλη μορφή, γιατί το χρειάζεται απαραίτητως ο οργανισμός του, δεν υπάρχει δε άσθετο στις άλλες τροφές.

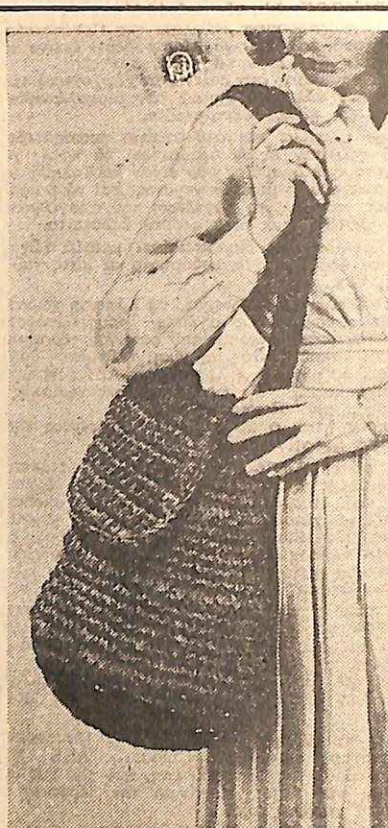
12) Τι πρέπει να κάνετε, αν το παιδί σας αρνείται όλα τα φαγητά; "Υπάρχουν τόσων ειδών φρού- τα, ώστε είναι απίθανο να μη του αρέσει κάποιο απ' όλα. "Αν αρνή- ται το πορτοκάλι, δώστε του ντο- ματόζουμο, σε κάποιο μεγαλύτερη ποσότητα, ή κάποιο άλλο φρούτο που να περιέχει βιταμίνες C. Μία γεμάτη φρουτιέρα, στη μέση του τραπεζιού, του επιτρέπει να δια- λέξη ό,τι του αρέσει.

φορές ο σκόδς οδηγεί την αγα- πημένη του στην τρύπα του. "Εκεί έχει πάντα καλό μεζέ να της προσ- φέρη. "Οχι τα βελανίδια, που έτρω- γε τον καιρό, που ήταν έργνης. "Εχει φροντίσει να έχη μαζεμένα μερικά αυγά της πέδικας και τα προσφέρει στη φιλενάδα του. "Υ- στερα από τα φλέοτ και τους πε- ρισπούς, αποφασίζουν να φτιά- ξουν δική τους σπιτικό Στά τέ- λη του Γενάρη η θηλυκιά γεν- νά τα τέσσερα μικρά, που μεγα- λωσαν μέσα της επί έννα έβδο- μάδες.

"Όμως έδω το σπιτικό του σκό- θεο διαλύεται. "Ο σκύλος θέλει μόνον τον έρωτα και τις τρυφερό- τητες όχι όμως και τους καρ- πούς του. Τα παιδιά που γενή- θηκαν τον άναστασανό και γι' αυτό εγκαταλείπει την συζυγική εστία.

Μη φαντασθήτε ότι θα άκου- σουν φωνές και άλλα παρόμοια. "Η κυρία σκόδς έχει μαγικές αντληφεις και το παραχαρά, το διαζύγιο χωρίς πολλές κουβέν- τες και φασαρίες. Μένει στη φω- λιά και μεγαλώνει τα παιδιά της. Τα πηγαίνει στο μπάνιο. Τα μα- θαίνει κολύμπι.

Καμιά φορά η μάνα με την οί- κογένεια, καθώς πηγαίνει για το μπάνιο απαντάει τον άνδρα της. "Ο σκόδς σταματάει λίγο και κα- μαρώνει τα παιδιά του. Μα ούτε συζητιέστε, ούτε παρακάλεϊ. "Υ- στερα από λίγο ο σκόδς προχω- ρεί στο έδαφος του και η μάνα με τα παιδιά της στο δικό της.



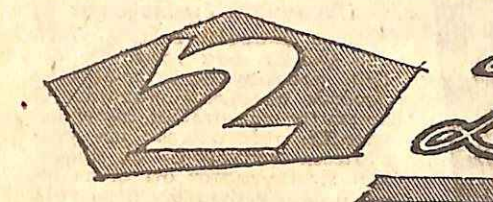
ΟΙ ΤΣΑΝΙΕΣΙ ΟΛΟ... ΜΕΓΑΛΑΝΟΥΝ
Οι γυναίκες τσάνες εξακολουθούν να μεγαλώνουν. Απόδειξη η νέα αυτή καλο- καιρινή πλεχτή τσάντα από χοντρή ψάθα. Προσφέρεται σε ποικίλους χρωματισμούς και στοιχίζει στην "Ιταλία 10 χιλιάδες λירותές, δηλαδή 400 περίπου δραχμές.



ΤΑ ΔΕΛΦΙΝΙΑ ΠΟΥ ΕΞΥΠΝΑ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ
Τα περιθώρια δελφίνια του Μαϊάμι δεν παύουν να εκπληκούν τον κόσμο. "Ενας επίσημιον, που τα παρακολούθησε από κοντά, διαπίστωσε πως, εκτός από τη με- γάλη τους δεινότητα και αυξημένες μαλ- τές, τα πιο άπικρατα ογέδια του. Οι άλλοι στρα- τηση, όπως ο Νικηφόρος Βαυενίνας κι' ο Νικηφό- ρος Βασιλάκος, έβλεπαν με μισό μάτι τη συμ- πειρία αυτή των αυτοκρατορικών, με τη βοήθεια φυ- σικά του Σελτκούκλιν σουλτάνου. "Όσο για τον Ουρσέλ ντε Μπελλί, ήταν απλά δργανο του Τα- ρανιούτ.

"Όπως κι' αν έχη το ζήτημα, ο Ρωμανός Διογέ- νης δεν υπομιμνόνταν ότι έπρεπε σποδε κόλπους του οδία, "Αντίθετα τους έκτισσους Ιδιαίτερα, τους πε- ριέβαλλε με τρυφή και φροντίδα και αυξημένες μαλ- τές, τα πιο άπικρατα ογέδια του. Οι άλλοι στρα- τηση, όπως ο Νικηφόρος Βαυενίνας κι' ο Νικηφό- ρος Βασιλάκος, έβλεπαν με μισό μάτι τη συμ- πειρία αυτή των αυτοκρατορικών, με τη βοήθεια φυ- σικά του Σελτκούκλιν σουλτάνου. "Όσο για τον Ουρσέλ ντε Μπελλί, ήταν απλά δργανο του Τα- ρανιούτ.

ΣΤΙΣ 13 Μαρτίου 1071, ο αυτοκράτωρ Ρωμανός Διογένης αναχώρησε από τη "Εσπαιεύουσα με σκοπό να ελευθερώση την "Αρμενία, που είχε κατα- ληφθή από τους Σελτκούκιδες. "Ο στρατός του ήταν πάνω από εκατό χιλιάδες. "Ανάμεσά τους βρίσκον- τουργαν και πολλοί Νορμανδοί μισθοφόροι, που τους διακόδοε ο Ουρσέλ ντε Μπελλί. "Ο αντίπαλος του Ρωμανού, ο σουλτάνος "Αλπ "Αρσλάν—σομαλίο- λιοντάρης— ξεκίνησε να τον αντιμετωπίσει. "Η δύνα- μί του ήταν πολύ μικρότερη από τους Βυζαντινούς, μα οι άντρες του ήταν εκλεκτοί και άφοσιωμένοι στον άρνηό τους. "Η αλήθεια είναι ότι ο αυτοκρά- τωρ πίστευε πως ο "Αρσλάν, ελέποντας την τεράστια



έκείνη στρατιά, θα ζήτησε ειρήνη και θ' αποχωρού- σε από τη χώρα.

Συνέβη όμως το αντίθετο. Προτού ακόμη στήση ο Ρωμανός στο Μπαγκίς, ο νεαρός σουλτάνος του έστειλε προσέδια με την απειλή ότι, αν δεν έδωχε άμέσως μπρός πίσω, ο τόπος αυτός «θα γινόταν τά-φος των ανδρών του».

Ξαφνιάστηκε ο αυτοκράτωρ με το θρασύ εκείνο μήνυμα και στήν άρχη θέλησε να κρατήσει τους άπε- σταλμένους, για ν' αποδείξει στον "Αρσλάν ότι δεν τον φοβάται. "Επείσαν όμως δίπλα του οι στρατηγοί του "Ιωσήφ Ταρνανιούτης και Μπελλί, προσπαθώ- ντας να του αλλάξουν τη γνώμη.

— Δέσποτα, τού είπαν, οι άνθρωποι αυτοί δε σφάνε σε τίποτα. Μπορεί να είναι αλλόθρησκοι, αλλά εκτελούν προστάγες του σουλτάνου τους. "Αν θές ν' αποδείξεις την κραταιότητά σου στον "Αρσλάν, στείλε τους πίσω, αφού τους άσσειρήσεις προηγουμένως το ένα μάτι. Αυτό είναι άρεκτο για να κάνεις τον άν- τιπαλό σου να σε σεβάσσει.

"Ο Ρωμανός τους κούταξε για λίγο σκεπτικός και διασταγτικός. — "Εστώ, άποκρίθηκε. "Αν κι' η επέμβασί στις αυτές μου σφαίρες περίεργη, ώστόσο δέχομαι τις ύ- ποδείξεις σας. "Ας φύγουν οι άπεσταλμένοι, χωρίς να τυφλωθούν. "Ισως έτσι πείσουν το σουλτάνο τους για τη μεγαλομυρία μου.

Οι δύο στρατηγοί αντάλλαξαν ένα νοήγορο βλέμ- μα. Το ίδιο έρωδο οι προεστέτες άφένθηκαν έλεθε- ροι. "Ο Ταρνανιούτης κι' ο Μπελλί τους έδωσαν πί- σω "έλογα τους και τους συνέδεσαν άκετό διά- σπωμα.

Μόλις όμως θρέθηκαν μακριά από το στρατόπέδο τους, ο "Ελληνας στρατηγός στράφηκε στούς τρεις άπεσταλμένους:

— Τή ζωή σας τη νρωστάτε σ' έμάς, τούς εξέ- γνησε. "Ο αυτοκράτωρ ήθελε να σας σκοτώση και να στείλη τα κεφάλια σας στη "Εσπαιεύουσα. "Η επέμ- βασι μας σας έσωσε.

Οι προσεστέτες άπόρρησαν. — Καί για ποίο λόγο θέλατε να μάς σώσετε; ρώ- τησαν. Γιατί έναντιωθήκατε στις άποφάσεις του έα- σιλιά σας;

"Ο Ταρνανιούτης γαμογέλασε ύπονοούμενα.

— Αυτό θα το πούμε μόνο στο σουλτάνο σας, ά- πάντησε. Προς το παρόν πρέπει να έξερε μόνο ότι άνέμεσα στούς Βυζαντινούς, που ήρθαν να σας πα- λειμήσουν έχετε δύο άφοσιωμένους αλφους. Το σύ- νοδό μου και μένα. Σε λίγο θα έπιτεθούμε στο Μαν- τζικέρ.

— Πότε; Έκαναν ταραγμένοι εκείνοι. Πότε θα γί- νη η επίθεσι;

— Δέν έξορουμε άκριβώς. "Αλλ' όταν θα φτάση η στιγμνή, θα σας είδοποιήσουμε...

Αυτό ήταν. "Η μεγάλη προδοσία του "Ελληνα στρατηγού και του Νορμανδού μισθοφόρου, είχε συντελεστή. Οι λόγοι που κίνησαν τον άυτόδε άνθρώπου να γίνουν προδότες, είναι σκετινοί. Οι Ιστορικοί της έποχής δε συμφωνούν μεταξή τους, Κοσβίνας λέει το δικό του. Βέβαιο πάντως είναι ότι ο Ταρνανιούτης, φιλόδοξος καθώς ήταν, είχε ά- ποφασίσει, κατά τον Σκυλίτην ενά κυριαρχήση εις το θέμα των "Ανατολικών και να γίνη κατόπιν ά- παιτητής του βυζαντινού θρόνου, με τη βοήθεια φυ- σικά του Σελτκούκλιν σουλτάνου. "Όσο για τον Ουρσέλ ντε Μπελλί, ήταν απλά δργανο του Τα- ρανιούτ.

"Όπως κι' αν έχη το ζήτημα, ο Ρωμανός Διογέ- νης δεν υπομιμνόνταν ότι έπρεπε σποδε κόλπους του οδία, "Αντίθετα τους έκτισσους Ιδιαίτερα, τους πε- ριέβαλλε με τρυφή και φροντίδα και αυξημένες μαλ- τές, τα πιο άπικρατα ογέδια του. Οι άλλοι στρα- τηση, όπως ο Νικηφόρος Βαυενίνας κι' ο Νικηφό- ρος Βασιλάκος, έβλεπαν με μισό μάτι τη συμ- πειρία αυτή των αυτοκρατορικών, με τη βοήθεια φυ- σικά του Σελτκούκλιν σουλτάνου. "Όσο για τον Ουρσέλ ντε Μπελλί, ήταν απλά δργανο του Τα- ρανιούτ.

Τα βυζαντινά στρατεύματα είχαν συνγκεντρωθή στο Μαντζικέρ, στα έδρα της λίμνης Βάν, όπου ο άν- τοκράτωρ παρασέλαζε την επίθεσί του. "Ο σκοπός του ήταν να γυμνήσει τούς άντρες του. "Ο σκοπός του άλλοιό ήταν άπλως τής λίμνης. "Από "Αρσλάν, που άλοισόταν στην άλλη όπεί της λίμνης, "Από κεί πα- ακολουσάδους τις κινήσεις του άντιπαλού του. Βέ- βαιος ότι οι δύο προδότες θα τον είδοποιούσαν έν- καιρος—σύμφωνα με την ύποψησι που είχαν δώσει

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΠΡΟΔΟΤΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΜΑΣ

στούς άπεσταλμένους του— περίμενε το μήνυμά τους. "Ο νεαρός σουλτάνος φυσικά, δέν ήξερε ακόμη ποιός θα ήταν οι άπαιτητές του Ταρνανιούτη και του Μπε- λλί. Μα άποιες κι' αν ήταν θα τις δέχονταν, ραινομε- νικά τολμάγιστον. Στην παγωματική του, άπαίξε τή παγινιό του, για να κερδίση όχι μόνο καιρό, αλλά κι' αυτόν ίσως τον πόλεμο, που θα έκρινε την τύχη του και την τύχη της φυλής του.

Βασιλάκιος ως δειλό και άνόγειο. Μα ο τελευταίος έπέμεινε πως κάτι συνέβαινε και ο Ρωμανός άναγ- κάστηκε, έπειτα από δύο μέρες, να καλέση τον Ταρ- νανιούτη και τον Μπελλί να έπιστρέψουν το ταχύ- τερο στο στρατόπέδο, από τα σημεία που τούς είχε δώσει να φυλάγουν.

Φυσικά, αυτοί όχι μόνο δέν άπάκουσαν, αλλά πη- γαν και παραδόθηκαν μ' όλο τον όπλισμό και τούς άντρες τους, στο σουλτάνο. "Ο αυτοκράτωρ μηδέ- ποτε ύποψιασθηκε την προδοσίαν των στρατηγών του, ένόμισεν ότι έξ άλλης αίτίας έκαλύθησαν να προ- σέλθωσιν άπεφάσιος δε ούδέν ήττον να άγωνισθή την έπιοσαν και άνευ ατύχων. "Ο Βασιλάκιος όμως τον έπισκέφθηκε άμέσως.

— Δέσποτα, τού είπε, τόσο ο Ταρνανιούτης όσο κι' ο Μπελλί, σε προδωσαν! "Οχι μόνο έγκατέλειαν τις θέσεις τους, άλλ' ατόμωλόσαν με όλο το στρα- τό τους στο σουλτάνο. "Ελάχιστοι άπ' αυτούς, που άρνήθηκαν ν' ακολουθήσουν τούς προδότες, δολοφo- νήθηκαν. "Ενας μόνο κατάφερε να δραπετεύσει, για ν' άναγγελλή το μέγιστο άμάρτημα των στρατηγών σου.

Μόλις εκείνη τη στιγμή ο Ρωμανός έξυπνησε από την πλάνη του. Μα ήταν πιά άργά. Χαράματα της 19 Αυγούστου 1071, ο σουλτάνος έκανε την έξο- μολή του.

"Η μάχη που έπακολούθησε ήταν άπίθανη σκλη- ρή. "Ο βυζαντινός στρατός θέρστηκε σαν τή στάγυα. "Ο Βασιλάκιος, αφού πολέμησε όσα κανέ- νας άλλος, έπεσε στο τέλος στα χέρια του έχθρου. "Ο αυτοκράτωρ όταν πιά έμεινε μόνος με μία φού- χτα πιστούς, άδυνήθηκε σαν ήρωας ως τη στιγμή που,



— Ποιο είναι οι στρατηγοί σου; Καί τί μήνυμα μοι στέλνουν;

— Ο δόλιπς ταραχτική.

— Νόμιζα πως τούς ήξερες, άποκρίθηκε. "Αφού όμως δέν τούς έξερες, σημαίνει πως δέν είσαι σ' ο σουλτάνος. Γι' αυτό πρόσταζε να με παρουσιάσουν το ταχύτερο μπροστά του. Κάθε στιγμή που περ- νά είναι πολύτιμη. "Ο αυτοκράτωρ Ρωμανός, είναι έ- τοιμος να έπιτεθή έναντίον του.

"Ο "Αλπ "Αρσλάν πετάχτηκε πάνω.

— "Εγώ είμαι ο σουλτάνος! τον διαβεβαίωσε. Κι' αυτοί που σ' έστειλαν έδω είναι οι "Αρσανιούτης κι' ο Μπελλί. Θέλησαν να σε δοκιμάσουν. Τώρα όμως που πειστήκαμε κι' οι δύο, πές μου τί σου άνάθεσαν να μοι μεταδίδωσες.

"Ο δόλιπς γαμώλωσε το κεφάλι.

— Σε τρεις μέρες από σήμερα, ο αυτοκράτωρ θα σου έπιτεθή άγωνιστικά περνώντας νόχτα τη λίμνη, άπάντησε. Οι στρατηγοί μου σου παραγγέλλουν ν' άναλάβης πρώτος την επίθεσι. Α αυτοί, με όλο ο στρατό που διοικώμεν, θάρρουν προς έόενα χωρίς να πολημήσουν. "Ετσι, θ' άφήσουν άκαλύπτο το Ρω- μανό και θα μωρδίσουν να κάνουν άνευλόγητα τη δου- λεία σου.

"Ο "Αλπ "Αρσλάν δέν περίμενε καλύτερη εύκαιρία. "Ετοίμασε τούς άντρες του και την έπομένη ένκνκτη έπελάσθηκε όσληντον περιέκωσαν το Βυζαντινό στρα- τόπεδο κυριόας και μετά μεγίστης περισκεύας. "Ο στρατηγός Βασιλάκιος, που άπέλησθη άσιμέ- νως ύποπτες κινήσεις, είδοποίησε τον αυτοκράτωρα. Αυτός όμως φρόθηκε έπιπλάσια. "Αντί να στείλη άνέμενα να έξακριβώσει περί τίνος προέκειτο άρ- χή, σε νά έμειν ή περί αυτού περιφρονητικός ένόπιον των άλλων στρατηγών. Με λίγα λόγια, κατηγορήσε το

— "Αφού δέν έξερες τούς στρατηγούς, θα πih πως δέν είσαι έσύ ο σουλτάνος! τού είπε ο δόλιπς.

τηλεωμένος και με τ' έλογα του σκατωμένο, αίχμα- λωτίστηκε κι' όδηγήθηκε στον "Αλπ "Αρσλάν. "Ο σουλτάνος τού φέρθηκε τιμητικά. Μετά όκτώ δε ή- μέρας συνωμοτήσαν συνήκην ειρήνης επί τη βάσει της καταπαύσεως των έκατέρωθεν έπιδρομών και της άμοιβαίας των αλμυλών άποδοσεών.

Την ώρα που χώριζαν οι δύο άντίπαλοι, ο "Αλπ "Αρσλάν ρώτησε το Ρωμανό τί δώρο ήθελε να τού κάνει για να τον άμυδαται.

— Μα μοι παραδώσεις τούς δύο προδότες! άπο- κρίθηκε εκείνος. Αυτό θα είναι το καλύτερο δώρο σου.

"Ο Σελτκούκλινς γαμογέλασε.

— Μπορείς να φόνεψ ήσους, τού είπε. Οι άνθω- ποι αυτοί έδωκονταί ήδη κοντά σπούς προγόνους τους. Τους έόελας έκει, γιατί σκεπτική πως, αφού προδωσαν το βασιλιά τους, υποπαδαν άργότερα να προδώσουν και μένα. "Ελπίζω να είσαι ίκανοποίη- μένος.

"Ο Ρωμανός Διογένης έφερε γεμάτος ένδοκμοσύ- νη για τον ένοχλη άντίπαλό του. "Αλλά μόλις έφτα- σε στη "Εσπαιεύουσα, τού έδωρεξαν τή μάτια και τον έβλεψαν από το θρόνο.

"Η ήτα του Μαντζικέρ ώστόσο, ύπηρε έμα όπ- τις φοβερότερες καταστροφές της έθνοπατικής Ιστο- ρίας. "Η μάχη αυτή, που έόελε σπιν καρδιά της "Αρμενίας, είχε σαν άποτέλεσμα να κατακτήση ο ένδοξος μέσος σ' έλαχιστο διάστημα, τή τρία τέσσα- τα της Μικράς "Ασίας.

ΓΙΑΝΝΗΣ Β. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΤΑ ΖΩΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΝ ΕΡΟΤΑ

Οι τυφλοπόντικες ΠΙΣΤΟΙ ΚΑΙ ΑΦΟΣΙΩΜΕΝΟΙ

ΣΤΗΝ κατηγορία εκείνων, που άποφενύγουν να κάνουν άπο- στίες και είναι πιστοί κι' άφο- σιωμένοι έόηκει κι' ο τυφλοπόν- τικας. "Αν μάλοστα συμείη να αλχηλωτισθή το παρτι του, τότε η μελαγχολία τον κυριεύει και φθάνει ως το θάνατο.

"Η θηλυκιά, όταν καταλάβη ό- τι κάποιος άρσενικός την έχει βά- λει στο μάτι και την κυνηγάει, την πιάνει τρώος και με άπε- γνωμένες προσπάθειες θέλει να ξεφύγει από τή κυνηγητά του. Τρέχει σαν πολλά μέσα στούς ό- ρους, αλλά διαδρόμους. Κι' όταν πόνγειους κάπου, που δέν άπάργει φθόγγη διέδροδος, τότε σκάδνει άπλά- τισμένα για να ξεφύγη, μα τελικά πέφτει στα χέρια του άρσενικού.

Δέν είναι λόγοι σεμνοτυφίας, ούτε έγκρατειας, αυτοί που κά- νουν την θηλυκιά ν' άποφενύγη με πύση έπιμονή το ζευγάριμα. Οι λόγοι είναι άλλοι: Το πρώτο ζευ- γωματί της είναι άδελφινό μαρ- τύριο, φοβερά άδύνητο γι' αυτήν. Παρ' όλο, άς πούμε, τών ψυχι- κό... τραυματισμό της πρώτης ά- της έρωτικής συνωμείας, το θη- λυκό δέν κρατάει καμιά κόκκια

Ο ΑΣΒΟΣ "Υπάρχουν μερικά ζώα, που δέν δίνουν καμιά σημασία στούς άν- τρες. Κάνουν ό,τι τους κανήσει. Με την ίδια ψυχολογία και διά- θεση άντιμετωπίζουν και τις έρφ- τικές τους ύποθέσεις. Σ' αυτά άνήκει ο άσβός, που είναι ο ά- παρίστης, τού ζωικού βασιλείου.

Όταν ο έρωτας καμιά βολαιού- καρδιά του άσβος φροντίζει τό- τε να βρή το παρτι του. Κάνουν τούς περιπάτους των και πολλές

“Απλωσε τα χέρια του και την τράβηξε κοντά του.

— “Ας είναι ευλογημένη η στιγμή, που μπήκες στη σκηνή μου, της έπαινε, Μάδε, αγαπημένη μου Θάμαρ, ότι δε σ’ έδιωξα από το παλάτι μου, αλλά η μητέρα μου, που φοβήθηκε την όργη του λαού... “Ηταν δικαιολογημένος ο φόβος της και πρέπει να ξεχάσεις τα σκληρά λόγια, που σου έπαινε. Μια μητέρα τρέμει για το παιδί της και δε διατάζει μπροστά σε τίποτα για να το σώσει. Κι’ άλλωστε, από σήμερα τίποτα δε θα μπορέσει πια να μάς χωρίσει.

Κουδέντιασαν κάμποιση ώρα ακόμη, χαρούμενοι κι’ ευτυχισμένοι, που είχαν σμίξει και πάλι. “Επειτα, η Θάμαρ σηκώθηκε.

— Πρέπει να γυρίσω στην πόλη, για να πάω σ’ εκείνους που μ’ έστειλαν την απάντησή σου, έπαινε. Δεν είν’ αλήθεια πως τους χαρίζεις τη ζωή, βασιλιά;

— Θα χαρίσω πρόθυμα τη ζωή και σ’ αυτούς και σ’ όλους που μ’ άλλους, απάντησε ο Σολομών. “Αλλά δε θέλω να κινδυνεύσεις για δεύτερη φορά.

— Δεν πρόκειται να κινδυνεύσω, βασιλιά, έπαινε η Θάμαρ. Οι άνθρω-

ποι αυτοί ενδιαφέρονται για τη ζωή μου και θα προσέχουν... Κι’ άλλωστε, θέλω να είμαι η πρώτη, που θα σε υποδεχτεί αύριο, όταν θα μπής θριαμβευτής στην πόλη.

Ο Σολομών κατάλαβε πως οι παρακλήσεις του δεν ώφελοσαν σε τίποτα. Φώναξε τότε τον Ζαβούδ και τον πρόσταξε να μη φύγει από τα τείχη και να μη φύγει αν δε βεβαιωθεί πως έφτασε σώα επάνω.

Ο ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΗΣ

Ο “Αδωνίας είχε δη μέσα στη νύχτα όλους να φεύγουν από κοντά του. Και το πρωί άκουσε τις σάλπιγγες, που ανήγγελλαν την είσοδο του νικητού. “Έχασε τότε όλο το θάρρος του και, για να δείξει την ταπεινότητά του, σκέφτηκε να στείλει τις γυναίκες του στον αδελφό του.

Στα μάτια των παλιών ηγεμόνων της “Ανατολής, η πράξη αυτή είχε εξαιρετική σημασία. “Εκείνος που έπαιρνε τις γυναίκες ενός άλλου, γινόταν ταυτόχρονα κύριος του κράτους και του θρόνου του. Ο “Αδωνίας, λοιπόν, στέλνοντας τις γυναίκες του στον αδελφό του, ήθελε να του δηλώσει μ’ αυτό τον τρόπο την απεριόριστη υποταγή του και την παραίτησή του από

κάθε μελλοντική αξίωσή του. “Απογυμνωτόντος έτσι απ’ όλα κι’ άφηνε το νικητή ν’ αποφασίσει για την τύχη του.

Με τη χειρονομία του αυτή, ο έφημερος βασιλιάς της Σιχέμ έλπιζε πως θα συγκινούσε το Σολομώντα, που θα του χάριζε προθυμία τη ζωή.

Ο Σολομών τις είδε να προχωρούν προς το μέρος του, ντυμένες με τους πολυχρύμους χιτώνες τους, που υφάιναν στις ακτίνες του ήλιου. Είχαν λουλούδια στα μαλλιά κι’ έμοιαζαν με ροδοπέταλα τα μάγουλά τους. Ποιά ήταν η πιο όμορφη; Στ’ αλίκα γείλη τους πλανούσαν ένα χαμόγελο γεμάτο υποσχέσεις και τα μάτια τους, που ακόμα κλάιαν τρυφερά το βασιλιά, φαίνονταν σ’ αυτόν να τον προκαλούσαν να διαλέξει.

Οι νέες αυτές έφτιασαν ένα ημικύκλιο γύρω στο Σολομώντα κι’ αφού τον προσκύνησαν, λυγίζοντας με χάρη τα κορμιά τους, έμειναν ακίνητες, περιμένοντας να τις ρωτήσει ο βασιλιάς πρώτος.

Ο Σολομών έκαμε μια ανυπόμονη κίνηση, σ’ αυτό είχε ενοχληθεί από την παρουσία τους.

— Ποιός σ’ έστειλε; ρώτησε. Ο “Αδωνίας σου ο “Αδωνίας, απάντησε εκείνη που βρισκόταν στη μέση του ημικυκλίου.

— Και γιατί σ’ έστειλε σ’ εμένα; Για να γίνουμε σκλάβες σου. “Επληγάτε στο βασιλιά του “Ισραήλ, μάς έπαινε. Αυτός θα είναι από σήμερα ο αφέντης ο δικός σας κι’ ο δικός μου. “Ο,τι έχω, ανήκει σ’ αυτόν.

Ο Σολομών γέλασε. Ο “Αδωνίας μου είναι πολύ γενναιοδωρός, έπαινε. “Αλλά ήταν περριττό να μου χαρίσει κάτι, που μπορούσα να το πάω και μόνος μου.

— Μας έστειλε σ’ εμένα, για να σου δείξει την υποταγή του, έπαινε η γυναίκα, που είχε μιλήσει και πριν.

Ο Σολομών σκέφτηκε μερικές στιγμές.

— Τί ζητάει ο αδελφός μου; ρώτησε έπειτα.

— Το μόνο, που ζητάει από σένα, είναι να τον συγχωρέσεις και να του δώσεις την άδεια να σε προσκυνήσει σ’ α βασιλιά του “Ισραήλ, απάντησε η ίδια γυναίκα.

Ο Σολομών γύρισε τότε σ’ εκείνους, που τον περιτοίχιζαν.

Ο αδελφός μου μου στέλνει την υποταγή του, τους έπαινε. “Ακούσατε, φίλοι μου; Ο “Αδωνίας ξαναγίνει ταπεινός και ζητάει να του ανοίξω την αγκαλιά μου. Σεις, που είσατε οι σύμβουλοί μου, πείτε μου ποιά πίστι πρέπει να δώσω σ’ αυτόν;

Ο “Αδωνίας, που μίλησε, ήταν ο Ζαβούδ.

— “Όταν ο “Αδωνίας ξεσηκώθηκε την πρώτη φορά, τον συγχωρέσεις, έπαινε. Το ίδιο έκαμες και τη δεύτερη φορά, όταν θέλησε και πάλι να σου πάρη το θρόνο σου. Αυτή είναι η τρίτη φορά, που έσπειρε τη διχονομία και χάρισε το λαό του “Ισραήλ. “Αν τον συγχωρέσεις και πάλι, δε θ’ άργηση να βροη την ευκαιρία για να ξαναπάρη τα δπια έναντιόν σου.

— “Η πίστι του “Αδωνία βρίσκεται μόνο σ’ α γείλη του κι’ όχι στην καρδιά του, πρόσθεσε ο “Οζίας, που ήταν ο αρχηγός της φυλής του Βενιαμίν.

Μίλησε κατόπιν ο Ναχώρ, ο πιστός φίλος του Δαυίδ.

— Δεν έχεις να φοβηθείς τίποτα από τον “Αδωνία, που είναι πια ανίσχυρος, έπαινε. “Αλλά δε μπορείς να δώσεις πίστι σ’ α λόγια του.

— Ποιά απάντησι, λοιπόν, πρέπει να δώσω στον αδελφό μου; ρώτησε ο Σολομών.

— “Εκείνος, που ρωτάει είναι ο αδελφός του “Αδωνία ή ο βασιλιάς του “Ισραήλ; έπαινε ο Ναχώρ.

— Ο βασιλιάς του “Ισραήλ είναι και ο αδελφός του “Αδωνία, απάντησε ο Σολομών.

— Δε θ’ άρξης τη σωστή απάντησι, αν δεν ξεχάσεις πως είσαι αδελφός του “Αδωνία, έπαινε τότε ο

Ναχώρ. Στα χέρια σου βρίσκεται η ήρεμία κι’ η ευτυχία του λαού του “Ισραήλ. Νά τί πρέπει να σκεφτείς, βασιλιά.

— Δίκαιο είναι να θυσιάστει ένας για το χατήρι ενός δολοκλήρου λαού, πρόσθεσε ο Ζαβούδ.

Ο μόνος που δεν είχε μιλήσει, ήταν ο Βαναίας.

— Κι’ η δική σου γνώμη ποιά είναι; τόν ρώτησε ο Σολομών.

— Σ’ α βασιλιά, δεν έχεις το δικαίωμα να συγχωρέσεις τον “Αδωνία κι’ ούτε σου επιτρέπεται να δώσεις πίστι σ’ α λόγια του, απάντησε ο Βαναίας. Μπορείς, ωστόσο, να φανείς μεγαλόψυχος στον αδελφό σου.

— Μά ποιά τρέπσι; — “Αν η μετανόησή του είναι αληθινή, τότε θα σκεφτεί μόνος του τον τρόπο για να σε βγάλει από τη δυσκολία θέσι, όπου βρίσκεσαι.

Ο Σολομών βρήκε σωστή τη γνώμη του.

— “Από το στόμα του Βαναία μίλησε η σοφία, έπαινε. “Ετσι άς γίνω.

Γύρισε κατόπιν στις γυναίκες, που βρισκόταν ολόγυρά του.

— Θα κάμω μια τελευταία χάρι στον αδελφό μου, δίνοντας πίστι σ’ α λόγια του, τους έπαινε. Πηγαίνετε, λοιπόν, να του πείτε, ότι ήρθε η στιγμή για να δείξει τη μετανόησή του.

Οι γυναίκες χλώμισαν.

— Βασιλιά, λυπήσου τον αδελφό σου, φώναξαν, ενώνοντας παρακλητικά τα χέρια.

— Ο αδελφός μου άς λυπηθεί το λαό του “Ισραήλ, απάντησε ο Σολομών. Ξαναγύρισε κοντά στον “Αδωνία. Ποτέ άλλοτε δεν είχε περισσότερο την ανάγκη σας απ’ αυτή τη στιγμή.

Κατάλαβαν τότε πως οι παρακλήσεις τους ήταν μάταιες κι’ έφυγαν λυπημένες, για να ξαναγυρίσουν στο παλάτι.

Οι άδρες άρχισαν να κυλάει βαρείες. Ο Σολομών έδινε διάφορες διαταγές, για να μπορέσει να ξεχάσει την άγωνία και το δράμα της ψυχής του.

Ως το μεσημέρι, κανείς δεν ξαναδούλεξε από το παλάτι.

Ο βασιλιάς αποφάσισε τότε να στείλει το Ζαβούδ, για να μάθι τι είχε κάμει ή τί σκόπευε να κάμει ο “Αδωνίας.

Ο Ζαβούδ ξαναγύρισε έπειτα από κάμποιση ώρα. Το πρόσωτό του ήταν λυπημένο.

— Ο αδελφός μου έκαμε το χρέος του; τόν ρώτησε ο Σολομών.

— Ο αδελφός σου βρίσκεται είναι σκληρός και άδικος να του ζητάς να θυσιάστει μόνος του τη ζωή του, αφού σου πρόσφερε πρόθυμα και με τη θέλησή του την υποταγή του, απάντησε ο Ζαβούδ.

— Δεν αναγνωρίζει, λοιπόν, την ήττα του; φώναξε ο Σολομών.

— Την ήττα του την αναγνωρίζει, απάντησε ο Ζαβούδ. “Αλλά δεν παραδέχεται πως είναι αντίρτησι. “Υποστηρίζει πως ήρθε τα δπια για να εξασφαλίση το θρόνο του πατέρα του, που είχες σφετερισθεί.

— Ο “Αδωνίας έχασε τον πόλεμο, αλλά δεν παραιτήθηκε από τις αξιώσεις του, παρατήρησε ο Ναχώρ. Κι’ εδώ βρίσκεται ο κίνδυνος.

— Ο “Αδωνίας ζητάει από σένα, βασιλιά, να συγκαλέσεις το συμβούλιο των φυλών του “Ισραήλ, για να κρίνει τη διαφορά σας, συνέχισε ο Ζαβούδ.

— Δεν έχει, λοιπόν, το θάρρος να πεθάνι μόνος του;

— Νά ποιά ήταν τα λόγια του: “Γιατί ο αδελφός μου ζητάει από μένα να τον βοηθήσω για να κρύψω το εγκλήμα του; “Ας φανή, λοιπόν, άδικος ως το τέλος.

— Ο αδελφός σου δεν πιστεύει, ότι θα τολμήσης να διατάξεις το θάνατό του.

Ο Σολομών σήκωσε τότε τα χέρια του ψηλά.

— Μάρτυρα μου ο Θεός, ότι ο αδελφός μου θα πεθάνι σήμερα! φώναξε δυνατά.

Γύρισε ύστερα στο Βαναία.

— Κάμε το χρέος σου, του έπαινε.

Ο Βαναίας έφυγε άμέσως με μερικούς στρατιώτες.

Οι σπείρες κι’ οι διάδρομοι του παλατιού ήταν έρημες. Ο Βαναίας κι’ οι στρατιώτες, που τόν άκολουθούσαν, αφού περιπλανήθηκαν κάμποιση ώρα, έφτασαν σε μια αίθουσα, όπου βρισκόταν ο “Αδωνίας ανάμεσα στις γυναίκες του. “Ηταν οι μόνες, που του είχαν μείνει πιστές. “Όλοι οι άλλοι τόν είχαν εγκαταλείψει.

Ο “Αδωνίας, μόλις είδε το Βαναία, έχασε το χρώμα του.

— Τί ήρθες να κάμεις εδώ; τόν ρώτησε.

— “Αν είχες κάμει το χρέος σου, δε θα βρισκόμουν εδώ, απάντησε ο Βαναίας.

— “Από πότε, λοιπόν, ο Σολομών χρησιμοποεί τους στρατηγούς του για δημίους; έπαινε ο “Αδωνίας.

— Κάνεις άσχημα να με προκαλής, απάντησε ο Βαναίας. “Υπάρχει ακόμη καιρός για να φερθείς σ’ α να μην ήμουν εδώ. Νά τί ήθελα να σου πω.

Ο “Αδωνίας σηκώθηκε κι’ έκαμε μερικά βήματα προς το μέρος του.

— “Αν οι φουροί μου είχαν μείνει πιστοί γύρω μου, θα κατηγόρησιν χίλιες φορές τη στιγμή, που μπήκες σ’ αυτή την αίθουσα, του έπαινε.

“Αν έρχόσουν χωρίς την κουστώδια των στρατιωτών, θα τιμούσα και μόνος μου την αθάδειά σου. “Αλλά όπως βλέπεις, δεν έχω παρά μερικές άδυνατες γυναίκες ολόγυρά μου. Είναι άνθρωποι, λοιπόν, να μ’ άπειλεις.

— Σου έδωσα από δική μου πρωτοβουλία μια συμβουλή, απάντησε ο Βαναίας. Θα είναι άπειλή σου αν τη δής σαν άπειλή.

Οι άπειλές δε στοιχίζουν τίποτα, έπαινε ο “Αδωνίας. Τί άλλο μπορείς να κάμεις εκτός απ’ αυτές;

— Το μόνο που έχω να κάμω, είναι να εκτελέσω τις διαταγές του βασιλιά, απάντησε ο Βαναίας.

Και τράβηξε ταυτόχρονα το κοντό και πλατύ σπαθί του.

Ο “Αδωνίας είχε ταπεινωθεί για να κερδίση τη ζωή του. “Αλλά τώρα μια ιδέα είχε ριζωθή επίμονα στο μυαλό του: ο αδελφός του τόν είχε παρακινήσει να θυσιάστει μόνος του τη ζωή του, αλλά δε θα τολμούσε ποτέ να βάλει τα χέρια του μέσα στο αίμα του. Και τώρα είχε πιστή απ’ αυτή την ιδέα βέβαιος, ότι θα κατάφερε έτσι να σωθή.

Ο Βαναίας δε μπορούσε να είχε τη διαταγή να τόν σκοτώσει. Στην άπειλή του, θ’ άπαντούσε με μια πρόκλησι, που θα τόν αφόπλιζε.

Μπορείς να με σκοτώσεις, σκλάβε, αφού αυτή είναι η διαταγή, που έχεις από τόν αφέντη σου, φώναξε.

Και, με μια γρήγορη κίνηση, παραμέρισε το χιτώνα του και γύμνωσε το στήθος του.

Αυτά ήταν τα τελευταία λόγια του.

Την ίδια στιγμή, το σπαθί του Βαναία χώθηκε σ’ τις σάρκες του.

Ο “Αδωνίας γούδλωσε τα μάτια. Το ύφος του φανέρωνε περισσότερη έκπληξι παρά τρόμο. Σωρίστηκε ύστερα στο πάτωμα.

Ο Βαναίας έκαμε τότε ένα νεύμα. Οι στρατιώτες άρμησαν άμέσως κι’ άρχισαν να χτυπάνε με τα σπαθιά τους τόν “Αδωνία για να τόν άποτελειώσουν.

Οι γυναίκες, που είχαν άποτρα- ξεφώνισαν τρομαγμένες, όταν είδαν αυτό το θέαμα. Και τώρα περίμεναν πως θαόχταν κι’ η δική τους σειρά. “Αλλά ο Βαναίας τις καθυσάχασε. Είναι αλήθεια, ότι ο Σολομών τις είχε διώξει, όταν πήγαν μπροστά του, αλλά αυτό δε σημαίνει, ότι τις είχε καταδικάσει.

— “Από τη στιγμή, που ο “Αδωνίας δε βρίσκεται στη ζωή, άνήκετε στο βασιλιά, τους έπαινε. Αυτός θ’ άποφασίσει για την τύχη σας.

Μετά τη θανάτωσι του αδελφού του, ο Σολομών έδωσε έντολή ν’ άκατήκτισον τόν “Ιωάβ, που ήταν ο

παλιός και δοξασμένος άρχιστράτηγος του Δαυίδ και που, από την πρώτη στιγμή, είχε πάει άποφασιστικά με το μέρος του “Αδωνία.

Ο “Ιωάβ βρισκόταν σ’ άνάκτορα, όταν ο “Αδωνίας έστειλε τις γυναίκες του στο Σολομώντα, για να δείξει την υποταγή του. “Αλλά όταν τις είδε να γυρίζουν πίσω, έφυγε κρυφά κι’ έτρεξε στη Σκηνή του Μαρτυρίου.

Εκεί τόν βρήκαν ο Βαναίας με τούς στρατιώτες του.

Ο “Ιωάβ είχε πιάσει τα δυό κέρατα του θυσιαστηρίου, πράγμα που τόν έκανε ιερό κι’ άπαράδιαστο.

— Ο βασιλιάς σε διατάσσει να βγής από το θυσιαστήριο, του έπαινε ο Βαναίας.

— Δε θα φύγω. Κι’ αν πρέπει να πεθάνω, ο θάνατός άς με βροη εδώ, απάντησε ο “Ιωάβ.

Ο Βαναίας δεν ήξερε τί έπρεπε να κάμει και ξαναγύρισε στο Σολομώντα. Ο βασιλιάς, αφού άκουσε την απάντησι του “Ιωάβ, του έπαινε:

— “Ας γίνι κατά την επιθυμία σου.

Ο Βαναίας έτρεξε τότε στο θυσιαστήριο και, χωρίς να διστάσει, έκωσε το σπαθί του στο στήθος του “Ιωάβ.

Μόνο στον “Αδιάβαρ ο Σολομών έδωσε χάρι, έπειδή άλλοτε είχε ά-

προετρήσει πιστά τόν πατέρα του. “Αλλά τόν καθήρεσε από το άξιωμα του άρχιερα και τόν διέταξε να περάση την υπόλοιπη ζωή του σ’ ένα χωράφι, που είχε στο “Αναβάθ.

“Ηταν ήμερα αίματος και θανάτου ή σημερινή, έπαινε ο Σολομών, όταν τελείωσε το έκδικητικό έργο του. Είναι καιρός τώρα να θάψουμε τούς νεκρούς.

Κι’ έδωσε έντολή στο Βαναία να φροντίση για να ενταφιασθούν τα πτώματα του “Αδωνία και του “Ιωάβ. Πρόσταξε ακόμη τόν Ζαβούδ να μοιράσει από πεντακόσια δηνάρια στην κάθε μια από τις γυναίκες του αδελφού του και να τις άφιση ελεύθερες να φύγουν.

“Η μόνη, που δεν δέχτηκε αυτό το βασιλικό δώρο ήταν η Νοεμί, η γυναίκα που ο “Αδωνίας της είχε αναθέσει να παίξη το ρόλο της Θάμαρ κοντά στο Μαχμάς, τη γυναίκα που έπακολούθησε το γάμο τους. Κι’ ενώ οι άλλες έφευγαν βιαστικά, ζήτησε από το Ζαβούδ την άδεια να της επιτρέψει να περιποιηθή για τελευταία φορά το νεκρό κύριο της. Τόν συνώδευσαν κατόπιν ως την αυλή, όπου οι στρατιώτες είχαν σκάψει ένα βαθύ λάκκο για να τόν θάψουν.

Κι’ εκεί ξετυλίχτηκε μια συγκινητική σκηνή.

Καθώς οι στρατιώτες κατέβαν στο νεκρό μέσα στο λάκκο, η Νοεμί έδωσε ένα έγκυριο, που τόν είχε κρυμμένο κάτω από το χιτώνα της και τόχωσε βιαστικά μέσα στο στήθος της. Το σώμα της ταλαντεύθηκε δυό-τρείς φορές κι’ έπειτα κύλησε μέσα στο λάκκο.

Οι στρατιώτες άλληλοκυττάχτηκαν μερικές στιγμές σαστισμένοι. “Αλλά έπειτα άρχισαν να ρίχνουν χώμα μέσα στο λάκκο, ώσπου τόν σκέπασαν ολόετα.

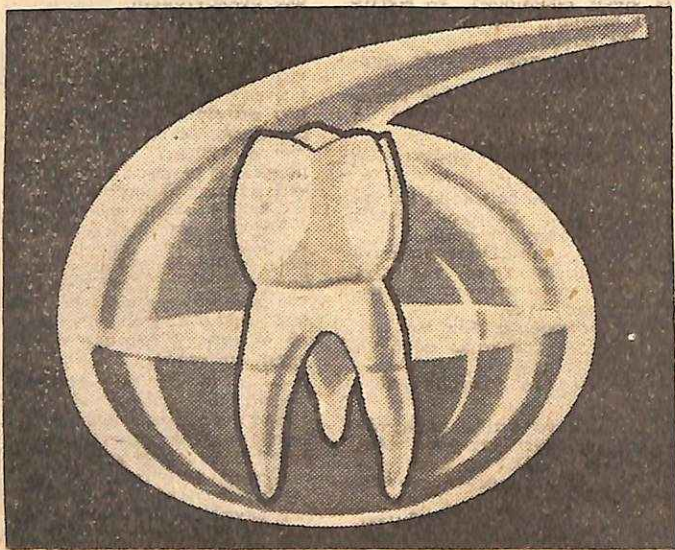
“Ετσι, ο Σολομών δε θα μάθαινε ποτέ την τελευταία λέξι για το μυστήριο της άποπειρας, που ο Μαχμάς είχε κάμει έναντιόν του. Αυτή τη λέξι κι’ η ίδια η Θάμαρ την άγνοούσε. “Η μόνη, που την ήξερε ήταν η Νοεμί. “Αλλά η γυναίκα αυτή βρισκόταν τώρα μέσα στον “Ιδιο τάφο μαζί με τόν “Αδωνία... Κι’ άλλωστε, αυτό το μυστήριο δεν είχε πια άξια για το βασιλιά. Τα όσα ήξερε τόν ήταν άρεκά.

Τόν “Ιωάβ οι στρατιώτες τόν πήγαν σ’ ένα χέρο χωράφι και τόν έθαψαν εκεί.

Τα σκετάδια είχαν τυλίξει τώρα το παλάτι της Σιχέμ.

— Ο οίκος της άνομίας, έπαινε ο Σολομών, δείχνοντας το στο Βαναία.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: “Η συνέχεια.



“Η Γερμανική χημεία Η ΠΛΕΟΝ ΠΡΟΗΓΜΕΝΗ ΧΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΠΑΡΕΣΚΕΥΑΣΕ ΓΙΑ ΣΑΣ ΤΗΝ ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ “Μπλένταξ,”

...περιέχει το περίφημο άντισηπτικό ΒΧ που κρατά τα δόντια σας όλο το 24ωρο προστατευμένα και την αναπνοή σας δροσερή.

● Συγχρόνως τα διατηρεί λευκά, μαργαριταρένια και κάνει το χαμόγελό σας άκτινοβόλο κι’ έλκυστικό.

● “Αγοράστε σήμερα ένα σωληνάριο “Οδοντόκρεμα “Blendax” με την βεβαιότητα ότι αγοράζετε μια από τις καλύτερες οδοντοπαστες του κόσμου. Είναι φθηνή όσο κάθε άλλη κρέμα.

ΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΟ ΣΤΟΜΑ ΜΕ...



Είναι άσίστευτη, έωαναστατική,
για τή μόδα του 1960
ή σαρέμας των

“ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΟΝ ΧΡΩΜΑΤΟΝ”

ΤΗΣ Revlon

12 ώσέροχα
καινούργια χρώματα...
“Ασά! έντυσασικά!
έκασηκετικά!

“Η Revlon λανσάει μια έπαναστατική καινοτομία στη μόδα των κραγιόν. Γοητευτικές άπαιλές άποχρώσεις...
“Εντυσασικά βιολά...
“Εξωτικοί τόνοι τοάμαντινιού όλα τόσο έλκυστικά, που θέλεις ν’ άποκτήσης τρία ή τέσσερα συγχρόνως. Είναι μια άπερίοριστη παρέλασις χρωμάτων!

Και κατά σου όσ ενδιαφέρει! “WHITE A LA CARTE.”

Μεταβάλετε τούς τόνους του κραγιόνό σας με το άσπρο Revlon! Κάτω από οποδήποτε χρώμα, φωτίζει, ένά από πάνω προσδίδει καινούργιες άνταύγειες.



—Ξέρεις ποιός είμαι εγώ; Αυτός που του πήρες τη γυναίκα!...

ΔΥΟ ΑΓΧΗΤΕΣ...

Ο μεθυσμένος παραπατούσε περπατώντας τοίχο - τοίχο στον απόμερο δρομάκο. Παραπατούσε και σιγοτραγουδούσε. Ή γειτονιά ήταν έρημη. Μια χλιαρή αρωματισμένη ατμόσφαιρα τον τυλίγε. Ενώ περπατούσε όμως, παραπάτησε πιά πολύ, δεν κατάφερε να συγκρατήσει την ισορροπία του και ξεπλώθηκε φασόλις - πλατύς! Δε στενοχωρήθηκε γι' αυτό, δεν προσπάθησε να ξανσηκωθεί. Εκεί που έπεσε έμεινε! Καί, σά να ήτανε από πιά μαλακό κρεβάτι, κοιμήθηκε.

Τον ξύπνησε ένας άστυφύλακας που περιπολούσε. Έσκυψε, τον περιεργάστηκε και τον έπρωξε. Ο μεθυσμένος κουνήθηκε και μισάνοιξε τα μάτια του:

—Τί είναι;... Ψιθύρισε.

—Τί κάνεις εκεί;

—Εκατό... να ξεκουραστώ.

Καί... με πήρε λίγο... ο ύπνος...

—Την ταυτότητά σου...

—Τέτοια ώρα... Ταυτότητα!...

—Άσε... να ξεμερώσω...

Ο άστυφύλακας βόηθησε, το μεθυσμένο να σταθεί όρθιος.

—Ελα... του είπε.

—Πού;... Λές να με πιάς σε κανένα... ξενοδοχείο;...

—Ναί, στη «Μεγάλη Βρετανία».

Τον πήγε στο τμήμα.

Ο αξιωματικός της υπηρεσίας μισοκοιμόταν μπροστά στο γραφείο του.

—Τί είναι;... ρώτησε ανόρεχτα.

—Αλητεία... αποκρίθηκε ο άστυφύλακας.

—Πού τον ψάρεψες;

—Στη μέση του δρόμου. Κοιμότανε σά να βρισκότανε στο πιά μαλακό κρεβάτι...

—Κλείστουε στο κρατητήριο.

Δε διαφώνησε ο άγνωστος. Ακολούθησε πειθήνια τον άστυφύλακα, που τον κατέδρασε σ' ένα υπογειοκό μεσα.

Ο μεθυσμένος δε μπορούσε στην αρχή να διακρίνει τίποτα. Γιατί μέσα στο κρατητήριο επικρατούσε σκοτάδι. Ύστερα όμως, τα μάτια του συνηθίσανε από μια γρίλλια γλυστορούσε λίγο φως από κάποιο ηλεκτρικό του δρόμου. Ο μεθυσμένος προχώρησε μπουσουλώντας. Καθώς προχωρούσε, κάποιοι πότισε κι' άκουσε μια βρισιά:

—Δε βλέπεις ρε, πού πατάς;

—Αυ δε βλέπω... αποκρίθηκε ο μεθυσμένος. Χάλασε το ηλεκτρικό...

Κάτι μουρμούρισε ο άλλος...

Ο μεθυσμένος έκατσε κατά-

χαμα. Δίπλα του άκουσε πάλι τη φωνή που του είχε μιλήσει:

—Γιατί σε υπαγλασώσανε κι' εσένα;...

—Ξέρω γώ; Κοιμόμουν στο δρόμο...

—Και γιατί δεν κοιμόσουνα στο σπίτι σου;...

—Πού να το βρώ το σπίτι;...

—Α. Δεν έχεις;...

—Οχι!...

—Ούτε κι' εγώ...

Οι δυό άγνωστοι πάψανε να μιλάνε. Ύστερα είπε ο μεθυσμένος:

—Δεν έχεις κι' εσύ οικογένεια;

—Μπα... Πού να τη βρώ;...

Κι' εσύ;

—Ούτε κι' εγώ...

—Και πώς τα κατάφερες να καταστήσεις έτσι;...

—Ξέρω κι' εγώ;... Κακόπεσα.

—Είχες γυναίκα;

—Ναί. Είχα μια...

Η ΚΑΛΗ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΑ

Πώς θα φερθή στους δικούς της και στους ξένους

ΕΙΝΑΙ πολλές οι γυναίκες που πατα βαρπαλάνουν πώς ο άντρας τους τις παραμελεί, πώς δεν τις κυττάζει πια με ματιά έρωτευμένη όπως άλλοτε, ενώ απεναντίας θαυμάζει στο δρόμο τις άλλες γυναίκες που περνάνε δίπλα του.

Μά, τις περισσότερες φορές, θαπρεπε μάλλον να τα δέχονταν με τον έαυτό τους. Φταίνε κυρίως οι ίδιοι γι' αυτή την αδιαφορία που τους δέχνουν ο άντρας τους, γιατί έχουν την άσχημη συνήθεια να μένουν απεριποίητες μέσα στο σπίτι τους. Πώς λοιπόν να τις παραμελή ο σύζυγός τους, αφού παραμελούν οι ίδιοι τον έαυτό τους;

Είναι άρεστές για το σπίτι τους, για τους δικούς τους, αλλά και για τον έαυτό τους, να μένουν διακοσμημένες με τις παγέτες και με μια θαυμάσια ρούπα, ξεγυμνώντας με τρύπιες κάλτσες...

Δεν έννοιμε, δέξαι, πώς πρέπει να ντύονται μέσα στο σπίτι τους όπως όταν θνάνουν έξω. Μπορούν όμως πάντως να έχουν κάποια άπλη, στοιχειώδη κομμάτια φορώντας για πόδιτα. Ένα σουτινί στην άλλη καθαρισμένο, ένα ζευγάρι άνετα πα-

—Και δε σε αγάπαγε;

—Ετσι φαίνεται... Για να τη βρώ με τον πιο καλό φίλο μου.

—Α! Και τί έκανες τότε;...

—Πήγα να τους πνίξω και τους δυό... Τους γλυτώσανε από τα χέρια μου. Έμένα όμως δε με γλυτώσανε από τον πόνο...

—Πόναγες;...

—Την αγάπαγα. Και για να ξεχάσω αυτό που μου έκανε το έρριξα στο κρασί... Κι' εσύ; Πώς τα κατάφερες να καταστήσεις έτσι;...

—Η δική μου ιστορία μοιάζει με τη δική σου από την ανάποδη όμως...

—Πώς από την ανάποδη;

—Νά... εγώ πρόδωσα τον πιο καλό φίλο μου... Του πήρα τη γυναίκα του. Ήτανε μια πράξι κακή αυτή, έλα έγκλημα... Το πλήρωσα όμως με τη σειρά μου κι' εγώ; Ή γυναίκα αυτή με πρόδω-

σούμια... Άλλοις, δέχνουν στον άντρα τους πως δεν τον λογαριάζουν, κι' επομένως δεν πρέπει να τους κακοφαίνεται αν άρνησι κι' εκείνος να μη τις λογαριάζει.

Πρέπει άλλωστε να ναι πάντα η οικοδέσποινα σε θέσι να δειχί κάθε έπισκεπτή που θα παρουσιαστή χωρίς να τον περιμένει, κι' όχι ν' αναγκάζεται να τρέξει να κρυφτεί, μόλις άκούση να γτυπά το κουδούνι της πόρτας.

Η ζωή του σπιτιού κι' η τάξι του δεν φθορούν τους ξένους, αλλά έμάς τους ίδιους. Είναι ανάγκη να το καθαρίσει, να το γυμνάσει αυτό καλά η κάθε γυναίκα, ώστε να φροντίσει να θοίσκεται πάντα ταγτοποιημένο το σπίτι της, είτε υπάρχουν έπισκεπτες είτε όχι.

Πολλές νοικοκυρές κάνουν κι' άλλο, άσυνήθιστο σφάλμα: Έναν δεν έχουν φιλοξενούμενο στο τραπέζι, νομοποιούν για το σεβείοισμα του φαγητού αντίστοιχτικά τρυκάλια, μυστισμένες κατασρόλες ξεστρωμένα πιάτα, καθώς και πετοέτες και τραπέζο-μάνηλα άμειβόλου καθαριότητας. Το τραπέζι όμως πρέπει να ναι πάντα ταγτοποιημένο και καθαρό. Ετσι ώστε να μπορεί να το δει ο κάθε ξένος που έλ- τόνη ναρθεί έσθονικά, χωρίς να κοκκινίσει απ' την ντροπή της ή οικοδέσποινας. Πρέπει να σημειωθεί ότι τα πιάτα και τα τραπέζομάνηλα από νύχτα, καθώς κι' οι χάρτινες πετοέτες, είναι πολύ έξυπνολικά από την άποψη της καθαριότητας.

Μην άφινετε να περιμένει μια ώρα

ΣΚΙΕΣ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

σε με έναν άλλον και με άφισε με έναν πόνο δυνατό — με τον ίδιο πόνο που προκάλεσα εγώ στο φίλο μου!...

Μια βαρειά σιωπή κυριάρχησε εκεί, μέσα στο σκοτάδι... Ύστερα άκούστηκε πάλι η φωνή του πρώτου από τους δυό:

—Είπες... ότι πήρες τη γυναίκα... του φίλου σου; Και... πώς τη λέγανε αυτή τη γυναίκα;

—Φλώρα;!

Κάτι παγερό, κοφτερό, άτσα-λένιο έκοψε τη συζήτηση μέσα στο σκοτάδι... Ύστερα άκούστηκε πάλι σκληρή, η φωνή του ενός από τους δυό που μιλούσανε:

—Ξέρεις ποιός είμαι εγώ;...

Αυτός που του πήρες τη γυναίκα!

—Δημήτρη. Έσύ είσαι;

—Εγώ, καθαρά!...

Διστακτική άκούστηκε η φωνή του άλλου:

—Έννοια σου, Δημήτρη, κι' έπαθα τα ίδια κι' εγώ. Με πλήρωσε με το ίδιο νόμισμα!

—Αυτό σου άείζει!

—Κι' έτσι, πήρα κι' εγώ, ύστερα από σένα, την κάτω βόλτα. Έγινα μπεκρός, και κατάντησα όπως με βλέπεις...

Ο άλλος γέλασε βραχνά:

—Απλά δε σε βλέπω. Πού να σε δω μέσα σε τέτοιο σκοτάδι;

—Άκου, Δημήτρη... Με πασηγοράει μια σκέψι...

—Ποιά;

—Ότι κι' αυτή που μ'ε έφερε εδώ δε μπορεί παρά να έχη την τύχη τη δική μας...

—Λες;...

—Δε συζητιέται... Τόσα χρόνια έχουνε περάσει από τότε. Δε μπορεί παρά τα γερατειά να μαρνώσανε την άγέρωχη όμορφιά της, οι ρυτίδες να σκάσανε το πρόσωπό της, ή παρακμή να κουρέλιασε την περηφάνειά της. Ο καιρός πήρε έκδικησι για μ'ε!...

—Μακάρι...

Η σκέψι αυτή φάνηκε να τους άνακουφίζει και τους δυό. Μια στιγμή μαλακιά σκέπασε τη συζήτησή τους. Και ένα ήρεμο ροχαλητό διπλό άδέλωσε την παλιά αντίληψη...

Δυό αλήτες κοιμόντουσαν μέσα σε ένα κρατητήριο άστυνομικό. Άδελφωμένοι μέσα στην κοινή δυστυχία — και ναγουρισμένοι από την έλπίδα ότι κι' η γυναίκα που τους είχε καταστρέψει είχε πέσει το ίδιο χαμηλά...

ΒΕΡΘΕΡΟΣ

έκείνος που γτυπάει το κουδούνι της πόρτας σας. Αν δεν υπάρχει υπάλληλος, πρέπει να πάει να του άνοιξη άμέσως η οικοδέσποινα.

Όταν πρόκειται για άγνωστα πρόσωπα, τα ρωτάτε πρώτα, για λόγους προνοίας, τί ζητάει κι' ύστερα τα περι- νάτε στο γάλλ. Αν απεναντίας είναι γνωστοί σας, δεν επιτρέπεται να τους κρατάτε στο κατώφλι ούτε λεπτό, γιατί φαίνεται σαν να τους λέτε έτσι πως σας είναι άνεπιθύμητοι και πως σας είναι άνεπιθύμητο το γονιμότερο, πει να φθύνουν το γονιμότερο.

Όταν φέρνουν έπισκεπτες, ή οικοδέσποινα φροντίζει την καυσιέρεια, για να του άνοιξη την έξωπορτα. Αν δεν έχη υπάλληλο, το άναλαβαίνει ή ίδια. Πάτος όμως, και στίς δυό περιπτώσεις, όφειλε από άδελφωσύνη να τον συνοδεύει ως το κατώφλι.

Μη φανότατε μέσα στο σπίτι σας, μην κάνετε θόρυβο, μην ένοχλήτε τους γείτονες — προπάντων δε αν μένετε σε διαμέρισμα πολυκατοικίας, όπου οι λεπτοί νερότοιοι άδίνουν να περνάει κάθε θόρυβος.

Κλείνετε πάντα τις πόρτες. Δεν κάνει καθόλου καλή έντύπωση σ' εκείνον που μπαίνει σ' ένα σπίτι, το να βλέπει απ' την άνοιχτή πόρτα την κουζίνα ή το υπάνο...

Για παιδιά πρέπει να νουν ένα ίδιολο- τερο διατίτιο, όπου θα παίξουν θα με- λατούν θα περνάει τις ώρες τους ή ή- να ποσιωότερο αν έχετε μικρό τι- τι να καταναλώσει το σάλοτι, παρό το δωμάτιο των παιδιών.

—Δεν πηγαίνετε πια πέρα να κάνετε την ηλιοθεραπεία σας, δεσποινίς; Όσο καθεστε εδώ, δε μου δίνει το κουβάδακι μου ή μαρά!...



Νάνα ΜΟΥΣΧΟΥΡΗ

Η τραγουδίστρια των έρωτευμένων

«Ήθελα νάχα ένα και δύο και τρία και τέσσερα παιδιά...».

Καί, πάνω απ' το κεφάλι μας, από το ανοιχτό φωτισμένο παράθυρο της πολυκατοικίας, το ραδιόφωνο, ανοιχτό στη διαπασών, διαλαλεί με τη φωνή της Μούσχουρη, την καινούργια επιθυμία, που κατέλαβε τους κατοίκους του κλεινού άστεως:

«Ήθελα νάχα ένα και δύο και τρία και τέσσερα παιδιά...».

Μά τι είναι αυτό, Νάνα; Πυρετός; Ή νεαρή τραγουδίστρια σκύβει το κεφάλι κοκκινίζοντας. Τα μάτια της, τα μεγάλα ώραια καστανά μάτια της, καρφώνονται στις πλάκες του πεζοδρομίου, δειλά και φοβισμένα, σαν της τρυφώνας.

— Ξέρεις, με φοβίζει λιγάκι αυτό.

— Ποιό; Τα τέσσερα παιδιά;

— Όχι. Αυτή η απότομη επιτυχία. Μοιάζει σαν όνειρο. Και τα όνειρα...

— Δεν κρατούν πολύ; Ό, μη φοβάσαι, Νάνα. Κι' αν τα όνειρα δεν κρατούν πολύ, αφήνουν όμως την ανάμνησή τους για πάντα, όταν είναι τόσο εξαιρετικά. Κι' εσύ, η ζωή σου και το τραγούδι σου, είναι ένα εξαιρετικό όνειρο.

Μας το αφηγείται η ίδια με σιγανή φωνή το όνειρο αυτό.

Ήταν, λέει, ένα κοριτσάκι, που γεννήθηκε στα

Χανιά, σ' ένα απλό σπιτάκι, πνιγμένο ανάμεσα στις χαρμυλιές και τα λιόδεντρα της Σούδας.

Πριν νοιώσει καλά-καλά όμως τον εαυτό της, βρέθηκε με τον πατέρα της, τον Κώστα Μούσχουρη, και τη μητέρα της, την κυρία Αλίκη, στην Αθήνα, στο Κουκάκι. Στη συνοικία αυτή έζησε η Νάνα τα πρώτα παιδικά της χρόνια.

Τι θυμάται απ' αυτό; Μά, ό,τι θυμούνται όλοι οι άνθρωποι. Μια σάκα με βιβλία και τετράδια κι' ύστερα ένα τραπέζι, όπου έγραφε κι' έδινε με τη γομολάστιχα, γεμίζοντας τα χέρια της και τη γλώσσα της μελανιές. Θυμάται ακόμη πώς, όταν γύριζε στο σπίτι απ' το σχολείο, ή μητέρα της την έπαιρνε στα γονατά της και της τραγουδούσε δημοφιλή τραγούδια. Κι' αυτή αποκοιμιόταν στην αγκαλιά της. Όπου...

Αυτό συνέβη πριν πέντε χρόνια. Τότε, το 1955, συνέβη το πρώτο σημαντικό πράγμα στη ζωή της. Ήταν Οκτώβρης.

— Θυμάσαι και το μήνα, Νάνα;

— Ναι. Είναι σημερινός ο Οκτώβρης γι' α μένα. Οκτώβρη γεννήθηκα. Και Οκτώβρη πρωτοτραγουδούσα μπροστά στο κοινό. Ήταν το 1955, που σου είπα. Με είχε πάρει ο πατέρας και με πήγε στο Ραδιοφωνικό σταθμό, όπου γινόταν διαγωνισμός ταλέντων του τραγουδιού.

— Γιατί σε πήγε εκεί; Το ζήτησες ή 'δω;

— Όχι. Έγώ απλώς τραγουδούσα ώραια, όπως λέγανε οι συγγενείς κι' οι φίλοι. Πάντα

Προετοίμαζε στο στούντιο για μια νέα εγγραφή. Το τραγουδάκι «Τα παιδιά του Πειραιά» του Μάνου Χατζηδάκη, στα χέρια της Νάνας θ' αποκτούσε καινούργια αξία και θα κατακτούσε όλη την Ελλάδα.

«ΉΘΕΛΑ νάχα ένα, και δύο και τρία και τέσσερα παιδιά...».

Κοντεύουν μεσύνυχτα. Το καλοκαίρι, που έφτασε στο ζενίθ και πυρπολεί την πρωτεύουσα, διώχνει τον ύπνο απ' τα βλέφαρα. Στους κινηματογράφους, στα κέντρα, στα πάρκα, οι Αθηναίοι κι' οι Αθηναίες προσπαθούν να τελειώσουν τη μέρα τους όσο μπορούν πιο ευχάριστα — καθένας με τον τρόπο του. Άλλοι πίνουν τις πορτοκαλάδες τους, άλλοι θαυμάζουν το Γκρέγκορ Γκκ στην όδον, άλλοι «κοπανίζουν» το κατσαράκι τους στην ταβερνίτσα κι' άλλοι τρέχουν ρίξει στον περίπατο.

Περπατάμε με τη Νάνα στην οδό Πατησίων — κάθεται σε κάποιο πάροδο της, εκεί κοντά στο Μουσείο — και μιλάμε.

Νά, σάς παρουσιάζω τη Νάνα; Μά θάταν άστειο. Την έχετε δει όλοι. Κι' αν δεν την έχετε δει, σίγουρα θα την έχετε ακούσει. Ή βελουδένια απαλή φωνή της, φεγμένη από τους αιθέρες με τα ραδιοκύματα, θ' αντηχήση κάθε μέρα, πρωί, μεσημέρι και βράδυ, στο σπίτι σας, είτε άρχοντικό του Κολωνακίου είναι, είτε φτωχόσπιτο της γειτονιάς. Και σεις θα σταθίτε, θα διακόψετε όποια δουλειά κι' αν κάνετε εκείνη τη στιγμή και θα την ακούσετε.

Γιατί η Νάνα Μούσχουρη σήμερα είναι η πρώτη τραγουδίστρια της χώρας μας. Ή πρώτη κι' η πιο αγαπημένη.

Καθώς περπατάμε, μια συντροφιά από νεαρούς στο απέναντι πεζοδρόμιο σιγανασφυρίζει:

«Ήθελα νάχα ένα και δύο και τρία και τέσσερα παιδιά...».

Είναι το σουζέ της Νάνας και του συνθέτη της του Μάνου Χατζηδάκη.

Στο βάθος του δρόμου, απ' τον κήπο του Μουσείου φτάνει ως τ' αυτιά μας, ο σκαπός της ορχήστρας, που παίζει: Μαντεύεις τα λόγια. Είναι τα ίδια:

όμως τραγουδούσα για το κέφι μου. Ποτέ δε σκέφτηκα πως θα γινόμουν επαγγελματίας.

Και τι έγινε στο διαγωνισμό;

Τι να γίνει; Πέτυχε. Δεν ήταν, άλλωστε, τόσο δύσκολο, με το βείο δώρο, που την είχε προικίσει η φύσις: Με τη φωνή της. Και προσελήφθη «δ' άραις έκπομπας», που μέσα σε τρία χρόνια σκληρής και εντατικής δουλειάς, έγιναν τόσο συχνές, ώστε να μη περνά μέρα, που η φωνή της να μη πλημμυρίσει με την απαλότητά της και τη δροσιά της το δωμάτιό σας, μόλις γυρίσετε το κουμπί του ραδιοφώνου.

Έτσι δεν είναι;

Αυτή η δροσιά της φωνής είναι που κατέκτησε τη νεολαία, και σ' αυτή βρίσκεται το μυστικό της ραγδαίας επιτυχίας της Μούσχουρη. Την έχετε προσέξει; Όταν τραγουδά, νομίζετε πως κάποιο τρυφερό και ανδρικό πάθος δονεί την ψυχή της, ένα πάθος που μεταδίδεται και σε σάς, δίχως να το θέλετε.

Μετά την τριετία αυτή, τί έγινε, δεσποινίς Μούσχουρη;

Ήρθε ο άλλος... Οκτώβρης. Ο τρίτος σταθμός της ζωής μου.

Είχε πιά αναλάβει δουλειά, πέρ' από το Ραδιοφωνικό σταθμό, σε νυχτερινό κοσμικό κέντρο, στο «Μοκάμπο Λίντο», όπου τραγουδούσε με την ορχήστρα του Μπάμπη Μαυρομάτη. Τότε εμφανίστηκε στο δρόμο της ο Μάνος Χατζηδάκης, ο δεύτερος μετά το Μίμη Πλέσσα, συνθέτης, που της «ταίριαζε». Ο Χατζηδάκης ήταν ένα άλλο άστρο, που φώτιζε με κ' νούργιο φώς τους μουσικούς χώρους της Αθήνας. Και τα δύο άστρα ένωσαν τη λάμψη τους.

Η Νάνα «έγραψε» τότε σε δίσκους την πρώτη τετράδα τραγουδιών του καινούργιου συνθέτη, που περιλάμβανε το «Πάμε μια βόλτα στο φαγάρι», τον «Ιλισσό», το «Μαζί με σένα» και το «Έλα πάρε μου τη λυπή». Και τα τέσσερα σημείωσαν καταπληκτική επιτυχία.

Κατόπιν ακολούθησαν άλλα τραγούδια. Η νέα εταιρεία δίσκων «Ίκαρος», που είχε υπογράψει συμβόλαιο με τη Νάνα, είχε βρή το χρυσό δρόμο της. Και η Νάνα το δικό της, όπου...

Τι έγινε ύστερα, Νάνα;

Νά, ήρθε πάλι ο Οκτώβρης, ένας καινούργιος Οκτώβρης, σηματομενός με το πυρακτωμένο σίδερο της μοίρας, που επεφύλασσε στη νεαρή τραγουδίστρια μια καινούργια επιτυχία.

Αυτό συνέβη πρόπερι στο «Φεστιβάλ ελαφρού τραγουδιού», στη μεγάλη αίθουσα του δεύτερου ορόφου του ξενοδοχείου «Κινγκ Τζώρτζ». Επράκτειο, όπως θα θυμάστε, να γίνει εκεί διαγωνισμός, όπου θα βραβεύονταν με τέσσερα πρώτα βραβεία τα καλύτερα τραγούδια Έλλήνων συνθετών κι' οι καλύτερες ερμηνεύτριές τους.

Στο μεγάλο και πρωτότυπο αυτό διαγωνισμό, όπου πήραν μέρος φτασμένες πιά τραγουδίστριες, που τ' όνομά τους έλαμπε στον ούρανό του ελαφρού μας τραγουδιού, όπως η Ρένα Βλαχοπούλου, η Νάντια Κωνσταντοπούλου, η Γιο-

βάννα, η Μαίρη Μώντ, η Ζωΐτσα Κουρούκλη, κ. ά., προήλθε και η Νάνα Μούσχουρη.

Ποιά τραγουδία τραγουδούσε;

Τρία: Το «Κάπου υπάρχει η αγάπη μου», του Μάνου Χατζηδάκη, το «Αστέρι-αστεράκι» του Μίμη Πλέσσα, και το «Λά-λά-λά» του Χατζηδάκη πάλι.

Τα μεσάνυχτα έχουν τσακίσει. Οι διαβάτες άραιώνουν κι' η κίνησι της οδού Πατησίων έχει κοπή.

Καθόμαστε με τη Νάνα σ' ένα κέντρο και συνεχίζουμε την αναδρομή στα περασμένα. «Ή, μάλλον, συνεχίζει η ίδια. Με φωνή σιγανή, μας διηγείται την αγωνία, που πέρασε, όπου να 'έρη η ώρα του διαγωνισμού.

Κι' όταν ήρθε;

Τότε πιά με τσάκισε κρύος ιδρώτας, όμολογεί. Είδα μπροστά μου πεντακόσια ζευγάρια μάτια, να σπληνώνονται πάνω μου επίμονα, ψυχρά, εξεταστικά. Λίγο βλινε να το βάλω στα πόδια. Ευτυχώς, που ο Μάνος Χατζηδάκης, που συνόδευε στο πιάνο τα τραγούδια μου, άπλωσε κατά πλέρητα τα χέρια κι' άρχισε την εισαγωγή.

Τότε, θέλοντας και μή, άνοιξε κι' η Νάνα το στόμα της. Και τραγούδησε το μεγάλο σουζέ, που κατέκτησε όλη την Αθήνα και που τραγουδιέται ακόμα από χιλιάδες στόματα.

Μέσα στην ησυχία, που άπλώθηκε στη μεγάλη σάλα, η φωνή της χείδεσε το κοινό σαν άπαλη βαλασσίνη αύρα...

«Κάπου υπάρχει η αγάπη μου μά δεν ξέρω πού είναι. Κάπου υπάρχει η αγάπη μου, μά δεν ξέρω πού...».

Όταν τελείωσε το τραγούδι, τ' αυτιά της Νάνας βούξιναν από τα χειροκροτήματα. Όλη η σάλα σείοταν. Κι' αυτό επανέληθη τρεις φορές, σε κάθε τραγούδι της.

Το ίδιο το κοινό είχε κρίνει κι' αποφασίσει με τον τρόπο που ξέρετε. Και η Μούσχουρη κέρδισε το πρώτο και το δεύτερο βραβείο εκείνη την αξιωματική βραδιά. Πράγμα, που επανέληθη πρόσφατα στο Β' Φεστιβάλ του φετινού καλοκαιριού, όπου η Μούσχουρη κέρδισε πάλι το πρώτο βραβείο τραγουδίστριας του 1960, με τα τραγούδια «Κυριασάκι» και «Τιμωρία», πάλι του Μάνου Χατζηδάκη.

Τ' όνομά της πιά έπεσκέιασε τ' άλλα όνοματά και το άστρο της μεσουράνησε. Και θα μεσουρανή για καιρό.

Ο δρόμος ανοιγόταν τώρα μπροστά της, πλατύς. Τέντασε το πόδι και ξεκίνησε. Θα φτάση, άραγε, στο τέρμα, το ίδιο όλορθη και περήφανη, όπως ταιριάζει στους ανθρώπους, που πέτυχαν, ή θα λυγίση μεσοστρατίς;

Θά δούμε. Πάντως, η Νάνα διαδέχεται ένα μεγάλο ταλέντο. Ένα από τα

ταλέντα εκείνα, που δυ-τρείς φορές παρουσιάστηκαν στα τελευταία χρόνια στην ιστορία του ελαφρού τραγουδιού της χώρας μας κι' άποτέλεσαν σταθμό. Έκτος απ' αυτό, η ίδια, τόσο στην ιδιαιτελική της ζωή, όσο και στην ώρα της δουλειάς της, δείχνει μια σιδερένια πειθαρχία, ακολουθώντας πιστά τους αιώνιους νόμους, που προκαθορίζουν την επιτυχία.

— Δηλαδή, Νάνα;

Νά! Κοιμάται χωρίς, για να συνέλθω από το «σπάσιμο» της σκληρής δουλειάς των νυχτερινών κέντρων. Τώρα δεν εργάζεται πιά σ' αυτά. Κάνει αστήρη δίαπτα φωνής. Μόλις ξυπνήσει το πρωί, θα πih ένα ποτήρι από χυμό λεμονιού. Τίποτ' άλλο.

Ύστερα... θα βάλει δίσκους στο πικ-άπ. Θ' ακούση τόν... εαυτό της και τους άλλους μεγάλους τραγουδιστές, ντόπιους και ξένους. Και θα κάνει συγκρίσεις.

Κατόπιν, όταν το ρολόγι θα δείχνη την 11η προμεσημβρινή, με το άμαξι της 'Εταιρείας θα τραβήξω για το στούντιο, όπου θα εγγραφώ τραγούδια της σε δίσκους. Κι' αυτό, κάθε μέρα σχεδόν, γιατί η «έμπορικότητα» της Μούσχουρη ξεπέρασε κάθε προηγούμενο. Άργά το άπογναιμα, όταν επιστρέψω, θα ξεκουραστώ λιγάκι στην κάμαρά της και κατόπιν θ' άρχισω τη μελέτη.

Ποιά μελέτη;

Τών καινούργιων τραγουδιών, που θ' ακούσετε σε λίγο καιρό. Είναι δυο του Χατζηδάκη. Το «Ποτάμι» και το «Κάτω απ' τις τριανταφυλλίες». Έλπίζω, νάνα καλά.

Και μεις το ελπίζουμε. Ή, μάλλον, το πιστεύουμε. Γρήγορα κι' αυτά θα τραγουδούναι παντού, όπως τώρα αυτή η πορεία των νεορών, που περνά από δίπλα μας, τραγουδά το καινούργιο σουζέ που χαλαίει κόσμο:

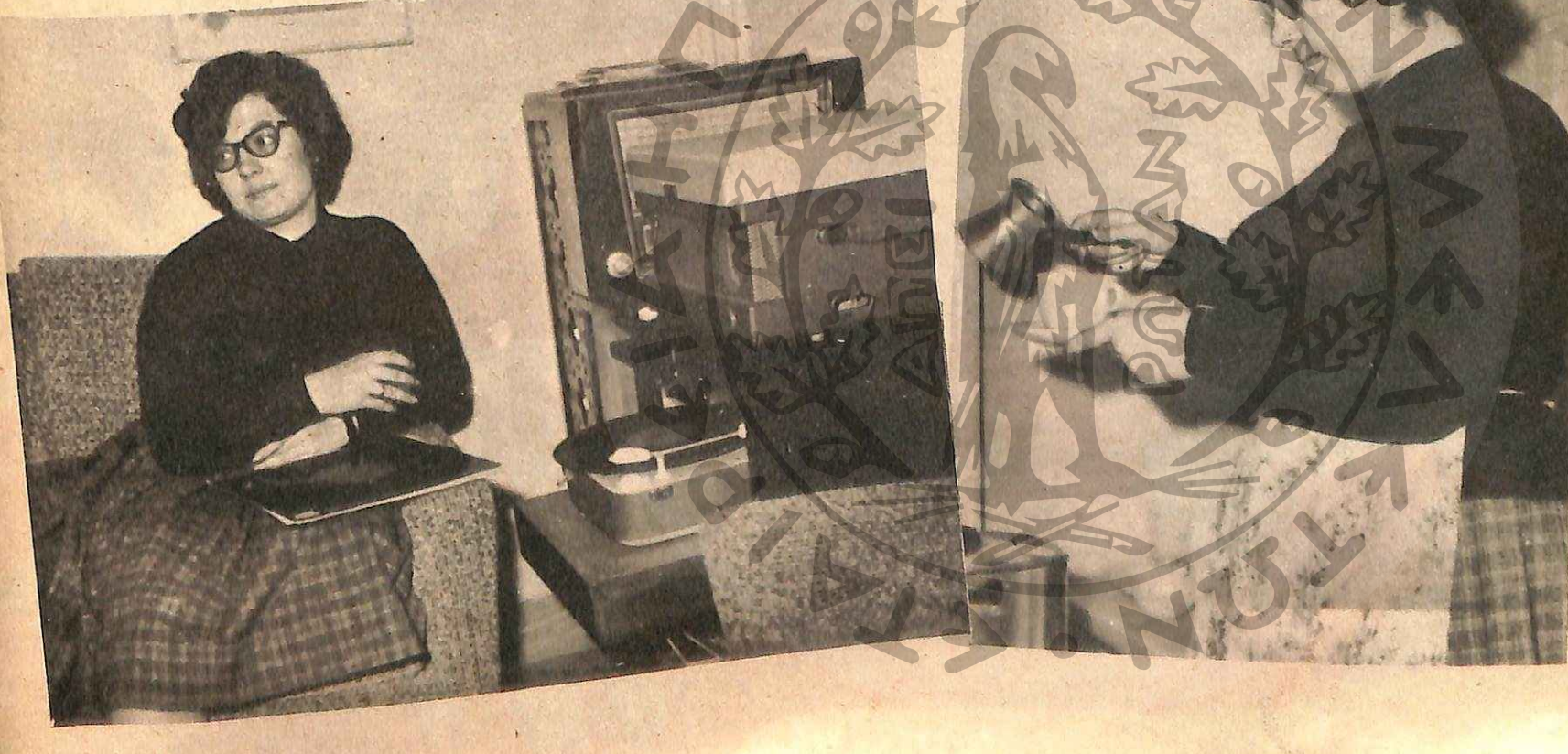
«Ήθελα νάχα ένα και δύο και τρία και τέσσερα παιδιά».

Και γρήγορα η Αθήνα, οι γειτονίες, τα άρχοντικά και τα φτωχόσπιτα της επαρχίας, θα ζητούν... και ένα, και δύο, και τρία και τέσσερα νέα της τραγουδία.

Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Η Νάνα Μούσχουρη ετοιμάζει τον πωινό καφέ. Όχι βέβαια για τον εαυτό της, γιατί αυτή πίνει το πωλό μονάχα χυμό λεμονιού, αλλά γι' τη μητέρα της. Είναι κι' αυτό ένα δείγμα της τρυφερής αγάπης που νιώθει για τη γυναίκα που την έφερε στον κόσμο.

Πρώτη τραγή: Ένα ποτήρι χυμός λεμονιού και μουσική στο πικ-άπ





ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

— Όλες οι γυναίκες γίνονται έτσι ώρες, όταν άποκτήσουν παιδί; ή ρώτησε γελαστός.
— Μ' άρέσει πολύ, όταν βεβαίωσε ή Κά-
θριν. Μα δεν άλλαξα γνώμη, Ντόν: Οά ξανα-
γυρίσω στη δαυλεία μου μόλις μπορώ.

— Δὲν ναμίζω, τοῦ ἀπάντησε εἰλικρινά. Πιστεύω πῶς ὁ μισθός μου εἶναι ἀπαραίτητος, τουλάχιστον ὥσπου νὰ πάρῃς τὴν αὔξησι, ποὺ σοῦ ἔχουν ὑποσχεθῇ.

Στο τέλος της βουραίας, η Καρσίν γυρί-
σε στο σπίτι με την κορούλα της, που είχε
άποφασίσει κι' όλες πώς θά τή βαφτίζε Λήν.
Η μητέρα της πήγε να τή βοηθήση.

Μὰ πῶο' ὄλ' αὐτὰ ἡ Κάθριν δὲ νοστάλγη-
σε καθόλου τὴν ἡρεμὴ ἀτμόσφαιρα τοῦ γρα-
φείου. Κάθε φορὰ πού ἐβαζε τὸ μῦρό στο
σπῆθος της, σκεφτόταν:

Ήταν ακριβώς τα λόγια που της είχε πη
ή μητέρα της.

Στο τέλος του μηνός, η Κάθριν άρχισε να ψάχνει για τη γυναίκα που θάμενε με τη Λήν. Όταν θα έλειπε εκείνη. Παρουσιάστηκαν πολλές υποψήφιες, αλλά τίς έδωξε, όλες, χωρίς

Μα όταν παρουσιάστηκε η κυρία Μάρελ, η Κάθριν δε μπόρεσε να βοηθήσει δικαιολογία για να την κρίνει ακατάλληλη. Ήταν μια γυναίκα στα 50 με καλοκάγαθο χαμο-

δωμάτιο του μωρού, ή Λήν ξύπνησε κι άρχισε τὰ κλάματα. Άμέσως ή κ. Μάρελ τήν πήρε προσεχτικὰ στήν άγκαλιά της κι άρχισε νά τή νανουρίζη. Σέ δυò λεπτά τήν είχε ξανα-

Ἡ Κρήνη ἐνταῦθα εἶναι καὶ τὸ πρῶτον ἐνταῦθα.

Ἐκπληκτῇ, ἀκούμπησε τὸ ἀποκοιμισμένον
πιά μωρὸ στὴν κούνια τοῦ καὶ πῆγε στὴν κου-
ζίνα.

«Άκουσε την εξαγορά που άνοιγε, κι έ-
τρεψε να υποδεχτεί τον Ντόν. Πρόσεξε άμέσως
πόσο κουρασμένος φαινότανε και πως έλαι-
ψαν τα μάτια του μόλις την είδε. Τον φίλησε
τρυφερά, του πήρε άπ' τα χέρια το χαρτοφύ-
λακα και τον έδωσε να καθήσει σε μία πολυ-
θρόνα. Ύστερα έσκυψε πάνω του και, κυττά-
ζοντάς τον κατάματα, τον ρώτησε:

Ὁ ἄντρας τῆς ζάρωσε τὸ μέτωπό του, συλλογισμένος.

λης πέρα μόνο με τὸ δικό μου μισθό.
Ἐφαγαν, ἀμύλητον, σκεπτικὰ, κι' ὑστερᾷ
ἡ Κάθριν πῆγε ν' ἀλλάξῃ τὸ μαρὸ. Λίγο ἀρ-
γότερα, ἡ Λην κοιμόταν στὴν ἀγκαλιά της;
χορτάτη καὶ ζεστή. Ὁ Ντόν πῆγε κοντὰ κι
αὐτὸς κι' ἔσκυψε πάνω ἀπ' τὴ γυναῖκα καὶ
τὴν κορή-ται.

— Ντόν, είπε σιγά η Κάθριν, πήρα την απόφασί μου! Δέ θα ξαναγυρίσω στο γραφείο. Σκέψου πώς, αν δεν ήμουν τώρα εδώ, η Λήν.

— Έχεις δίκιο, αγάπη μου, δήλωσε ένθουσιασμένος ο άντρας της. Έγώ κι' ή Λήν δέ χρειάζεσαστε τίποτα, περισσότερο απ' όσο χρειαζόμαστε εμένα!

Π. ΧΕΝΤΕΡΣΟΝ

— Φυσικά! απάντησε αδίσταχτα η Κάθριν.
Ο διευθυντής της ανασήκωσε τους ώμους του και δεν είπε τίποτ' άλλο.

δὲ θὰ μπορέσῃ ποτὲ νὰ τὸ φροντίσῃ ὅπως θὰ τὸ φροντίζεις ἐσύ.

...πρέπει να είναι μικρός και πως πάντως
πήραμε αποφασισμένα να συνεχίσουμε
κι' οι δυο να εργαζόμαστε. "Αν στα-
ματήσω τη δουλειά μου, δε θα μπορέ-
σουμε μ' αγοράσουμε ποτέ το σπίτι."

Ἡ Κάθρην εἶχε δὴ πολλὰ νεογέννητα. Κι' ὅμως ἡ καρδιά της σταμάτησε, ὅταν πρωτοαντίκρισε τὸ κοριτσάκι της. Δὲ φανταζότανε ποτὲ πῶς θὰ ἦταν τόσο θιμωρὰ, τόσο μικρὴ, τόσο γλυκὴ.

— Μωρό μου! Μωρό μου! μωρμού-
ρισε, παίρνοντάς το απ' τὰ χέρια τῆς
νασοκόμης.

τρυφερότητα. Ἀγαπούσε πολύ τὸν ἄν-

Ὁ Ντὸν πῆγε κοντὰ τὴν σκυ-
φε πάνω ἀπ' τὴ γυναικα
καὶ τὴν κόρη του



Ind na Domes

3) 'Η δίαυτα χωρίς άλάτι. Το άλάτι ύποδοηθεί τή συγκράτσει νερού από τόν οργανισμό. Όσο λιγώτερο είναι τό άλάτι πού χρησιμοποιούμε, τόσο περισσότερό νερό αποβάλλει ό οργανισμός μας. Για τώ δώστε κάποια γεύσι στις τροφές, μπείτε τώ πρόσθεστε λίγο χυμό λεμονιού.



καὶ τὸ κῆμα τῆς βασιλείας
ἐποθέσεις, καὶ, τότε εἶναι ὑμῶν
ἐκ τῆς ἐκκλησίας



Μωμπρόν. Ύστερα δ' ανακριτής πήγε στον πύργο του κόμητος ντε Λουβινιέρ, γιά να κουνεντίσση μαζί του. Αφού του συστήθηκε, τον ρώτησε:

— Κυνηγούσατε, όλη την ημέρα της 26ης, κύριε. Συναντήσατε στο δάσος κανένα ύποπτο;

— "Όχι, έκτός απ' το Γκωντέλντο και το Μπαλαρόκ, που είναι γνωστά παλιότομαρα, αλλά δεν τους θεωρώ Ικανούς γιά μία δολοφονία.

— Έπειτα από μερικές άλλες έρωτήσεις, ο ντε Μωδ είπε:

— Σκοτώσατε στις 26 ένα αγριόχοιρο;

— Μάλιστα. "Ένα ύπεροχο ζωο!

— Πόσες ώρες τον κυνηγούσατε;

— Τέσσερες. 'Αρχίσαμε άργά. 'Ο 'Ολιδιέ ντε Μπαρζεμόν ήθε να με βρή, χωρίς να με προειδοποιήση... Ξεκινήσαμε μαζί, κι' ή τύχη μάς ευλόγησε. Πετύχαμε τον αγριόχοιρο κατά τις 4, κοντά στο

Τρουίτ. Τον σκότωσε ο κ. Μπαρζεμόν.

— Με καραμπίνα;

— "Όχι, με το μαχαίρι. "Έτσι συνιθίζουμε εδώ.

— Όταν ο ντε Μωδ ξαναγύρισε στο «Κόκκινο γρασίδι», τον πλησίασε ο υπάρχμπα-Μπουκαίγ και του είπε, με μυστηριώδες ύφος:

— Πρίν από λίγο, ήρθε εδώ ο Γκωντέλντο κι' ο Μπαλαρόκ. Ήταν μισομεθυμένοι, έπομένως είχαν λεφτά, γιάτί κανείς στον τόπο μας δεν τους δίνει να πιούνε βερεσέ. Μιλώντας, λοιπόν, γιά το φόνο του Μωμπρόν, λέγανε: «Είμαι δουλειά του Μπαρζεμόν. Το ξέρουμε, τον είδαμε!»... Λόγια μεθυσμένων, κύριε ανάκριτά! Ποιός μπορεί να φαντασθή ποτέ ένα Μπαρζεμόν δολοφόνο;...

ΙΑ'.

Ή κ. Μαριμπουίν δέ σκόπευε να κρατήσει γιά πάντα στο σπίτι της τις δυο αδελφές. Τους βρήκε πελά-

τες, που δέ μπορούσε να τους εξηγήσει ή ίδια, και τους νοίκιασε ένα σπίτι από δυο δωμάτια, στην άκρη του χωριού.

Μία μέρα, λοιπόν, που έλειπε ή Μάρθα κι' ή 'Ισαβέλλα βρισκόταν μόνη της εκεί, άνοιξε ξαφνικά ή πόρτα και φάνηκε ο Ζάκ, με πολιτικά.

— 'Ισαβέλλα, αδερφούλα μου! είπε τρυφερά, απλώνοντάς της τα χέρια.

— Καλημέρα, Ζάκ... Πώς μάθατε πού μένουμε;

— Ή κ. Μαριμπουίν είχε γράψει στη μητέρα μου. Τη βρήκα σήμερα και μούδειξε το σπίτι σας.

— Και... τί θέλετε, Ζάκ;

— Τί κρύα πού μου μιλάτε, 'Ισαβέλλα!... Τί έχετε έναντίον μου; Καταλαβαίνω πώς σας αδικήσε ο πατέρας μου. Μα έγω τί φταίω;

— Δεν έχω παράπονο με κανένα.

— Μερικές μέρες πρίν φύγετε, θέλησα να σας μιλήσω ιδιαιτέρως. Είχα να σας φανερώσω κάποιο μυσ-

τικό. Μα ή κουβέντα, μας πήρε ξαφνικά άλλο δρόμο, κι' έτσι δεν ξέρετε άκόμα αυτό το μυστικό μου.

— Γελίσατε, Ζάκ. Το ξέρω πολύ καλά, το μάντευα... Μού το είπατε: αγαπάτε την αδελφή μου...

— "Όχι, δεν είπα ποτέ πώς αγαπούσα την αδελφή σας!

— Ή 'Ισαβέλλα έτρεμε, σ' άναχε άκούσει ή θανατική καταδίκη της Μάρθας...

— Μα έγω, Ζάκ, της είπα πώς την αγαπούσατε...

— Ή κ. Μαριμπουίν είχε γράψει κατάλαβα μία μέρα, άκούγοντάς σας... Μην ξεχνάτε πώς θά τη σκότωσε ή αλήθεια. Σας σκέπτεται κάθε μέρα...

— Έσας αγαπώ, 'Ισαβέλλα. 'Εσάς!

— Ή κοπέλλα έκλεισε τα μάτια της. Ή έξομολόγησι αυτή περνούσε σ' άχάδι πάνω απ' την καρδιά της. Παρ' όλο το βάρος της, ένοιωσε ν' αδυνατίζη... Μα τί θά γινόταν ή Μάρθα;...

— Έγω δέ σας αγαπώ, Ζάκ, είπε με συνυμνή φωνή. Δέ σας αγαπάσα ποτέ...

— Αγαπάτε άλλον;...

— Τον αδελφό μου;

— Αυτόν;... Αυτόν;... πρόφερε ή κοπέλλα μ' άνέκφραστη φρίκη.

— Σκέπασε τα μάτια της με τα δυο της χέρια κι' έμεινε έτσι γιά πολύ.

— Ά, τον αγαπάτε πολύ! φώναξε με ζήλεια ο Ζάκ.

— Αφού τον αγαπώ, καταλαβαίνετε πόσο με στενοχώρουν οι έκμυστηρεύσεις σας, τραύλισε ή νέα.

— Δέ θέλετε, λοιπόν, να με ξαναδείτε;

— "Όχι. Είναι προτιμότερο.

— Κι' αν έρθω μαζί με τη μητέρα μου;

— Ούτε ή μητέρα σας πρέπει νάρθ.

— Ή απαγόρευσι όμως αυτή δεν ισχύει γιά τον 'Ολιδιέ. "Έτσι;

— Ασφαλώς όχι. Αφού ο 'Ολιδιέ μ' αγαπάει.

— 'Ο Ζάκ κλονίστηκε, σ' άναχε δεχτή ένα δυνατό χτύπημα. Τα μάτια του βορβούκασαν και βγήκε τρέχοντας...

— Ή 'Ισαβέλλα κάθισε πάλι, ήρεμη φαινομενικά, και ξαναπήρε το ράβιμό της. Αλλά δεν εργάσθηκε καθόλου. 'Ονειροπολούσε, κυττάζοντας απ' το παράθυρο τη χιονισμένη έξοχ...

— Ξαφνικά, τα μάτια της καρφώθηκαν σέ κάποιον που είχε βγή απ' το δάσος. Ήταν ο μαρκήσιος ντε Μπαρζεμόν.

— Γιατί έρχεται εδώ; Τί θέλει;», άναρωτήθηκε ή κοπέλλα.

— Ή πόρτα άνοιξε και μπήκε ο γέρος.

— Σας ένοχλώ, δεσποινίς; είπε δισταχτικά.

— Ή 'Ισαβέλλα έγεννε άρνητικά και τούδειξε μία καρέκλα.

— Σας κάνει εντύπωση ή έπίσκεψί μου, έ; της είπε εκείνος. Θέλετε να μάθετε γιάτί βρισκόμαι εδώ... "Έχετε δικίο... 'Ισως να το φαντάζεσθε όμως, έπειτα απ' αυτό πού συνέβη.

— Είχατε δικαίωμα να μάς διώξετε...

— Τόκανα πάνω στο θυμό μου. Τώρα μετανιώ και σας ζητώ συγνώμη. Σας ικετεύω, λυπηθήτε το σπίτι μας!

— Δεν καταλαβαίνω τί έννοείτε, κύριε.

— "Όχι, δέ θά πήτε τίποτα... είμαι σίγουρος! Είναι τόσο εύκολο να σωπάσετε, και θά ήταν τόσο φριχτό αν μιλούσατε... Λυπηθήτε αυτήν, πού λέτε «μητέρα» σας! Μην πείτε, δ.τι είδατε εκείνο το τρομερό βράδυ...

— Δεν είδα τίποτα... τίποτα...

— Είμαι ένας δυστυχισμένος άνθρωπος, πού σας παρακαλεί... Μην ξεχνάτε πώς ήσαστε εύτυχισμένη επί 20 χρόνια... Μην ξεχνάτε πώς υπάρχει στον πύργο μία γυναίκα που σας αγαπάει σάν παιδιά της... Το σπίτι μου είναι και πάλι άνοιχτό γιά σας, σάν άλλοτε... Θά βρήτε εκεί την καρδιά της μητέρας σας... κι' ίσως και μία άλλη,

που άλλαξε τώρα τελευταία και πού θά την κερδίσετε με τη σιωπή σας!

— Μα ή κοπέλλα κουνούσε έπιμόνα το κεφάλι της.

— Δεν ξέρω τίποτα... Δεν καταλαβαίνω... "Όσο γιά τον πύργο σας, αυτός είναι κλεισμένος πάντα γιά μάς.

— Ο μαρκήσιος ή χαίρετσε ταπεινά κι' έφυγε. Ή 'Ισαβέλλα τόν κύτταξε απ' το παράθυρο ν' απομακρύνεται.

— Ναι, είν' ένας δυστυχισμένος άνθρωπος, ψιθύρισε. Πόσο θά ύποφέρη... αφού ξέρει!...

ΙΒ'.

Οι πληροφορίες, πού περίμενε ο ντε Μωδ, φτάσανε λίγο καθυστερημένες.

Ή παρισινή άστυνομία είχε κάνει μία λεπτομερή έρευνα στο σπίτι του Μωμπρόν. 'Εξ άλλου, είχε παρουσιασθή στο γραφείο του άστυνομου Λακρουά — πού είχε άναλάβει την ύποθεσι — ένας άθλιος και κουρελής γεροντάκος.

— Λέγομαι Λιδερκέ, του έξηγήσε. Έμαθα απ' τις έφημερίδες τη δολοφονία του Μωμπρόν. Ήταν φίλος μου. Ξέρω πώς, σ' ά τέλη Νοεμβρίου, έπρόκειτο να εισπράξη ένα μεγάλο ποσόν, πού είχε δανείσει σέ κάποιον.

— Από πού τόν ξέρετε;

— Απ' τόν ίδιο.

— Τί άλλο ξέρετε;

— Ότι ο Μωμπρόν είχε δανείσει 125 χιλιάδες φράγκα στον κόμητα 'Ολιδιέ ντε Μπαρζεμόν.

— Με ποιές έγγυήσεις;

— Τό άγινό.

— 'Ο κ. ντε Μπαρζεμόν θά ύπέγραψε άσφαλώς άποδείξι...

— Δεν ξέρω να σας πώ.

— Όταν γύρισε ο Λακρουά, ένας γραμματέας του άνάφερε την κατάσταση του Λιδερκέ.

— Δέ βρήκα καμιά τέτοια άποδείξι, είπε εκείνος. Άνακάλυψα όμως αυτά τα δυο στοιχεία, πού έχουν ίσως αξία.

Κι' έδειξε τα δυο τηλεγραφήματα του Σίμφον, σταλμένα απ' το Κάιρο.

— Τί γίνανε τα γραμμάτια, πού άναφέρονται στο τηλεγράφημα; Αυτό πρέπει να μάθουμε... πρόσθεσε.

Την άλλη μέρα, ο ντε Μωδ έλαβε την άναφορά πού του έστειλε ο Λακρουά. Τού ζήτησε τότε να συγκεντρώση πληροφορίες γιά τόν 'Ολιδιέ, τη ζωή του, τις συνήθειες και τις γνωριμιές του. Ύστερα γύρισε στο Ρεμireμόν.

Ή Ιατροδικαστής είχε εξετάσει στο μεταξύ το μαχαίρι με τους λεκέδες του αίματος. Και είχε αποφανθή, ότι το αίμα αυτό ήταν δυο ειδών, ανθρώπου και ζωου, κι' ότι οι κηλίδες ήταν ηλικίας 5 ήμερών.

Οι πρώτες ύπνοιες, λοιπόν, του άνακριτού συγκεντρώνονταν στο μαρκήσιο και στο γυιό του. Ποιός απ' τους δυο είχε σκότωσει το Μωμπρόν; Πρίν όμως άνακρίνη λεπτομερώς τόν 'Ολιδιέ και πρίν έκδώσει ένταλμα συλλήψεως έναντίον του

Κάθε άνδρας με γούστο...

Κάθε άνδρας με γούστο ξέρει να διαλέξη, μέσα απ' τα πολλά, το άψογο ύποκάμισο: Το ύποκάμισο με το δροσερό ύφασμα, με τη φρέσκια εμφάνισι, με την ιδιαιτέρη εκείνη ποιότητα πού του έξασφαλίζει άμεμπτη γραμμή.

Ή άνδρική εμφάνισι χαρακτηρίζεται από το ύποκάμισο. Χειμώνα — καλοκαίρι, τόσο το ύποκάμισο του άκριβού άμπιγιέ κόστους, όσο και το έλαφρό μιας σπορ εμφάνισις, σ' άς κατατάσσει στην κατηγορία των ανθρώπων που έξέρουν να ντυθούν.

Τα λεικά, χρωματιστά, ριγέ ύποκάμισα από ποπλίνα της Πειραικής Πατραϊκής πού φέρουν το σήμα SANFO, RIZED, είναι μεγάλης άντοχής δέ μπαίνουν ποτέ στο πλύσιμο. Έχουν χρώμα άνεξίτηλο.

Τα ύποκάμισα από ποπλίνα SANFO, RIZED, της Πειραικής — Πατραϊκής σέ πολλούς τύπους, αποτελούν σήμα κατατεθέν γιά τόν καλοντυμένο άντρα.

ένός ή του άλλου, περίμενε τις πληροφορίες απ' το Παρίσι, γιά τη ζωή του κόμητος.

Δεν άσχησε, άλλωστε, να τις πάρη. Κι' όταν ήταν πιά άρκετά άπλισμένος, έγραψε στο νέο:

«Θά με ύποχρεώσετε αν κάμετε τόν κόπο να περάσετε από το γραφείο μου αύριο, κατά τις 2 το μεσημέρι. Θά μού φανήτε χρήσιμος στην ύποθεσι πού έχω άναλάβει».

Ή 'Ολιδιέ έμεινε σκεπτικός, όταν πήρε αυτό το γράμμα...

Την άλλη μέρα, παρουσιάστηκε στο Ρεμireμόν, στο γραφείο του άνακριτού. Ή ντε Μωδ τόν δέχτηκε άμέσως.

— Κύριε, του είπε χαμογελώντας ο 'Ολιδιέ; με το φυσικότερο ύφος του κόσμου, όμολογώ, ότι άγνωστώς πώς μπορώ να σας φανώ χρήσιμος. Πρόκειται γιά την ύποθεσι Μωμπρόν;

— Άκριδώς.

— Είχα κάποιες σχέσεις μ' αυτό το δυστυχισμένο, στο Παρίσι. Φοβάμαι όμως πώς δέ θά μπορέσω να σας διαφωτίσω... Τελιοπάντων, ρωτήστε με και θά σας άπαντήσω.

— Ποιές σχέσεις είχατε με το Μωμπρόν; ρώτησε ο άνακριτής έπειτα από μερικές στιγμές.

— Τόν είδα δυο φορές στο Παρίσι κι' άλλη μία στο Μπαρζεμόν.

— Γιά ποιο λόγο;

— Είχα χάσει ένα μεγάλο ποσόν σ' ά χαρτιά... Ήξερα πώς δέ μπορούσα να βρωσθώ στον πατέρα μου... Γιά να φανώ συνεπής, άναγκάσθηκα να καταφύγω σέ τοκογλύφους.

— Σας δάνεισε ο Μωμπρόν αυτά τα χρήματα;

— Ναι, πολύ πρόθυμα.

— Με ποιά έγγυήσι;

— Με καμιά. Τού ύποσέθηκα απλώς να του ξοφλήσω το χρέος μου, μ' ένα μεγάλο τόκο, πρίν απ' τα τέλη Νοεμβρίου... γιάτί σκόπευα να παντρευτώ άς τότε.

— Και δέ μπορέσατε να τόν πληρώσετε;

— Με συγχωρήτε, αλλά ο Μωμπρόν ήθε στο Μπαρζεμόν και πήρε 125 χιλιάδες, πρδ 8 ήμερών.

Ή άνακριτής έκαμε μία κίνηση έκπληξως. Κυττάζε με προσοχή το νέο και είπε:

— Όταν σας δάνεισε ο Μωμπρόν αυτά τα χρήματα, θά σας ζήτησε μία άποδείξι. Και θά σας την έδωσε πίσω, όταν τού τή έπιστρέψατε.

— Άκριδώς, κύριε. Πήρα πίσω την άποδείξι μου και την έσκισα.

— Ώ! Δέν ήταν φρόνιμο αυτό, προκειμένου γιά ένα τέτοιον άνθρωπο... "Όστε, λοιπόν, τόν πληρώσατε;

— Μάλιστα, κύριε. Ύποθέτω δέ, ότι θά το μάθανε κάποιοι κακοποιοί και τόν δολοφόνησαν, γιά να τόν ληστέψουνε.

— Πιθανόν... Μα γιά πέντε μου, πού βρήκατε αυτές τις 125 χιλιάδες;

— Τις είχα κερδίσει σ' ά χαρτιά από καιρό και τις είχα βάλει κατά μέρος, γιά τή άπαραίτητα έξοδα του γάμου, πού σκόπευα να κάνω.

— Γιατί, λοιπόν, να δανειστήτε άλλα λεφτά απ' το Μωμπρόν;

— Σας είπα, αυτά ήθελα να τα φυλάξω. Λογάριασα δέ να ξοφλήσω το χρέος μου με άλλα, καινούργια κέρδη μου. Δυστυχώς, ή μονομαχία μου ματαίωσε αυτό το τόσο άπλο σχέδιό μου.

— Ο ντε Μωδ βρισκόταν σ' άμυχανία. Δέν είχε παρατηρήσει κανένα δισταγμό, καμιά ταραχή του 'Ολιδιέ...

— Μπορείτε να μού ξηγήσετε τί συνέβη με τα γραμμάτια Σίμφον; τόν ρώτησε.

— Ποιά γραμμάτια; Δέν καταλαβαίνω!

— Ένα τηλεγράφημα, πού βρήκαμε στο σπίτι του Μωμπρόν, άνεκαμε στο σπίτι του Σίμφον, πού είχε πογραφή Σίμφον, πού είχατε δώσει έγγυήσι του χρέους σας. Άλλά δέν τή βρήκαμε.

— Δεν έβρεκα κανένα γραμμάτιο, κύριε. Τα πράγματα συνέβησαν άπως σας τή έξηγήσα... Πραγματικά, βλέποντας το Μωμπρόν να δισταζή

να μού δανείση το ποσόν, πού του ήθελα, τόν ρώτησα αν θά δεχόταν άς έγγυήσι γραμμάτια του άγγλικού οικου Σίμφον. Ή "Άρτουρ Σίμφον είναι γνωστός μου, και σκόπευα να τού ζητήσω να με βοηθήση. Τόν νόμισα γιά άληθινό φίλο μου... 'Ισως, λοιπόν, ο Μωμπρόν τού τηλεγράφησε, στο Κάιρο, γιά να μάση αν θά δεχόταν να μού ύπογράψη αυτά τα γραμμάτια, κι' εκείνος κατάλαβε άσχημα, νόμισε πώς ύπήρχαν άληθινά αυτά τα γραμμάτια, πλαστογραφημένα κι' έστειλε το τηλεγράφημα, πού μού είπατε... Μπορώ να μάθω το περιεχόμενο του;

— Δεν έχω αντίρρησι... Νά το, διαβάστε το.

Ή 'Ολιδιέ έφριξε μία γρήγορη ματιά στο τηλεγράφημα. Τό ήξερε καλά, γιάτί τού το είχε διαβά-

σει ο Μωμπρόν. Τό έπέστρεψε στον άνακριτή και τού είπε χαμογελώντας:

— Πρέπει να τρελλάθηκε ο Σίμφον, γιά να κάνει τέτοια σκέψι εις βάρος μου... Θά μού δώση λογαριασμό, όταν έπιστρέψη στη Γαλλία... Άλλωστε, το τηλεγράφημα αυτό, κύριε, σας άποδεικνύει άκριδώς, ότι δέν ύπάρχουν τα γραμμάτια.

— Πού βρίσκετε αυτή την άποδεδειξι;

— Μα ο Μωμπρόν θά είδοποιούσε τη Δικαιοσύνη, όπως τού συνιστούσε ο Σίμφον. Έκανε τίποτε τέτοιο;

— Έκτός αν προτίμησε να κρατήσει τα γραμμάτια γιά να τή μεταχειρισθί γιά εκδίασμό... και τού τή κλέψανε μετά το θάνατό του...

— Αυτό θά σήμαινε πώς έγω δολοφόνος...



...όμοιόμορφο χρώμα

Λάδι NIVEA. Γιά όραίο μελαχρινό χρώμα και γιά παρατεταμένη ήλιοθεραπεία με δυνατό ήλιο ή αν έχετε δέρμα ευαίσθητο, Συχνές έπαλείψεις, ιδίως μετά τό μπάνιο.

Κρέμα NIVEA. Γιά να συνηθίσετε σιγά-σιγά στον ήλιο. Έπίσης, σέ σκιά ή σννεριά ή όταν έχετε ήδη μαυρίσει. Συχνές έπαλείψεις.

Κρέμα NIVEA. Πρδ του ύπνου και ιδίως μετά από μία μέρα στο ύπαιθρο. Ή NIVEA ρυθμίζει τή λιπαρά και υγρά συστατικά του δέρματος και τό διατηρεί δροσερό και νεανικό.

Ευτυχώς! Υπάρχει ή NIVEA



Τώρα τό καποκαίρι ...

όπου κι' αν βρίσκεσθε, στή θάλασσα ή στο βουνό, πού τή νερά είναι σκληρά και γλυφά ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΕ Μ' ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ



Πλένει τό ίδιο καθαρά, δίνει στο ρούχο τήν ίδια άπαλότητα και κάνει τό πλύσιμο τό ίδιο εύκολο, μέ οποιοδήποτε νερό. Παράλληλως τό 07 ή δαυματοουργή προσθήκη μέσα στο ROL προστατεύει τή χέρια σας από τήν άφυδάτωσι και τήν άπολίπανσι και τή διατηρεί βελούδινα.

Σέ κάθε κουτί του ROL θά βρήτε μία όραία διακοσμητική παράστασι πού μέ το προσυγκό σας γούστο, μπορείτε να τή μετατρέψετε σέ άληθινό στολίδι του σπιτιού

δοφόντα, έφραζε και λήστεψα το Μωμπόρν; — Ναι! είπα γελώντας ο ανακριτής. — Έχετε χιούμορ, κύριε, αλλά λίγο μακάβριο! απάντησε ο 'Ολιδιέ, γελώντας κι' αυτός. — Ο ανακριτής σηκώθηκε, πλησίασε στο παράθυρο και κύτταξε έξω. — Πιστεύω πως θα χιονίση τ' άπογευμα... είπε. — Τόσο το καλύτερο! Θα μπορούσαμε τότε να σκοτώσουμε μερικούς άγριοιούρους... Κυνηγάτε και σεις, κύριε; — Ναι, πολύ... 'Αλήθεια, κάναμε μία περίεργη παρατήρηση σ' εκείνο το κυνηγετικό μαχαίρι, που πήρασ' απ' τον πυργό σας... Θυμάσθε πως είχε λακέδες από αίμα, κοντά στη λαβή; 'Από περιέργεια, έδωσα να τις εξετάσει ένας ιατροδικαστής. — 'Α! Και τί άνακάλυψε; — Βρήκε με το μικροσκόπιο αιμοσφαίρια ζώου... αλλά και ανθρώπου. — Αυτό σημαίνει πως ξέρετε καλά τη δουλειά του! Πραγματικά, καθώς μαχαίρωνα τον άγριοιούρο, με πλήγωσε βαθεία με τα δόντια του εδώ στο χέρι. — Κι' ο 'Ολιδιέ έδειξε ένα πρόσφατο σημάδι πληγής. — Δεν ήταν βαθεία, διόρθωσε, αλλά έτρεξε πολύ αίμα, γιατί κόπηκε φαίνεται κάποια φλέβα. Κι' έστρεψε πάνω στο μαχαίρι. — 'Η έξηγηση ήταν τόσο σαφής και φυσική, ώστε ο ανακριτής δέ βρήκε τί ν' απαντήσει. — Πριν φύγη, ο 'Ολιδιέ του είπε μ' εύγλωτο: — 'Αν με θανατερώσατε, μη διατάσετε να μου γράψετε. Θάρω άμέσως. — Ο ανακριτής τον εύχαρίστησε. — Όταν έμεινε μόνος, σκέφθηκε: — 'Αν ο άνθρωπος αυτός είναι ένοχος, έχει μία άπιστευτη ένεργητικότητα! Μα είναι ένοχος;... 'Η μήπως ο πατέρας του;... 'Αν ήθελε να μιλήσει εκείνη η κοπέλλα. — Και κάλεσε την 'Ισαβέλλα στο γραφείο του, για να προσπαθήσει πάλι να την επηρεάσει. 'Η νέα ήλγε μετά δυο μέρες. — Δεσποινίς, της είπε έντονα, σας ζητώ άλλη μία φορά να μου πείτε την αλήθεια! — 'Η αλήθεια είναι, κύριε, πως δεν ξέρω τίποτε για ό,τι με ρωτήσατε. — Λέτε ψέμματα! Στις 26 του μηνός, είδατε τον κ. ντε Μπαρζεμόν να δολοφονεί το Μωμπόρν. — Τον κ. ντε Μπαρζεμόν;... φώναξε με τρόμο η κοπέλλα. — Μάλιστα. Έχω όμως, εύτυχώς, κι' άλλα στοιχεία, ώστε να

Το στοιχειάξο υίος

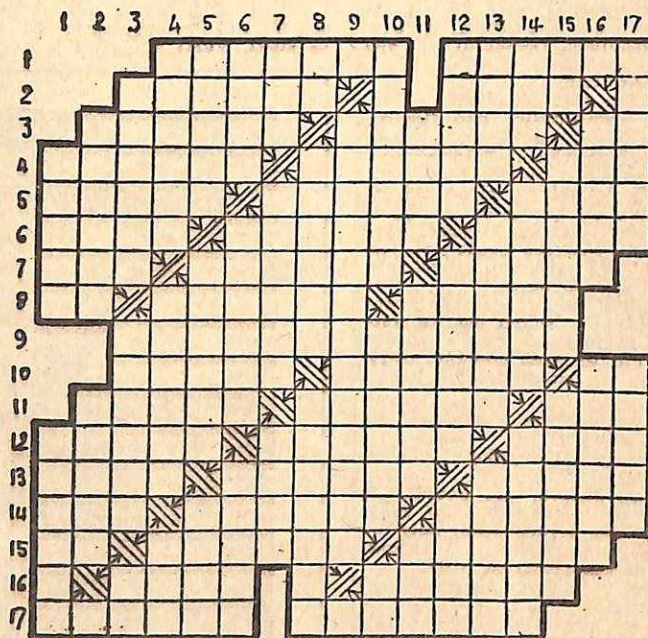
ΑΡΙΘΜΟΣ 808

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1 Γερμανικό θωρηκτό για την καταστροφή του οποίου κινητοποιήθηκε ολόκληρος ο θρετανικός στόλος. — Διευκολύνουν τις άγοραπωλείες.
- 2 'Αργαία χώρα της κεντρικής 'Ιταλίας, που άποτελέσει τον άρχικό πυρήνα του ρωμαιοκού κράτους. — Μεγάλος ποταμός της Μ. 'Ασίας που χύνεται στον Εόζεινο.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1 'Ενοχλητική έντομα (καθαρ.). — 'Υπουργός, αλλά και ήθοποιός (έξων.).
- 2 Τρομερή άρρώστια. — Λιμάνι της Β. Γαλλίας.
- 3 Μηχανή με την οποία ξαίνεται το μαλλί. — 'Ελινόρ;...: στάτο Χόλλυγουντ. — Διπλώνει διασταγμό.
- 4 Θεμελιώδη. — Πορτογαλικό νησί γνωστό μας ιδίως από τα κρα-



- 3 'Ελληνικό αεροδρόμιο. — Καταφέρει στην πλανία λάφου. — Νότα.
- 4 Δεν είναι προσωρινά. — Μία από τις αισθήσεις. — Γενάρης μιας των φυλών του ελληνικού νέου.
- 5 Κραυγή ζώου. — Μέρος του σκελετού (πληθ.). — Χρονικό έπισημα.
- 6 'Αφιερωμένα στο Θεό. — Μονάς θάρους (ένν.). — Παρουσιάζουν κενά.
- 7 Διπλώνει μίσος. — Περίφημη ρωσική ποδοσφαιρική ομάδα. — Πολις της Τουρκίας, πρωτεύουσα αμινώνου θιλακίου.
- 8 'Ανθ. — Γύρισε προ ήμερών. — 'Αρχαίος χρονικός σύνδεσμος; καθ' όν χρόνον.
- 9 'Εμπροσθέντα που δεν προσορίζονται για άμεση χρήση και γι' αυτό θρίσκονται σε άποθήκες (πληθ.).
- 10 Την παίρνουν οι υπάλληλοι ατήν την εποχή. — Κινητική αντανάμια. — 'Αρχή δοκού.
- 11 Φαγητό των νηπίων. — Δέ θλάπει κανένα. — Κατά το ήμισυ... νεκρός.
- 12 Γνωστά τείχη των αρχαίων 'Αθηνών. — Δεν έχει τους νόμους με το μέρος του. — 'Ελληνική έφημερίδα.
- 13 Δρομάκι πάρκου. — Βρίσκονται επί κεφαλής (θελ.). — Το νερό, λι του προορίζεται για γούστια.
- 14 'Αλφόνσο...: Γάλλος συγγραφέας του περασμένου αιώνα. — 'Επασκέθη με τη φαντασία του τον Παράδεισο και την Κόλασι. — Μεγάλη σε έκταση.
- 15 'ΗΟ. — Οι γυναίκες τις χρησιμοποιούν συχνά και λένε πολλά γοργά ν' άνοίξουν τα γέλια. — Γούρσο του Πέλοπος και πατέρας του 'Αναμεινόνος.
- 16 Οι κομψές ή διατηρούν όσο το δυνατόν πιο λεπτή. — Ευνόικος. — Μονός για μεγάλη θάση. — Ένας από τους τρείς 'Εβραίους νέους που ο Ναζουνοδόνοσας έόριψε στην κάμνη.

- σιά του. — Πρόθεσι μποροτά σε φωνήεν.
- 5 Προκλητική. — 'Ελληνικός έκδοτικός οίκος (γεν.). — Καταφύγια για τους έρωτευμένους.
- 6 Βιολικό θουό. — Σχετίζονται με την ούρα. — 'Αγαπητό μας πρόσωπο.
- 7 Προσωπική αντανάμια (α' προσώπ.). Καύματα... της έποχής. — 'Ακακο ζώο.
- 8 'Αρχή υποθέσεως. — 'Υπάρχουν πολλά σε μία όννήστια. — Καλύτερα.
- 9 'Ο σεαλιόμος την πλησιάζει όσο το δυνατόν περισσότερο.
- 10 Το εύαγγελίο μιας ξένης θρησκείας. — Κάτι έκαιρετικά πολύτιμο. — Όμοια φωνήεντά.
- 11 'Ηπειρος. — Σέβονται τους θεούς νόμους. — Νομός και ποταμός της Γαλλίας.
- 12 Κράτος της Β. Εύρώπης. — Βρίσκεται υπό την κυριότητα κάποιου προσώπου (αυθ.). — Τροπικό έπισημα (δημοτ.).
- 13 Δεν λείπει καμιά. — Μάταιος. — Προσφώνηση έκπρασώπου του όρατου φύλου.
- 14 'Ακάθαρτο ζώο. — Παραλλαγή του μπιζελιού. — 'Επισημα, που διπλώνει σεσασρότητα ή κίνδυνο.
- 15 'Αρνικά του στρατού μας. — Κάτοικοι της Περιοίς (θελ.). — κάσας. — 'Ηταν κατά την μυθολογία μας ο πατέρας των Νηοπίδων.
- 16 Προκαλεί μεγάλες καταστροφές. — Μία από τις κυριότερες προτεύουσες της φασανικής Αιγύπτου.
- 17 Δεν είναι εύκολο να τ' άνακαλύψετε. — Φαινόμενο, που άποτελεί μυστικό των 'Αναστενάρδων.

Π. Β. ΧΡΙΣΤΑΡΑΣ
(Λουτράκι)
'Η λύσις του 807
στη σελ. 70

μη χρειάζονται άπαραίτητως την καταδίωξή σας. Βλέπετε αυτό το ένταλμα συλλήψεως, που υπέγραψα; Άποψε κιόλας, ο μαρκήσιος θα βρίσκεται στη φυλακή. Δεν πρόκειται να τον σώση η σιωπή σας. Χτύπησε το κουδούνι κι' έδωσε το ένταλμα σε δυο χωροφύλακες, που παρουσιάστηκαν. — Να το έκτελέσετε άμέσως, με προσοχή και άπόλυτη μυστικότητα, τους διατάξε. — 'Αφού φύγαν, οι χωροφύλακες, στράφηκε στην 'Ισαβέλλα. Την είδε κατακλυσμένη, έτοιμη να λιποθυμή... — Τι έχετε; τη ρώτησε, πηγαίνοντας γρήγορα κοντά της. — Δέ θα το κάνετε, αυτό... είναι ένα φοβερό λάθος, μία άδικία!... Θέλετε να συλλάβετε το μαρκήσιο; — Τι σας μέλει, αφού σας έδωξε απ' το στίπι του; — Είναι άδικία, σας λέω! Δέ δολοφόνησε αυτός το Μωμπόρν! Σας τ' όρκίζομαι! — 'Α, βλέπετε, λοιπόν, ότι είδατε τον ένοχο;... Τ' όνομά του! — 'Η κοπέλλα σώπαινε. — Όχι, δέ μπορούσε να μιλήσει! Της το είχε άπαγορεύσει ο μαρκήσιος!... — Πρέπει να είσαστε βέβαιος για την ένοχη του κ. ντε Μπαρζεμόν, αφού άποφασίσαστε να τον συλλάβετε... είπε, 'Αλλοίως, δέ θα κάνατε μία τόσο σοβαρή ένέργεια. — 'Αφού, λοιπόν, έχετε άπόλυτη πεποίθηση, γιατί με ρωτάτε; — Δέ σας ρωτώ πιά, δεσποινίς. Είσαστε έλεύθερη να φύγετε. — 'Η 'Ισαβέλλα προχώρησε με κόπο προς την πόρτα. — Προσέχτε! είπε στόν άνακοιντή. — Θά έχετε τ' ύψος σ' όλη σας τη ζωή, αν κάνετε ένα τέτοιο λάθος! — 'Εμπόδιστε με να το κάνω, λέγοντάς μου την αλήθεια. — 'Ο, αν μπορούσα!... μουρμούρισε η νέα, μ' ένα λυγμό. — Βγήκε τρέχοντας απ' το γραφείο. Καθώς κατέβαινε τη σκάλα, έλεγε σιγά: — Δέ μπορώ!... Για να σώσω τον ένα Μπαρζεμόν, πρέπει να καταστρέψω τον άλλο!...

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

'Η ώρα ήταν 10 το βράδυ. Οι Μπαρζεμόν είχαν συγκεντρωθή στο σαλόνι, του πυργου, μπροστά στο άναμμένο τζάκι. Δεν είχαν πη ούτε λέξη μεταξύ τους, απ' το βράδυ της δολοφονίας του Μωμπόρν. — Ένας υπηρέτης μπήκε και πλησίασε το μαρκήσιο. — Δυο χωροφύλακες είναι κάτω, του είπε με ταραχή. Ζητάνε να σας μιλήσουν. — Ο μαρκήσιος κι' ο 'Ολιδιέ σηκώθηκαν άπότομα. — 'Ας έρθουν, τραύλισε ο πρώτος. — Σε μερικές στιγμές, μπήκαν οι χωροφύλακες. — 'Ο κύριος μαρκήσιος ντε Μπαρζεμόν; ρώτησε ο ένας τους με κάποια άμνηχανία. — Έγώ είμαι. Τι με θέλετε; — Έχομε διαταγή να σας συλλάβουμε. — Να με συλλάβετε;... 'Εμένα; Τρελλαθήκατε; — Όρίστε το ένταλμα συλλήψεως, που εξέδωσε έναντιον σας ο ανακριτής. — 'Η Κλοτίλδη πλησίασε ζωηρά τον άντρα της. — Θέλουν να σε συλλάβουν;... φώναξε. Κάποιο λάθος θα συμβαίνει! — 'Ο Ζάκ έτρεψε απ' το θυμό του. — Είσαστε τρελλοί κι' οι δυο; ή μεθυμένοι! είπε στους χωροφύλακες. — Κύριε ύπολοχαφέ, έκτελούμε διαταγή, άπάντησε ο ένας απ' αυτούς. — Μα, τελοςπάντων, πού βασίζεται αυτή η διαταγή; — Τό άγνωστέ. Θά σας το πη ο κ. ανακριτής. — 'Ο Ζάκ σταύρωσε τα χέρια του, ενώ το μέτωπό του αϊλακωνόταν από βαθείες ρυτίδες. — ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια.

Απαγορεύεται το φιλι πρό του νάμμου

Ο Τζέρεντ Σέλιμπν κι' η Άννα Στέν παντρεύτηκαν στο Λονδίνο στις άρχές του 1960. Πριν από μερικές ήμέρες, λοιπόν, έλασαν μία κλήσι να παρουσιαστούν στο δικαστήριο για να

Άλλοι ή καλλιτέχνες κι' άλ λοι οι τουαλέτες της

Η Γαλλίδα τραγουδίστρια Ματέ 'Αλτερό πήρε το τραίνο από το Παρίσι για να πάη στην 'Ελβετία. Κατά τη διαδρομή, πέρασε στο έστιατόριο για να φάη, άφηνοντας μέσα στο θάγόνι της τις άποσκευές της. 'Αλλά, σε κάποιο σταθμό, έβγαλαν αυτό το θάγόνι από την άμαξοστοιχία και το κόλλησαν σε μία άλλη που πήγαινε στην 'Ιταλία. 'Η Ματέ 'Αλτερό έφτασε έτσι στην 'Ελβετία με τα ρούχα, που φορούσε κι' άναγκάστηκε να φτιάξη καινούργιες τουαλέτες, για να έμφανιστή στο κέντρο με το όποιο είχε κλείσει συμβόλαιο. 'Η Γαλλίδα καλλιτέχνις κατέφυγε σε δικαστήρια, που ύποπρέψαν τη σιδηροδρομική εταιρία να της πληρώσει άποζημίωση 50 γιλιάρων νέων γαλλικών φράγκων (περίπου 350 γιλιάρων δραχμών).

Συζούν, αλλά δέ μιλάνε ο ένας στον άλλο

Τό πιο πρωτότυπο άντρόνιο που άπαρχει στόν κόσμο είναι άσφαλός του 'Αγγλου Τζώρτζ Λούσερ και της συζύγου του Γκλάντις. Παντρεύτηκαν το 1934 και άπόκτησαν δυο κόρες που είναι τώρα παντρεμένες. Για 15 χρόνια έλας πήγαν καλά. 'Αλλά, μία μέρα, ο Λούσερ πήγε να παίξη γκολφ κι' άφηνε πολύ να γυρίσει. 'Η γυναίκα του του έκαμε τότε βίαιες παρατηρήσεις κι' αυτός άπάντησε με τη σιωπή του. Αυτή ή σιωπή κράτησε 7 ολόκληρα χρόνια! Στό διάστημα αυτό, οι δυο σύζυγοι σκότσαν άλλα δέν έλεγαν λέξη ο ένας στόν άλλον. 'Η Γκλάντις άποφασισε τέλος να τα ξανακατιάξη με τον άντρα της και του έγραψε μία συγκινητική έπιστολή. Πραγματικά, τά έανάψιαξαν. 'Αλλά τά γάλασαν έπειτα από λίγον καιρό και ξαναγύρισαν στη

ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

σιωπή τους. Τελευταία, ή Γκλάντις κατέφυγε σε δικαστήρια ζητώντας την αϊτιότη της. 'Ετσι οι δυο σύζυγοι έξακολουθούν να σκότν πάντοτε, γοργά, όπως να λένε λέξι ο ένας στόν άλλον.

Τόν σκότσε για 219 δολάρια

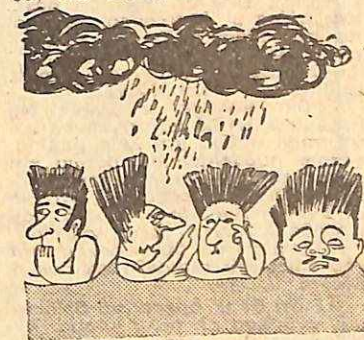
'Η Ντόρις 'Ανγκελ Ντίς, μία ελογομένη νέα από το Σαιν-Λιούις ('Ηνωμένες Πολιτείες), είχε παντρευτή τον από ένα χρόνο μ' έναν αυτοκινητιστή. 'Αλλά τον θοράθηκε γοργόρα και συνέβηκε μ' ένα νέο 18 χρόνων, τον Ουόλφραμ Μυλάν. 'Η Ντόρις κι' ο Ουόλφραμ, όμως, ήθελαν να μπορούν να θάπτονται γοργά κανένα έμπόδιο και άποφασίσαν να θυάλουν το σύζυγο από τη μέση. Βρήκαν, λοιπόν, έναν άνεργο, κάποιον Τόμυαν, που σκότωσε ένα θορόν το σύζυγο της Ντόρις με μερικές μαγαριές. 'Η άστυνομία, όμως, άνακάλυψε τον Τόμυαν, που κατέδωσε και τους δυο συνεόγους του. Για τό έγκλημά του, πληρώθηκε 219 δολάρια (6570 δραχμές).

Τό δεξι πόδι μακρότερο από τό άριστερό

Μία έρευνα που έγινε στις 'Ηνωμένες Πολιτείες μετεξύ 100.000 άδων αυτοκινητών έδειξε ότι τά 60% απ' αυτούς είναι το δεξι πόδι μεγαλύτερο κατά μερικά γιλιάρια από τό άριστερό. Αυτό άποδίδεται στο ότι έχουν τό δεξι πόδι διακός στο πένταλ του γκαϊσιό. Μία άλλη έρευνα, έξ άλλου έδειξε ότι τά 70% των 'Αμερικανών τρέφονται άποκλειστικά με κοναρόδες και αντίπαθον τις φυσικές τροφές. 'Η άμερικανική θιομηχανία ειδών διατροφής προσφέρει σήμερα στην κατανάλωσι 50 διαφορετικά είδη έτοιμων φαγητών με τη μορφή κοναρόδας.

Παράξενες συνέπειες της θυσέλας

Κατά τη διάρκεια μιας θυσέλας στήν παριοή της Κατάνης, πολλοί άνθρωποι αίσθανθηκαν τις τσίγες του κεσασίου τους ν' άνορθώνωνται κατακόρυφα, ενώ ταυτόχρονα έτρεχαν άσθονα



δάκρυα από τα μάτια τους. Οι έπιστήμονες άπέδωσαν αυτό το φαινόμενο στην έπίδρασι των λόντων της άτμοσφαιρας.

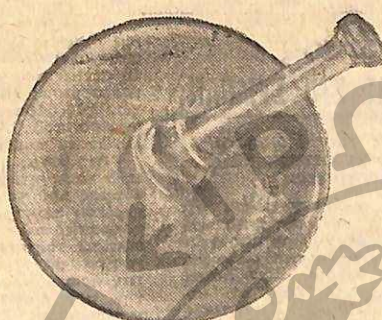
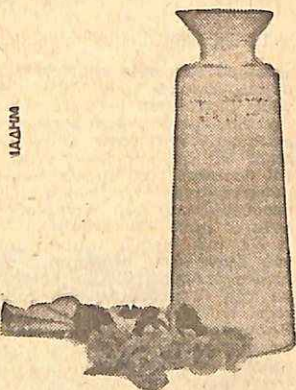
'Η μοναξιά τούδινε στά νεύρα

Στις φυλακές του Βόλτσι ('Ιταλία) όπνονε ένας μοναχικός φυλακισμένος, κάποιος Τζιοβάνι Κατάρο ήλικίας 29 χρόνων. Μία μέρα, λοιπόν, που ο δεσποφύλακας τηλεφώνουσε στήν άγαπημένη του, ο Κατάρο του πήρε τά κλειδιά, άνοίξε την πόρτα της φυλακής και βγήκε. 'Αλλά, την άλλη μέρα, την ίδια ώρα, ξαναγύρισε. «Έπληττα μόνο μου μέσα στή φυλακή κι' αίσθανθηκα την έπιθυμία να θωά για να μιλήσω μ' άλλους ανθρώπους», έξηγήσε.

Ζωγόνο υγρότητα με την

Μεταξένια άπαλότητα με την

ΚΡΕΜΑ + ΠΟΥΔΡΑ = Creme Puff



Τό ΜΟΝΑΔΙΚΟ συμπαγές Make up που δέν άφίνει τό δέρμα σας νά στεγνώση

Μονον τό Creme Puff σας δίδει φωτεινή φρεσκάδα. Διότι περιέχει συστατικά που δίδουν υγρότητα στο δέρμα. Πλούσια κρέμα ή όποία άπαλύνει και λευκαίνει. Πούδρα πολυτελείας που χαρίζει δελουδινο δέρμα. Λεπτό μίγμα σέ μία πλούσια ποικιλία άποχρώσεων. Όσειτε νά προσφέρετε στόν έαυτόν σας την εύκατρία νά δοκιμάση τό

Creme Puff
MAX FACTOR
HOLLYWOOD

'Η προσφορά του SET ΔΩΡΕΑΝ θά είναι για λίγες μόνον ήμέρες!!!

GEN. ANT./POI: A.T.E.H.E.THA. 483-130 & 482-038

Προκειμένου περί
ραπτομηχανής
τίπου 8ΑΑ0 από
ΦΑΦΦ

Α. Ε. ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ
ΦΑΦΦ (ΕΛΛΑΣ)
Κολοκοτρώνη 25 - Αθήναι
Τηλ. 36-164

τη γυναίκα του, να με σεργιανίζη πρωί... απόγευμα... στ' αδιόθεατα... Πετούσα απ' τη χαρά μου! Θά-βλεπα κι' εγώ τόσο και τόσο καινούργια πράγματα και θαύματα... Ποιος τη χάρη μου!

Μά' αλλοιμονοί!... Και ξέρετε γιατί; Γιατί ο μπαρμπαζός μου, αντί να με σεργιανίζη στα αδιόθεατα, με τραβούσε ο αθεόφοβος στο... καφε-νείο της συνοικίας!... Εκεί τον περ-μειναν δυο χαμογερόδες φίλοι του. Στρώονταν, λοιπόν, στο τραπέζι, άρπάζαν την τράπουλα κι' άρχιζαν το παιχνίδι...

5 και 15 Ιουν 20, και 14 απ' τους βαλόνες Ιουν 94... έλεγε ο ένας, 6 και 16 Ιουν 22, και 14 απ' τους άσους Ιουν 96... ξεφάνιζε ο άλλος.

Κι' εγώ, καθισμένος στο γειτονικό τραπέζι, άκουγα την άριστη μου, έχαστα μυνίες και έχαστα σι-γά - σιγά την προπαίδεια του σχολείου, με τις δώδεκα προθέσεις του παιχνιδιού, που τότεγαν «πικέ-το»!... Μαρτύρησα σαν άγιος με τη κοπαναγλαστική αυτή κλεισούρα στο καφενείο!... Δε με πρόσχε κανένας σαν έπιαναν το παιχνίδι.

Μόνο ο μπαρμπαζός - Γιαννακό, κά-θε φορά που μ' άκουγε να χαμου-ριέμαι - και χαμουριόμουν επίτηδες δυνατά - μούλεγε:

— Άκουσε, πιτσιρίκο!... Τώρα που θά' γυρίσουμε στο σπίτι, πρόσεξε μην ξεσπούμε λες!... Πήγαινε σου για το ποίημα και τι κανάλι!... Άν σε ρωτήσω, πές της πως πήγαμε στον κήπο, κι' εγώ θα σου δώσω άλλο ένα λοκούμακι!...

Δυο μήνες, πρωί-απόγευμα, κρό-τησε αυτό το βιολί... Και δεν είπα, βέβαια ποτέ τίποτα στη θεία μου. Μά' αν έδωσε ο Θεός και ξαναγυρί-σα στο χωριό μου, τ' είπα όλα στους δικούς μου...

Κούνησαν το κεφάλι τους, κутά-χτηκαν κρυφά στα μάτια, μ' αν έ-στοιμισαν λέει.

Πορ' δλ' αυτά, δεν γλύτωσα απ' τις συζητήσεις τους με τον μπαρ-μπαζό - Γιαννακό.

Τώρα πιά δε μούλεγαν, όταν βα-ρύνουν να διαβάσω: — Τεμπέλη!... Ο θεός σου ο Γιαννακό, όταν ήταν στην ηλικία σου, στροβιλιζόταν το διάβασμα!

Μουίγαναν όμως: — Άκαμάτη!... Άμ' βέβαια! Πισοανό θα μούσης, παρά εκείνο το που παραλμένο, του μυνοχάρτη, του μπαρμπαζού σου του Γιαννακού!...

ΖΩΡΖ ΩΡΙΟΛ

ΟΛΗ Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Δώστε στην οικογένειά σας άρνες κι' αφέλιμες συνήθειες. Μάθετε το παιδί σας από μικρό να πλένι τα δόντια του μόνο. Άλλω και σεις μην άμειψτε αυτό το καθήκον προς την υγεία σας. Χρησι-μοποιείτε την 'Οδοντόπαστα Νιόβια που έχει λεπτό άρωμα και δεν ερεθίζει καθό-λου τα όπλα. Η 'Οδοντόπαστα Νιόβια είναι προϊόν του γερμανικού Οίκου BEIERSDORF. Η σύνθεσίς και η ποιέ-της είναι άγνυμμένες. Απολυμαίνει τα δόντια και διαλύει όλα τα υπολείμματα των τροφών που παρέμειναν στο στόμα. Κάνει τα δόντια να λάμπουν από καθα-ριότητα και την άναπνοή άρωμα κι' ευχάριστη. Άγοράστε σήμερα 'Οδοντό-παστα Νιόβια για όλη την οικογένεια. Πωλείται παντού στ' σωληνάρια μικρά των 30 γρ. και μεγάλα των 65 γρ. που είναι και οικονομικότερα.

Εξασφαλίστε το μέλλον των κοριτσιών σας εις τον μοναδικόν Οργανισμό του ΠΟΛΥΞΕΝΗ

ΚΟΙΤΗΤΡΙΑ ΡΑΪΤΙΚΗ

ΕΛΕΝΗΣ ΚΑΡΑΤΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΒΙΚΤ. ΟΥΓΚΟ 48-484 (Πλησίον Ουνοίας)

ΤΗΛ 526-603

Δι' άπόρους υ.π.π. διδάτρωτα πλάττωμενα

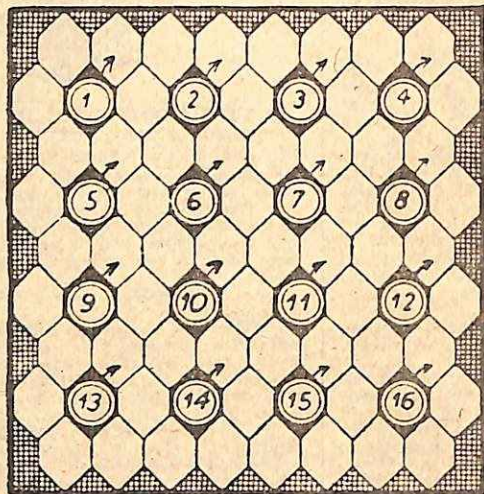
Επί πλέον διδάτρωτα Η ΓΑΛΛΙΚΗ δια φρονιμής Δεχομεθα και ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΣ

ΕΓΓΡΑΦΗ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ

Γιά μικρούς

Ρεμπόλεξο

Γύρω από τον κάθε αριθμό του σχεδίου μας θά τοπο-θετήστε μία λέξη των 6 γραμμάτων, που ν' ανταποκρι-νεται στην αντίστοιχη σημασία, την οποία σας δίνουμε πιο κάτω. Θ' άρχίζετε πάντα από το σημείο όπου δοί-



σεται το μικρό θέλος και θ' ακολουθήτε την κατεύθυν-σι που δείχνει.

Α' ΣΕΙΡΑ

- 1) Στην 'Αγγλία θρίσκειτο υπεράνω θλόν.
- 2) Τέτοια είναι σ' ένα περισσότερο ελληνικά έδάφ.
- 3) Έκφράζει μία ευή.
- 4) Χρώμα, άπόχρωση (γεν.).

Β' ΣΕΙΡΑ

- 5) Κάθε τράπουλα έχει τέσσερις (αίτ.).
- 6) Έπαύση των δυνάμεων ή ενεργείας (δημ.).
- 7) Το μικρό όνομα 'Ελληνίδος στάρ διεθνώς φήμη.
- 8) Άρσένιος... Γάλλος λογιτέχνης του περασμένου αιώνα.

Γ' ΣΕΙΡΑ

- 9) Μεγαλόπολις των 'Ην. Πολιτειών (δημ.).
- 10) Θά τα θρήνη σ' όλα τα παρόδωρα.
- 11) Πολύτιμος λίθος, με κίτρινο συνήθως χρώμα
- 12) Το ευράφι του είναι άγνωστο.

Δ' ΣΕΙΡΑ

- 13) Φτωχόσπιτο.
- 14) 'Ο πρώτος πατριάρχης των 'Εβραίων.
- 15) Άνδρορροα.
- 16) Τίτλος των άρχων των Ρώων Κοζάκων.

Κινηματογραφικό παιχνίδι

Από τις τρεις άπαντήσεις, που συνοδεύουν κάθε έρώ-τησι, ή μία είναι σωστή... Προσπαθήστε να τη θρήτε διαγράφοντας τις δυο άλλες:

- 1) Ποιά και ποτέ γεννήθηκε η 'Ελίζαμπετ Ταινχόρ; — Στη Νέα 'Υόρκη, 12 Μαρτίου 1930 — Στο Λονδί-νο, 27 Φεβρουαρίου 1932 — Στο Λος Άντζελες, 1 'Ια-νουαρίου 1934.

2) Ποιάς ήθοιούς πρωταγωνιστούσε και στα τέσσε-ρα ακόλουθα φιλμ: «Αυγουστιάτικο φεγ-γάρ», «Εξασπύλα», «Ο κατάδικος πρέ-πει να πεθάνει», «Τζιάντα».

— 'Ο Μάρλον Μπράντο — 'Ο Βάν Τζόνσον — 'Ο Γκλέν Φόρντ.

- 3) Από τους τρεις θασίλες του γέλι-ου Μπάστερ Κίτον, Στάν Λόρελ και Χά-ρολντ Λόυντ, πόσοι έχουν πεθάνει; — Κανένας — 'Ε-νας — Δύο.

4) Από τις κατο-τέρω χρονολογίες ποιά αντιπροσωπεύει πραγματικά τα έτη γεννήσεως και θανά-του του Ροδόλφου Βολφέντ; — α) 1895 — 1929, β) 1900 — 1926, γ) 1905 — 1931.

5) Με ποιά φιλμ της ή 'Ωντρεύ Χέμπτον κέρδισε το 'Όσκαρ ήθοιού; — Δεν πήρε ποτέ 'Όσκαρ — Με το φιλμ «Αριάν» — Με το φιλμ «Διακοπές στη Ρώμη».

6) Ποιά γνωστή στάρ είναι σύζυγος του διασημού τραγουδιστή και ήθοιου Τόνυ — 'Η Τζέιν Άλυσον — 'Η 'Ελνινορ Πάρκερ — 'Η Σόντ Τζάρρι.

ΚΑΡΙΝΤΙΝΑ

7) Πόσων χρόνων είναι σήμερα ή κόρη του Γκάρο Κούπερ, Μαρία; — 17 — 21 — 23 χρόνων.

8) Πόσα 'Όσκαρ έχει κέρδισε ο Γκάρο Κούπερ; — Ένα — Δύο — Τρία.

9) Νατάσα Γκουρτίν είναι το πραγματικό όνομα μιας νέας στάρ, που είναι σήμερα διάσημη στο Χόλλυγουντ. Ποιά είναι; — 'Η Σάντρα Ντι — 'Η Νάταλι Γούντ — 'Η Σιρλεϋ Μάκ Λέντ.

10) Με ποιά φιλμ έχει κέρδισε ο Ντέιβιντ Νίβεν το 'Όσκαρ ήθοιού; — Δεν κέρδισε ποτέ το 'Όσκαρ — Με το φιλμ «'Ο γύρος του κόσμου σε 80 μέρες» — Με τα «Χωριστά τρα-πέζια».

Δύο ελληνικά νησιά

Τα άρχικά και τα τρία γράμματα των κάτωθι ζητου-μένων λέξεων θά σας δώσουν διαβάζοντα στη σειρά, τα όνομα των δύο ελληνικών νησιών του Αιγαίου.

- 1) Νησί των Ν. Κυκλάδων, του οποίου το όνομα σχετίζεται μ' ένα προϊόν του.
- 2) Καρποφόρο δέντρο που... μυρίζει άνοιξι.
- 3) Αντικατέστησε την δκά.
- 4) Άπαράτητη για να κατασκευαστή ό,τιδήποτε.
- 5) Χρόνος του ριμάτος.
- 6) Έννοια, σημασία.
- 7) Άρπακτικό πτηνό.
- 8) Αντικείμενον φροντίζουν για τις γυναίκες.

Φτερωτές συλλαβές

Παίρνοντας τρία συνεχόμενα γράμματα από καθεμιά των κάτωθι λέξεων πρέπει να σχηματίσετε, θάζοντάς τα στη σειρά ένα πολεμικό πλοίο:

ΚΑΡΑΝΤΙΝΑ — ΤΙΤΟΣ — ΣΚΟΡΠΙΟΣ — ΚΑΛΛΙ-ΣΤΕΙΑ — ΤΖΙΟΚΟΝΤΑ.

Άλογα και σανές

Ένας κτηνοτρόφος έχει στους σταύλους του έναν άρι-θυό άλωνα, για τα όπλα άγοράσει σανό άκετό, για να έξασπύλαση την τροφή τους επί 50 μέρες. Μία έδο-μόδα όμως μετά ο κτηνοτρόφος άγοράζει άλλα 8 άλωνα κι' έτσι ο σανός τελειώνει ύστερα από 46 μέρες. Πόσα άλογα είχε στην άρχή ο κτηνοτρόφος αυτός;

Συναρμολόγησις

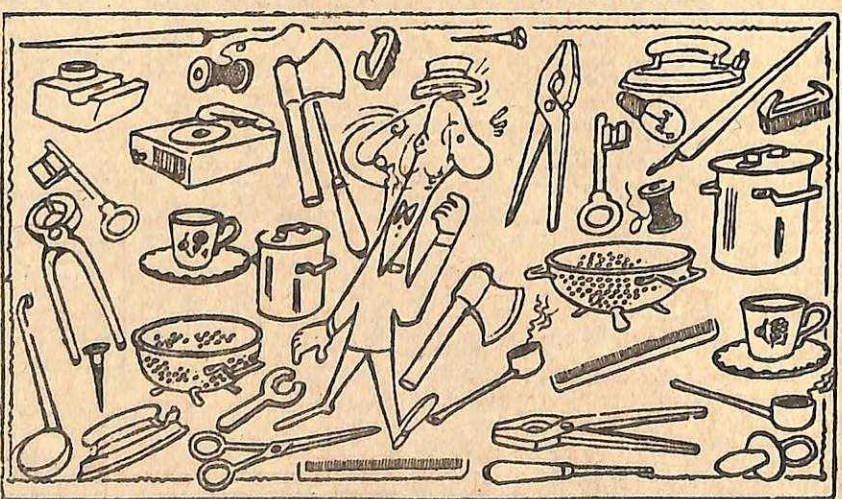
ΝΑ	ΔΟΥ	ΔΕΣ	Α
ΣΕΙ	ΔΡΑ	ΤΑΥ	ΓΟΡ
ΒΕ	ΜΕ	ΟΡ	ΡΟΞ
ΝΕΣ	ΚΕΡ	ΛΕΡ	Υ
ΜΙ	ΡΟΞ	ΜΑΙ	ΦΑ
ΣΥΜ	ΘΕΣ	ΛΙ	ΓΟ
ΝΙ	ΡΗ	ΝΩ	ΣΑ

Να συναρμολογηθούν οι άνωτέρω συλλαβές, έτσι ώστε ν' αποτελέσουν τις όνομασίες επτά τεράτων της έλληνι-κής μυθολογίας.

Ήλικίες

Στην οικογένεια Παπαδοπούλου υπάρχουν σήμερα δυο μικρά κορίτσια: ή Ντίνα και ή Μαρία. Η Ντίνα έχει σήμερα τα τριπλάσια χρόνια απ' όσα θά έχη ή Μαρία, όταν θά τριπλάσιασθι ή δική της σημερινή ηλικία. Σε τρία χρόνια όμως ή Ντίνα θά έχη άκριβώς τα τρι-πλάσια χρόνια απ' όσα θά έχη τότε ή Μαρία. Ποιά είναι σήμερα ή ηλικία του καθενός από τα δυο παιδιά;

Μονά και διπλά



Ο κ. Πελοπίδας θρίσκειται σε δύσκολη θέση. Το ά-νέθεσαν να έρθι άνάμεσα στα διάφορα αυτά αντικείμενα έκείνα, που υπάρχουν πιά μόνο φορά. Τα περισσότερα είναι καθώς θά περιγράψετε διπλά. Ύπάρχουν έν του-τους μερικά που είναι μονά. Άν θέλετε να βοηθήτε τον κ. Πελοπίδα πρέπει να έρθετε μέσα σε δυο λεπτά το πολύ, πόσα και ποιά είναι τα μονά αυτά αντικείμενα.

Οι λύσεις στη σελ. 70

ΜΙΑ από τις πιο σκανδαλώδεις ό-ποθείς που έφτασαν μπροστά στο δικαστήριο της 'Ιερρά 'Εξέτα-σεως ήταν εκείνη του μοναχού Χουάν Περρέ ντε Σααβέντρα, που πρέπει να χαρακτηρισθι σαν ένας από τους μεγαλύτερους άπατεώδεις.

Ο καταπληκτικός αυτός μοναχός έδωσε κατά την περίοδο της έξου-σίας του δυο μεγάλου 'Ιεροεξέτα-στο Πάρντο ντε Τεμπέλα (1538-1546). Προκείμενος με άποράμλλη ικανότητα ν' άπομνημνιζι το γραφικό χαρακτήρα των άλλων, άρχισε να

Ψευτικός λεγάτος ΤΟΥ ΠΑΠΑ

σκαρώνη παπικές δοούλες, θασίλικές διαταγές, συναλλαγματικές και με τα πλαστά αυτά έγγραφα ξεκίνη για να κατακτήσει ένα βασίλειο.

Ο Σααβέντρα αυτοτιλοφορήθη-κε μία μέρα ήποτης του τάγματός του 'Αγιού 'Ιακώβου, έφτιξε μία πλαστή διαταγή που του επέτρεπε να εισπράττη διάφορες εισφορές και με τον τρόπο αυτό έβγαλε στην τρέπη μέσος σ' ένα χρόνο πάνω από 3000 δουκάτα. Κατά το ίδιο διάστημα, έφειδισμένος με πλαστές διαταγές του βασιλιά, που τις είχε φτιάξει ο ίδιος, εισέπραξε από διάφορα έπαρ-χιακά ταμεία 360.000 δουκάτα. Έν-βαρυνόμενος απ' αυτό το άποτέλε-σμα, σκέφτηκε κατόπιν ν' αυτοεξα-ταγήσει σε καρδιάλιο και παπικό λε-γάτο και να έγκραστη την 'Ι-ερά 'Εξέταση στην Πορτογαλία.

Πήγε, λοιπόν, σ' ένα μικρό χωριό κι' εκεί σκάωσε με ύπομνη τα ά-παράτητα παπικά έγγραφα και τα-τόχρονα δυο έπιταγές, μία του αυ-τοκράτορα Καρόλου Κουίντου και δεύτερη του γιου του Φίλιππου για το βασίλειο της Πορτογαλίας 'Ιωάννη τον 3ο. Μ' αυτές τις έπιστολές, οι δυο ήγεμόνες έξιμνιούσαν τις άρετές και τις ικανότητες του Σααβέντρα και ύποδεικνυαν στον 'Υέιτονα και άδελφό τους την άναγκή να έγκα-ταστήσουν και στο βασίλειό του την 'Ιερά 'Εξέταση.

Οταν τέλειωσε αυτά τα έγγρα-φα, ο Σααβέντρα σκέφτηκε πως ή-ταν άπαραίτητο να κάνει μία δοκιμή. Πήγε, λοιπόν, στο Άγκμαόν και παρουσιάστηκε στον ήγουμενο της μονής των Φραγκισκανών της Άνδ-λουσίας, που μόλις είχε γυρίσει από τη Ρώμη. 'Ο ήγουμενος, μόλις είδε τα έγγραφα, προθυποποίησε να του παράσχει κάθε δυνατή βοήθεια. Ά-πό το μυαλό του δεν πέρασε ούτε στιγμή ή ιδέα ότ: τα έγγραφα αυτά θά μπορούσε να ήταν πλαστά.

Ο Σααβέντρα, φευγώντας από το Άγκμαόν, πήγε στη Σεβίλλη, ό-που προσέλαβε ένα γραμματέα και έναν οικόνομο, στους όποιους άνθε-σε να του έρουν ένα μεγάλο άρθμο από μαγεύρους, άμαζάδες και ύπη-ρέτες.

Άγοράσε ταυτόχρονα άσημένα σφειδίσια και παράγγειλε να του φτιάξουν μερικά άμφια καρδιάλιου. Έστειλε κατόπιν τους ανθρώπους του στο Μπανταχόχ με την έντολή να κάνουν γνωστό ότι άποτέλούσαν τη συνουσία ενός καρδιάλιου που ήγινε στην Πορτογαλία για να έγκα-ταστήσει την 'Ιερά 'Εξέταση.

Όταν ο Σααβέντρα έφανίστηκε ύστερα από δυο ήμέρες, όλος ο κλή-ρος και οι άσχές έτρεξαν να τον ύ-ποδεχτούν. 'Ο καταπληκτικός αυτός άπατεών δεν ήστασε να πάη στη μητρόπολη του Μπανταχόχ, όπου χο-ροστάτησε σε μία λειτουργία.

Είχε κάνει, όμως, μεγάλα έξοδα και σκέφτηκε πως δεν θά ήταν ά-σχημο να κείσθι μερικά χρήματα. Παρουσιάστηκε, λοιπόν, στους γιουίς του μαρκισίου ντε Ταρίφα, που εί-χε πεθάνει πριν από λίγο καιρό, διά-φορα πλαστά έγγραφα με τα όπλα ό μαρκιστής έφανίστηκε σαν χρεώ-στης από είκοσιτάς περίπου ενός ποσού 3250 δουκάτων, που είχε είσ-πραξε τάχα για κληρονομιά της Ά-γίας 'Εσρας! Οι κληρονόμοι άναγ-κάστηκαν, φυσικά, να πληρώσουν για να μην κληιδώθι ή μνήμη του πατέ-ρα τους.

Ο Σααβέντρα έστειλε κατόπιν το γραμματέα του στη Λισαβόνα για να προαναγγείλι στο βασιλιά 'Ιωάν-νη τον 3ο την έπισκεψι του. Ο βασιλιάς 'Ιωάννης δεν έπιθυ-μούσε καθόλου να ίδθι την 'Ιερά 'Ε-ξέταση στο κράτος του. Και τις άν-

Ανθρώπινα δλοκαυτώματα

πλήψεις του συμμερίζονταν κι' οι κληρικοί της Πορτογαλίας που δεν είχαν το φανατισμό των 'Ισπανών συ-ναδέφων τους. Άλλ' ή διαταγή του Πάπα ήταν ρητή: 'Ο βασιλιάς 'Ιωάν-νης, έέ άλλου, δε μπορούσε να φαη άδιάφορος στις συστάσεις του ίσχυ-ρού γείτονα του, του βασιλιά της 'Ισπανίας, και του αυτοκράτορα Κα-ρόλου Κουίντου.

Την 'Ιερά 'Εξέταση, Άλλ' ο Σααβέντρα δεν είχε κα-κούργα ένστικτα και δεν ήθελε να κάνει σε κανένα κακό. Το μόνο που έπιθυμούσε ήταν να κερδίσι χρήμα-τα. Κι' έργαστηκε άσυστατά για γιά το σκοπό αυτό. Συγκέντρωσε γύρω του κάμποσες καταδοτές και, σπριζόμενος στις πληροφορίες τους, κατάρτισε έναν κατάλογο ύποπτων, όπου περιλαμβάνονταν οι πλουσιότε-ροι άνθρωποι της Πορτογαλίας. Άρ-χισε έπειτα να τους καλή έναν-έναν.

Αυτές οι προσκλήσεις γίνονταν σύμφωνα μ' άρισμένη διαδικασία. Δυο ρασοφόροι οδηγούσαν τον «ά-ποπτα» μέσα σε μία αίθουσα χωρίς παράθυρα κι' εκεί τον άφηναν μόνο του κάμποσες ώρες. Κάπου-κάπου έφανίζονταν ένας μοναχός με κουκ-κούλα, που γονάτιζε μπροστά σ' ε-ναν 'Εσταυρωμένο και ψιθύριζε διά-φορες προσευχές. Το θύμα έτρεχε

προσευχές του, έφευγε. 'Ο άποπτος οδηγείτο κατόπιν σε μία αίθουσα που οι τοίχοι και τα τάρτα της ήταν σκεπασμένοι με μαύρο πανί. Εκεί συνέδριζε το δι-καστήριο της 'Ιερρά 'Εξέτασεως. 'Ο πρόεδρος είσοδιούσε τον κατηγο-ρούμενο ότι δεν του έπιτρέπονταν ν' άπαντήσει παρά μόνο με «ναί» και με «όχι». Η εξέταση συνεχίζε-ταν κάμποση ώρα. Στο τέλος, έφανί-νον τον κατηγορούμενο και τον οδηγού-σαν στην αίθουσα των βασανιστηρί-ων. Οι βοηθοί του δημίου άρχιζαν άμέσως να τον γδύνουν. Τη στιγμή εκείνη, ένας μοναχός με κουκούλα, περνώντας πλάι του, του ψιθύρι-ζε: — Μόνο ο καρδιάλιος μπορεί να σε σώσι. Έπικαλέσου την προστα-σία του.

Ο κατηγορούμενος, μόλις άκου-γε τα λόγια του μοναχού, φώναζε: — Ζητώ ή ύπόθεσί μου να έξε-τασθι από τον παπικό λεγάτο!

Οι 'Ιεροεξεταστές έκαναν τότε πως συσκέπονταν και, στο τέλος, δειτάσαν το δήμιο να σταματήσει. Πήγαιναν ύστερα το θύμα σ' ένα ύ-πογειο κελλί, όπου ό άφηναν πολ-λές ήμέρες, όσπου ο παπικός λεγά-τος να άποφασισι να το δεχθι.

Ο Σααβέντρα τρομοκρατούσε στην άρχή το θύμα, περιγράφοντας τα βασανιστήρια που το περιμέναν, του έκανε κατόπιν ένα είδος κατη-χήσεως και τελείωνε ως εξής:

— Τα έγγραφατά σου είναι μεγά-λα. Άλλ' ύπάρχουν άλλα μεγαλύτε-ρα. Οι άρρετικοί άπειλούν να κατα-πνέουν την όρθή πίστι. Τι είσαι δια-τεθειμένος να κάνει για να θωρα-κίσθι ή έκκλησία του Χριστού;

— Όχι μου ζητήθι, άπαντούσε το θύμα.

— Ένισχυσε, λοιπόν, το ταμείο της Άγίας 'Εσρας, που έχει άναγκή από χρήματα, για τον άγώνα έναν-τίον των άπίστων. Έπακολουθούσε τότε το παζάρε-μα. 'Ο Σααβέντρα κατάρρενε να του πάρη όσα μπορούσε περισσότερα κι' έπειτα τον άφηνε ελεύθερο.

Κάποτε, όμως, ο Πάπας πληροφο-ρήθηκε ότι λειτουργούσε 'Ιερά 'Ε-ξέταση στην Πορτογαλία, χωρίς αό-τως να έχη ιδέα και άνέθεσε στο μεγάλο 'Ιεροεξεταστή της 'Ισπανίας Ταμπέρα να εξετάσει την ύπόθεσι. 'Ο Σααβέντρα άμειχθι τότε κρυφά από τη Λισαβόνα και όδηγήθηκε στη Σεβίλλη. Άπό εκείνη τη στιγ-μή, χάθηκαν τα ίχνη του. Άλλ' ή 'Ιερά 'Εξέταση διατηρήθηκε στην Πορτογαλία κι' άργότερα εισήχθη-σαν κι' εκεί οι «άουτο-ντά-φε» κατά το ισπανικό ποτότυπο.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕ Σ: Η τραγική πε-ριπέτεια δυο Άγγλων έμπορων.



Ο Σααβέντρα τρομοκρατούσε στην άρχη, περιγράφοντας τα βασανιστήρια, που το περιμέναν...

Έτσι, ο Σααβέντρα έγινε δεκτός με μεγάλες τιμές στη Λισαβόνα. Έκει, άρχισε άμέσως να οργανώνη

ΟΙ «ΧΡΩΜΑΤΟΛΟΓΟΙ» ΜΑΝΤΕΥΟΥΝ το χαρακτήρα σας

Από το συνδυασμό τριών χρωμάτων που προτιμάτε

Ας ύποθέσουμε ότι έχετε ύποθέ-σει ότι ύποψήφισται για μία θέση με καλό μισθό, σε κάποια μεγάλη εταιρεία. Τα χαρτιά σας και τα συ-στατικά σας είναι πρώτης τάξεως. Φεύγετε λοιπόν απ' το γραφείο του διευθυντού με την έντομή πως έ-ξασφαλίσατε πιά τη θέση.

Άμέσως όμως έπειτα από σας, μπαίνει στο γραφείο ένας κύριος και δηλώνει στο διευθυντή:

— Δυστυχώς, είναι άκατάλληλος για μία ύποθετη θέση. Γιατί είναι τύπος «άσπρος-κόκκινος-βιολέ».

Και ο διευθυντής σάνει τ' όνομα σας απ' τον κατάλογο των ύποψι-φών.

Η σκηνή αυτή, που φαίνεται άπι-θαγή και φουτουριστική, συμβαίνει πραγματικά κάθε τόσο στην 'Αμερ-ική. Άρισμένες επιχειρήσεις χρησιμο-ποιούν ήδη, για την έπιλογή του κα-ριούργου προσωπικού τους, τας πα-ρίνομας της «χρωματολογίας», ενός νέου κλάου της ψυχολογίας που ά-νέκυψε από την έπίσημη άποψη των ανθρώπων που προτιμούν, με δόσι, τα χρώματα που προτιμούν. Οι ειδικοί χρωματολόγοι έχουν κά-νει έρευνες και παρατηρήσεις πάνω σε εκατοντάδες «έθελοντες» πειρα-ματόζωα, για να διατυπώσουν τους κανόνες της «επιστήμης» τους.

Τα τρία τέταρτα των ανθρώπων που ρωτήσαν, δήλωσαν ότι προτι-

τότε κοντά του, ζητώντας να μάθι γιατί τον είχαν όδηγήσει εκεί. Άλλ' ο μοναχός, άφου τελείωνε τις

μούν το μπλε χρώμα, οι δε ύπόλοι-ποι το πράσινο, το κόκκινο ή το ρόζ. Δεν ένδιαφέρουν όμως οι χρω-ματολόγοι για ένα μόνο χρώμα, έ-κείνο που άρσει περισσότερο απ' όλα στον έξεταζόμενο. Για να διαγνώ-σουν το χαρακτήρα του — κάποτε με εκπληκτική έπιτυχία — πρέπει να έρ-ρουν τις προτιμήσεις του για ένα συν-δυασμό τριών χρωμάτων.

Η μέθοδος τους είναι σύντομη και άπλη: Σ' έναν άντρα, παρατηρούν το πούκαμισό του, τη γραβάτα του, τις κάλτσες του, το καπέλο του. Σε μία γυναίκα, την τσάντα, τα παπού-σια και τα νύχτια της.

Ύστερα λένε στον έξεταζόμενο να γράψι κάτι τι — ότιδήποτε — βάσει-τας στη διαθέσι του μελάνια και έλ-λη γραφής διαφόρων χρωμάτων. Προσέχουν δε ποιο συνδυασμό χρω-μάτων θά διαλέξι.

Τέλος, το παρουσιάζουν ένα πίνα-κα με χρώματα και του ζητάνε να ύποδείξει τρία απ' αυτά, όποια του άρεσουν καλύτερα.

Έτσι, συμπεριανουν τελικά ποιο χρωματικό συνδυασμό προτιμάει, και με το στοιχείο αυτό κάνουν πιά τη διαγνώση του χαρακτήρα του.

Άν θέλετε να κάνετε μία δοκιμή στον εαυτό σας ή στους φίλους σας, θά βοηθή πιά κάτω τους πιο συνήθι-μηνους συνδυασμούς και τον χαρα-κτήρα που άντιστοιχεί στον καθέ-να.

Μπλε-άσπρος-πράσινο. Νοσηρσώνη προσοχή, άλλ' όχι άρκετη έπιβολή. Μπλε-κίτρινο-κόκκινο. Τύπος προ-ϊστομένου, με μεγάλη ενεργητικότη-τα και δραστηριότητα, άμελιτικός.

Μπλε-πράσινο-ρόζ. Φιλία, ελι-κρίνια, έξαφρετική έντιμότης, συχνά

δμως και τεμπέλα. Μπλε-άσπρος-μαύρο. Τύπος σφι-χτοχρόνης, φιλόποτης, έγωιστής.

Πράσινο-κίτρινο-βιολέ. Καλλιτε-χνική φύσις, τρυφερό, στοργική, άλ-λά χωρίς πρακτικό πνεύμα.

Πράσινο-άσπρος-κίτρινο. Άκού-ραστος στη δουλειά, εύσυνετός, άρ-ραστός, άλλα δίχως πολλή φαν-τασία.

Πράσινο-κόκκινο-μαύρο. Πεισμα-τάρης σαν μουλάρι, γεμάτος προκα-ταλήψεις, πρακτικός, έννοιος να τε-λείωνη μόνος του τις δουλειές του.

Πράσινο-κόκκινο-μαύρο. 'Εξυ-πνός, φιλόδοξος, άρριβιστής, άπορα-σμένος να ξεπεράσει τους άλλους με όποιονδήποτε μέσον.

Κίτρινο-κόκκινο-μαύρο. 'Επιστη-μονικός τύπος, ψυχρός, λογικός, όχι καλός όμιλητής.

Κίτρινο-κόκκινο-άσπρος. Χαρα-κτηριστικός τύπος με σύμπλεγμα κα-τωτέρου, γεμάτος άμφισβήσεις, δί-χως αυτοπεποίθησι.

Βιολέ-κόκκινο-άσπρος. Ματαιόδο-ξος, ζηλιάρης, ικανός στα παζάρια, άλλα του άρέσουν οι κολλασίες.

Στις δοκιμές που έκανε με κατα-δικούς και με τρυφερούς ψυχάρρε-αν, ο δοκτωρ Σάβοντερμπεκ, ένας ά-πό τους πιο διακεκριμένους 'Αμερι-κανούς χρωματολόγους, άνακάλυ-ψε ότι ο συνδυασμός «μαύρο-μαύρο-βιολέ» είναι ο εύνοσημος των κακοϋρ-γών, ενώ ο εύνοσημος των κακοϋρ-γών είναι ο συνδυασμός «μαύρο-μαύρο-βιολέ».

Το πείραγμα είναι ότι οι κανονικοί άνθρωποι σπάνια διαλέγουν ένα συν-δυασμό που περιέχει καφέ ή γκριζο-κόκκινο-μαύρο. Φιλία, ελι-κρίνια, έξαφρετική έντιμότης, συχνά

ΜΕ πολλά και σημαντικά φυσικά και επικήτητα προσόντα — ανάστημα 1,69, περιφέρεια στήθους 96 εκ., κοκκινόξανθο μαλλιά, καστανά μάτια κι' ένα σώμα, που θα το ζήλευαν πολλές «πιν-άπ-κέρλε» — η Σάντρα Μίλο αγωνίσθηκε σκληρά και σκληρά έχει εξασφαλίσει μια πολύ διακεκομμένη θέσι στο στερέωμα των καινούργιων στάρ το Ιταλο-γαλλικού κινηματογράφου.

Την είδαμε σε πολλές ταινίες, στις οποίες κρατούσε σημαντικούς ρόλους. «Ανάμεσα σ' αυτές, ιδιαίτερα αξιωματικές καλής έρμηνείας εκ μέρους της έχουν οι: «Η Έλενα και οι άνδρες», με την Μπέρκμαν, «Οι περιπέτειες του Άρσεν Λουπέν», με το Ρομπέρ Λαμουρέ, «Ο καθρέφτης με δυο όψεις», με τη Μισέλ Μοργκάν, «Ηρακλής ο μέγας», με τον Έντμοντ Πέροντο, και αρκετές άλλες, που την έκαναν, μέσα σε λίγα χρόνια, μία από τις περιζήτητες και καλοπληρωμένες νέες στάρ του ευρωπαϊκού κινηματογράφου. Όσον αφορά τις νεώτερες ταινίες της, αυτές είναι 4 τόν αριθμό και έχουν τους τίτλους: «Ο στρατηγός ντε λα Ρόβερε», η περιπέτεια δραματική-πολεμική δημιουργία του Ρομπέρτο Ροσελλίνι, με το Βιτόριο ντε Σίκα, η δραματική-αισθηματική «Η παγίδα», με τον Άλμπέρτο Σόρτι, τον Σαβιέ Κούγκατ και τη γυναίκα του Άμπιμ Λέην, και άλλες.

Μα συγκινούν ιδιαίτερα ο κινηματογράφος, τα στούντιο και γενικά ο κόσμος της θόδης, λέει η ίδια σήμερα, αλλά με συγκινεί εξ ίσου και η φιλολογία, το έπαγγελμα της συγγραφέως, δηλαδή. «Έχω γράψει κι' έχω κυκλοφορήσει ήδη στην 'Ιταλία δυο ποιητικές συλλογές κι' ένα αισθηματικό ρομάντο, με ψευδώνυμο, Βέβαια. Και τώρα πρόκειται να κυκλοφορήσουν μια ακόμη ποιητική συλλογή κι' ένα καινούργιο κοινωνικό μυθιστόρημα, από τα οποία περιμένα πολλά ήθηκα φάφελ. Βέβαια, δε ζήλεμα δάφνες Φρανσουά Σαγκάν της 'Ιταλίας, αλλά θα ήθελα να εξελιχθώ σε μια καλή και άγαπητη συγγραφέα ανάμεσα στις 'Ιταλίδες πρό πάντων. Και προς αυτή την κατεύθυνση συγκεντρώνω όλο το διαθέσιμο καιρό μου και τις καλύτερες δυνατότητες μου. Εκείνο που με ροβίζει μόνον είναι, ότι για το σκοπό αυτό διαθέτω και όλες τις οικονομίες μου. Από τον κινηματογράφο εισπράττω χορήματα, για να τα δίνω στις εκδόσεις μου. Έπιπλέον όμως, ότι κάποτε θα αποχρημαθώ...

Η Σάντρα Μίλο — το πραγματικό της επώνυμο είναι Μαρίνι — γεννήθηκε στο Μιλάνο της 'Ιταλίας, στις



Μία χαρακτηριστική πόζα της Σάντρα Μίλο

Σάντρα Μίλο

Η όμορφη στάρ και συγγραφέως του ευρωπαϊκού κινηματογράφου!

16 Φεβρουαρίου του 1932, μεγάλωσε και σπούδασε εκεί και το 1952 τη συναντούμε για πρώτη φορά στο πρώτο έτος της φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου του Μιλάνου. Έκείνη την ημέρα, μία ζεστή ανοιξιάτικη, οι φοιτητές και οι φοιτήτριες, κατά μικρούς ομίλους, βρίσκονταν στο προαύλιο, περιμένοντας την επόμενη ώρα παραδόσεως. Σ' ένα από τους ομίλους αυτούς, που αποτελείται από

5-6 ωραιότερες κοπέλλες, είναι και η Σάντρα, κρατώντας ένα συγγραμμάκι στο χέρι και διαβάζοντας. Τι θα λέγατε, ώριστες μου δεσποινίδες, αν σας πρότεινα να παίξετε στον κινηματογράφο; ακούει εξαφνικά μια φωνή πίσω τους. Και βλέπουν να τις πλησιάζει ένας νέος και πολύ συμπαθητικός κύριος, που, πλησιάζοντας ακόμη περισσότερο, προσθέτει με θάρρος:

«Αντίθετα, μάλιστα, και οι δύο τους, ιδιαίτερα, μάλιστα, η Μαργαρίτα, δεν παύουν να ρίχνουν λάδι στη φωτιά, ξερεβίζοντας περισσότερο, με ώριμες πράξεις και ενεργειές τους τους ήδη εχθρικά διακεκμενούς απέναντί τους βρετανικούς αριστοκρατικούς κύκλους.

Οι εμφανίσεις της Μαργαρίτας κατά τη διάρκεια του γαλλικού ταξιδιού της έχουν προκαλέσει μεγάλο σκανδαλό στην ύψηλη κοινωνία του Λονδίνου. Συγκεκριμένα, η γαλλοκρατία αντίστασης κατηγορείται: 1) «Ότι έμμενίζονταν συχνά ξεγένηστη και άπνευ να τη φωτογραφίζουν σ' αυτή την κατάσταση. 2) «Ότι κυκλοφορούσε με παλτότα χωρίς τακούνι. 3) «Ότι τα ντεκολτέ της ήταν πολύ ταμπρότερα από επιτρεπόμενα. 4) «Ότι, παραδειγματικά, παρ' όλη την παρουσία της, χωρίς καμιά και χωρίς γάντια. 5) «Ότι το μαγιό της... δεν είχε μπρετέλλες!

Ο Τόνυ, προσεγτικότερος, δεν υπέπεσε σε τόσο... σοβαρές παραβάσεις των έθιμο-εθιμικών κανόνων, μα οι αστοκρατικοί κύκλοι τον κατηγορούν πως δεν απέκρυψε με την επιβαλλόμενη ανήλικη πρόταση, που του έκαναν 'Αμερικανόι, παραναγού, να λάβει μέρος στο γύρισμα μιας ταινίας, που θα είχε τον τίτλο «Ο φωτογράφος και η ποικιλία».

Οι παραναγού προσφέρθηκαν να του δώσουν 2 εκατομμύρια δολάρια αν δενόταν να παύει ο ίδιος σε μερικές ερωτικές σκηνές με μία ωσία της Μασαχουσέτης, που θα συμπληρωνόντουσαν με αθηνικά επίκαιρα από τον ναύτο Φουκιά ο Τόνυ άρνιθηκε, δηλ. όμως —τονίζοντας— με τον καινοφανή και άγανακτικό τονό που θα έπρεπε να πάρει.

— «Απ' ότι βλέπω γύρω μου, η λος σας έχετε, ότι μου χρειάζεται άρκεστος: νειάτα, άνδρα και όμορφοι. «Όσο για ταλέντο, θα το βρούμε κι' αυτό. Λοιπόν, ιδού η κάρτα μου. «Αν σκεφθήτε πρακτικά και λογικά, νομίζω, ότι δε θα αρέστε να σας διαφύγει μία μοναδική ευκαιρία να διακριθήτε στον κινηματογράφο κι' ίσως-ίσως να γίνετε στάρ...

Οι κοπέλλες πήραν την κάρτα και, διαβάζοντας την, έβλεπαν τα γέλια. «Επειτα, άλλαξαν τις γνώμες τους σχετικά με την πρόταση και χάρισαν χωρίς ν' αποφασίσουν. «Από την επομένη, όμως, κιόλας, η Σάντρα άρχισε να βασανίζεται από μία ιδέα: μήπως θα είχε γρηγορώτερο και πιο σίγουρο μέλλον, αν ακολουθούσε την πρόταση αυτού του άγνωστου ελαφινικού νέου ταλέντου;

Σκέφθηκε πολλές ημέρες και νύχτες και τελικά πήρε την απόφασή της: Θα εγκατέλειπε το Πανεπιστήμιο, για να κυνηγήσει μία χίμαιρα. Θα πήγαινε να παρουσιάσει ο' αυτό τον άγνωστο κι' ότι ήθελε η τύχη, θα γινόταν...

Πραγματικά, όταν έπειτα από δυο εβδομάδες, την ξαναείδε ο άγνωστος παραναγός, δε μπόρεσε να κρύψει τον ένθουσιασμό του:

— Καλώς ήρθατε, σινιρίνα Μαρίνι, της είπε αυθόρμητα και ευγενικά. Καθίστε, παρακαλώ. Και πρώτ' απ' όλα, θα ξέρετε, άσφαλώς, ότι έχετε σημαντικές αναλογίες τόσο τέλειες, όσο και η 'Αφροδίτη της Μήλου...

Άμεσως, τις επόμενες ημέρες, άρχισε και η προεργασία για το «ελαφίσιο» της καινούργιας στάρλετ. Μεγάλοι οίκοι ραπτικής, ινστιτούτα καλλιέργειας, κομμωτήρια και, τέλος, κάποια δραματική σχολή για να μάθει η Σάντρα τα έντελως απαραίτητα. Τα υπόλοιπα θα τα κανόνιζε ο χρόνος. Κι' έτσι, δέκα μήνες αργότερα, γεννήθηκε ένα ακόμη αστερί του ευρωπαϊκού κινηματογράφου, που σήμερα βρίσκεται στην πιο βελήκη εξέλιξη του.

«Έχω γυρίσει ταινίες με πολλούς γνωστούς 'Ιταλούς και Γάλλους σκηνοθέτες, λέει η ίδια, αλλά την αποδοτική και έγκάρδιο συνεργασία μου με το Ροσελλίνι στο «Στρατηγός ντε λα Ρόβερε», δε θα την ξεχάσω ποτέ. Ούτε ξέρω, ούτε μ' ενδιαφέρει το τι είναι ο Ροσελλίνι ως άνθρωπος. Άλλά ως σκηνοθέτης του κινηματογράφου είναι πραγματική μεγαλοφυΐα. Η μεγαλύτερη επιθυμία μου σήμερα είναι να ξαναγυρίσω ταινία μαζί του, παρά το γεγονός ότι σ' αυτήν που ετοιμάζει τώρα, δε μου έδωσε ρόλο...

«Όπως όλες οι γυναίκες, που γνωρίζουν το Ροσελλίνι από κοντά, έτσι και η Σάντρα είναι πραγματικά ένθουσιασμένη από την προσωπικότητα και τη λεπτή χαρά του. Πολύ περισσότερο από πέρσι, όταν ο διασημος σκηνοθέτης και δημιουργός «σκανδαλίων» την πήρε μαζί του και έπαιξε κτηνάρους διαφόρων ευρωπαϊκών πρωτεύουσες — μεταξύ των οποίων και την Αθήνα — για την ποσειρία της ταινίας τους. Είναι τόσο συνδεδεμένη μαζί του, ώστε, μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα, καταράσσε ν' αποκτήσει και τη φίλη της δευτέρας της Σάντρα Ροσελλίνι, της γνωστής 'Ινδής καλλονής Σονάλι ντας Γκρόντ, που έγινε η αιτία και του διαζυγίου Ροσελλίνι - Μπέρκμαν, και να μεταναστεύει στο σπίτι του στη Ρώμη ενόσω, κάνοντας ακόμη και χρέη... γκουβερνάντας στα 4 παιδιά, που έχει από την 'Ινγκριντ, όταν βρισκόνταν κοντά του!...

Σχετικά με τις προτιμήσεις και τις γνώμες της για τους συναδέλφους της του διεθνούς κινηματογράφου, να τι λέει η ίδια:

— «Από τις συμπαινώσεις μου στάρ αγαπάω και θαυμάζω ιδιαίτερα την Γκιολέττα Μασίνα, που είναι και σύζυγος ενός άλλου μεγάλου καλλιτέχνη, του σκηνοθέτου Φεντερίκο Φελλίνι. «Από τις Γαλλίδες, τη Μισέλ Μοργκάν, με την οποία συνεργάστηκα στο φιλμ «Ο καθρέφτης με δυο όψεις». Από τις 'Αγγλίδες... δε θαυμάζω καμιά και από τις 'Αμερικανίδες, η προτίμησή μου στρέφεται προς τη Μαίριλιν Μονρό, της οποίας η έρμηνεία στο φιλμ «Είκοσι το प्रतिμούντα» ήταν άψογη και βραβεύοι «Οσκαρ». Είναι τρεις περιπαιχτές γυναίκες και εξαιρετικές καλλιτέχνιδες, που πρέπει να αποδεχτούν πρότυπο για κάθε νέα ήθοισι του κινηματογράφου...

E. MATO

Η ΖΕΣΤΗ είχε γίνει άνηφορη κι' ο κόσμος είχε ξεχυθεί προς τη θάλασσα εκείνο το απόγεμα. Τ' αράκι ήταν στεφανό, έρχόταν από τα πέρα βουνά, και η Αιθιόπης, η πλά, τα καφεένια, οι δρόμοι της, έμοιαζαν με πολύχρωμο φόρεμα. Από τα Πλάτνια και την προκλασία είχε ζωρήσει η κίνηση και καείς δεν κρατίταν στο δωματίο του.

Ο κόσμος άναζητούσε λίγη σκιά, λίγη δροσιά ανάμεσα στις δεινδοαστοχίες και στις άπομερες κρυφές γωνιές της ακρογιαλίας.

Μία λεπτή, ψηλή, κομψοτυμένη γυναίκα, με άπαλη, σιγανή περπατησιά, προχωρούσε κι' αυτή άνάμεσα στον κόσμο κι' έρχόταν να βρή καταφύγιο σε μία άπομερη γωνιά, που τη σκίαζε το ψηλό κτίριο ενός ξενοδοχείου.

Στην Άννα δεν άρεσε ο θόρυβος του ξενοδοχείου. Γι' αυτό, κάθε χρόνο, που πήγαινε στην Αιθιόπια, προτιμούσε να μείνει στο σπίτι μιας ήσυχης οικογένειας, που νοίκιαζε κάθε τέτοια εποχή δυο — τρία δωμάτια.

Έτσι έγινε και φέτος — κι' ήταν η πρώτη χρονιά, που η Άννα δε φορούσε τα μαύρα, έπειτα από δέκα χρόνια, που είχε πεθάνει ο άντρας της, πολύ νέος ακόμη, από αυτοκτονιστικό δυστύχημα, στην Αθήνα.

Κι' όμως, η Άννα ήταν πολύ νέα ακόμη και δ.

Τό μαράβι

μορφή γυναίκα. Δεν είχε ξεπεράσει τα τριάντα τρία χρόνια.

Ο γάμος της Άννας ήταν ένας γάμος από άναχη και υποχρέωση προς την οικογένειά της. Δέχτηκε τότε να παντρευτεί τον Πέτρο, γιατί δεν εύρισκε άλλη λύσι για να διευθετήσει το οικονομικό ζήτημα των δικών της.

Δεν είχε μεσολάβησε, λοιπόν, κανένα είδωλλιο, δεν είχε προηγήσει καμμία ερωτική περιπέτεια. Δεν τον αγαπούσε τον άντρα της, αλλά τον συμπαθούσε και τον άνεχόταν ως σύζυγο, επειδή κι' αυτός ήταν δημοφής άντρας, κομψός, με πολύ καλή θέσι στην κοινωνία και με αρκετά μεγάλη περιουσία. Διατηρούσε, λοιπόν, η Άννα την πιο καλή ανάμνηση απ' αυτόν τον άτυχο γάμο και προσπαθούσε μετά το θάνατο του άντρός της να ζωρήσει αυτές τις άναμνήσεις, είτε από υποχρέωση στο νεκρό, που της είχε άρσει μία τέτοια κληρονομιά, ώστε να περνά άνετη ζωή, είτε από καθήκον συζυγικό, τιμώντας τη μνήμη ενός ανθρώπου, που δεν πρόφτασε να χαρή την ευτυχία ενός γάμου και της συζυγικής ζωής.

Δεν υπόφερε καθόλου η Άννα πρην απ' το γάμο της, όσο υποφέρει και πόνεσε μετά το θάνατο του άντρός της, με τον οποίο είχε ζήσει μόλις ένα χρόνο.

Τα μαύρα, που είχε φορέσει τα τρία πρώτα χρόνια, δεν τη βάραιναν καθόλου. Μάλιστα τα είχε συνθηθεί τόσο πολύ, που συνέχιζε να τα φορά και κατόπιν, σε πιο έλαφρο πένθος, κομμένα μ' ένα σειρηναίο ή ένα γαϊακάδι λευκό.

Δεν τον είχε αγαπήσει τον άντρα της όταν παντρεύτηκε, αλλά μετά το θάνατο του, άναζητούσε τη σκιά του και τις γωνιές, όπου είχαν ζήσει μέσα σ' ένα χρόνο μαζί.

Στην Αιθιόπια την είχε φέρει εκείνο το καλοκαίρι, για να περάσουν τις δεκαπέντε μέρες του μέλιτος. Κι' έρχόταν από τότε εκεί κάθε χρόνο, στο ίδιο οικογενειακό δωμάτιο, όχι για μνήμα, αλλά για άναμνηση και για άναμνηση του πρώτου ταξιδιού της έξω από την Αθήνα.

Σ' όλους τους φίλους και στους γονείς της ακόμη, έκανε εντύπωση η στάση της.

Οι γονείς της την παρότρυναν να ξαναπαντρευτεί, να εγκαταστήσει τη ζωή της.

Τι σάς ενδιαφέρει για μένα; τους έλεγε. Έγώ το έχω κάνει από τον έκα να γίνω σάς. Παντρεύτηκα έναν άνθρωπο που δεν τον αγαπούσα, ακριβώς για να σάς βγάλω από τις οικονομικές δυσχέρειες. Δεν περνατε καλά; Άφρησε με! Είμαι κυρία να κανονίσω κι' εγώ τη ζωή μου όπως θέλω.

Ο πατέρας όμως της Άννας ήταν κακός σύζυγος και οικογενειακός. Ήταν, πρό πάντων, χαρτοπαίκτης και ένοχλοδίας διαρκώς την Άννα με τις απαιτήσεις του.

Τρία χρόνια βάσταξε η έπιμονή των γονέων της, αλλά και η απάτησή τους να ξαναπαντρευτεί και να πάρει ένα νέο, πολύ πλούσιο...

Μια χαρτοπαίκτη λεία, χαμένος, χρεωμένος μ' ένα υπέροχο ποσό, πάνω στην απελπισία του, γιατί έβλεπε πως δε ήταν άδύνατο πιά στην κόρη του να καλύψει τη ντροπή της καταστροφής του σπιτιού τους, έβγαλε το πιστόλι και σκότωσε τη γυναίκα του και αυτοκτόνησε έπειτα κι' αυτός.

Ξαναφόρεσε η Άννα τα μαύρα, πιο βαριά. Έκλαψε, ήρθε σε συμβιβασμό με τους πιστωτές της, πλήρωσε για έξοφληση ένα μέρος του χρέους κι' απομονώθηκε άκόμα πιο πολύ από την κοινωνία, ζώντας όσο μπορούσε περισσότερο μόνη.

Με τον παλιό και με το νέο πόνο, που πλημμύρισε την ψυχή της.

Εφέτος, λοιπόν, ήταν η πρώτη χρονιά, που φόρεσε ένα λευκό έμπριμα, ένα φουστάνι δλο κλός, που της πήγαινε υπέροχα στην όμορφη της και στο λυγρό κορμί της.

Γι' αυτό, έκανε τόση εντύπωση στους άντρες και γύριζαν όλοι να τη θαυμάσουν.

Έτρωγε το παγωτό της τράκι, άναπνέοντας μ' εύχαρίστησι το άπαλό άεράκι, που έκοβε τη λαύρα του ζεστού έκεינו άπομεσημέρου και, κυττάζοντας άφηρημένα ένα λευκό γιάνι, που είχε άράξει την προηγούμενη νύχτα, ακριβώς αντίκρυ από το καφενείο που καθόταν.

Της άρεσαν πολύ τα ταξίδια με πλοίο, μα δεν είχε προφτάσει να τα χαρή. Και τώρα, μόνη της, δεν τολμούσε να ξαναοιχτεί. Γι' αυτό, προτιμούσε την Αιθιόπια, με τη θάλασσα της και τ' ακρογιαλία της, όπου μπορούσε να μείνει όσον καιρό ήθελε.

Μία φωνή την τράβηξε από τους συλλογισμούς της:

— Μοίρες! Μοίρες! Νά σου λέω την τύχη σου, άρνια κυρία!

Η Άννα γύρισε και κύτταξε. Ήταν μία νέα, όμορφη ταίγγανα, μ' ένα μπουκετάκι γιασεμί, καρφωμένο στα μαλλιά της.

— Νά σου λέω την τύχη σου. Άνθρωπος άξιω-

Μία βαρκούλα ξεκόλλησε από το γιάτ, με τρεις έπιβάτες. Δύο άντρες και μία γυναίκα. Κατέβηκαν στην αποβάθρα, έβδσαν τη βάρκα και τράβηξαν προς το παραλιακό καφενείο, που καθόταν η Άννα.

Οι δύο άντρες φορούσαν λευκά. Ο ένας είχε και χρυσές έπιμαίδες. Θά ήταν ο ιδιοκτήτης του γιάτ.

Η γυναίκα φορούσε μία μουσελίνα ράζ, πολύ φάρδεια, μ' ένα πολύ σηκωτό κοράζ.

Ξαφνικά, μία φωνή άκούστηκε και η γυναίκα έτρεξε προς την Άννα:

— Άννα! Έπιτέλους! Η Άννα συγκινήθηκε τόσο πολύ, που έμεινε άκίνητη.

Η Μαίρη ήταν μία παλιά συμμαθήτριά της από το Γυμνάσιο κι' είχαν να ιδωθούν από την ημέρα του γάμου της, όπου ήταν κι' αυτή προσκελεμένη.

Η Μαίρη είχε άργήσει πολύ να παντρευτεί, γιατί είχε άκολληθεί με την έπιστημη της. Ός γιάτ, είχε παρακολουθήσει τρεις ειδότητες. Είχε ξεπεράσει κι' αυτή τα τριάντα δύο και τότε άποφάσισε να παντρευτεί μ' ένα συνάδελο της.

Τώρα έκαναν το ταξίδι του μέλιτος, με το γιάτ ενός φίλου του άντρός της.

Νά σου συστήσω τον άντρα μου... Και τον καλύτερό μας φίλο, τον κύριο Γιαννάκη Πετρή, που μας φιλοξενεί στο γιάτ του.



Όταν έφυγε το γιάτ από την Αιθιόπια, έφυγε και η Άννα μαζί του...

Και συνέχισε: — «Η Άννα, η καλύτερή μου φίλη! Έκείνο το βράδυ έμειναν όλοι μαζί. Αφού βέπνησαν σ' ένα από τα καλύτερα εστιατόρια της Αιθιόπια, ο κύριος Πετρής κάλεσε την Άννα να πάρουν το παγωτό τους στο γιάτ, και άργα τη νύχτα, τη συνάδεψε ως το δωμάτιό της.

★

«Ο Γιαννάκης Πετρής, ένας ήλιοκαμένος σαρα-τάρης, όμορφάνθρωπος, δεν ήταν άείωματος, όπως είχε πη η ταίγγανα στην Άννα, φορούσε όμως τη στολή με τα γαλάνια.

Και, τρεις μέρες αργότερα, όταν έφυγε το γιάτ από την Αιθιόπια, έφυγε και η Άννα μαζί τους ως προσκελεμένη.

Έκαναν ένα μεγάλο ταξίδι στα έλληνικά ακρογιαλίες. Μα, στο διάστημα αυτό, η Άννα άγάπησε τον Γιαννάκη Πετρή, κι' όταν μία μέρα γύρισε στην Αθήνα, παντρεύτηκαν στο έξωκλήσι της Αγίας Βασίλειας.

Αυτή τη φορά, δεν ήταν το χορμα ο σκοπός του γάμου της Άννας, ήταν η άγάπη, που πλημμύρισε την καρδιά της και την έκανε πραγματικά εύτυχισμένη.

MIPANTA

ΑΡΑΠΙΚΑ ΦΥΣΤΙΚΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΙΜΟΦΙΛΙΑΣ

Κατά τους 'Αγγλους έπιστημονες, τα άραπικά φυστικά καταπολεμούν άπολυτοσυνετικά την αιμοφιλία. Οι άμμοστατικές ιδιότητες τους άφείονται στην παρουσία μιας ουσίας, που παρ' όλην άκόμη άγνοηση.

Θα γίνη δούκας Ο ΤΟΝΥ;

Η βασίλισσα θέλει να το δώσει τίτλο ευγενείας, να συναντήσει ισχυρές αντιδράσεις

ΤΟ ερώτημα, που συγκινεί, αυτές τις μέρες, το ενδιαφέρον των 'Αγγλων περισσότερο από κάθε τι άλλο, είναι το ακόλουθο: Θα δοθεί τίτλος ευγενείας στον Τόνυ Άμστρονγκ-Τζόνς; «Η ο σύζυγος της Μαργαρίτας θα εξακολουθήσει να θεωρείται σαν κοινός θνητός, πράγμα που θα έην άμση συνέπεια για τη θέσι της πριγκίπισσας στην αβλική, μα και στην κοινωνική γενικότερα, ιεραρχία;

Κοινό μυτικό είναι πως η βασίλισσα 'Ελισάβετ θα είχε δώσει κιόλας έναν τίτλο στον Τόνυ, αν ήθελε ν' άναμνηση τις ισχυρές αντιδράσεις, που έκδηλώνονταν άναγόνι αυτής της έπιθυμίας της και που κυριότερες έκφρασής τους είναι ο ίδιος ο δούκας του Έδιμβούργου.

Συγκεκριμένα η βασίλισσα θα μπορούσε να διαλέξει ανάμεσα στις δυο αυτές λύσεις: Να άνομώσει άπλάς στάρ τον πρώην αωτογράφο, όποτε η αντιδράσεις άναγόνι αυτής της έπιθυμίας της και που κυριότερες έκφρασής τους είναι ο ίδιος ο δούκας του Έδιμβούργου.

Η δεύτερη στή λύσι είναι εάβατο πως θα έξερεβίον τους καθάριστους 'Αγγλους άριστοκράτες, που θα δοθέν να γίνονται όμωτιμός τους ένας επανει-

Σελίς Της γυναικάς

ΜΟΔΕΣ ΣΤΑ ΝΤΕ - ΠΙΕΣ

ΤΑ φετινά ντέ-πιές αποτελούν ένα ζυπό τὰ σημαντικώτερα σύνολα τού γυναικείου καλοκαιρινού ντυσίματος.

Οι διάφορες κοτονάντ, πού χρησιμοποιούνται σ'ε όλόκληρα φορέματα χρησιμοποιούνται επίσης πολύ γιά τὰ ντέ-πιές. Άλλοτε συνδυάζουν τίς φούστες με τίς βέστες, άλλοτε τὸ φόρεμα με τὸ ἐπανωφόρι καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Στὰ σύνολα φούστες-βέστες πολύ τῆς μόδας εἶναι ἡ βέστα, πού ἐμφανίζει τὸν τύπο ὑπολερό με κούμπωμα μπροστὰ καὶ μάρκος πού μόλις φτάνει στήν ἀρχὴ τῶν γοφῶν.

Ἡ βέστα - ὑπολερό συμπληρώνει συχνά τὴ φούστα χωρὶς τὸ διάμεσο τῆς μπλούζας καὶ ἀποτελεῖ ἐπὶ ἕνα ἀναπόσπαστο σύνολο με τὴ φούστα, ἐνῶ τὸ σκέρτσο ἐνὸς τριγώνου φουλαρίου στὸν λαιμὸ κλείνει κατὰ τὴ τὸ ἀνοιγ-μα τῆς βέστας-υπολερό.

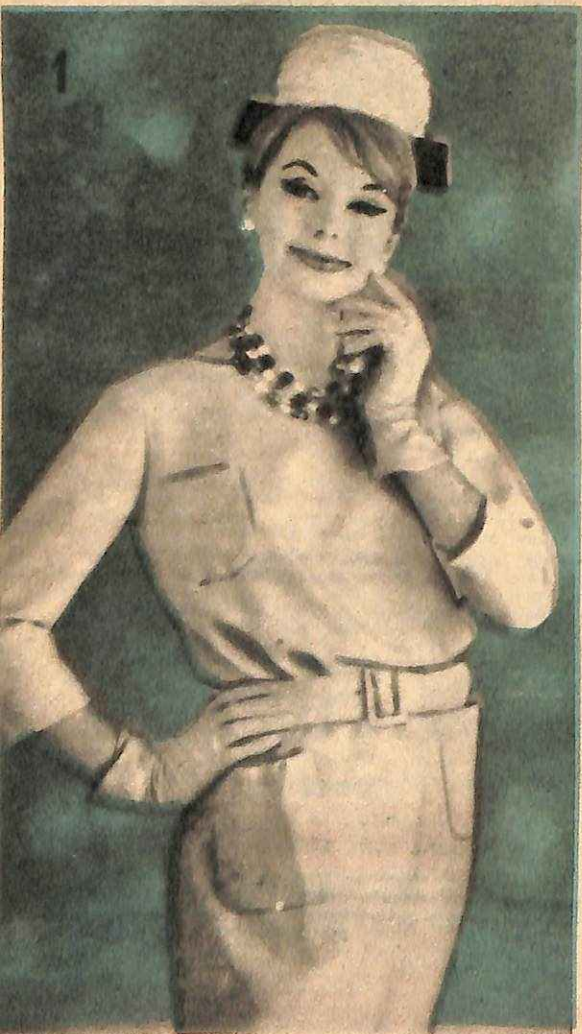
Τὰ μανίκια σὲ μάρκος κατὰ τὴ πιδὸ κοντὰ ἀπὸ τὸ τρουά-κάρ εἶναι πολὺ τῆς μόδας.

Ἡ βέστα πολλές φορές γαρνίρεται με μιά φαρδιά διαφόρου χρώματος τρέσσα, πού στο-λίζει ὄχι μόνο τὸ ἀνοιγμα τού ντεκολτέ, ἀλλὰ καὶ τὸ μπροστινὸ κλείσιμο καὶ τριγύρω τῆς βέστας καθὼς καὶ τὸ τελεῖωμα τῶν μανικιών.

Με αὐτὸ τὸν τύπο τῆς βέστας ἡ φούστα πού ταιριάζει εἶναι ἡ ἐπίσης ἐβαζέ, πού φα-ραδίνει ἰδιαίτερως πρὸς τὰ κάτω.

Ἡ γραμμὴ αὐτὴ ἐπιτυγχάνεται με πιέττες, πού εἶναι πιρασμένες ὡς τὰ μισὰ τῆς φούστας κι' ἐπειτα ἀφίνονται τελείως ἐλεύθερες, ὡς-τε νὰ ἐπιτυγχάνεται τὸ ἀπὸτομο φόρδος πρὸς τὰ κάτω. Μιά παρόμοια γραμμὴ τού συνόλου θὰ τὴν δοῦμε νὰ φοριέται τόσο σὲ μονόχρω-μες κοτονάντ, ὅσο καὶ σὲ φανταζί, ὅπως σταμπάτα, ριγωτά, καντριγιέ καὶ ἄλλα.

1) Οι ἐξωτερικὲς τσέπες πού στολίζουν ἕνα εὐθύγραμμο μονόχρωμο φόρεμα.



ΟΙ ΚΟΤΟΝΑΝΤ ΣΤΑ ΠΡΩ-Ι-ΝΑ

Οἱ φετεινὲς κοτονάντ μᾶς προσφέρουν σή-μερα μιά ὁλόκληρη συλλογὴ ἀπὸ φανταζί σχέδια, πού τὸ καθένα ἔχει τὴ χάρι τού καὶ προσαρμόζεται ἐξαιρετικὰ πρὸς τὸν τύπο τῶν ἀπλῶν φορεμάτων, πού φοριούνται τὰ προῖνά.

Βλέπουμε κοτονάντ σὲ πρωτότυπα ριγωτά ὑφάσματα με τίς ραβδώσεις τους, πού συν-δυάζουν καὶ κάποιο σταμπάρισμα.

Με μιά τέτοια κοτονάντ μπορεῖτε νὰ φτιά-σετε τὸ ἀκόλκυθ μοντέλο, πού θὰ εἶναι ὁ,τι χρειάζεται γιά τὴν ἐξοχή.

Σ' ἕνα ἐφαρμοστὸ κορσάζ βάζετε μιά κορ-σελέ ζώνη, πού ἀφίνει μπροστὰ ἐλεύθερο τὸ μέσον του. Αὐτὴ ἡ κορσελέ ζώνη ἔχει τίς ρα-βδώσεις τῆς ὀριζόντιες κι' ἐπὶ ἔχομε ἕνα ἄ-πλὸ καὶ ὁμορφο γαρνίρισμα, πού ἔρχεται σὲ ἀντίθεσι με τίς κάθετες ραβδώσεις τού κορ-σάζ καὶ τῆς φούστας.

Ἡ φούστα σχηματίζει ἀρκετὰ βαθεῖες πέν-σες, πού συντελοῦν σὲ νὰ δίνουν κάτω ἀνετο φόρδος.

Τὸ κορσάζ σὲ ντεκολτέ σχηματίζει ἕνα ἐ-πίσης ἀνετο ἀνοιγμα σὲ μιά ὀριζόντια γραμ-μὴ, πού φθάνει ἀπὸ τὸν ἕνα ὦμο στὸν ἄλλο



2) Σταμπάτη κοτονάντ σ' ἕνα φόρεμα με μισὴ κορσελέ ζώνη. 3) Καρρεδάτη κοτονάντ σ' ἕ-να χαριτωμένο φόρεμα γαρνιρισμένο με γαλονάκι. 4) Καὶ ἄλλο ἐφαρμοστὸ κορσάζ με φαρ-δεῖα φούστα.

νίκια τού τρουά-κάρ καὶ στὴ μέση μιά φαρ-δεῖα ζώνη ἀπὸ τὸ ὕφασμα τού φορέματος.

Οἱ μεγάλες τσέπες δίνουν ἀμέσως σὲ τὸ φό-ρεμα τὴ σκερτσόζικη ἐμφάνισι, πού θέλει ἡ μόδα. Φυσικά, στὰ φορέματα τύπου σεμιζιέ οἱ τσέπες ἔχουν περισσότερο παρὰ ποτὲ τὴ θέσι τους. Θὰ τίς δοῦμε σὲ διάφορα εἶδη, ἄλ-λοτε κοφτερὲς ὀριζόντιες, κάθετες ἢ διαγώνιες, ἄλλοτε ἐξωτερικὲς μικρὲς ἢ μεγάλες, ἄλλοτε διὰ στὴ φούστα καὶ διὰ σὲ κορσάζ, ἄλλοτε δὲ διὰ πάλι στὴ φούστα καὶ μόνο μιά σὲ κορσάζ καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

με διὰ μικρὲς μπρετέλλες πού τὸ συγκρατοῦν. Ἄν θέλετε μπορεῖτε νὰ προσθέσετε στὴ φούστα διὰ μεγάλες ἐξωτερικὲς τσέπες με τίς γραμμὲς τῆς κοτονάντ κι' ἐδῶ ὀριζόντιες.

Ἄλλὰ οἱ φετεινὲς κοτονάντ παρουσιάζουν διάφορα φανταζί σχέδια.

Εἶναι πολὺ ὁμορφες πάντα γιά τὰ προῖνά αὐτές, πού σχηματίζουν μικρὰ καρρεδάκια.

Ἐδῶ βάζετε σὲ ἐφαρμοστὸ πάντα κορσάζ ἕνα ἀνοιγμα σὲ σχῆμα «μπατῶ» σὲ λαιμὸ, πού εἶναι πολὺ τῆς μόδας, με τούς ὤμους ἔ-λαφρὰ ριχτοὺς πρὸς τὰ μπράτσα. Στολίζετε



5) Ντέ-πιές με φαρδεῖα φούστα καὶ μπλε-ρο γαρνιρισμένο με τρέσσα.

ἴψεις: Τὴν τελείως εὐθύγραμμη καὶ ριχτὴ κα-ζάκα καὶ ἀρκετὰ μάλιστα μακρεῖα, ὡς-τε νὰ σκεπάζη τοὺς γοφούς καὶ τὴν κοντήτερη πού φοριέται με μιά ζώνη στὴ μέση.

Ἡ κάθε μιά ἔχει τὴ χάρι τῆς καὶ οἱ δύο, ἔξ' ἄλλου, προσδίδουν στὴ σιλουέττα μιά ἐ-ξαιρετικὴ κομψότητα.

Ἄλλ' ἂς δοῦμε ποῖα φούστα ταιριάζει στὴν κάθε μιά. Με τὴ ριχτὴ καζάκα εἶναι πολὺ τῆς μόδας νὰ συνδυάσετε μιά πλισσεδωτὴ φού-στα, με τίς πιέττες τῆς τσακιστὲς ὡς κάτω, ὡς-τε νὰ ἔχη ἡ φούστα μιά φανερὴ ἀνεσι, χω-ρίς ὡστόσο νὰ ἀπομακρύνεται καὶ ἀπὸ τὴν κόπικας ἴσια γραμμὴ.

Με τὴν καζάκα, πού καθὼς εἴπαμε θὰ φο-ριέται με ζώνη στὴ μέση, ἡ μόδα συμβου-λεῖ νὰ συνδυάσετε τὴν τελείως εὐθύγραμμη φούστα, πού ταιριάζει πιδὸ πολύ. Τὰ δύο αὐτὰ ντέ-πιές μπορεῖτε νὰ τὰ φτιάξετε με μόνο-χρωμὴ κοτονάντ, ἀλλὰ καὶ με φανταζί.

Γιά τὴ ριχτὴ καζάκα με τὴν πλισσεδωτὴ φούστα πολὺ ὁμορφο εἶναι νὰ διαλέξετε μιά σταμπάτη κοτονάντ με μικρὰ μοτίβα γαρνί-ροντας τὰ κοντὰ μανίκια καὶ τὸ τέλος τῆς κα-ζάκας με μιά φάσα μονόχρωμη σὲ βασικὸ χρώμα τού σταμπάτου. Τὸ ἴδιο στολίσμα βά-ζετε καὶ σὲ τὰ κάτω μέρος τῆς φούστας.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΒΕΣΤΕΣ

Πολὺ τῆς μόδας εἶναι γιά τὴ φετεινὴ κα-λοκαιρινὴ περίοδο οἱ πολὺ ἀνετες βέστες ἀπὸ μονόχρωμη κοτονάντ.

Μπορεῖτε νὰ διαλέξετε ἕνα ὁποιοδήποτε χρώμα τῆς ἀρεσκείας σας, ἔχοντας ὅπ' ὅπ' ὅτι καὶ τὸ λευκὸ συγκεντρώνει ἰδιαίτερως τὴν εὐνοία τῆς μόδας.

Πολλὲς φορές βλέπουμε νὰ συνδυάζονται τὰ πιδὸ ἀπίθανα χρώματα, τὸ λευκὸ διὼς εἶναι ἰδὸ πιδὸ εὐκόλο χρώμα, γιά συνδυασμό. Δὲν ἱσχυοκλείεται ὡστόσο καὶ νὰ διαλέξετε ἕνα χρώ-μα, πού νὰ μπορῇ νὰ συνδυαστῇ με διὰ καὶ τρία φορέματα διαφορετικῶν χρωμάτων. Ἐ-τσι ἱκανοποιεῖτε τὴν ἐπιθυμία σας τού χρω-ματιστοῦ.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ

Ἡ ζωὴ στὸ ὑπαίθριο εἶναι ἡ μεγάλη χαρὰ ἰσὺν παιδιῶν. Θὰ τὴν χαροῦν διὼς πιδὸ πολύ, ἂν φροντίσουμε νὰ τοὺς ἐτοιμάσωμε τὸ κα-τάλληλο ντύσιμο.

Ἐνα χαριτωμένο κοστούμκι, πολὺ τῆς μό-δας ἐφέτος, γιά τίς κοπελίτσες, (χωρὶς ν' ἀποκλείεται διὼς νὰ τὸ φορέσουν καὶ μικρὰ ἀγόρια) εἶναι τὸ πολὺ κοντὸ παντελονάκι, πού συμπληρώνεται με μιά σκερτσόζικη μπλούζα-βέστα. Κάτω ἀπ' αὐτὴν φαίνεται ἐλάχιστο μόνο μέρος τού κοντοῦ παντελονιού.

1) Δύο κοριτοῖστικα κοστούμια: Κοντὰ παν-τελονάκια καὶ ριχτὲς βέστες. 2) Κοστούμι φουφούλα γιά ἀγόριακι. 3) Κοντὸ παντελο-νάκι καὶ ριχτὴ βέστα. 4) Λευκὸ σὺρτ με φανταζί μπλούζα.



Ἡ μπλούζα-βέστα ἔχει μιά πολὺ μοδάτη κόψι. Τὸ φάρδος τού ὕφασματος στὸ ἀνοιγ-μα τού λαιμοῦ συγκεντρώνεται σὲ μιά ἐλαφρὰ σούρα, κάτω ἀπὸ μιά φάσα, πού σχηματίζει στρογγυλὸ ντεκολτέ καὶ κατεβαίνει μπροστὰ ἀρκετὰ χαμηλὰ γιά τὸ κοῦμπωμα.

Ἡ μπλούζα-βέστα πέφτει πρὸς τὰ κάτω λο-ξεύοντας κι' ἐπὶ σχηματίζει στὸ κάτω τῆς ἄκρον μιά ἐβαζέ γραμμὴ σὺν καμπῶνα.

Τὰ φανταζί ζεφύρια καρρεδάκια ἢ διαγκω-νὰ ἢ ριγωτά εἶναι πολὺ κατὰλληλα γιά τὰ κοριτοῖστικα αὐτὰ κοστούμια τῆς ἐξοχῆς. Θὰ τὰ διαλέξετε σὲ ζωηρά χρώματα, πού εἶναι ἰδὸ πιδὸ ταιριαστὰ γιά τὴν παιδικὴ ἡλικία καὶ γιά τὴν ἐξοχή.

ΤΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

Γιά τὰ μικρὰ παιδιὰ ἀγόρια ἢ κοριτοῖστικα μὴ ἐσχυνάτε τὴ φουφούλα, πού εἶναι τόσο πρα-κτικὴ. Τὸ φουκατὸν δηλαδὴ παντελονάκι, πού μπορεῖ νὰ φοριέται μόνο του με τράντες, ἀλ-λά μπορεῖ νὰ φορεθῇ καὶ με μπουστάκι.

Χρησιμοποιεῖτε γιά ἕνα τέτοιο κοστούμι ἕνα βαμβάκερο καρρεδάκι ἢ μιά ποπλίνα μο-νόχρωμη.

Μὴ ἐσχάστε νὰ κάμψετε τὴ φουφούλα πολὺ κοντὴ καὶ συγχρόνως ἀνετὴ καὶ τὸ μπουστάκι με ἐλαφρὸ μπλουζόν. Ἡ ζώνη πού τὰ ἐνώνει εἶναι ἀπολύτως ὀφθαλμική.

Ἐξωτερικὰ τσεπάκια στολίζουν τὸ μπου-στάκι.

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΑΓΟΡΙΑ

Τὰ πιδὸ μεγάλὰ ἀγόρια/θὰ φορέσουν ἐφέ-τος λευκὸ παντελόνι καὶ χρωματιστὴ μπλού-ζα-πουκάμισο.

Ἡ μόδα θέλει τὸ λευκὸ παντελόνι πολὺ κοντὸ καὶ τὴν μπλούζα νὰ σχηματίζη μπλου-ζὸν με διοιόμορφη ζώνη.

Ἡ μπλούζα μπορεῖ νὰ γίνη καὶ μονόχρωμη καὶ φανταζί, π. χ. καρρεδάτη, ριγωτὴ ἢ καὶ σταμπάτη με κατὰλληλα παιδικὰ μοτίβα.

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ



να ούτε τ'αυτονομικούς με στο-
λή. Δε φαινόταν νακανε την παρα-
μικρή έντυπωσι ή ανακάλυψι ενός
πρώματος μέσα στο ασανσέρ...

Διέσχισε το χώλ, αγόρασε μια
εφημερίδα και κάθισε σε μια πο-
λυθρόνα, από όπου μπορούσε να
βλέπει την είσοδο του ξενοδοχείου
χωρίς να φαίνεται.

Βρισκόταν εκεί ένα τέταρτο της
ώρας, ρίχνοντας άφορημένες μα-
τιές στην εφημερίδα του, όταν
μπήκε στο χώλ ένας άντρας, ψη-
λός, με φαρδιές πλάτες, τραχεία
φυσιογνωμία κι' ευκίνητη ματιά.

Περνώνας, χαϊρέτης το Βεσπερί-
νι, πού του απάντησε μ' ένα νό-
μα. "Υστερα μπήκε στο γραφείο.

«Βρίσκονται λοιπόν εκεί μέσα
και κουβεντιάσουνε την υπόθεσι—

είπε με τ'όνο του ο Τζέυ. Στοι-
χηματίζω πως δεν ξέρουνε προς τ'ά-
που να στραφούν...»

"Εβγαλε την ταμπακίρα του κι'
άναψε ένα τσιγάρο, τη στιγμή που
άνοιγε η πόρτα ενός ασανσέρ κι'
έβγαλαν απ' αυτό ο Ζαν Τιρύ κι'
ο Γκυντέ. "Ο πρώτος είχε αναγνω-
ρίσει το πρόσωπο. "Ο Τζέυ τ'ό μόντε-
ψε απ' τη χλωμάδα του.

Είδε τους δυο άντρες να μπαί-
νουν κι' αυτοί στο γραφείο. Στε-
νωχωρήθηκε πολύ πού δε μπορούσε
ν' ακούσει απ' την πολυθρόνα του
τί λέγανε. Εύτυχώς όμως είχε τη
δυνατότητα να παρακολουθού ένα
μέρος από την εξέλιξι του δράμα-
τος.

"Ο Ντεβερύ ανέκρινε τον Τιρύ.
"Ο Ιμπρεσάριος ήταν κατασυχνη-

μένος. Είχε ήδη διηγηθ' στον επι-
θεωρητή πως είχε πάρει ένα μύνη-
μα πού τον ειδοποιούσε ότι η νέα
θα περνούσε τη βραδιά της στο Μον-
τεκάρλο. "Ο Ντεβερύ έστειλε το
βοηθό του να ρωτήσει τους υπαλ-
λήλους της αρμοδίας υπηρεσίας.
"Αλλά κανείς απ' αυτούς δε μπο-
ρούσε να θυμηθ' ποιός τους τ'ό
είχε υπαγορεύσει. Θυμόντανε μόνο
πως τους τ'ό είχαν μεταδώσει τη-
λεφωνικάς.

— Σίγ'ουρα, δεν προεργόταν
απ' την κοπέλλα, είπε ο Ντεβερύ.
"Ήταν κόλπο του δολοφόνου, για
να κερδίσει καιρό... "Εχετε καθό-
λου ιδέα για τ'ά πιθανά αίτια του
εγκλήματος;

"Ο Τιρύ κούνησε αρνητικά το κε-
φάλι του.

— "Οχι. "Ο δράστης πρέπει να
ναι τρελλός! Ποιος μπορεί ναθελε
το κακό της;... "Ήταν ακόμα ένα
άδωδο παιδί!

Και σκούπισε με θόρυβο τη μύ-
τη του, για να κρύψει τη συγκίνη-
σί του.

— Μου είπατε πως ο κ. Ντελάν-
νέυ ενδιαφερόταν για τ'ό επαγγελ-
ματικό μέλλον της πελάτισσας σας;
ρώτησε ο Ντεβερύ, αφού συμβου-
λεύθηκε τις σημειώσεις του. Είχατε
ραντεβού μαζί του στις 9. Δεν
ήν' έτσι;

— Μάλιστα. "Ήθελε να τη δ'ή.
Είχαμε ορίσει ραντεβού στο μπαρ
του ξενοδοχείου, στις 6. "Εκεί π'ή-
ρα εκείνο το μήνυμα. Καταλαβαί-
νοντας πως ο Ντελάννέυ ήταν έτοι-
μος να της κάνει μια προσφορά,
πήγα άμεσα να τη φέρω απ' το
Μοντεκάρλο, αλλά δεν τη βρήκα.

— Πως να τη βρήτε, αφού ήταν
πεθαμένη; Την άφισατε στην πλάξ,
κατά τις 3½, και πήγατε στον κι-
νηματογράφο, όπου συναντήσατε
τον κ. Ντελάννέυ. "Ετσι;

— Ναι.
— Συναντήσατε πάλι τον κ. Ντε-
λάννέυ στις 9 και τ'ό εξηγήσατε ό-
τι η κοπέλλα βρισκόταν στο Μον-
τεκάρλο κι' ότι δε μπορούσατε να τη
βρήτε;

— Ναι.
— Λυπάμαι πολύ γι' αυτό πού
σας συνέβη, κύριε Τιρύ.

Το πρόσωπο του Ιμπρεσάριου εί-
χε μια έκφρασι απέραντης πικρίας.

— Ναι, είπε, ήταν ή μεγάλη εύ-
καιρία της ζωής της... και της δι-
κής μου! Πρέπει να βρήτε τον έ-
νοχο και να τον τιμωρήσετε όπως
του αξίζει!

— Σύμφωνα, αλλά για να τον
βρούμε πρέπει να μας βοηθήσετε,
τόνισε ο Ντεβερύ. Πρώτα απ' όλα,
μπορείτε να μου π'ήτε αν κρατούσε
πάντα τσάντα; "Όταν τη βρήκαμε
στο ασανσέρ, δεν είχε... κι' αυτό
μου φάνηκε περίεργο. Συνήθως, οι
γυναίκες έχουν μαζί τους μια τσάν-
τα ή κάτι παρόμοιο.

— Είχε κι' αυτή! "Εγώ της τη
χάρισα... "Ήταν μια μικρή και στενή
τσάντα από δέρμα σαύρας, με τ'
άρχικά της άσπας. "Εβαζε μέσα
την πουντιέρας της, ένα μαντήλι
κι' ένα κραγιόνι για τ'ά χείλη.

— Μπορεί να την άφισε στο ξε-
νοδοχείο της. Πρέπει να κυττά-
ζουμε...

— Μπ'ά, δεν τ'ό πιστεύω. Ποτέ
δεν την είδα να βγαίνει χωρίς τσάν-
τα.

"Ο Ντεβερύ σημείωσε μερικές
λέξεις σ' ένα χαρτί πού είχε μπρο-
στά του.

— Και κάτι άλλο ακόμα, πρόσ-
θεσε ο Τιρύ. Φορούσε πάντα ένα
κολλιέ. "Υποθέτω πως θα της τό-
βαλε ο γιατρός, πριν εξετάσει το
πρώμα. Δεν τ'ό είδα πριν στο λαι-
μό της.

— "Ενα κολλιέ; Δεν πιστεύω να
φορούσε κολλιέ, όταν τη βρήκαμε
στο ασανσέρ. Μ'ά θα δεβαίωθ'ό γι'
αυτό... "Εχετε να μου π'ήτε τίποτ'
άλλο; Είχε κανένα φιλαράκο;

— "Οχι. "Ήταν πολύ σοδαρή κο-
πέλλα. Δε σκεπτότανε παρα τ'ό
δουλειά της.

"Αφού έφυγε ο Τιρύ, ο Ντεβερύ
διάταξε να ψάξουνε για την τσάν-
τα. "Υστερα βγήκε στο χώλ και
πήγε να βρ'ό θυρωρό.

— Θυμόσαστε αν ή Λουσιλ Μπα-
λου φορούσε κολλιέ, όταν την είδα-
τε να μπαίνει στο ξενοδοχείο; τ'όν
ρώτησε.

"Εκείνος σκέφθηκε λίγο, κάνον-
τας φανερό προσπάθεια να θυμη-
θ'ή. "Υστερα κούνησε καταφατικά
το κεφάλι του:

— Πραγματικά, φορούσε ένα κολ-
λιέ. Θυμάμαι μάλιστα πως π'όσε-
ξα ότι οι μπλε πέτρες του τσιριά-
ζανε με τ'ό χρώμα του δέρματός
της. "Ήταν μεγάλες σαν φουντού-
κια...

— "Εχετε περίφημη μνήμη, εί-
πε ο Ντεβερύ. Σας συγχαίρω.

"Ο θυρωρός τ'όν ευχαρίστησε, κο-
λακευμένως.

"Ο Τζέυ, από τη γωνιά του, άνα-
ρωτιότανε ποιός μπορούσε ναταν
αυτός πού μιλούσε με τ'ό θυρωρό.
"Σίγ'ουρα, κάποιος αστυνομι-
κός...» σκέφθηκε. Αυτός θαξε άνα-
λάξει την έρευνα.

Πρόσεξε ύστερα πως ο ντεκτεκτ'ό
του ξενοδοχείου, πού τ'όν ήξερε εξ
έπρας και τ'όν είχε δ'ή να μπαίνει
στο χώλ, έβριχνε κρυφά διαπερα-
στικές ματιές προς τ'ό μέρος του.

"Ο ντεκτεκτ'ό διέσχισε τ'ό χώλ
και πήγε κοντά στον επιθεωρητή.
"Ο Τζέυ τ'ους είδε να κουβεντιά-
ζουν χαμηλόφωνα και ξαφνικά να
κυττάζουν κι' οι δυο μαζί προς τ'ό
μέρος πού καθότανε.

"Απορροφημένος απ' την περι-
έργειά του, ο Τζέυ δεν είχε προσέ-
ξει πως ήταν μονάχος στο χώλ,
εκτός απ' τ'ό προσωπικό του ξενο-
δοχείου, κι' έτσι κινδύνευε να τρα-
βήξει την προσοχή...

Νοιώθοντας κάτι σαν τσίμπημα
στην καρδιά, γύρισε άλλου τ'ά μα-
τια του και προσποιήθηκε πως διά-
βαζε ήσυχα την εφημερίδα πού κρα-
τούσε. Δε μπόρεσε ωστόσο να συ-
κρατήσει ένα σκίτημα, όταν είδε
τον επιθεωρητή να εγκαταλείπει τ'ό
ντεκτεκτ'ό και να προχωρή ίσια
προς την πολυθρόνα του.

"Ενοίκως να τ'όν κυριεύει ξαφνι-
κός πανικός. Το τσιγάρο του τ'ού-
καψε τ'ά δάχτυλα. Τ'όν έλουσε κρύ-
ος ιδρώτας...

Το πρόσωπο του αστυνομικού ή-
ταν ανέχινχαστο, όταν σταμάτησε

μπροστά στο Τζέυ, καρφώνοντας
πάνω του τη διαπεραστική ματιά
του.

— "Ο κύριος Ντελάννέυ; τ'ού είπε.
— Μάλιστα.

— Είμαι ο αστυνομικός επιθεω-
ρητής Ντεβερύ. Θ'ά με υποχρεώσε-
τε, αν μου παραχωρήσετε λίγη ώ-
ρα...

"Ο Τζέυ έβρεξε με τη γλώσσα
του τ'ά στεγνωμένα χείλη του.

— Γιατί; Τί συμβαίνει; κατάρ-
θωσε να προφέρ'ή.

— "Ελάτε μαζί μου στο γραφείο
μου. Αν θέλετε. "Εκεί θ'ά μπορέ-
σουμε να κουβεντιάσουμε πιο ήσυ-
χα... "Από δ'ά, παρακαλώ.

Κι' ο Ντεβερύ έκανε μεταβολή
και διέσχισε πάλι το χώλ, χωρίς
να κυττάξει αν ο Τζέυ τ'όν ακολου-
θούσε.

Για μερικά δευτερόλεπτα, ο νέος
έμεινε καρφωμένος στην πολυθρό-
να του. Τί σήμαινε αυτό πάλι...
"Ο φόβος τ'ού έσφιγγε τ'ό στομά-
χι... Είχε ξεχάσει τίποτα; Είχε
κάνει κανένα λάθος; Είχαν άνακα-
λώσει τ'ά ίχνη του; Θ'ά τ'όν συλλαμ-
βανε αυτός ο άνθρωπος;

Ξαναβρήκε ωστόσο την ψυχραιμία
του, σηκώθηκε και διέσχισε τ'ό χώλ.

Είχε φτάσει επιτέλους ή δοκιμα-
σία πού επιδίωκε! Πως θ'ά μπορού-
σαν ν' αποδείξουν οτιδήποτε έναν-
τίον του;

"Ωστόσο, πάγωνε από αγωνία
και μπήκε με καρδιοχτύπι στο γρα-
φείο όπου τ'όν περίμενε ο επιθεω-
ρητής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Α'

Κάθε φορά πού τ'όν στέλνανε για
ανταποκριτή στο Φεστιβάλ τ'ών
Καννών — ήταν ή τρίτη χρονιά πού
γινόταν αυτό — ο Τζέυ Κέρ έμενε
στο ξενοδοχείο «Μπα Ριβάζ». Πρώ-
τα γιατί οι τιμές του ήταν ακρι-
βές, ύστερα γιατί είχε τ'ό δικαίωμα
να μεταχειρίζεται τ'ό δωμάτιο του
λουτρού σαν σκοτεινό θέαμα για
να εμφανίζει τις φωτογραφίες του,
και τέλος γιατί ή ιδιοκτήτρια, ή
κυρία Μπροσέτ, τ'ού επέτρεπε κά-
που-κάπου να μοιράζεται τ'ό κρε-
βάτι της.

"Επειτα από τόσο καιρό χρει-
ας, δεχότανε μ' ευγνωμοσύνη την
παρामीκη εκδήλωσι γυναικείας
τραφερότητας. Μολοντί δε ή Δουλ-
τιάνια του τ'όν τ'όμαζε λίγο με
τις σωματικές διαστάσεις της, τ'ή
δύναμι της και τ'ό συχνά εκρηκτικό
ταμπραμέντο της, άνηπομονούσε
κάθε χρονιά να την ξαναδ'ή...

Στις 9½ τ'ό πρωί, κλείστηκε στο
μπάνιο, για να εμφανίσει και να
πλύν'ή τις τρεις φωτογραφίες πού
είχε τραβήξει. "Όταν τελείωσε, έ-
σκυψε πάνω τους για να τις εξε-
τάσει καλύτερα.

"Η πρώτη παρουσιάζε τ'ό Τζέυ
Ντελάννέυ να άνοιξη την πόρτα τ'ού
διμερισματος 27. "Η δεύτερη έ-
δειχνε τ'ό Λουσιλ Μπαλού να χτυ-
πάει αυτή την ίδια πόρτα. Στην
τρίτη, ή Σοφία Ντελάννέυ άκουμ-
πούσε τ'ό χέρι της στο πόμολο και

ζάρωνε τ'ά φρύδια της μ' άνηπομο-
νήσια.

Τ'ό έκκρεμες τ'ού τοίχους, πού φαί-
νότανε καθαρά σ' όλες, προσδιώ-
ριζε τ'ή χρονολογική σειρά τους.
"Εδειχνε δηλαδή ότι ο Τζέυ Ντελάν-
νέυ είχε φτάσει μπροστά στην πόρ-
τα πού μερικά λεπτά πριν απ' τις
4, ή κοπέλλα στις 4 ακριβώς κι'
ή Σοφία στις 4 και 7'.

"Ο Τζέυ έτριψε τ'ά χέρια του μ'
ίκανοποίησι. "Αν οι φωτογραφίες
αυτές πέφτανε στα χέρια της ά-
στυνομίας, ο νεαρός θ'ά ήταν χα-
μένος! Κι' επιπλέον, θ'ά κατηγορο-
ύσαν ως συνένοχο και τ'ή γυναί-
κα τ'ού Ντελάννέυ.

"Αναψε ένα τσιγάρο κι' άρχισε
να καθαρίζει και να ταχτοποιή τ'ό
λουτρό. Ξαφνικά, χτύπησε κάποιος
την πόρτα.

Λίγο άνήσυχος, ο Τζέυ τ'άβριξε
τ'ό σούρτι και μισάνοιξε την πόρτα.
"Η κ. Μπροσέτ στεκότανε στο στε-
νό διάδρομο, με τ'ά χέρια στους
γοφούς της και τ'όν κερασνοδο-
λούσε με τ'ή ματιά της. Τ'ά π'ό-
σινα μάτια της πέτουσαν άστρα-
πές.

"Η κ. Μπροσέτ ήταν 45 χρονών.

Είχε θάψει δυο συζύγους και δεν
είχε καμιά πρόθεσι να πάρ'ή και
τρίτο. "Ο δεύτερος άντρας της τ'ής
είχε άφισε κληρονομιά αυτό τ'ό ξε-
νοδοχείο, όπου νοίκιαζαν δωμάτια
με τ'ήν ώρα οι τ'οτ'όρες τ'ών κακό-
φημων δρόμων τ'ών Καννών.

"Εκτός απ' αυτό τ'ό σπουδαίο έ-
σοδο, είχε και δοσοληψίες με τ'ους
λαθρεμπόρους καπνού τ'ής Ταγγέ-

Τό μέλλον δέν μου χαμογελά πιά...

ΣΤΟΝ ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΟ

...ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ Μ'ΑΠΟΦΕΥΓΟΥΝ... ΚΙ' ΑΥΧΕΝΙ ΔΕΝ ΒΛΕΠΩ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ Σ'ΑΓΑΠΑ ΑΛΛΑ ΞΕΡΩ ΤΙ ΦΤΑΙΕΙ. ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΔΗΣ ΤΟΝ ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΟ ΣΟΥ ΓΙΑ... ΤΗΝ ΔΥΣΑΡΕΣΤΗ ΟΣΜΗ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΣΟΥ.

ΓΙΑ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΗ Η ΚΑΚΟΣΜΙΑ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΣΥΝΙΣΤΩ ΤΗΝ ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ COLGATE - Ο ΔΡΑΣΤΙΚΟΣ ΤΗΣ ΟΔΡΟΣ ΕΙΣΧΟΡΕΙ ΣΤΑ ΠΙΟ ΚΡΥΦΑ ΜΕΡΗ ΤΩΝ ΔΟΝΤΙΩΝ ΚΑΙ ΣΑΔ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΚΟΣΜΙΑ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΕΡΗΔΟΝΑ ΟΛΗ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ

ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΚΟΛΓΚΕΪΤ ΜΕ ΓΚΑΡΝΤΟΛ ΟΛΑ ΠΑΝΕ ΜΙΑ ΧΑΡΑ

Colgate με Gardol ή 'Οδοντόκρεμα πού ΣΤΑΜΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΚΟΣΜΙΑ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΑ ΤΗΝ ΤΕΡΗΔΟΝΑ

Μόνον ή ΚΟΛΓΚΕΪΤ περιέχει ΓΚΑΡΝΤΟΛ, τ'ό θαυματουργό συστατικό πού καταπολεμά την τερηδόνα, περιβαλλοντας τ'ά δόντια σας προστατευτικά με μία άόρατη άσπιδα. Δεν τ'ό αισθάνεσθε, δεν τ'ό γεύεσθε, δεν τ'ό βλέπετε, και όμως τ'ό ΓΚΑΡΝΤΟΛ παραμένει συνεχώς σ'ά δόντια σας όλη την ήμέρα. Νά γιατί ή όδοντόκρεμα ΚΟΛΓΚΕΪΤ με ΓΚΑΡΝΤΟΛ προστατεύει τ'ά δόντια σας όλη την ήμέρα.

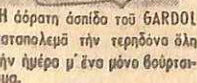
ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΛΑΤΡΕΥΟΥΝ ΤΗΝ ΔΡΟΣΕΡΗ ΓΕΥΣΙ ΤΗΣ ΜΕΝΤΑΣ



ΕΝΑ ΜΟΝΟ ΒΟΥΡΤΣΙΣΜΑ ΜΕ COLGATE με GARDOL

- Σταματά στιγμιαίως την κακοσμία τ'ού στόματος.
- Καταπολεμά την τερηδόνα.
- Διατηρεί τ'ά δόντια κάτασπρα.

Πρώτη στην παγκόσμια ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙ



Η άόρατη άσπιδα τ'ού GARDOL καταπολεμά την τερηδόνα όλη την ήμέρα μ' ένα μόνο βούρτσισμα.

COLGATE ME GARDOL ΔΟΝΤΙΑ ΓΕΡΑ ΚΑΘΑΡΗ ΑΝΑΠΝΟΗ.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΑΠΟ

15.000.000

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ

σε όλα τ'ά σημεία τ'ού κόσμου εξυπηρετούνται με τ'ό ηλεκτρικό ψυγείο KELVINATOR. "Ο λιγυγώδης αυτός αριθμός της παγκό-
σμου καταναλώσεως είναι ή μεγάλη σφραγίς της ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ τ'ών ψυγείων KELVINATOR.

Μόνον ή KELVINATOR είναι εις θέσιν να καυχήγ'ή για ένατέ-
τοιο κατόρθωμα, διότι είναι ή πρώτη σ'άν κόσμο, πού κατε-
σκεύασε ηλεκτρικά ψυγεία, διαθέτει τ'ό μεγαλύτερα εργοστά-
σια ψυκτικών μηχανημάτων, έχει τ'ό περισσότερο ειδικευμένο
προσωπικό και δεν έχει άπλως πείραν, αλλά... παράδοξον.

Τ'ά ψυγεία KELVINATOR, ελληνικής κατασκευής, διαθέτουν
το παγκόσμιον γινώστο "Αμερικανικόν ψυκτικόν συγκρότημα
KELVINATOR και κατασκευάζονται εξ ολοκλήρου από "Ελληνι-
κά χέρια υπό την τεχνικήν παρακολούθησιν ζένων ειδικών.

Αγοράζοντες ένα ψυγείο KELVINATOR αποκτάτε ένα ψυ-
γείο διέθνους κλάσεως σε πολύ χαμηλότερη τιμή.

Προσφέρονται σε τρεις τύπους

Κ 99	10 κυβ. πόδια
Κ 79	8 κυβ. πόδια
Κ 49	5 κυβ. πόδια

KELVINATOR

Για όλη σας τ'ή ζωή!

"Ολοι τ'ήν προσέχουν όλους τ'ους κρατά κοντά της...

με τ'ή χάρη και πρό παντός, με τ'ό λεπτό-
δροσιστικό άρωμα της Δέν κινδυνεύει, όπως
όλες οι γυναίκες, να γίνη άποκρουστική από τ'ή
δυσωσμία τ'ής καλοκαιρινής εφίδρωσεως.

Γιατί προστατεύει τ'ήν ύψη αλλά και τ'ήν γοη-
τεία της με τ'όν ασφαλέστερο τρόπο. Τ'ό αντίτο-
σημτικόν DEODORANT STICK.

Τ'ό αντισημτικόν DEODORANT STICK τ'ών εργοστασίων Κε-
λινάτορ, Δ.Ο.Α. Ε.Ε., δεν εμποδίζει την φυσική άνα-
γκαία εφίδρωσιν των μερών σ'ά τ'ών τ'ού σώματος. Οπ'ε
εργάζει τ'ό δέρμα άπλως, με τ'ό περιήρη συστατικό σ'ή
π'ό περιέχει, έξουθεσιάζει την δυσωσμία τ'ού ιδρώτος και
χαρίζει ο αλόκληρο τ'ό σώμα ένα άσπλό και έλκυστικό
άρωμα.

Dora Lee

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΩΝ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

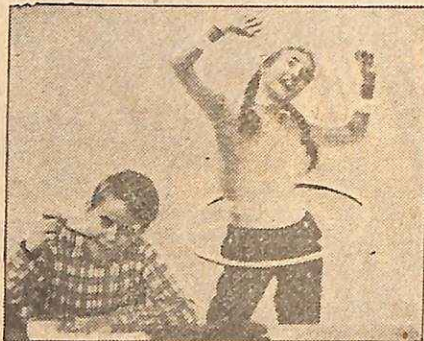
πως τυχόν την είδατε, καθώς γυρίζατε στο διαμέρισμά σας;
— Ο Τζέυ ένοιωσε ξαφνικά να στεγνώνει το στόμα του. Πώς διάβαλο είχαν άνοκαλυνθεί ότι είχε ανέβει στο δεύτερο; Μήπως την είχε συναντήσει κανείς στο διάδρομο; Ή μήπως την είχαν δει να χτυπά την πόρτα του διαμερίσματος;

— Όχι, απάντησε. Άν την είδατε, θα σάς το είχα πη.
— Ασφαλώς! Όποτε λοιπόν, ανεβήκατε στην κάμαρά σας, πήρατε το μαγιώ σας και ξανακατεβήκατε. Έτσι;
— Ο Τζέυ μυρίστηκε παγίδα... Ή πόρτα του διαμερίσματος;

— Όχι, απάντησε. Άν την είδατε, θα σάς το είχα πη.
— Ασφαλώς! Όποτε λοιπόν, ανεβήκατε στην κάμαρά σας, πήρατε το μαγιώ σας και ξανακατεβήκατε. Έτσι;
— Ο Τζέυ μυρίστηκε παγίδα... Ή πόρτα του διαμερίσματος;

— Όχι, απάντησε. Άν την είδατε, θα σάς το είχα πη.
— Ασφαλώς! Όποτε λοιπόν, ανεβήκατε στην κάμαρά σας, πήρατε το μαγιώ σας και ξανακατεβήκατε. Έτσι;
— Ο Τζέυ μυρίστηκε παγίδα... Ή πόρτα του διαμερίσματος;

Ποιές είναι οι ανάγκες του οργανισμού σε βιταμίνες; Οί Διαιτολόγοι έχουν καθορίσει, τι ποσότητα Βιταμινών χρειάζομαστε καθημερινώς



Τα παιδιά έχουν απόλυτη ανάγκη βιταμίνης C για να δυναμώσουν τα δόντια και τα δόντια τους. Ή βιταμίνη C είναι απαραίτητη για την ανάπτυξη τους.

Δόσις: 1 μεγάλο ποτήρι «Χρυσό Πορτοκάλι» πριν από το πρωινό. Ένδεχομένως 1 ποτήρι κατά το μεσημερινό γεύμα.

Οι έφηβοι καταναλώνουν πολλές δυνάμεις. Ή βιταμίνη C τους είναι απόλυτως αναγκαία.

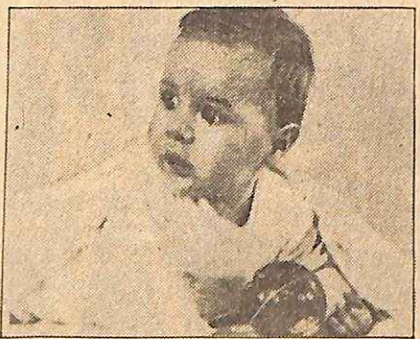
Δόσις: 1-3 ποτήρια «Χρυσό Πορτοκάλι» ημερησίως.



Οι μέλλουσες μητέρες χρειάζονται διπλάσιαν ποσότητα βιταμίνης C. Αλλά και κατά την περίοδο του θηλασμού, διότι η μητέρα μεταδίδει εις το νήπιον βιταμίνη C.

Δόσις: 2-4 ποτήρια «Χρυσό Πορτοκάλι» ημερησίως.

Όλοι έχουμε ανάγκη όσον το δυνατόν περισσότερων φυσικών βιταμινών. Όσον και να είναι καλή η έκλογή των τροφών, ή περιεκτικότητά των σε βιταμίνες δεν έπαρκει συνήθως για μία υγιεινή διατροφή.



Τα νήπια για την υγιεινή τους ανάπτυξη, πρέπει να λαμβάνουν άμεσα βιταμίνη C, σε μικρές δόσεις αρχικώς που αυξάνονται αργότερα.

Δόσις: Από την 3ην εβδομάδα, δύο μικρές κουταλιές πορτοκαλάδα από «Χρυσό Πορτοκάλι». Ή δόσις μπορεί να αυξηθεί μέχρι της 8ης εβδομάδας εις 1/2 ποτήρι και από της 12ης εβδομάδας εις 1 ποτήρι ημερησίως.



Οι ενήλικες μέχρι 40 ετών έχουν ανάγκην μεγάλης ποσότητας βιταμίνης C.

Δόσις: 1 μεγάλο ποτήρι «Χρυσό Πορτοκάλι» πριν από το πρωινό. Έτσι μεταδίδονται γρήγορα εις το αίμα βιταμίνη C και συντηρείται Ρ.

Οι ενήλικες άνω των 40ετών υποφέρουν συχνά λόγω υπερκοπώσεως και είναι εξασθενημένοι. Ή βιταμίνη C επενεργεί ταχέως διά την ανασωγογόνειν των.

Δόσις: 2-3 ποτήρια «Χρυσό Πορτοκάλι» ημερησίως.



Οι υπερήλικες έχουν ανάγκη μεγάλης ποσότητας βιταμινών και διότι κινδυνεύουν από χρονίως παθήσεις (π.χ. πνεύμονας) και διότι ή διατροφή των είναι μάλλον πτωχή εις βιταμίνες.

Δόσις: Ένα ποτήρι «Χρυσό Πορτοκάλι» το πρωί και ένα το βράδυ.



ΧΡΥΣΟ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ ΦΙΕ

Η ΦΙΑΛΗ ΤΩΝ 20 ΠΟΤΗΡΙΩΝ ΔΡΧ. 16.50

Η ΦΙΑΛΗ ΤΩΝ 19 ΠΟΤΗΡΙΩΝ ΔΡΧ. 9.

ΥΓΕΙΑ, ΝΙΑΤΑ, ΟΜΟΡΦΙΑ ΜΕ 80 ΛΕΠΤΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο ΤΖΟΕ ήταν πρώτα πυγμάχος. Το παρατσούκλι «Τίγρις-Τζόε» που του είχαν δώσει, το γράσο του στα τριχωτά θηρώδη ένστικτά του. Μα ο άγριος χαρακτήρας του κι' ή κτηνώδης συμπεριφορά του έγιναν αττίλα να διαγραφεί γρήγορα απ' τους καταλόγους των αθλητών. Έτσι, κατόπιν αλλήλων και δολοφόνων. Ωστόσο, με την έντονη πονηρία του, έφευγε πάντα απ' τα δίγυα της αστυνομίας. Κανείς δεν τολμούσε άλλωστε να τον καταδώσει. Όλοι τρέμανε την έκδική του. Μία χειμωνιάτικη βραδιά σε κάποιο απόκεντρο δρόμο, σκότωσε και λήστεψε έναν άγνωστο. Στην τσέπη του λοιπόν βρήκε ένα γράμμα που έλεγε: «Αγαπητέ κ. Σμιθ. Μόλις γύρισα γιές απ' τη θάλασσα. Αν θέλετε, έλατε να φάμε μαζί, την Πέμπτη το βράδυ. Με εκτίμησι, Μάρτζορ Μάρτζορ».

Το βράδυ εκείνο, όταν γύρισε ή Μάρτζορ στο σπίτι της, ο καυαλιέρης

Η Εκδίκη της ΜΑΡΤΖΟΡ

της ανάγκη να πείσει τον Σμιθ την περίμενε στο γαλάζιο σαλόνι. «Αλλάξτε γρήγορα φορέα και πήγε να τον βρει. Ήταν πενταμορφ, σαν όπασια, με τα κατακόκκινα χείλη της και τα μαύρα λαμπερά μάτια της. Ήταν τόσο ευγενής, που ακόμα κι' ο Τζόε την κοίταζε πρώτα στο πρόσωπο, πριν εκτιμήσει με τη ματιά τα διαμαντικά της...»

Είμαι αντιπρόσωπος του κ. Σμιθ, της είπε, Δυστυχώς, δε μπόρεσε να- θεί ο ίδιος. «Αν το ήξερε ή Μάρτζορ, θα είχε διατάξει να τον πετάξουν έξω, πριν τον δει. Ήταν συνθηματική να δέχεται εκείνους που καλούσε, κι' όχι τους αντιπροσώπους των...»

Μά τώρα της ήταν αδύνατο να τον δώσει! Ποτέ δεν είχε ξαναδεί τέτοιο γίγαντα! Ο γοντρός σέβασε τον, το τετράγωνο πηγούνι του, οι μεγάλες γροθιές του κι' οι ήρωικοί ώμοι του. Την προσέδωσαν παρόξενα... Της φαινόταν πως είχε μπροστά της ένα θηρίο, έτοιμο να πηδήσει πάνω της και να την κατασπαράξει. Ή καρδιά της γυ- πούσε δυνατά.

Δεν τάχασε ώστόσο. Του χαμογέλασε γοητευτικά. — Χαίρω πολύ για τη γνωριμία σας, του είπε δίνοντας του το χέρι της. Εκείνος τσούφισε στο δικό του, ενώ την έτρωγε με τα μάτια. Σκεπτότανε τί θαταν καλύτερο να κάνει: να της αρπάξει τα διαμαντικά και να φύγει, ή να προτιμήσει μετρητά: Στο τέλος, διάλεξε το δεύτερο, γιατί τα διαμαντικά έχουν πάντα τους υπελάδεις τους...

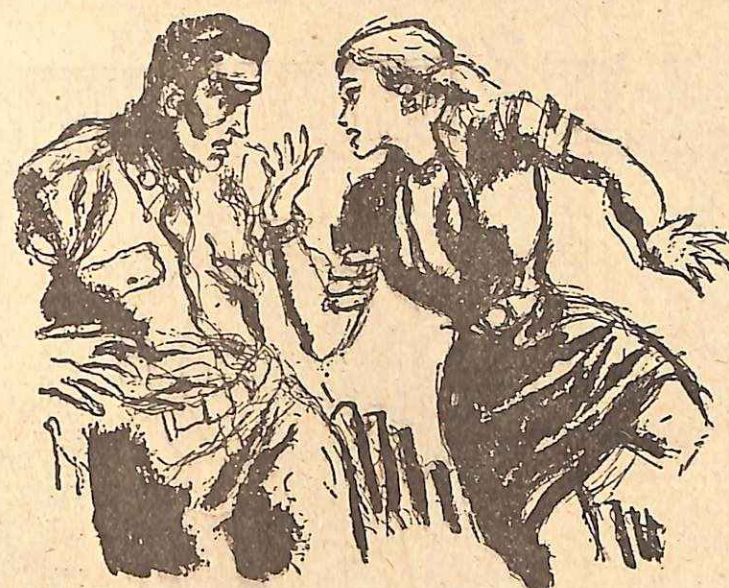
Ή Μάρτζορ κάθισε αντίκρου του, σταυρώνοντας τα πόδια της με τολμηρό τρόπο. Ήξερε να ερεβίζει τους άντρες. Ήταν το αγαπημένο παιχνίδι της. Δεν είχε σκεφθεί όμως πως ο Τζόε δεν ένοιωσε πολλά πράγματα από πολίτευο! Αυτός έπαιρνε κάθε γυναίκα που έπιθυμούσε γοργά να λογαριαστεί τίποτα. Και τώρα είχαν ερεβιστή τα προτόνια ένστικτά του...

Ο καυαλιέρης ανάγινε πως ήταν στρωμένο το τραπέζι. Ο Τζόε ούτε σκέφτηκε καν να προσφέρει το μπρά- στο του στη Μάρτζορ, κι' αυτό ακριβώς τη γοήτευε. Την ενδιέφερε αυτός ο άντρας! Στο φαγητό τον πρόσφερε και είδε α- μέσως απ' τους τρόπους του, πως δεν ήταν της τάξεώς της. Κατάλαβε αμέ- σως πως είχε να κάνει με άπατεώνα. Δεν ήξερε ακόμα τί ζητούσε στο σπι- τί της, μα υπέθεσε πως θα τον είχε γοητεύσει ή φωτογραφία της, δημοσίευ- μένη σε καμιά εφημερίδα, και θα είχε βελθεί να τη γνωρίσει από κον- τά... Σίγουρα, θα ήταν πυγμάχος ή παλαιστής... Ποτέ της δε θα διασκέ- δαζε τόσο, όσο εκείνο το βράδυ!

Το πρόγραμμά της ήταν να το πά- ρη τα υμάτα κι' ύστερα να τον δώσει. Μετά το φαγητό, πέρασαν στο κα- νιστήριό. Εκεί γύρισε και του είπε ξανά: «Αν θέλετε, έλατε να φάμε μαζί, την Πέμπτη το βράδυ. Με εκτίμησι, Μάρτζορ Μάρτζορ».

Το βράδυ εκείνο, όταν γύρισε ή Μάρτζορ στο σπίτι της, ο καυαλιέρης

της ανάγκη να πείσει τον Σμιθ την περίμενε στο γαλάζιο σαλόνι. «Αλλάξτε γρήγορα φορέα και πήγε να τον βρει. Ήταν πενταμορφ, σαν όπασια, με τα κατακόκκινα χείλη της και τα μαύρα λαμπερά μάτια της. Ήταν τόσο ευγενής, που ακόμα κι' ο Τζόε την κοίταζε πρώτα στο πρόσωπο, πριν εκτιμήσει με τη ματιά τα διαμαντικά της...»



Πήγε κοντά της και την άρπαξε από το χέρι...

— Θέλω και λεφτά τώρα... πολλά λεφτά! της είπε με κρύα φωνή. Άλλοιως θα βρεθεί στην ανάγκη να σου στρίψω το λαιμούδάκι σου, πουλάκι μου.

Ή Μάρτζορ αναστήθηκε, Κατάλα- θανε πως ήταν ικανός να τη δολοφo- νήσει! — Έχω ένα ποσό μέσα στο χρημα- τοκιβώτιο, στη βιβλιοθήκη, μπουρσιό- οισε.

Πάμε λοιπόν στη βιβλιοθήκη... Μα πρόσφερε! Αν φωνάζει ή αν προσπα- θήσας να το βάλεις στα πόδια, σε σκό- τωρα!

Ή Μάρτζορ προσηύχθηκε. Ο κα- υαλιέρης, που στεκόταν στο διάδρομο, πρόσφερε πως ή κυρία του ήταν γλωπ- ή και πως δεν του είχε λείξει, περνώντας υποσώτες του. Τους ακολουθούσε λοι- πόν, ή άσπρη θύρα. Μα ο Τζόε γύρισε ξανά και του έβριξε μία ματιά που τον πόνεζε.

— Δε σάς χρειάζομαι, του είπε. Μπορείτε να πηγαίνετε.

Στη βιβλιοθήκη, ή Μάρτζορ άνοι- ξε την κάσα και του πέταξε περιφρο- νητικά ένα μπάσο λεφτά. Εκείνος σκέ- φτηκε πως ήταν φρονιμώτερο να τη δέσει και να τη αιώση πριν φύγει, ο- τε να κερδίσει καιρό. Άπλωσε το νέ- ρο του για να πάσει ένα βαρύ καντλήρι πάνω απ' το τραπέζι. Δε σκόπευε να τη σκοτώσει, αλλά να τη ζαλίσει μο- νάχα... Ο καυαλιέρης κούφαλινξε έξω απ'...

την πόρτα. Δεν τολμούσε άσπασο να μπή. Θυμόταν εκείνη τη ματιά του Τζόε...

Ξαφνικά, ακούστηκε μία κραυγή ά- γωνίας. Το βαρύ καντλήρι, που είχε πιάσει ή Μάρτζορ, παρά λίγο να τη δοί στο κεφάλι.

Αμέσως ο καυαλιέρης κλείδωσε την πόρτα απ' έξω κι' έτρεξε στο τηλε- φώνο.

Ο Τζόε, ξαφνιασμένος, άφισε τη Μάρτζορ και στράφηκε προς την πόρ- τα. Προσπάθησε να τη σπύσει, μα είδε πως δεν τα κατάφερε. Ήταν πολύ γερό, σφαιρικό από γοντρή θαλανιδία. Άκούγονταν τώρα απ' έξω φωνές και σουβιγμάτα. Σίγουρα, ή αστυνο- μία!...

Ο Τζόε έτρεξε στο παράθυρο. Ή- ταν πολύ υψηλό! Αν πηδούσε από εκεί, θα τσακίζονταν...

Έβγαλε τότε το πιστόλι του και τόσνησε κατά τη Μάρτζορ. Όταν έ- κεινη αντίκρουσε το θάνατο κατά πρό- σωπο, της ήρθε μία ιδέα.

Αν δε με σκοτώσει, μπορεί να σε σώσω, του είπε.

Ο Τζόε έννιωσε ενανί με το κεφάλι του. Ή Μάρτζορ πλησίασε τότε σε μία μεγάλη βιβλιοθήκη, άνοιξε ένα ούλλο της και πίεςε ένα κουπί. Το πίσω μέ- ρος του επίπλου μετακινήθηκε και φέ- νηκε ένα άνοιγμα.

Από δω, άρνίζει μία κρουή σκά- λα που γυρίζει στην αποθήκη, είπε ή Μάρτζορ. Θα βγεις απ' αυτήν στην αυλή κι' ύστερα στον πίσω δρόμο.

Με δυο πηδημάτα, ο Τζόε βρέθηκε στο άνοιγμα της βιβλιοθήκης. Μα, πριν γυρίσει, στράφηκε και πυρο- βόλησε τη Μάρτζορ, για να μη τον προσδώσει!...

Πέντε λεπτά αργότερα, οι αστυνομι- κοί δούλησαν μέσα στο δωμάτιο και βρήκαν τη Μάρτζορ αιμόφυρτη. Τους δήλωσε πως δεν ήξερε από που είχε ξεφύγει ο Τζόε.

Έπειτα από ένα μήνα, είχε γίνει τελείως καλά. Είδοισης τότε την ά- στυνομία πως είχε άνακαλυνθεί το Τζόε.

Κατά πάσαν πιθανότητα —τους εί- πε— αφού την πυροβόλησε, θα βρήκε την κρυφή πόρτα της βιβλιοθήκης, που δέσνησε σε μία μυστική καυαρούλα. Ή πόρτα είχε κλείσει πίσω του και δε μπόρεσε να την ξαναβρεί. Κι' έ- πειδή ο τοίχος του σπιτιού ήταν γον- τοί, κανείς δεν είχε ακούσει τις φo- νές και τα ντυσιμάτα του.

Κι' έτσι ο Τζόε ξεμύλησε εκεί μέσα από πείνα και δίψα —γιατί ή Μάρτζορ τον είχε ξεγελάσει και τον είχε θά- ψει ζωντανό στην καυαρούλα που δεν είχε άλλη διέξοδο!

Ήταν υποστά, την ώρα που παίνο- νε το πιάμα του. Ή καρδιά της γυπώσε, παρόμοια. Ναι, είχε έκδι- κηθεί! Κι' όμως ένοιωσε συγγνώμες έ- να παρόξενο σνίστημα στο βάθος της καρδιάς της, που δεν ήταν ούτε ενθας ούτε μίσος. Κι' αίσθανθηκε την άναν- κη ν' άκουμπήσει στον τοίχο, γιατί κα- τάλαινε τα πόδια της να λυνί- ζουν...

B. BITTE

Καταπολεμήστε ΤΗΝ ΚΟΥΡΑΣΙ

Ή πιθ' επίμονη φθείρεται σε άγωνία ή σε πλνξή

ΕΧΕΙ αποδειχθεί με πειράματα και με παρατηρήσεις ότι ο άνθρω- πος που εργάζεται πνευματικά, χρει- αζεται περισσότερο ύπνο, απ' όσο έ- κείνος που κερδίζει τη ζωή του με σωματική εργασία.

Εξ άλλου, για να κάνουμε μία πνευματική εργασία με όσα το δυνατόν λιγότερη κόπωση, πρέπει ν' ά- νανέμομε καθαρό αέρα. Στο Πανε- πτήμιο το οποίο, οι φοιτητές υπεβλήθησαν σε τσot νοσημοσύνης, έ- να συγχρόνως αναπνεύσε αέρα με κανονική ποσότητα οξυγόνου, και κα- τ'ήν με ελαττωμένο οξυγόνο. Τη δεύτερη φορά λοιπόν, ήταν κατώτε- ρη ή πνευματική τους απόδοσι.

Εργάζομαι τώρα στην τόσο κοι- νή «πνευμική κόπωση». Αυτή δεν προ- καλείται από την εργασία και δεν απομαρτάνεται με την άναπαυσι.

Οφείλεται σε ψυχικά αίτια: άσπα- χία, άγωνία, στενοχώρια, πλνξή κλπ. Οι ψυχικές αυτές καταστάσεις κα- τανάλισαν την ενέργεια μας γρη- γωρότερα απ' όσο μπορεί να την ά- νανέψει ή άναπαυσι. Το άποτέλε- σμα λοιπόν είναι μία «χρονία κόπω- σι». Αισθανόμαστε δηλαδή διαρκώς

σωματική εργασία, κι' όμως να νοι- ώθη λιγώτερη κόπωση στο τέλος της ημέρας, άρκει να διακοπτή κάθε τό- σο τη δουλειά του με συχνά και σύντομα διαλείμματα άναπαύσεως.

Άκόμα πιο αναγκαίες είναι αυτές οι διακοπές για τους πνευματικούς εργαζομένους.

Αν το γραφείο μας ή ο τόπος της εργασίας μας διατηρήται σε κανονι- κή θερμοκρασία, κουραζόμαστε πιο

λίγο. Ή ιδεώδης θερμοκρασία απ' αυτή την άποψη είναι 20 έως 21 βαθ- μοί Κελσίου.

Εξ άλλου, για να κάνουμε μία πνευματική εργασία με όσα το δυνατόν λιγώτερη κόπωση, πρέπει ν' ά- νανέμομε καθαρό αέρα. Στο Πανε- πτήμιο το οποίο, οι φοιτητές υπεβλήθησαν σε τσot νοσημοσύνης, έ- να συγχρόνως αναπνεύσε αέρα με κανονική ποσότητα οξυγόνου, και κα- τ'ήν με ελαττωμένο οξυγόνο. Τη δεύτερη φορά λοιπόν, ήταν κατώτε- ρη ή πνευματική τους απόδοσι.

Εργάζομαι τώρα στην τόσο κοι- νή «πνευμική κόπωση». Αυτή δεν προ- καλείται από την εργασία και δεν απομαρτάνεται με την άναπαυσι.

Οφείλεται σε ψυχικά αίτια: άσπα- χία, άγωνία, στενοχώρια, πλνξή κλπ. Οι ψυχικές αυτές καταστάσεις κα- τανάλισαν την ενέργεια μας γρη- γωρότερα απ' όσο μπορεί να την ά- νανέψει ή άναπαυσι. Το άποτέλε- σμα λοιπόν είναι μία «χρονία κόπω- σι». Αισθανόμαστε δηλαδή διαρκώς

κουρασμένοι ή ξυπνάμε το πρωί νοι- ώνοντας την ίδια κόπωση όπως το βράδυ που πλνγιάσαμε.

Ο γνωστός νευρολόγος δόκτωρ Ουόλτερ Φρήμαν, που μελέτησε το θέμα αυτό σ' όλη του τη ζωή, βρή- κε ότι σε τέτοιες περιπτώσεις δεν κερδίζουμε τίποτε με τό ν' άναπαυ- θούμε επί περισσότερη ώρα. Άντι- θετα μάλιστα χειροτερεύουμε έτσι την κατάσταση και νοιώθουμε τον έ- αυτό μας ακόμα πιο κουρασμένο.

Για να υποχωρήσει ή νευρική κό- πωση, χρειάζεται άναπαυσις έντατι (κώ- λησι, παύλησι, άπαυσις, κλπ.). Έ-τσι, μονάχα ξεθωιάνει ή συναισθη- ματική υπέρτασι.

Ένας άλλος τρόπος είναι να προσ- παθούμε να είμαστε άπορροφημένοι όλοκληρωτικά από τη δουλειά μας, ώστε να ξεχνάμε τις στενοχώριες και τις άγωνίες που μας τρώνε.

Αλλά και ή πλνξή μας εξαντλεί και μας κουράζει άπιστάτα. Πράγ- ματι, σε μία ώρα άναπαύσεως πλνξή- ειως, καταναλώνουμε περισσότερη νευρική ενέργεια παρά όση για έρ- γασία μίας όλοκληρης ημέρας.

Προσπαθήσεις τάν φυσολογία άπο- δείχνει ότι ή πλνξή συνδυάζεται πάν- τα από μία άπεριόριστη έξαυλιστική πνευματική και πνευματική υπέρτασι. Για να τη άποφύγουμε, λοιπόν, προσπαθήσεις να καλλιεργήσεις και νουήματα ένδιαφέροντα και να εύρι- ντε τους πνευματικούς σας όρίζοντες.



ΤΟ ΠΑΡΑΝΥΘΑΚΙ ΣΑΣ

ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΟΥ ΧΑΝ

ΜΙΑ φορά κι 'έναν καιρό ζούσε στην Κίνα, ο πλούσιος έμπορος Πέι Χάγκ. 'Η γυναίκα του είχε πεθάνει και του είχε αφήσει μια κόρη, τη Γιού-Γιν, που τη λάτρευε. Ο Πέι Χάγκ δεν έκανε ταξίδι, χωρίς να φέρει μαζί με τις πραγμάτιες του, κι' ένα δώρο στη θυγατέρα του. Κι' όσο η Γιού Γιν ήταν μικρούλα, της κουβαλούσε λογίων-λογίων παιχνίδια. Μά οίγα-οίγα το κοριτσάκι μεγάλωσε κι' έγινε μια πολύ όμορφη κοπέλλα. Τα παιχνίδια τότε σταμάτησαν κι' οι επιθυμίες της περιορίστηκαν σε ό,τι ταιριάζει σε μια νεαρή κοπέλλα.

Μια μέρα, τη στιγμή που ο έμπορος ήταν έτοιμος να κάνει το ταξίδικό του ταξίδι σ' άλλη πολιτεία, η Γιού Γιν του είπε:

—Πατέρα θέλω να μου φέρεις το νυφικό μου φόρεμα, που νάναι στολισμένο με λαμπρά πετράδια!

—Πώς μπορώ να χαλάσω το κατήρι της αγαπημένης μου κορούλας; της αποκρίθηκε ο Πέι Χάγκ.

—Έρυνε, λοιπόν, κι' όταν γύρισε της έφερε το νυφικό φόρεμα.

Η Γιού Γιν όλο το καμάρωνε. Κι' όσο συλλογιζότανε πως μια μέρα θα στεκόταν μ' αυτό το φόρεμα πλάι στο ωραίο παλληκάρι, που αγαπούσε, τόσο η ψυχή της πετούσε από χαρά.

Σε λίγες μέρες η Γιού Γιν μαρτύρησε στον πατέρα της την ανάγκη, που είχε για τον ευγενικό κι' ωραίο Χάν.

Κι' ο πατέρας της που τη λάτρευε την πάντρεψε με το παλληκάρι.

Από τότε ζούσε ευτυχισμένη κοντά στο λατρευτό της πατέρα και τον αγαπημένο της άντρα.

Μια μέρα η Γιού Γιν είπε:

—Χάν, ο πατέρας μου με είχε συνθίσει να μου κουβαλάει σε κάθε του ταξίδι κι' από ένα δώρο. Δε θα μου δώσεις κι' εσύ την ίδια χαρά που μου πρόσφερε κάθε τόσο εκείνος;

—Και πώς μπορώ να χαλάσω το κατήρι της καλής κι' αγαπημένης κόρης και πιστής κι' αφοσιωμένης γυναίκας; της αποκρίθηκε εκείνος.

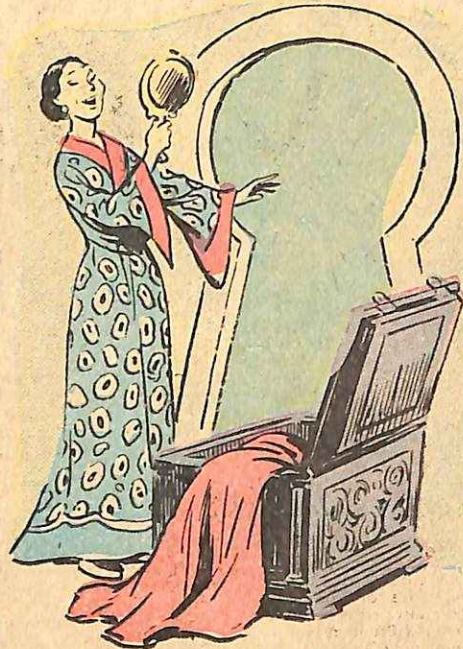
Κι' ο Χάν έφυγε σε λίγες μέρες για να πάει στην πολιτεία και να προμηθευτεί τις πραγμάτιες του Πέι Χάγκ, που είχε αρχίσει πια να γερνάν και να υπορούσε να ταξιδεύει.

Όταν γύρισε ο Χάν κουβαλούσε μαζί με τα εμπορεύματά και πολλά πράγματα για το νοικοκυριό τους. 'Ανάμεσα σ' αυτά έφερε κι' έναν στρουγγυλό καθρέφτη μ' ωραία κορνίζα.

—Τι είναι αυτό, αγαπημένη μου; ρώτησε η Γιού Γιν.

—Αυτό είναι για εμένα, της αποκρίθηκε ο Χάν. Νά, κτυπάς μέσα σ' αυτό και πές μου αν σ' άρεση το δώρο μου...

Η Γιού Γιν πήρε τον καθρέφτη στα χέρια της. Μά επειδή πρώτη φορά στη ζωή της έβλεπε καθρέφτη, έμπεσε μια φωνή από το φόβο της, γιατί μέσα στο νυαλί του αντί-



Πήρε στα χέρια της τον καθρέφτη και κτυπάοντας μέσα, ξεφώνισε από τον θαυμασμό της...

κρυσσε το πρόσωπο μιας όμορφης γυναίκας. —Ποιά είν' αυτή Χάν; ρώτησε.

—Ποιά είναι; Μά ποιά άλλη θέλες να είναι; Είσαι σū, Γιού Γιν η αγαπημένη και αφοσιωμένη γυναίκα μου! είπε περήφανα εκείνος.

Η Γιού Γιν έμπηξε τώρα τα γέλια. Γέλια άδω, που ακούστηκαν πέρα ως πέρα.

—Πόσο μεγάλη είναι η σοφία των ανθρώπων, καλέ μου Χάν! είπε η Γιού Γιν κτυπώντας τον καθρέφτη. Ξέρουν εκεί στην πολιτεία να ζωγραφίζουν ανθρώπους, που ποτέ τους δεν είδαν.

Από τότε το σπίτι του Πέι Χάγκ έμοιαζε με κλουδί, που ζούσε μέσα ένα χαρούμενο πουλί. Μέρες δλόκληρες, η Γιού Γιν χοροπηδούσε και τραγουδούσε βλέποντας την εικόνα στον καθρέφτη, που χαμογελούσε και χαϊρόταν όπως κι' αυτή.

Σ' ένα χρόνο μέσα η Γιού Γιν γέννησε μια κόρη, που της έδωσαν το όνομα Μικρή Γιού Γιν.

Όταν η Γιού Γιν ήταν χαρούμενη, χαμογελούσε κι' η μάνα. Όταν η Γιού Γιν ήταν πικραμένη, πικρά ζωγραφίζονταν και στο πρόσωπο της εικόνας. Κι' εύχως χαμογελούσε η Γιού Γιν, για να ευθυμώσει κι' η αγαπημένη της μαρούλα.

Έτσι περνούσε τις περισσότερες ώρες η μικρή Γιού Γιν.

Κάποτε όμως πέρασε απ' το σπίτι ένας σόφος.

—Τι κάνεις εκεί, παιδί μου; τη ρώτησε βλέποντας την να μιλάει και να γελάει, κτυπώντας το γυάλινο δίσκο.

—Κουβεντιάζω με τη συχωρεμένη τη μαρούλα μου! αποκρίθηκε η Γιού Γιν. Κτυπάω το πρόσωπό της και χαίρομαι, που είναι τόσο ευθυμ, ευτυχισμένη, χαρούμενη...

—Ανοητό κοριτσάκι! είπε ο σόφος. Και μήπως αυτό είναι το πρόσωπό της υπέρας σου; Αυτό που βλέπεις είναι μια εικόνα. Κι' αυτό που κρατάς είναι καθρέφτης και καθρεφτίζει το δικό σου πρόσωπο! Καταλαβαίνεις; Κι' αν δεν πιστεύεις, δός τον μου και μένα και τότε θα δεις...

Η Γιού Γιν τούδωσε τον καθρέφτη. Και με φρίκη της αντίκρουσε μέσα στον καθρέφτη τη γερασμένη μορφή του σόφου.

—Κατάλαβες τώρα πως αυτή που έδωλες δεν ήταν παρά η δική σου εικόνα; ξανάπε ο γέρος σόφος.

—'Η δική μου; —Έκασα, λοιπόν και πάλι τη μαρούλα μου! ξεφώνισε η Γιού Γιν. Και τη πεομένη κατά γης έκλαιγε απαρνήγρητα.

—Καταραμένη σοφή! του φώναζε. Εύτυχια για μένα ήταν η Άγνοια! Γιατί με τη γνώση σου δηλητηρίασες τη χαρά μου!

Κι' από τότε η Γιού Γιν έπαψε να είναι το χαρούμενο πουλάκι...

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

—Μαμά!... 'Ο 'Αζό θέλει να σκουπίστη με την πετσέτα μου!...

ΜΙΚΥ-ΜΑΟΥΣ

66



Η επιγραφή που υπήρχε πάνω στην πόρτα τράβηξε αμέσως την προσοχή της Μάγιας και τη μαγνήτισε: «Μύριαμ Η Τσιγγάνα. Ξέρει το παρον και σ' αποκάλυπτει το μέλλον». 'Ο πειρασμός ήταν πολύ μεγάλος και η Μάγια δε μπόρεσε να αντισταθεί. 'Ανέβηκε τα λιγοστά σκαλοπάτια και μπήκε στο τροχόσπιτο, ενώ η Λένα την ακολούθησε με κάποια άπροθυμία.

Καθισμένη μπροστά σ' ένα θυσιαστή, που γέμισε την ατμόσφαιρα με άρωματιμένους καπνούς, η Μύριαμ είχε το πρόσωπο μισοσκεπασμένο μ' έναν φεσέτζε, που έδινε μυστήριο κι' έκανε να λυγρουν περισσότερο τα όμορφα μεγάλα μάτια της. Μόλις η Μάγια κάθισε μπροστά της η Μύριαμ την κτύπησε βαρύν στα μάτια και της είπε: «Σ' έχουν πολύ κατεύειν...

...Μά ώρα, που δε θα είναι κανείς εκεί, για να μπορέσω να συγκεντρωθώ και να μιλήσω με τα πνεύματα...

—Τότε νάρθεις αύριο το απόγευμα. Οι γυναίκες μου θα φύγουν για την προετοιμασία και θα είμαι μόνη με την υπερέτριά μας, που θα φροντίσει να την απομακρύνω από το σπίτι.

—Σύμφωνοι! Αύριο μετά τη δύση του ήλιου.

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...



Ήταν καλοκαίρι και στο μικρό γραφικό νησάκι βρίσκονταν, όπως πάντα αυτή την εποχή, πολλοί παραθεριστές. Για να πάρουν μέρος και να δώσουν μεγαλύτερη αίγλη στο μεγάλο έτσιο πανηγύρι, είχαν έρθει στο νησί πολλοί πανόδοι καλλιτέχνες και θαυμασμοί, που εγκατέστησαν τις σκηνές τους σ' ένα μεγάλο οικόπεδο, κοντά στην κεντρική πλατεία.

Τό λούνα παρκ συγκεντρώνει πολύ κόσμο και πρό πάντος, τα παιδιά του νησιού και των παραθεριστών. 'Ανάμεσα σ' αυτά η Μάγια και η Λένα τριγυρίζαν εδώ κι' εκεί και δεν ήσαν να πρωτοκυττάξουν. 'Η Λένα προτίμησε ένα παγωτό-κωνάκι, ενώ η Μάγια έδειξε μεγάλο ενδιαφέρον για τη σκοποβολή. Σε μία στιγμή τα δυο παιδιά βρέθηκαν μπροστά σ' ένα τροχόσπιτο.

Καθισμένη μπροστά σ' ένα θυσιαστή, που γέμισε την ατμόσφαιρα με άρωματιμένους καπνούς, η Μύριαμ είχε το πρόσωπο μισοσκεπασμένο μ' έναν φεσέτζε, που έδινε μυστήριο κι' έκανε να λυγρουν περισσότερο τα όμορφα μεγάλα μάτια της. Μόλις η Μάγια κάθισε μπροστά της η Μύριαμ την κτύπησε βαρύν στα μάτια και της είπε: «Σ' έχουν πολύ κατεύειν...

...Μά ώρα, που δε θα είναι κανείς εκεί, για να μπορέσω να συγκεντρωθώ και να μιλήσω με τα πνεύματα...

—Τότε νάρθεις αύριο το απόγευμα. Οι γυναίκες μου θα φύγουν για την προετοιμασία και θα είμαι μόνη με την υπερέτριά μας, που θα φροντίσει να την απομακρύνω από το σπίτι.

—Σύμφωνοι! Αύριο μετά τη δύση του ήλιου.

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.



Τό λούνα παρκ συγκεντρώνει πολύ κόσμο και πρό πάντος, τα παιδιά του νησιού και των παραθεριστών. 'Ανάμεσα σ' αυτά η Μάγια και η Λένα τριγυρίζαν εδώ κι' εκεί και δεν ήσαν να πρωτοκυττάξουν. 'Η Λένα προτίμησε ένα παγωτό-κωνάκι, ενώ η Μάγια έδειξε μεγάλο ενδιαφέρον για τη σκοποβολή. Σε μία στιγμή τα δυο παιδιά βρέθηκαν μπροστά σ' ένα τροχόσπιτο.

Καθισμένη μπροστά σ' ένα θυσιαστή, που γέμισε την ατμόσφαιρα με άρωματιμένους καπνούς, η Μύριαμ είχε το πρόσωπο μισοσκεπασμένο μ' έναν φεσέτζε, που έδινε μυστήριο κι' έκανε να λυγρουν περισσότερο τα όμορφα μεγάλα μάτια της. Μόλις η Μάγια κάθισε μπροστά της η Μύριαμ την κτύπησε βαρύν στα μάτια και της είπε: «Σ' έχουν πολύ κατεύειν...

...Μά ώρα, που δε θα είναι κανείς εκεί, για να μπορέσω να συγκεντρωθώ και να μιλήσω με τα πνεύματα...

—Τότε νάρθεις αύριο το απόγευμα. Οι γυναίκες μου θα φύγουν για την προετοιμασία και θα είμαι μόνη με την υπερέτριά μας, που θα φροντίσει να την απομακρύνω από το σπίτι.

—Σύμφωνοι! Αύριο μετά τη δύση του ήλιου.

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

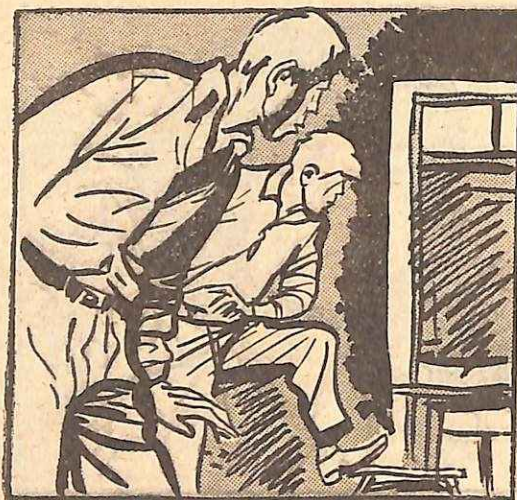
—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...

Κατενθουσιασμένη η Μάγια βγήκε από το τροχόσπιτο, αφού έδωσε στη Μύριαμ όλες τις οικονομίες της.

—Είσαι ανόητη, της είπε η Λένα. 'Η γυναίκα αυτή επωφεληθείς από την αφέλειά σου, για να σου αποσπάσει όλα τα οικογενειακά σου μυστικά. Θα κάνεις μεγάλη κουβέντα αν άρσης το σπίτι σας έρημο, όταν θα πάει εκεί αυτή η μάγισσα...



—Νομίζω, τούς είπε, πως η φίλη μου, η Μάνια, θα κάνει μια μεγάλη άνοση. Θ' αφήσει το σπίτι της άδειο απόψε, μετά τη δύση του ήλιου και θα πάει εκεί μια ταγγάνα για να κάνει μάνια, που θα της επιτρέψουν να ταξιδέψει μακριά.

Οι νεαροί βόρκαν τούς φόδους της απόλυτα δικαιολογημένους.

Και σε λίγο βρίσκονταν πρώτοι αυτοί στο σπίτι της Μάνιας. Η πόρτα ήταν ανοικτή κι' έτοιμη μπήκαν εύκολα μέσα, κρύφθηκαν και περίμεναν. Ύστερα από λίγο ακούστηκαν βήματα κι' ένα χέρι άνοιξε την πόρτα. Ήταν η Μύριαμ, που φωνάζοντας ένα ανδρικό παντελόνι έρχονταν όχι για να κάνει μάνια, αλλά για να πάρει ό,τι πολύτιμο θάβρισκε.

Οι νεαροί φίλοι της Μάνιας δεν δυσκολεύτηκαν να την πιάσουν επ' αυτοφώρω και να την παραδώσουν στους χωροφύλακες. Αυτό, βέβαια, απογοήτευσε τη Μάνια κι' έκανε τη φίλη της τη Λένα να της πη: — Άλλα φορά καλά θα κάνεις ν' ακούεις τη φωνή της λογικής και όχι τη φωνή των πνευμάτων!...

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ του Ναστραδίν

ΤΑ ΜΠΑΞΙΣΙΑ



Ο δήμαρχος της Προύσης, ο Νουρή, παραπονιόταν στο μπέη πως στη δημοχία του είχε παραγίνει το κακό με τα μπαξίσια.

—Θα σου στείλω τον Ναστραδίν να βάλει τα πράγματα στη θέση τους, του πρότεινε ο μπέης.

—Δεν παίρνει μπαξίσια αυτός; ρώτησε απορημένος ο Νουρή.

—Θα του πω να μην παίρνει και θα με άκουσε, γιατί...

—Άφεριμ, μπέη μου, φώναξε ο Νουρή. Στείλε μου τον να με γλυτώσει από τη δωροδοκία.

—Αργότερα, λοιπόν, όταν ο μπέης πρότεινε στον Χότζα τη θέση του έποπτη της καθαριότητας στη Δημοχία, τον ρώτησε:

—Θα τα καταφέρεις, Ναστραδίν, χωρίς μπαξίσια;

—Πιστεύω να τα καταφέρω. Φτάνει να βοηθήσει ο Άλλος και ο μπέης μου. Μόλις ο Χότζας ανέλαβε υπηρεσία, οι εργολάβοι των σκουπιδιών έτρεξαν ένας - ένας για να του εύχονταν τα καλύτερα και να του δώσουν τα παροπαράδοτα μπαξίσια τους.

—Σταθήτε! τούς αποπήρε τότε ο Χότζας. Μπαξίσια δεν παίρνω! Κι' αν δεν κάνετε σωστά τη δουλειά σας, γιόκ παράδες!

Οι άραμπατζήδες έτριβαν τα μάτια τους.

«Τί έπαθε ο Χότζας, αλόρησαν και δεν παίρνει μπαξίσια; Μιλημένος ή όρκιμένος είναι; Για να τον δοκιμάσουμε...»

Και σκέφτηκαν να βρουν τρόπους για να τον δωροδοκούν. Μα ο Νουρή είχε τα μάτια του ορθάνοιχτα! Έτσι στο σκουπιδονεκέ του Ναστραδίν, που ήταν στο γραφείο του, βρήκε, πεταγμένο τάχα ένα σακκουλάκι με φλουριά. Και κατάλαβε!

—Μα τον Άλλο, είσαι τίμιος άνθρωπος, Ναστραδίν! του είπε. Δεν αγιάξεις το μπαξίσι!

Και του εξήγησε το «κόλπο» των άραμπατζήδων.

Ο Ναστραδίν την είχε πάθει. Μα έκανε τον προσδλημένο.

—Δώσε μου τα, δημαρχέ μου, είπε στο Νουρή. Να τους τα πετάξω στα μούτρα!

—Αυτή είναι δουλειά δική μου, αποκρίθηκε ξερά ο Νουρή και τσέπωσε το σακκουλάκι, ενώ ο Ναστραδίν ξεροκατάνιε από το κακό του, που έκανε το μπαξίσι.

Ο Χότζας όμως ήταν ανεξάντλητος σε πονηρίες. Και σκέφθηκε έναν άλλο τρόπο, πιδ αποτέλεσμα.

—Το έχασες το στοίχημα! είπε σ' έναν καινούργιο εργολάβο, τον Άβδουλάχ.

—Ποιό στοίχημα; ρώτησε ο Νουρή, που κατασκόπευε κάθε κίνηση και λόγο του Χότζα.

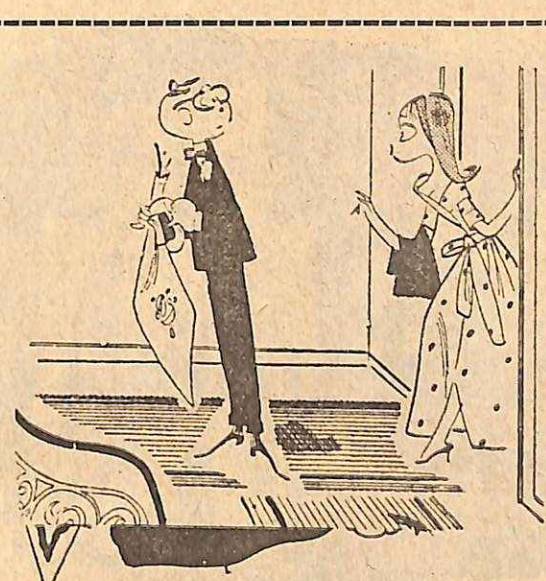
—Είχαμε βάλει στοίχημα τρεις λίρες με τον Άβδουλάχ, εξήγησε ο Ναστραδίν. Έκείνος έπαινε πως δε θα την πάρει την εργολαβία. Έγω έπαινα πως θα την πάρει.

—Ετσι ο Χότζας πήρε φανερά το στοίχημα—μπαξίσι. Κι' όταν την άλλη μέρα είπε σ' έναν άλλον εργολάβο—τον Νουσεντίν:

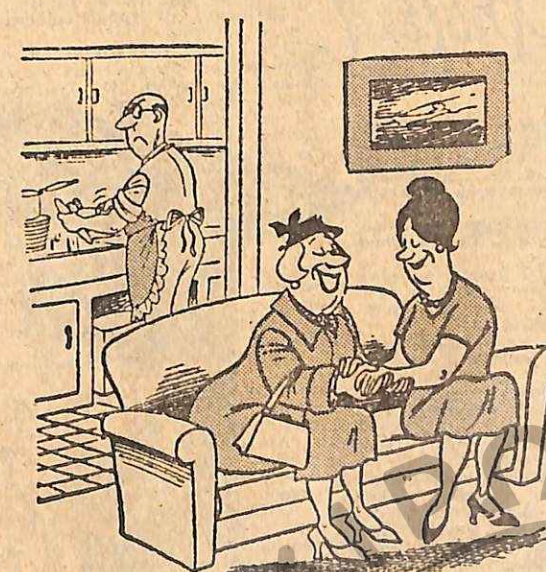
—Νουρεντίν το κέρδισα το στοίχημα, που βάλουμε!

Ο Νουρή που τον άκουσε έτρεξε άμέσως στο μπέη της Προύσης.

—Ο Ναστραδίν, μπέη μου, του είπε, δεν τα παίρνει κομμάτια τα μπαξίσια, αλλά φανερά κι' χωρίς να μπορώ να του κάνω τίποτα!... Την πάθαμε σαν άγραστοι!...



—Δεν κάνετε λάθος στο διαμέρισμά. Άπλως, δεν πρόφτασα ακόμη να μακιγιαριστώ!...



—Πώς τα καταφέρνεις, γουστ' μου, κι' έχεις τόσο ώρα για γεύμα;



—Κατασκοπεία, Μαρία, κατασκοπεία!

ΟΙ ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΕΣ του Πελοπίδα

Ο ΜΑΝΤΡΑΧΑΛΟΣ

ΚΥΡΙΕ Παντελή, μου συσταίνεις το γιό σου. Καί, αν κρίνω από το μείδισμα ικανοποίησας και υπερηφάνειας το όποιο διαγράφεται, ως άόρατο ριζόγαλο, επί της πατρικής σου φυσιογνωμίας, περιμένεις βέβαια να σου πω «χαίρω πολύ» να τον καμαρώσω, να σε συγχαρώ, διότι έχεις τοιοῦτον υιόν και να τον φτύσω να μην άσασκαθώ. Λυπούμαι πολύ, αλλά δε θα σου κάνω το χατήρι. Όχι, κύριε Παντελή, μάλλον θα σε συλλυπηθώ. Όρίστε; Γιατί; Μα δεν έχεις μάλτια, άθροπτε μου, ή μήπως ή πατρική σου άσχημία σου άφήρεσε την ικανότητά του βλέπειν τα πρόσωπα και τα πράγματα;

—Όχι, άσχημία μου κύριε Παντελή, άπο σωματικής άπόφωσας είναι πράγματι άξιόλογος ο κανακέρης σου, εις την ηλικίαν των 20 ετών που μού λες. Είναι ψηλός και γεροδεμένος, έχει άσχημικόν παρστημά, είναι καθ' όλα εν τάξει. Άλλω, λάρ, τα χάλια του δεν τα βλέπεις; Πώς; Ποία χάλια; Την περιβολή του, άνόητε πατήρ. Τα πέδιλα που φοράει χωρίς κάλτσες, το μπλέ τσακαλωμένο παντελόνι, το διχτυωτό πουκαμισάκι, το άκούρευτο μάλι, το χρυσό δαχτυλίδι με την ταυτότητα, το χρυσό ρολόι και επί πλέον, ως συμπλήρωμα της χρυσόχοιλης έθιρινας τη χρυσή άλυσίδα με το χρυσό σταυρουδάκι που έχει κρεμάσει στο άνοιχτό στήθος του. Καί σε ρωτώ, κύριε Παντελή: Αυτά δε τα βλέπεις; Καί αν τα βλέπεις πώς τα κρίνεις; Ή μήπως τα έλέπεις και τα καμαρώνεις και τα θαυμάζεις και του λόγου σου, άφελέστατε;

—Όρίστε; Με ρωτάς πώς τα κρίνω εγώ; Για μένα, άγαπητέ μου, άλ' αυτά τα στοιχεία περιβολής του γιόκα σου είναι, άβλίστατα δείγματα τεντυμπούσμου. Έπειτα κατασκευάζει εκεί ένα μαντραχάλο δύο μέτρα, με τετραγωνισμένες πλατέες και αντί να του διδάξης τη σεμνότητα και την άπλότητα, του επιτρέπεις να διακοσμηται σαν βιτρίνα χρυσόχοιλος με άλυσίδα, ρολόγια, έσχαλίδια και άλυσιγίτες με σταυρουδάκια, τα όποια νομιζώ ότι και τα πληρώνεις του λόγου σου, από την πατρική σου τόση, κύριε Παντελή. Καί δεν είσαι και πλούσιος. Νά πληρώνω ο πατήρ για τα ρούχα και τα παπούτσια του γιού του, για τα βιβλία του και τις σπουδές του, το αντίλαμπόματι είναι ύποχρέωσας του. Άλλά να πληρώνω για δαχτυλίδια και έσχαλίδια και σταυρουδάκια, για έναν μαντραχάλο, είναι κάτι που άπεφάνει τα όσια της πατρικής άνοχης. Καί συ κύριε Παντελή τόν καμαρώνεις με το φουτωτό μάλι και τα πέδιλα και τα χρυσόστολισματα αντί να τον πας στο μπαρμπαή να τον κουρέψει, να του βάλεις άλη αυτή την άδη διακόσμηση και να του άφισες το πολύ, ένα σμυρί και να του βάλεις την ώρα, Μηροπή σου, κύριε Παντελή! Λυπάμαι πολύ για λογαριασμό σου. Μου παθαυμάζεις το κλασσικό δείγμα του τεντυμπούσμου και χασκογλάς καινουργής και ικανοποιημένος για τον κανακέρη σου, για τον όποιον θα έπρεπε να γυρέσεις.

—Τι να σου κάνω, καύμενε. Έπρεπε να τον είχα εγώ, γιό μου και να μού παρουσιαζόταν μ' αυτή την άψη εμφάνιση. Θα έτρωγε έβλο που δε θα το είχε δη ούτε στ' άνειό σου. Καί πάλιν φτάσω σ' αυτό το σημείο, θα του είχα κόψει τα φτερά από νωρίς και θα τον είχα κάνει άνθρωπο. Τώρα όπως τον άφησες να γινεί ο δικός σου, καμαρώσε τον και σε δύο τρία χρόνια γράφε μου χαριστήρια.

ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ... ΤΟΥ ΝΙΠΗΤΡΑ

Κάπως ταξίδευε μ' ένα άπογευματινό τραίνο για κάποιο προάστιο του Λονδίνου, όπου κατοικεί ο Πέτρος Ουκέλντεμαν, ένας νέος 20 χρονών, μπήκε στην «τουαλέτα» για να πλυθεί. Τούπεσε τότε ένα νομισμα στο σωλήνα άπογετευσας του νιπητρού. Έχωσε μέσα το χέρι του για να το πιάσει... και το μπράτσο του σφηνοθήκε έτσι που δε μπορούσε πιά να το ξαναβγάλει! Ζήτησε βοήθεια, άλλ' ο δούρεος του τραίνου έανιγε τις φωνές του. Μονών όταν το τραίνο έφτασε στο τέρμα της διαδρομής του, τον άκουσαν και πήγαν να τον έλευθερώσουν. Βρίσκονταν όμως πιά πολύ μακριά απ' το σπίτι του, δεν είχε κανένα μέσον για να γυρίσει πίσω, κι' έτσι διαγκυρεύτηκε στο ξενοδοχείο.

ΤΟ ΖΑΧΑΡΟΥΧΟ ΝΟΥΝΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΓΝΟ & ΚΑΘΑΡΟ ΓΑΛΑ



Τι αυτό τό δίνω

μέ σιγουριά στους πελάτες μου...

Με το ζαχαρούχο ΝΟΥΝΟΥ είμαι ήσυχος γιατί εξασφαλίζω την ύγεια των πελατών μου. Έχω έμπιστοσύνη στο ζαχαρούχο ΝΟΥΝΟΥ γιατί ξέρω πως πουλάω ένα γάλα φρέσκο, οικονομικό και καλλίτερο από κάθε άλλο γάλα κουτιού.

Το ζαχαρούχο ΝΟΥΝΟΥ παρασκευάζεται στην Όλλανδία, στο πιο σύγχρονο εργοστάσιο της Εύρώπης με την επίβλεψη άρίστων έπιστημόνων.

ΖΑΧΑΡΟΥΧΟ ΝΟΥΝΟΥ

ΒΑΖΕΙ ΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

ΒΑΡΗΚΟΟΙ

για την αντιμετώπιση ξενόφερτων και

"ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ"

Όλοι όσοι έπισκέπτονται την "ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ", εκφράζουν τον ένδοξο σκεπτικό τους, γιατί εύρισκονται σ' ένα περιβάλλον δικό τους άποκλειστικό και διαπιστώνουν ότι:

- Η "ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ", ο.ε.ε. άποτελεί μία σοβαρή όργη, νύσι, με άφθονα τεχνικά μέσα και όραστο έκπαιδευμένο στην Εύρώπη προσωπικό.
- Άσχολείται 100% με άκουστικό θαρκόας. Παράκωλύει έπισταμένως κάθε έξελξη των άκουστικών παγκοσμίως και είναι άρρυσμένη μόνον στην έξυμνήρητη των Βαρκόων.
- Διαθέτει το τελειότερο άκουστικό Άμερικανικής και Εύρωπαϊκής παραγωγής. Μπαταρίες των γνωστότερων εργοστασίων του κόσμου και άλλους εξειδικευμένους έπιστημονικών έργαστήριον.
- Η "ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ", ίδρυσείας, δάδει Άμερικανικών και Εύρωπαϊκών προτύπων, κατόπιν μακράς μελέτης του προβλήματος της θαρκόας στην χώρα μας και συνεργαζόμενη με τους καλύτερους οίκους του έξωτερικού, έγγυόται στους Βαρκόους την ίδεωδέστερη έξυμνήρητη.
- Η ίδρυσις της ο.ε.ε. "ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ", άποτελεί σημαντικόν γεγονός για τους θαρκόους της χώρας μας, γιατί τούς παρέχει **ΟΛΑ ΤΑ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ** μιας εύρωστης έπιλογής.

ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ, Ο.Ε.Ε.

Ο πλέον ειδικός εν Έλλάδι οίκος άποκλειστικός άσχολούμενος με **ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ ΒΑΡΗΚΟΙΑΣ**

ΘΑΔΣ ΔΡΟΥ 10 (4 όροφο) & ΒΕΡΑΝΖΕΙΟΥ
ΑΘΗΝΑΣ ΤΗΛ. 525.159

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ _____

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ _____

ΠΟΛΙΣ _____

Συμπληρώστε το παρακείμενο δελτίον και ταχυδρομήσατέ το ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ-ΔΡΟΥ 10 ΑΘΗΝΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΑΠΟΤΕΛΕΜΕΝ ΧΡΗΡΙ ΚΑΜΟΜΙΑΝ ύποχρέωσας λεπτομερείς πληροφορίες περί τού πως ύπορείτε να άσκετε κατά τον ίδεωδέστερον τρόπον το πρόβλημα της άκοής σας.

ΓΚΑΓΚΣΤΕΡΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΜΟΛΙ Σ γύρισε ο Φράνκ Γουέστον απ' την τράπεζα, κουρασμένος και κακοδιάθετος, τον ρώτησε η γυναίκα του, η Γκρέις: — Δέν ήρθε μαζί σου η Σάλλυ; — Η Σάλλυ;... απόρησε ο Φράνκ.

— Ύστερα θυμήθηκε πως ή κορούλα τους πήγαινε κάθε Σάββατο με το ποδήλατό της στο γραφείο του, για να της δώσει επίσημο το χαρτίηλίκι της.

— Όχι, δέ φάνηκε κάποιου, απάντησε.

— Πού νάναι άσκαγε;... Ίσως να παίζει πάλι με τὰ παιδιά τών Μάτισσον, ενώ της τό είχα άπαγορεύει.

— Η Γκρέις βρήκε νιά λινό και ξαναγύρισε, ταράχμενη.

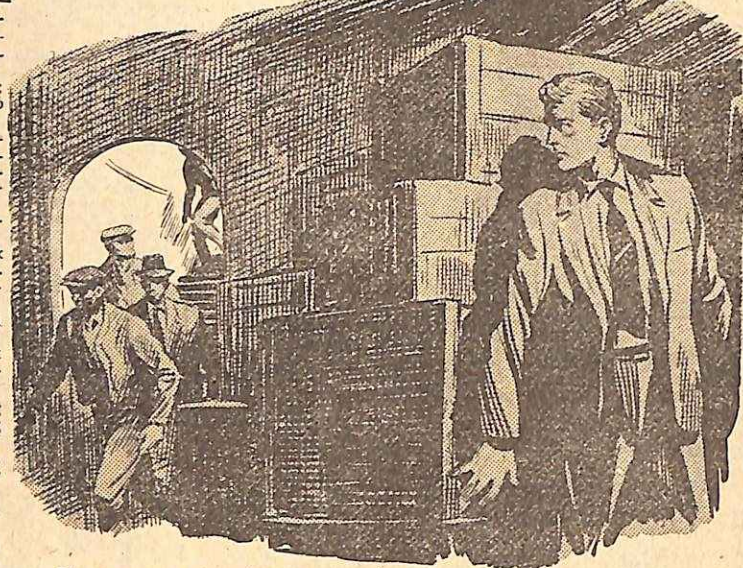
— Όχι, δέν είν' εκεί! δήλωσε στον άντρα της. Πρέπει να κυτάξεις, να τη βοήθς, Φράνκ!...

— Ο Γουέστον ξαναπήγε άμέσως στην τράπεζα. Το ποδήλατο, της Σάλλυ ήταν εκεί, απ' έξω. Άλλά, η μικρούλα δέ φαινόταν πουθενά. Ο Γουέστον ρώτησε γύρω. Δέν την είχε δει κανείς!...

Ξαναγύρισε στο σπίτι του, τρέμοντας από άγωνία.

— Τι θα κάνουν τώρα, Φράνκ; του είπε η γυναίκα του, ξετρελλάμενη.

Τη στιγμή εκείνη, χτύπησε τό,



Κατά τις 10 άκουσε βήματα και τέσσερις άντρες κατέβηκαν στο υπόγειο.

Μία άδοξοτυχημένη ληστεία

τηλέφωνο. Ο Γουέστον άρπαξε τ' άκουστικό... κι άκουσε τη φωνή της Σάλλυ:

— Εγώ είμαι, μπαμπά!

— Κορούλα μου! Πού βρισκασαι;...

— Δέ θέλουν να μ' άφίσουν να φύγω, μπαμπά...

— Η καρδιά του Φράνκ σταμάτησε, ξαφνικά να χτυπάει... Μία βαρεία άντρική φωνή είπε στο τηλέφωνο:

— Άν ενδιαφέρεσθε για την κόρη σας, έλάτε άμέσως στο Νόθβ Παρκ. Καθίστε στο δεύτερο πανγκάκι απ' την πόρτα.

Σέ 10 λεπτά, βρισκότανε στο μέρος που του είχαν όρισει. Ήταν άδύνατο να πιστέψη πως μπορούσε να συμβεί κάτι στη Σάλλυ του!...

— Ένας μοτοσυκλετιστής τον πλησίασε. Φορούσε μία μαυρή πέτινη ζακέτα, κρόνος και γυαλιά. — Εγώ αυτό με γραμματάκι για σέ, του είπε.

Ο Γουέστον πήρε τό φάκελλο. Είχε μέσα λίγες νομίσμες μόνον, γραμμένες απ' τη Σάλλυ με μολύβι:

«Άνοηπέ μου μπαμπά, Λένε πως θα μ' άφίσουν να γυρίσω άποψε στο σπίτι, άν τούδε κάνης μία χάρι. Έλπίζω να τούς την κάνης. Δέ μ' έχουνε πειράξει». Σ' την τελευταία φράση, ένα άλλο νόμι είχε προσέθεσι τη λέξη «ΑΚΟΜΗ».

— Τι θέλετε από μένα; ρώτησε παγωμένα ο Γουέστον, ενώ ή καρδιά του χτυπούσε σαν να πήγαινε να σπάσει.

— Κάτι πολύ απλό: Νά υάς δώσω τὰ κλειδιά της μεγάλης κάσας, για να μην άναγκαστούμε να την άνοίξουμε με δυναμίτιδα! Άν κάνουμε πολύ κρότο, μπορεί να μιάς άκούσουν...

— Τρελλομάγκε; παρατήρησε ο Γουέστον. Πώς θά μπορούσε να μπητε στην τράπεζα;

— Άπ' τό υπόγειο. Έγουμε νοικιάσει ένα γειτονικό σπίτι.

Προσπατικά, ο Γουέστον ήξερε πως δολοκλποσ τό οικοδομικό τετράγωνο άνήκε στην τράπεζα. Κι είχε μόθει πως ένα απ' αυτά τὰ σπίτια νοικιάστηκε τις τελευταίες μέρες...

— Μά ή κάσα έχει δυό κλειδαριές, παρατήρησε ο Γουέστον. Το δεύτερο κλειδί βρισκεται στα χείρια του ταμία, και άπαγορεύεται να μού τό δώση.

— Αυτό είναι δική σου δουλειά, είπε ο άλλος. Κανόνισέ τα όπως νομίζεις. Στις 4, θά είμ' εδω πάλι. Έλπίζω νάχης ταχτοποιήσει τό ζήτημα... για τό καλό της κόρης σου!

Μόλις έφυγε ο μοτοσυκλετιστής, ο Γουέστον ξεκίνησε για τό σπίτι του ταμία.

άσαν απ' την τρύπα του τοίχου στα υπόγεια της τράπεζας. Ο Γουέστον ήξερε πως δέ θ' άργούσαν να άδειάσουν τό χρηματοκιβώτιο και να φύγουνε.

Πραγματικά, σε δέκα λεπτά, οι κώνκοντες ξαναγύρισαν. Άνέβηκαν τη σκάλα. Ο Γουέστον τους παρακολούθησε άθόρυβα. Ο τελευταίος απ' αυτούς, πιο άργονκιντος, είχε μείνει πιο πίσω απ' τους άλλους. Έτσι, ο Γουέστον βρήκε την ευκαιρία να τόν χτυπήσει έξωφονικά στο κεφάλι μ' ένα σίδερό και να τον ρίξη άναίσθητο.

Οι άλλοι δέν κατάλαβαν τίποτα... ούτε κι όταν ο Γουέστον ανέβηκε μαζί τους σ' ένα σκοτεινό αυτοκίνητο, που ξεκίνησε άμέσως.

— Ούφ, τὰ κατόφεραμε, παιδιά! είπε ένας απ' όλους.

Και θέλησε ν' άνάψη ένα τσιγάρο.

— Όχι, πρόφερε ξαφνικά ο Γουέστον. Μην άνάψης σπύρο! Είν' επικίνδυνο...

Άπλώθηκε βαρεία σιωπή για μερικάς στιγμές.

— Ποιάς είσαι σύ; ούλοιασε ό στέρα ένας απ' τους γκάνγκστερς. — Με λένε Γουέστον. Και κρατάω στα χείρια μου τρία φυσιγγία, δυο δυνάμειδα, ένωμένα με τόν ηλεκτρικό πυροδότη! Δέ θά θέλετε, βέβαια, να τινχτούμε όλοι στον άέρα...

Σταματήστε μία στιγμή δίπλα στο πεζοδρόμι!

— Τι θέλεις τώρα; ρώτησε ήσυχα τό Γουέστον ο μοτοσυκλετιστής.

— Την κόρη μου.

— Σου είπα πως θά γυρίση άποψε στο σπίτι σας.

— Τη θέλω τώρα άμέσως. Πάμε εκεί πού την έχετε.

— Καλά, φίλε... Τό νού σου όμως μην πάρη φωτιά από τού κρατάς!

— Ξέρω καλά τό μηχανισμό του. Τά διδάσσα σ' ένα βιβλίο. Δέν πρόκειται να πατήσω τό χειρόλ, άν δέ μ' άναγκάσετε!

Σέ λίγα λεπτά τ' αυτοκίνητο σταμάτησε σ' ένα άπόκεντρο δρόμο, έξω από ένα σκοτεινό σπίτι.

— Κοιμόσαι! διάταξε ο Γουέστον τό σωφό.

Έκείνος όπάκουσε. Μία γυναίκα βγήκε απ' τό σπίτι. Ο Γουέστον έβωσε τις όδηγίες του στο μοτοσυκλετιστή κι έκείνος τις έπαράλασε στη γυναίκα, που έβγαμπε στο σπίτι και βήκε πάλι μαζί με τη Σάλλυ. Άφισε τό κοριτσάκι πτό πεζοδρόμι.

— Είμαι ο μπαμπάς. Σάλλυ μου, φώναξε ο Γουέστον. Τάξες σ' έκείνο τό φωτισμένο σπίτι και πές τους να έδοπισήσουνε την άσπρη μου Γούνερα!

— Έπειτα από λίγο οι τέσσερις κώνκοντες φορούσαν χειροπέδες. Κι ο Γουέστον έβγαγγε στην άγκαλιά του να λαχτάρα την κορούλα του.

Α. ΝΤΕΒΙΝΤΣΟΝ

ΛΥΣΕΙΣ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ του παρόντος τεύχους

Ρομδδλεξο

1) ΑΝΑΣΣΑ. 2) ΟΡΕΙΝΑ. 3) ΜΑΚΑΡΙ. 4) ΧΡΟΙΑΣ. 5) ΑΣΣΟΝΣ. 6) ΕΝΤΙΑΣ. 7) ΚΑΤΙΝΑ. 8) ΟΥΣΣΑΙ. 9) ΣΙΚΑΓΟ. 10) ΤΖΑΜΙΑ. 11) ΤΟΠΛΙΑ. 12) ΣΠΑΝΟΣ. 13) ΚΑΛΥΒΑ. 14) ΑΒΡΑΑΜ. 15) ΠΑΛΑΒΑ. 16) ΑΤΑΜΑΝ.

Κινηματογραφικό παιχνίδι

1) Στο Λονδίνο 27 Φεβρουαρίου 1932. 2) Γκλέν Φόρντ. 3) Κανέναν. 4) 1895—1926. 5) Μέ τό έίλη «Διακοπές στη Ρόμη» (1953). 6) Ή Ίσλη Τσάρλες. 7) 23. 8) Δυό με τό έίλη «Ο λοχίας Γούρκ» (1941) και «Τό τράινο θά ασφαλίη τρίς φορές» (1952). 9) Ή Νάταλι Λόρντ. 10) Μέ τό έίλη «Χωριστά τραπεζία» (1958).

Δυό έλληνικά νησιά

Τά δυό νησιά είναι: ΚΑΛΥΜΝΟΣ και ΜΥΤΙΛΗΝΗ. και οι λέξεις που τὰ σηματούζουν: 1) Κίβωλος. 2) Άσυρδαλιά. 3) Άλτρον. 4) Ύλικα. 5) Μέλλων. 6) Νόημα. 7) Όρνειον. 8) Στήθος.

Φτερωτές συλλαβές

ΑΝΤΙΡΟΠΙΛΙΚΟΝ.

"Άλογα και σανός

Είχε 78 άλογα (50X=7X+39(X+8).

Συναρμολόγησις

1) ΜΙΝΩΤΑΥΡΟΣ. 2) ΔΕΡΝΑΙΑ ΥΔΡΑ. 3) ΓΟΡΓΟΝΑ. 4) ΚΕΡΒΕΡΟΣ. 5) ΣΕΙΡΗΝΕΣ. 6) ΣΥΜΦΑΛΙΑΔΕΣ ΟΡΝΙΘΕΣ. 7) ΜΕΔΟΥΣΑ.

Ήλικιες

Ή Ντίνα είναι 9 χρόνων και ή Μαρία 1 έτους.

Μονά και διπλά

Γα μονά αντίκειμενα είναι 8: 1) ή τανάλια. 2) Τό πικ-άπ. 3) Τό κλειδί (για μπουλόνια). 4) Τό μελανοδόγιο. 5) Ο ηλεκτρικός λαμπτήρας. 6) Ή κουτάλα της σούπας. 7) Ή πιπίλα και 8) Τό παλλίδι.

Ή λύσις του υπ' άριθ- 807 σταυρολέξου

Όριζοντίως:

1) ΠΟΙΤΑΜΟΣ — ΚΑΚΑΙ. 2) ΠΑΡΑ — ΜΑΙΑΙ. 3) ΚΑΛΑΜΑΡΙΟΝ — ΚΡΙΤΑΙ. 4) ΑΔΑΜΑ — ΙΚΤΕΡΙΟ — ΙΝΑ. 5) ΡΟΙΑ — ΕΝΑΕΡΙΑ — ΚΟΙ'Ν. 6) ΣΥΣ — ΑΝΙΩΝ — ΛΑΣΟΣ. 7) ΑΤΙΝΑ — ΑΝΗΙΒΑΣ — ΑΙ. 8) ΣΑΛΑ — ΚΟΝΤΑ. 9) ΕΝΟΠΛΟΣ — ΔΟΛΙΑΝΑ. 10) ΗΠΙΟΙ — ΣΤΕΝΑ. 11) ΠΑ — ΑΝΥΔΡΟΣ — ΑΡΑΦΑ. 12) ΑΝΤΛΩ — ΙΕΡΑΙ — ΥΠΟ. 13) ΦΟΡΑ — ΑΜΥΓΑΛΟΣ — ΑΛΟΣ. 14) ΟΙΑ — ΑΔΑΜΣΟΝ — ΑΚΑΡΙ. 15) ΡΑΒΑΝΑ — ΑΙΣΙΩΔΟΞΙΑ. 16) ΕΝΝΕΑ — ΑΝΙΑ. 17) ΠΑΤΑΣ — ΝΗΝΕΜΙΑ.

Καθέτως:

1) ΚΑΡΣ — ΑΝΑΦΟΡΑ. 2) ΠΑΘΟΥΑ — ΑΝΟΙΑ. 3) ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ — ΤΡΑΒΕΑ. 4) ΟΡΑΜΑ — ΙΣΟΠΑΛΑ — ΑΝΤ. 5) ΤΑΜΑ — ΑΝΑΠΙΝ — ΑΝΗΑ. 6) ΑΜΑΟΥ — ΑΔΕΑΣ. 7) ΜΑΡΙΝΑ — ΑΟΙΔΙΜΑ. 8) ΙΚΛΑΝΑ — ΡΕΥΜΑ. 9) ΣΚΟΤΕΙΝΑ — ΚΟΡΑΣΙΟΝ. 10) ΝΕΡΩΝ — ΣΑΛΟΣ. 11) ΡΙΝΙΚΟΣ — ΙΟΝΙΩΝ. 12) ΚΑΚΙΑ — ΒΟΛΙΑ. 13) ΑΙΡΩ — ΛΑΝΙΕΡΕ — ΑΔΑΜ. 14) ΚΑΙ — ΚΑΣΤΑΝΑ — ΑΚΟΝΙ. 15) ΑΙΤΙΟΣ — ΑΝΑΦΥΛΕΙΑ. 16) ΑΝΙΣΑ — ΑΠΟΡΙΑ. 17) ΔΙΑΝΟΙΑ — ΟΣΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ετήσιο Δογ 240 — Έκάμινος 120 — Ιολυνος 60 —

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ετήσιο Άλρεξ Άγγλιας 17 — Δολαρία 840 — Φο Βέλαν 840 — Φο Βέλ 73 — Μακά Γου 72 —

Ευθάστατα Έσωτερικω δια ταχυδρομικώς έπιταγής και Εξωτερικω δια τραπεζικώς τοιαύτης πός 4 περιόδοι «ΕΝΣΑΥΡΟΣ» Δοσανταπλίου 4 (Πλάσιο Κλησιδωσών)

Άθροισι

Ε'Εμ Μπακλατζής και Σίος Ε.Ε. Εκδοτική Εταιρεία «ΑΛΛΑΓΗ» Διευθυντής Διαινεύσις σής και όπεόθινος κατά Νόμον

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΑΚΛΑΤΖΗΣ

Οδός Λαοκόνην Πλην 38 Ύπαθονη Ιππονασείας 2 Πισιον Μπέλλας Οδός Βαύλαρη 11, Άθήνας.

Ή αλληλογραφία μας

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ Α.Α. άπάντησε ταχυδρομικώς στον Τάκη Λεϊναρδον και ζητάει τη διεύθυνσι του Κωστανή Κυριακού.

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ κ. Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ άπάντησε ταχυδρομικώς στίς: Τίτη Κουλάρα, Άρχοντούλα Καραβελάκη, Μαρία Καδάρα, Μαρία Κουρκούλου και Ζωή Δαλάκα. Ή Βασίλική Τ.Σ. παρακαλείται να άποστείλη τη διεύθυνσί της.

Ο ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ — ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ κ. Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ άπάντησε ταχυδρομικώς στίς: ΒΑΥΑ ΤΕΡΖΙΑ. ΝΟΥ — ΕΓΥΡΤΕ, Ζαχαρία Λασκαράκη, Έρρικον Γεμιόπουλον, Δημήτριον Άλεξάνδρου, Κρυστάλλω Λεάνδρου και SPYRON C. ΠΟΥΛΟΝ.

ΚΥΠΡΙΕΣ

Ή Μάρω Όνησιφόρου (15 χρόνων), Έρμου Νο 3, Λάρνακα Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους από την Έλλάδα ηλικίας όχι άνω των 17 χρόνων.

Ή Χρυσούλα Χριστοδούλου, Βωϊτίας Νο 2, Λεμεσός Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με μαθητές και μαθήτριες από την Άθήνα, με σκοπό την άνάπτυξι μιάς άγνης φίλιας, καθώς και την άνταλλαγή κάρτ — ποστάλ με ήθετοίους.

ΚΥΠΡΙΟΙ

Ο Γεώργιος Ε. Κοντορίδης, Μάμμари, Λευκωσία, Κύπρος, έπιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Έλλάδα και την Άγγλια, με σκοπό τη σύναψι μιάς καλής και σταθερής φίλιας.

Ο Άντώνιος Μιχαηλίδης, 6, Άχιλλέως, Κάτω Βαρώνια, Άμμόχωστος, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Έλλάδα, ηλικίας 16—20 χρόνων, με σκοπό την άνάπτυξι μιάς καλής και σταθερής φίλιας.

Ο Κωστανής και Άνδρέας Χαραλάμπους, Σάμου 11, Στρόβολος, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με φοιτητές και φοιτήτριες απ' όλο τόν κόσμο, με σκοπό την άνταλλαγή γραμματισμών.

Ο Άτάνιος Κώα Καϊμακί, Άρρεναγωγείου Νο 29, Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Έλλάδα.

Ο Παύλος Κωνσταντίνου, Λεωφόρος Έλλάδος Νο 50, Κτήμα Πάφος, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με σκοπό την άνταλλαγή γραμματισμών και κάρτ — ποστάλ.

Ο Πέτρος Θεόκλητης, Μακρυσία, Άμμόχωστος, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τόν κόσμο, στην έλληνική γλώσσα. Φωτογραφία άπαραίτητη.

ΝΑΥΤΙΚΟΙ

Ο ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ, S)T GOLDEN EAGLE Co MESSRS GOULANDRIS BROTHERS LTD 61 ST. MARY AXE LONDON E.C.3, ENGLAND, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τόν κόσμο και ιδιαίτερα από την Έσθν.

Ο Μ. ΜΑΡΓΕΤΙΣ, 6. D. THEODOROUPOULOS και ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΡΑΥΙΑΝΝΟΥΛΙΣ, S)S TINOS N.J. GOULANDRIS BALTIC HOUSE No 27 LEADENHALL ST. LONDON E.C.3, ENGLAND, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με Έλληνίδες απ' όλο τόν κόσμο, στην έλληνική γλώσσα.

Ο ΝΙΚ ΕΦΡΕΥ, S)S TINOS, N. G. GOULANDRIS Co, BALTIC HOUSE, 27 LEADENHALL STREET, LONDON E.C.3, ENGLAND, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες απ' όλο τόν κόσμο, ιδιαίτερος από την Άμερική, στην έλληνική, άγγλική, γαλλική και Ιταλική γλώσσα, με σκοπό την άνταλλαγή άπέψων σε διάφορα θέματα και τη δημιουργία μιάς καλής και σταθερής φίλιας. Φωτογραφία άπαραίτητη.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ή ΜΑΓΔΑ ΡΑΡΤΟΡΟ, L O U, BEYOGLU AYVALI — CESME, CAP No 37) I, ISTANBUL, TURKIYE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλο τόν κόσμο, ιδιαίτερα από την Έλλάδα, με σκοπό τη σύναψι μιάς καλής και σταθερής φίλιας. Παρακαλεί όσες άπαν-

τησουν να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ή ΛΑΥΡΑ ΙΟΑΝΝΙΔΟΥ, (18 χρόνων), 4 RUE ZAKI 4 TEWKIK, CAIRO, EGYPTE, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέους από την Άμερική, Καναδά και Γαλλία, ηλικίας 20—28 χρόνων. Φωτογραφία ευπρόσδεκτη, όχι όμως και άπαραίτητη.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ο COSIAS HATZALEXIS και ο LABIS CHRISTOU, GEO LEAVER, 3 CAMPBELLVILLE ONT. CANADA, έπιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με Έλληνίδες, με σκοπό ό,τι ήθελε προκύψει. Τό ίδιο θέλουν και ο I. H. HAZIS και VASILIOS XANTHOS.

Δυό φίλοι ο HARALABOS GEORGIOU και ο TELIS NICOLAOPOULOS, GEO E.L.H. LEAVER R. R.3 CAMPBELLVILLE ONT. CANADA, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με Έλληνι-

δες, με σκοπό ό,τι ήθελε προκύψει. Φωτογραφία άπαραίτητη.

Ο ANTONIOS ANIO. NIOU, 6 E. ISALKENTGES και ο ANTONIOS KRIBAS, GEO LH LEAVER RR3 CAMPBELLVILLE, ONTARIO, CANADA, έπιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με Έλληνίδες, με σκοπό ό,τι ήθελε προκύψει. Φωτογραφία άπαραίτητη.

Ο HARALAMBOS P. NAYIOU, (20 χρόνων), 32 LESLY ST. LONDON N. 7, ENGLAND, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες, ηλικίας 17—21 χρόνων, από την Έλλάδα και την Κύπρο.

Ο JOHN ISOPELAS, 311—47 ST. UNION CITY, N.J., USA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες που έχουν γυμνασιακή μόρφωσι, με σκοπό ό,τι ήθελε έπασκαλωθή.

Ο ΚΩΣΤΑΣ ΔΑΚΙΔΕΣ, FUNKWIESENSTR. 77, ZURICH 11)

50, SUISSE, έπιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από τη Μακεδονία και τη Θράκη, ηλικίας μέχρι 19 χρόνων, με σκοπό ό,τι ήθελε έπασκαλωθή.

Ο JOHAN N. MARD S. M-UNCHEN 13) B MORASH, GEORGENSCHWEIGSTR. 69, GERMANY, θέλει ν' αλληλογραφήσει με μορφωμένες νέες απ' όλο τόν κόσμο, στην έλληνική, γερμανική ή άγγλική γλώσσα.

Ο JOSE RODRIGUEZ FRAGA, AVENIDA UNIVERSIDAD TRAPOSOS A CHORRO No 21—2 CARACAS, VENEZUELA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τόν κόσμο, στην Ιταλική, Ισπανική και έλληνική γλώσσα, με σκοπό τη γνωριμία και τό γάμο.

Ο J. PASTAMOROU, L O S 22 DRUMMOND ST. CARTON MELBOURNE, AUSTRALIA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες Έλληνίδες από την Άθήνα, Πειραιά και Κορινθία, με σκοπό την άνάπτυξι μιάς καλής φίλιας και ό,τι άλλο ήθελε προκύψει. Φωτογραφία άπαραίτητη.

Ο TASSOS KYPRARIS, SIS P.O. BOX 177 P.O. REDFERN, SYDNEY, AUSTRALIA, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με άναγνώστριές μας απ' όλο τόν κόσμο.

Ο IOAN NIS YIANNAKAKOS, ANNANDALLE, SYDNEY, N.S.W., AUSTRALIA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με τη Μαίρη Μ.Α. 1960.

Ο THEODOROS L. COURINOS, 33 WALTHAM ST. RICHMOND VICTORIA, MELBOURNE,

...Είναι της κόλλας!

Είναι κολλαρισμένο με πλαστική κόλλα

KLIN

ΚόλλαKUN

Η ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΚΟΛΛΑ "ΚΑΙΝ", ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΕ ΚΟΜΜΩΤΑΤΑ ΒΑΖΑΚΙΑ ΜΕ ΠΛΗΡΕΙΣ ΟΔΗΓΙΕΣ. ΣΕ ΚΑΘΕ ΒΑΖΑΚΙ Κ' ΕΝΑ ΕΙΔΙΚΟ ΚΟΥΠΟΝΙ ΔΩΡΟΝ

ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΚΟΛΛΑ "ΚΑΙΝ", ΠΡΟΙΟΝ ΤΗΣ ΒΙΟΜ. "ΚΑΙΝΕΣ",

73



ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και το μέλλον σας



Για την περίοδο 28 Ιουλίου — 3 Αυγούστου 1960

ΖΩΔΙΑ	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ...	ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ...	ΥΓΕΙΑ... ΤΥΧΗ...
ΚΡΙΟΣ 22 Μαρτίου 20 Απριλίου	* Προσέξτε πολύ τους λογαριασμούς και ό,τι ένε, αγέρι με πληρωμές ή ενοφείσεις. * Υπάρχει κίνδυνος να κάνετε μεγάλο λάθος. * Οι νέοι ιδίως πρέπει να είναι προσεκτικοί, αλλιώς θα κάνουν σφάλμα οφειλόμενο στην άπειρία τους.	* Έχετε προ πάντως ανάγκη από ασφάλεια και σταθερότητα. * Όταν θε-θωσθήτε για την ειλικρίνεια των αισθη-ματικών ετεροφύλου προσώπου, δε διατάζε-τε μπροστά σε κάθε θυσία. * Εμ' κάνετε ευάγαρη αλλά επικίνδυνη συνάντηση.	* Φροντίστε πριν απ' όλα να κυριαρ-χίστε στα νεύρα σας. Για να το επιτύ-χετε αυτό, πρέπει να περάσετε τις δια-κοπές σας σ' ένα δωρ το δυνατόν πιο ή-συχο περιβάλλον. * Προσέξτε τις με-τακινήσεις, ιδίως αν οδηγείτε αυτοκίνητο.
ΤΑΥΡΟΣ 21 Απριλίου 21 Μαΐου	* Θα βρεθήτε μπροστά σε αντίθετη-τες, που θα ματαιώσουν πολλά σας αγέ-δια. * Το πείσμα κινδυνεύει να σας κά-νι ν' αναλάβετε μια υπόθεση, που είναι τελείως αντίθετη με τα συμφέροντά σας. * Ταξίδι ευνοϊκό για την εργασία.	* Τα άστρα δημιουργούν μια περίοδο γεμάτη ανωμαλίες, ιδίως για τους παν-τρεμένους. * Προσέξτε πολύ, γιατί μια αβήρη του έρωτισμού σας ώθει σ' ένα έ-ξαιρετικό επικίνδυνο κατήφορο. * Απο-φύγετε κάθε σπατάλη.	* Όλη σας ή προσοχή πρέπει να στρα-φεί κατά τις ημέρες αυτές προς το πεπι-κό σύστημα. * Αποφύγετε τελείως τις κον-σέρβες και προσέξτε το φαγητό σας, γιατί υπάρχει κίνδυνος τροφικής δηλητη-ριάσεως. * Αποφύγετε τις συγκινήσεις.
ΔΙΔΥΜΟΙ 22 Μαΐου 22 Ιουνίου	* Προχωρήστε με βήμα σταθερό έχον-τας εμπιστοσύνη στο μέλλον. Τα άστρα ενοούν κατά την περίοδο αυτή κάθε σας εγένηση. * Ένα ταξίδι θα σας επιτρέ-ψη να ευρίσετε τον κύκλο των γνωστών εξυπηρετώντας έτσι τα σχέδιά σας.	* Προσέξτε πολύ τις σχέσεις σας με πρόσωπα, που γνωρίζετε προσφάτως, ιδί-ως αν δέλνι για έκδηλη τάση για ανε-ξαρτησία. * Νέφη θα εμφανιστούν στον δολιχό της ευσυχίας των συζύγων. Φταίει μάλλον οι επαγγελματικές έγνοιες.	* Τα άστρα σας εξασφαλίζουν αυξη-σι της ζωτικότητας και επιτρέπουν έτσι στον οργανισμό ν' αντιδράσει κατά δια-φόρων κινήσεων. * Προσέξτε όμως τα δαχτυλά σας, που απειλούνται από κάφι-μο ή τραυματισμό. * Τυχρό το 12.
ΚΑΡΚΙΝΟΣ 23 Ιουνίου 23 Ιουλίου	* Κάτι που επιδιώκετε ή περιμένετε δε θα συμβεί τόσο γρήγορα όσο το έπι-θυμείτε. Αυτό όμως δεν πρέπει να σας κά-νι ν' ανακουφέτε τις προσπάθειες. * Μη θασιστείτε σε υποσχέσεις φίλων ή προσώ-πων του περιβάλλοντος.	* Θα υποφέρετε κατά τις ημέρες αυ-τές να πραγματοποιήσετε παλαιά σας έ-νερο. * Μη άσπτε τη φαντασία σας να ξεδιανεύει ετεροφύλο πρόσωπο, που πολ-ύ σύντομα θα σας απογοητεύει. * Έ-ξαιρετικά ευάγαρη Σαββατοκύριακο.	* Είστε ένας κατά φαντασίαν ασθενής. Πάυτε να θέλετε παντού συμπτώματα διαφόρων ασθενειών. Το μόνο, που σας νοιάζεται είναι λίγη ανάπαυση στον κα-λό αέρα μιας έσογης, μακριά από τις σκοτούρες της δουλειάς.
ΛΕΩΝ 24 Ιουλίου 23 Αυγούστου	* Θα συναντήσετε δυσχέρειες, τις ό-ποιες κινδυνεύουν ν' αλλοήσουν άστογες και οπτασιδικές ενέργειες. * Αποφύ-γετε κατά τις ημέρες αυτές κάθε στρα-φή προς νέους δολιχόντες. * Έγχορ επί-διώκουν ματαιώσεις των σχεδίων σας.	* Οι αισθηματικές αγέσεις δικαιολο-γούν κάθε αισιοδοξία. Κρατήστε τις ό-μας μυστικές, και μη αποκαλύπτετε τα μυστικά σας στον πρώτο τυγόντα. * Θα περάσει ευάγαρη αλλά σύντομες δια-κοπές κοντά σε αγαπημένο πρόσωπο.	* Οι ανησυχίες σας φαίνονται τελεί-ως άδικαιολογητες, γιατί ή υγεία παρα-μένει καλή και ό οργανισμός αντιδρά σε κάθε απειλή. * Αποφύγετε μόνο κατά τις τελευταίες αυτές μέρες του Ιουλίου τα ταξίδια, ιδίως αεροπορικάς.
ΠΑΡΘΕΝΟΣ 24 Αυγούστου 23 Σεπτεμβρίου	* Κατάλληλη περίοδος για να θέατε τις θάσεις μιας νέας επιδιώξεως. * Θα κάνετε κατά τις ημέρες αυτές συναντη-σεις, που θα αποδειχθούν ευνοϊκές για την εργασία και θα θελιώσουν τα οικο-νομικά. * Αποδοτικό ταξίδι.	* Πρέπει όπωσδήποτε να θασίσετε τις αισθηματικές σας αγέσεις στην ειλικρίνεια και στη λογική. * Διαφορετική στάση θα δυσχεράσει άσχημα πρόσωπο και θα το αποσπάρνει διοριστικά από κοντά σας. * Ευάγαρη έκπληξη.	* Όσοι βρίσκονται τη στιγμή αυτή σε ανάρρωση, θ' αναλάβουν με μεγάλη εύκολα. * Αν νοιώθετε κάποια άδισθε-σία, αυξήστε τις άρες ύπνου και κάνετε με τα πόδια περιπάτους στην έσοχη. * Χρώμα σας το γολαζίο.
ΖΥΓΟΣ 24 Σεπτεμβρίου 23 Οκτωβρίου	* Θα σας άσπαρλώσουν κατά τις ή-μέρες αυτές προβλήματα οικονομικής φύ-σεως. * Εισπράξεις στην όποιον υπολογί-ζατε πολύ, δε θα πραγματοποιηθί, ενώ αντίθετος μια άπροβλεπτη δαπάνη γίνεται άναποφευκτη.	* Έξαιρετικά ευάγαρη περίοδος, κα-τά την όποια θα δημιουργήσετε νέες φιλι-ες και θα κάνετε πολύ ευάγαρες συναν-τησεις. * Η αγάπη σας για άλλαγή κινδυνεύει να σας πασαούσει σε περιπέ-τεια με δυσάρεστες συνέπειες.	* Αποφύγετε κάθε σπατάλη δυνάμει-ων, προ πάντως για διασκεδάσεις. Τα θα-λάσσια λουτρά σας ώφελουν, υπό τον ό-ρων όμως ν' αποφύγετε κάθε υπερμετρη-τασμονή στη θάλασσα ή στον ήλιο. * Τυχρό το 1 και το 9.
ΣΚΟΡΠΙΟΣ 24 Οκτωβρίου 22 Νοεμβρίου	* Η στιγμή δεν είναι κατάλληλη για να αναπαυθήτε στις δάφνες σας. Θα χρει-αστή ν' αναλάβετε νέες ευθύνες και να έν-τεινετε τις προσπάθειες, για να διατηρή-στε την εργασία σας στον κανονικό της ρυθμό. * Χοιριάζεται έπιμονή.	* Περίοδος κάπως ανώμαλη, ιδίως για τους παντρεμένους. * Προσποθείς και για τους έρωτισμένους, θα τις διαδεχτή-θωσι μία θεαματική συμφιλίση. * Η γάρι σπάνι στο κατακόρυφο και διευκο-λύνονται έτσι οι κατακτήσεις.	* Το πεπτικό σύστημα δε λειτουργεί τόσο κανονικά. Αποφύγετε τη θωρία και άσθονα φαγητά και κάνετε μια κούρα φρουτοθεραπείας, που θ' απαλλάξη τον οργανισμό σας από επικίνδυνες τοξίνες. * Το μύθ σας κολακεύει.
ΤΟΞΟΤΗΣ 23 Νοεμβρίου 22 Δεκεμβρίου	* Τα άστρα σας βοηθούν να θελιώ-στε τόσο την επαγγελματική, όσο και την κοινωνική θέσι. * Αναβολή εισπράξεως θα σας άδάλ σε δύσκολη θέσι γιατί δε θα υποφέρετε έτσι να έκπληρωστε τις υ-ποχρεώσεις σας.	* Διάφορα εμπόδια αναστέλλουν την πραγματοποίηση των επιδιώξεών σας και μεταβάλλουν τις ημέρες αυτές σε μια πε-ρίοδο άνωμολης. Μη ζητήστε να έπισπεύ-σετε την έκδοσι των γεγονότων, αυτό θα άποβί εις θάρος σας.	* Ζάλες, που ώφελονται σε υπερκόπω-ση ή σε μακρά παραμονή στον ήλιο. * Α-ποφύγετε να σηκώνετε άπότομα μεγάλα θάρα και μη κερπατάτε ευπόλως, γιατί κάποιο τραυμα, με άδυνάμεις συνέπειες άπειλει τα πόδια σας.
ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ 23 Δεκεμβρίου 20 Ιανουαρίου	* Τα άστρα δημιουργούν ανωμαλίες οικονομικής φύσεως ή προσποθείς με τη δικαιοσύνη. Μη διστάσετε να καταφύγετε σε συμβιβασμό. Θα γύητε πολύ πιο κε-ροδισμένους. * Το θάρος θα σας ώνάνη από δύσκολη θέσι.	* Κινδυνεύετε να πληγώστε με τα λό-για σας αγαπημένο πρόσωπο, γι' αυτό προσέξτε πολύ όσα θα πείτε, ιδίως πα-νο σε στιγμή έγκενυισμού. * Μια και σας άρόρει ή ήρεμη ζωή, φροντίστε να την εξασφαλίζετε.	* Κανένας κίνδυνος δεν άπειλει την υ-γεία σας, αν αποφύγετε μια άδικαιολο-γητη σπατάλη δυνάμεων και εξασφαλί-σετε στον οργανισμό σας τις άρες ύπνου, που του είναι άπαραίτητες. * Έπιβάλλε-ται μια έπίσκεψη στον δοντογιναιό.
ΥΔΡΟΧΟΟΣ 21 Ιανουαρίου 19 Φεβρουαρίου	* Η υπερβολική σας τόλη κινδυνεύει να προκαλή ανωμαλίες και να σας ά-δνησή σε άδιέδο. * Μάθετε να περι-μένετε πάντοτε την κατάλληλη στιγμή. * Όσοι εργάζονται κοντά σε μηχανήματα άς αποφύγουν κάθε άσχημη άδία.	* Θα λάθετε γράμμα από προσφίλες πρόσωπα, που βρίσκονται προσωρινά μα-κριά σας. * Η φίλια θα παίξη κατά την περίοδο αυτή πολύ πιο σημαντικό ρόλο ά-πό τον έρωτα. * Έξαιρετικά ευάγαρη Σαββατοκύριακο.	* Η υγεία άπαιτεί να κοιμάστε να-ρίς το θωρόν και να έμπνετε πρωί, άρ-γίζοντας την ημέρα με ένα περίπατο στον καθαρό αέρα. * Αποφύγετε ό,τι κου-ράζει την καρδιά σας και ιδίως κάθε είδους καταγρήσεις.
ΙΧΘΥΕΣ 20 Φεβρουαρίου 21 Μαρτίου	* Τα άστρα μειώνουν τη διάθεσι για έργο. Η θάλασσα και οι διασκεά-σεις σας έλκύουν πολύ περισσότερο. * Ευνοϊκή και γόνιμη περίοδος για τους πνευματικούς εργαζομένους. * Προσοχή στην αλληλογραφία.	* Πρόσωπο, στο όποιο δαλνυατε μεγα-λή εμπιστοσύνη, θα σας θάλη με τη φλω-ρία του. * Άπρετες συμπεριφορά κινδυ-νέει να σας κάνι να χάσετε πολύτιμο είκο. * Μη ζητάτε να πραγματοποιηθούν τ' άδύνατα.	* Τα άστρα αυξάνουν τη νευρικότητα και προκαλούν μικροαδισθεσίες, που φα-ίνονται μάλλον άνεληγτες, αλλά δε δι-καλολογούν καμιά άνησυχία. * Απο-φύγετε να κάνετε μια άσπορη διαίτα με το σκοπό ν' άδυνατίσετε. * Τυχρό το 9.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΠΟΙΟΣ ήταν ο Λεόν Μπιγκουράκ; Ένας σο-φός, κατά τη γνώμη που είχα σχηματί-σει. Τό έπάγγελμά του; Εργολάβος αισθημα-τικών κηδεών! Ναι! αισθηματικών κηδεών!

Ο σοφός αυτός άνθρωπος είχε ανακαλύψει πως υπάρχουν δυο είδων κηδεών: οι κοινές κι' οι αισθηματικές. Όπως υπάρχουν και δυο θά-νατοι: του σώματος και της καρδιάς. Πόσοι άνθρωποι δεν κυκλοφορούν ανάμεσα μας με την καρδιά τους πεθαμένη! Μάλιστα ό θάνα-τος της καρδιάς απ' το τέλος μιας μεγάλης αγάπης μπορεί νάχη μεγαλύτερη σημασία απ' το θάνατο του σαρκίου.

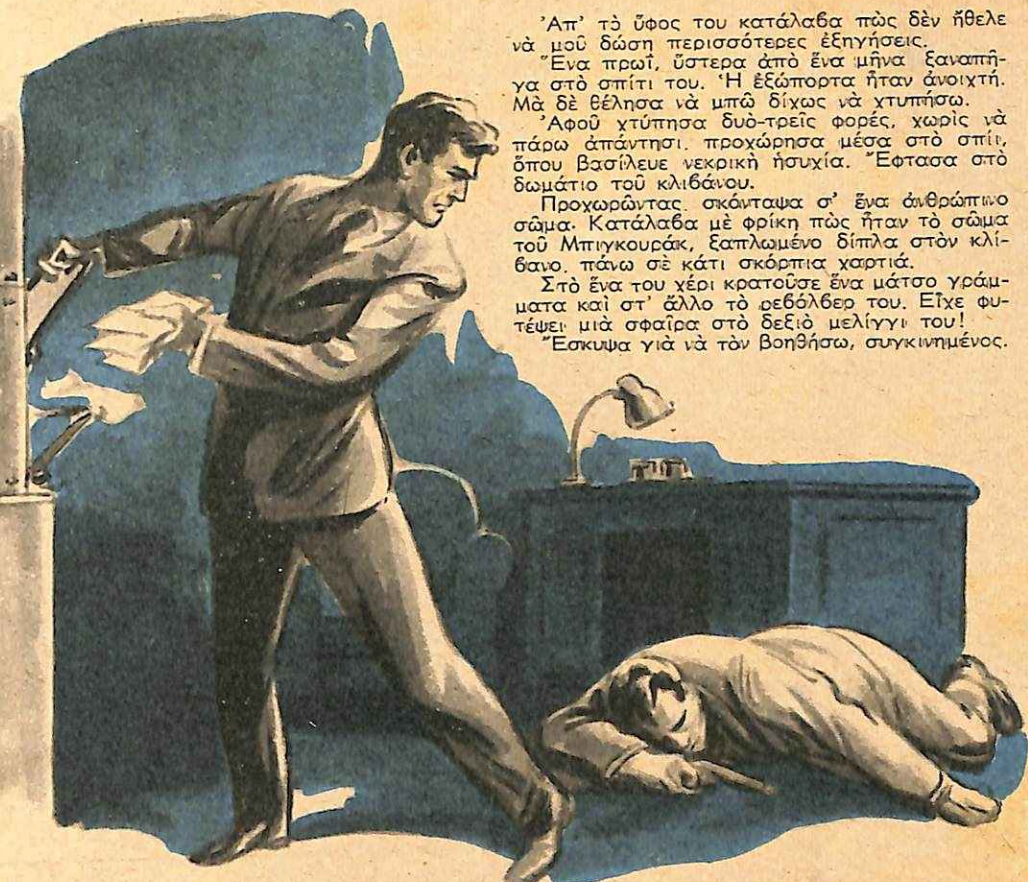
Γιατί λοιπόν νάχουμε εργολάβους κηδεών βρωμερών σαρκίων κι' όχι εργολάβους κηδεών των καρδιών; Θα μου πείτε πως μια καρδιά μπορεί να πεθάνει και ν' άναστηθί πολλές φο-ρές. Μά ακριβώς γι' αυτό πρέπει να την κη-δεύουμε άμείσως, γιατί έτσι τη βοηθάμε ν' ά-ναστηθί!

Αυτή ήταν ή θεωρία του Μπιγκουράκ. Κι' επαναλαμβάνω πως ό άνθρωπος αυτός δεν ή-ταν καθόλου τρελλός. Ανακαλύπτοντας την ά-νάγκη των αισθηματικών κηδεών, ανακάλυψε... και το μυστικό της δικής του ζωής! Μόλις δηλαδή μάθαινε το θάνατο ενός έρωτα, έτρεχε να βρή τους ενδιαφερομένους κι' αναλάβαινε την κηδεία της πεθαμένης αγάπης τους!

Ποιος από μας δεν έχει νοιώσει την άνάγκη να κάνη ένα γράμμα, μια τούφα μαλλιά, ένα λου-λούδι, ένα ζευγάρι γάντια, μια φωτογραφία, άλ-λα δεν έχει τη δύναμη να το κάνη; Ο Μπιγ-κουράκ λοιπόν αναλάβαινε με μια λογική άμοι-βή την κηδεία των ένθυμιων αυτού του είδους.

Μια μέρα, χρειάστηκε κι' εγώ τις υπηρεσί-ες του. Πήρα τότε μαζί μου ένα όγκωδέστατο φάκελλο με γράμματα και διάφορα άλλα ένθυ-μια και πήγα στο ανεκροταφείο των άναμνή-σεων, όπως όνομάζε μετρόφωνα το σπiti του ό Μπιγκουράκ. Μου άνοιξε την πόρτα μια ύ-πνρτέρα άποκρουστική στους τρόπους και στην έμάνισι.

—Θέλεις τον κ. Μπιγκουράκ; με ρώτησε



Άνοιξα με συγκίνησι τον κλίβανο κι' έβραφα την καρδιά του καυμένου φίλου μου...

Αισθηματικές ΚΗΔΕΙΕΣ

κυττάζοντάς με απ' την κορφή ως τα νύχια. —'Ακριβώς. Χρειάζομαι τις υπηρεσίες του. —'Α! Πέραν λοιπόν στο σαλόνι των μουρ-λών!

Και μουδειξε την αίθουσα άναμνήσε, όπου περιέμεναν τη σειρά τους μια μαυροφορεμένη γυναίκα κι' ένας νέος.

Η αίθουσα αυτή ήταν ίδια με τις συνθη-σμένες των δοντογιναιών, με μόνη τη δια-φορά πως είχε κάτι το πένθιμο και το έπιβλη-τικό.

Δε βέλησα να δείξω πως έδινα προσοχή στους δυο άλλους πελάτες. Πού και πού όμως, τους έβριχα μια αδιάφορη ματιά. Έκείνος ήταν χλωμός, κουρασμένος άπογο-ητευμένος. Έκείνη, παρ' όλη τη λυπή που ζω-γραφίζονταν στο πρόσωπό της, προσπαθούσε να δώσι κάτι το κοκετικό στη στάση της.

Κάθε τόσο, ό νέος έβραζε στις τσέπες του έβγαζε κάποιο γράμμα, το διάβαζε σφίγγον-τας τις γραφίδες του και το εναέβαλε νευρικά στην τσέπη του...

Ποιος έχει σειρά; ρώτησε σε λίγο ή ά-παίσια υππρτέρα άνοιγοντας μια πόρτα. Η μαυροφορεμένη γυναίκα σηκώθηκε και πέ-ρασε στο άλλο δωμάτιο, ενώ ό άτυπόμενος νέος άφινε αυτή τη φορά να ξεοπάσει ή λύσσα του: —'Οχι, την άτιμη! Την τιποτένια!... Φαντα-σθήτε, κύριε, πως για να με παιδέψη περισσό-τερο μουστείτε τα γράμματα του άνθρώπου με τον όποιο μ' άπατούσε άντι να μου στείλη τα δικά μου!

Και δεν τα πετάγατε μόνος σας στη φω-τιά; άπόρησα. Όταν άνάγκη να καταφύγετε στον εργολάβο αισθηματικών κηδεών:

—Μά το ανακάλυπα μόνάχα αυτή τη στιγι-μή, που βέλησα να ρίξω μια τελευταία ματιά στα κακόμοιρα τα γράμματά μου! 'Α, την τιποτένια!...

Όταν ήρθε έπιτέλους κι' ή δική μου σειρά, ή άπαίσια υππρτέρα μ' έσπρωξε βάνουσα μέ-σα στο δωμάτιο του κλίβανου, φωνάζοντας στο Μπιγκουράκ:

—'Ε κοιμισμένη! Νά κι' άλλος μουρλός!

Σε λίγο, τα ένθυμια που είχα πάει να κη-δεύω έγιναν στάχτη. Πλήρως κηδεών... πρώ-της τάξεως κι' έφυγα, άφου υποσχεθίκα στο Μπιγκουράκ πως θα τον έπισκεπτόμουνά συ-νά στο «νεκροταφείο» του. Πριν φύγω όμως, βέλησα να λύσω μια άπορία μου για την ύ-πνρτέρα του, που του φώναζε έκείνη τη στιγμή:

—'Ε, κοιμισμένη! Θα δεχτής κι' άλλους παλαδούς; Όρα είναι νάρθης να περιδρομά-σης!

Μά πως έπιτρέπετε, φίλε μου στην ύ-πνρτέρα σας να σας φέρεται μ' αυτό τον τρόπο μπροστά στους πελάτες σας, στους ό-ποιους άλλωστε δε δείχνει περισσότερο σεβά-σμο; του είπα.

Ο Μπιγκουράκ χαμογέλασε. —Δεν είναι υππρτέρα μου. Είμαι γυναίκα μου! Αυτό σας έξηγει ή σημασία που δίνα σ' αυτήν και στη γλώσσα της!

Κι' έτσι έχω ακόμα μια άπόδειξη της σοφίας σας! παρατήρησα. —'Η αλήθεια είναι πως κι' αυτή δε μου δίνει μεγαλύτερη σημασία! 'Η μόνη αξία που μου άσπνρωρίζει, είναι ό,τι με το έπάγγελμά μου κερδίζω αρκετά λεφτά. Μά κι' αυτό το άποδίδει μάλλον στην ανθρώπινη κοινωσύνα, παρά στην έφευρετικότητα μου. Κατά τη γνώ-μη της μάστιας, αφίνα να με τυλίγουν άν-θρωποι σε τέτοιο βαθμό ήλθισι, ώστε δεν τολ-μάνε να κάψουν μόνι τους ένα έρωτικό γράμ-μα, ένα λουλουδάκι, μια τούφα μαλλιά!

Οι έπισκέψεις μου στο Μπιγκουράκ έγιναν πιο ταχτικές. Όχι πως είχα κι' άλλα αισθη-ματικά ένθυμια να κηδέω, αλλά εκεί μέσα υπο-ρούσα να ψυχολόγω, να μελετώ τη ζωή της άδυναμίας.

Μια μέρα, δε μ' άνοιξε την πόρτα ή άπο-κρουστική συμβία του. Την είχε αντικαταστή-σει μια ήλικιωμένη γυναίκα, που έδειχνε με-γάλο σεβασμό στον ίδιο και στην πελατεια του. —Είμαι άδιέθετη ή γυναίκα σου; τον ρώ-τησα.

—Όχι, αλλά την έστειλα στην έπαρχία

—Τι έκανες, Μπιγκουράκ; του είπα. —'Η γυναίκα μου... μουφγε με τον... 'Η φωνή του ήταν σδυμένη κι' έμοιάζε με παράπονο μικρού παιδιού... Πρόφερε ένα όνο-μα που δεν τ' άκουσα, και συνέχισε:

—Τα γράμματά της... τα γράμματα που μουχε στείλει... δε μπόρεσα να τά... Δεν πρόφτασε να τελειώσει τη φράσι του. Έχασε τις αισθήσεις του και σε λίγο πέθανε στα χέρια μου.

Πέρα τότε τα γράμματα της μέγαίρας απ' το νεκρό του χέρι και τους έρριξα μια ματιά. Όλα άρχίζανε με τις λέξεις: «Λεόν πολυαγα-πημένο μου...» Δε βέλησα να διαδώσω τις πα-ρακάτω γραμμές. Άνοιξα με συγκίνησι τον κλίβανο κι' έβραφα την καρδιά του καυμένου φίλου μου πριν ταφή το σώμα του...

ΘΘ Ρ. ΜΠΙΖΕ

ΚΑΤΕΛΑΒΕ... ΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

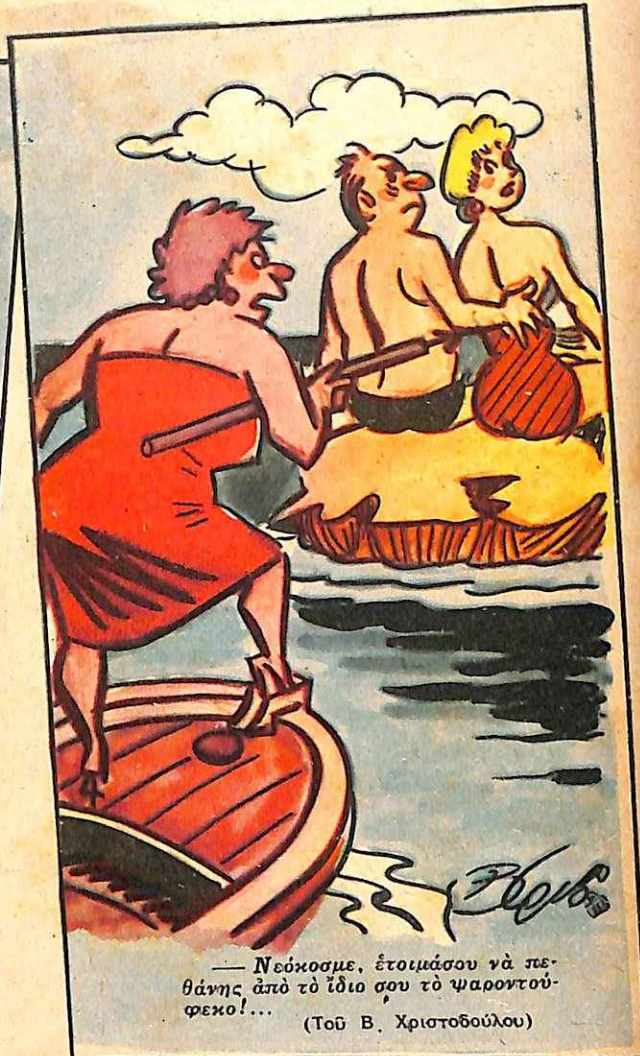
Στο Όστχολσλτάιν, όπου έγιναν τα φθινο-πωρινά γυμνάσια της Μπουλντεοθ — του νέου γεωμνηστικού στρατού — ένας στρατιώτης ήπτε τόσο άφθονο αλκοόλ σε μια διακοπή των ασκήσεων, ώστε έχασε τελείως τον έλεγχο του έαυτού του και, άντι να άκολουθήσει την μο-νάδα του, άποσπάρθηκε από τους άλλους και ώρησε εναντίον μιας έκκλησίας που την κα-τέλαβε έξ έφδου!

Δυο εργάτες, που ήταν τη στιγμή εκείνη, άνεσασμένοι σε μια σκαλωσιά, για να έπι-σκευάσουν έναν από τους εξωτερικούς τοίχους της έκκλησίας, είδαν, καταπληκτικά, το μεθυ-σμένο στρατιώτη να έφορμη και να μπαίνει. Βιάζοντας μια τρωμερή πολεμική κραυγή, μέ-σα στην έκκλησία. Κατέβηκαν άμέσως, για να έξασκρινώσουν τί γινόταν, αλλά το μόνο άπο-τέλεσμα ήταν να τους πιάσει... αινιματώσης ό μεθυσμένος, άπειλάνοντας πως αν δεν παραδι-νόντουσαν, θα τους έκτελούσε επί τόπου! Πού θα τους όδηγούσε είναι άγνωστο, αν, λίγες στιγμές άργότερα ή παράξενη κοινωσύνα δεν διασπαραχόταν μ' έναν άτυπώσιμο, που, βλέποντας τους δυο εργάτες να προχωρούν με τα χέρια ψηλά και τον στρατιώτη να άκολουθί με το όπλο προτετομένο, έσφιγσθηκε και θεώ-ρησε χυός τον να ζητήσει έξηγήσεις.

Φυσικά, από τις «έξηγήσεις», που του έδω-σε ή, μάλλον που άποπειράθηκε να του δώση ό στρατιώτης, κατάλαβε πως είχε να κάνη με μεθυσμένο και έτσι, άφου άπελευθέρωσε τους... αινιματώσης, πήγε τον στρατιώτη σηκωτό στη μονάδα του!



— Ζαχαρία!... Που κάθηκες πάλι;
(Του Μ. Γάλλια)



— Νεόκοσμε, έτοιμάσου να πε-
θάνης από το ίδιο σου το ψαροντού-
φεκο!...
(Του Β. Χριστοδούλου)



— Κύριοι, κι' εγώ έχω δύπνια!...
Τί λέντε; παίζουμε κανένα κούνι-κάν;
(Του 'Αρχέλαου)



— Περίκλη!... Έτσι σ'
έβαλα να φυλάς;
(Του 'Αρχέλαου)